

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΗ'

Τρίτη 7 Ιουνίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 7 Ιουνίου 2005, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.22' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Λιάνα Κανέλλη, Βουλευτής Α' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Φορείς της νήσου Σκιάθου ζητούν τη μείωση των ναύλων του JET FERRY I το οποίο ταξιδεύει με ταχύτητα συμβατικού πλοίου ενώ έχει τιμές ταχύπλοου.

2) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Επαρχίας Αλμυρού Μαγνησίας ζητεί να επανεξετασθούν οι ποινές που επεβλήθησαν για το σύσπορο βαμβάκι εσοδείας 2004.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ξενοδοχοϋπαλλήλων Αθήνας – Πειραιά και Περιχώρων καταγγέλλει την απόλυση του εργαζόμενου στο ξενοδοχείο Athens Plaza, Φώτη Δράκου.

4) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Γονείς των μαθητών του 12ου Δημοτικού Σχολείου Θεσσαλονίκης ζητούν την άμεση επίσκεψη του νεοκλασικού κτηρίου που στεγάζεται το σχολείο.

5) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ ζητεί τη στήριξη με προσωπικό και υλικοτεχνικά μέσα των Κέντρων, προκειμένου να προσφέρουν αναβαθμισμένες υπηρεσίες προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

6) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Άνθιμος ζητεί να παραχωρηθεί έκταση του δημοσίου στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης προκειμένου να ανεγείρει Ίδρυμα για την περίθαλψη χρονίων πασχόντων ασθενών.

7) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Δυτικής Μακεδονίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας υποβάλλει προτάσεις του για την επίλυση του προβλήματος αδειοδοτήσεων των επιχειρήσεων μαρμάρου Δυτικής Μακεδονίας.

8) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Φίλων με αισθητικοκινητικές διαταραχές Δυτικής Μακεδονίας ζητεί την οικονομική στήριξη του Κέντρου Αποθεραπείας – Αποκατάστασης και φροντίδας παιδιών με αναπηρίες «Κιβωτός» στον Άργιλο Κοζάνης.

9) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τ.Ο. Κιμώλου της Νέας Δημοκρατίας ζητεί να επιδοτηθεί σκάφος για την εξυπηρέτηση της γραμμής ΨΑΘΗ – ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ – ΨΑΘΗ.

10) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Παναττική Συντονιστική Επιτροπή κατά των κεραιών κινητής τηλεφωνίας ζητεί οι κεραιές κινητής τηλεφωνίας να εγκαθίστανται εκτός κατοικημένων περιοχών.

11) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Εταιρείας Ελληνικών Αλυκών Α.Ε. «Η ΕΝΩΣΙΣ» ζητεί την έλεγχο των οικονομικών δαπανών της εταιρείας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 8817/16-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-136/6-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις υπ' αριθμ. 8817/16-3-05 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης με θέμα «Προβλήματα αγοράς από την έλλειψη ρευστού χρήματος», και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητές μας, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Στόχος της νέας διακυβέρνησης είναι να ενισχυθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας τα επόμενα χρόνια και να επιταχυνθούν οι ρυθμοί πραγματικής σύγκλισης, τόσο στα εισοδήματα, όσο και στην ποιότητα ζωής των ελλήνων, με τα αντίστοιχα των ευρωπαίων πολιτών.

Οι στόχοι αυτοί για να πραγματοποιηθούν απαιτούν αλλαγές και μεταρρυθμίσεις παντού. Γι' αυτό και το 2005 πρόκειται να είναι έτος θεσμικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Αλλαγές στο σύστημα κρατικών προμηθειών, αλλαγές στην ασφαλιστική αγορά, αλλαγές στην αγορά φαρμάκων, αλλαγές στη νομοθεσία περί ανταγωνισμού, αλλαγές στον έλεγχο και την εποπτεία των αγορών.

Η πρόταση νόμου που έχουμε κοινοποιήσει αφορά κυρίως 12 θεσμικές αλλαγές, που αναφέρονται στην απόλυτη διαφάνεια στον τρόπο και τις διαδικασίες χορήγησης των αδειών των λαϊκών αγορών, του υπαίθριου εμπορίου και των «παζαριών», τον περιορισμό της δράσης των μεσαζόντων, την καταπολέμηση του παραεμπορίου, τη θέσπιση αυστηρότερων, αλλά και αντικειμενικών όρων εμπορικής πολεοδόμησης. Όπως επίσης την καθιέρωση εθνικού πλαισίου ωραρίου για τη λειτουργία των καταστημάτων, την καθιέρωση μόνιμου συστήματος εκπώσεων και προσφορών και τη δημιουργία επιτελικού και εκτελεστικού οργάνου για τη διαμόρφωση και την άμεση υλοποίηση ενός εθνικού σχεδίου για την αξιοποίηση του ηλεκτρονικού εμπορίου.

Η πρότασή μας αυτή έχει θεθεί σε δημόσια διαβούλευση με όλους τους φορείς της εργασίας, της επιχειρηματικότητας και των καταναλωτικών οργανώσεων. Επιδιώκουμε την προώθηση συναινετικών μεταρρυθμίσεων. Είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε και να υιοθετήσουμε κάθε τεκμηριωμένη πρόταση που συνάδει με την επιδίωξή μας να ξεκινήσουν να λειτουργούν οι αγορές με διαφάνεια, περισσότερο ανταγωνισμό και σύμφωνα με ότι ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε αυτό το πλαίσιο περιμένουμε από τους φορείς μέσα σε είκοσι ημέρες, να καταθέσουν γραπτώς τις απόψεις τους.

Επιπλέον, ζητάμε τις απόψεις και τις συγκεκριμένες προτάσεις για το πώς πρέπει να ρυθμιστεί, με τρόπο διάφανο και αντικειμενικό, το ζήτημα τις πωλήσεις κάτω του κόστους.

Πεποιθήσει μας είναι, ότι με τη συνεργασία όλων μας θα καταφέρουμε η Χώρα μας να προωθήσει τις αναγκαίες θεσμικές αλλαγές για να καλύψει το χαμένο έδαφος. Σήμερα και όχι αύριο. Άλλος δρόμος για την ανάπτυξη και την πραγματική σύγκλιση δεν υπάρχει.

Η πρόταση νόμου μεταξύ άλλων περιλαμβάνει τις ακόλουθες 12 θεσμικές αλλαγές:

1. Συμπληρώνεται και εκσυγχρονίζεται ο ν. 3190/03 που ρυθμίζει θέματα υπαίθριου εμπορίου.

Ο νόμος 3190/03 ήταν σύγχρονος, αλλά σε καμία περίπτωση δεν ήταν πλήρης. Υπήρχαν πολλές γκρίζες ζώνες, γιατί δεν είχαν εισαχθεί στο νόμο οι διατάξεις που θα διαμόρφωναν ένα πλήρες, διαφανές και αναπτυξιακό πλαίσιο ανάπτυξης και λειτουργίας του υπαίθριου εμπορίου, το οποίο θα:

- απέβαινε σε όφελος του καταναλωτή,
- θα προστάτευε τη νόμιμη μικρή και μεσαία μεγέθους εμπορική επιχείρηση από την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη και λειτουργία του υπαίθριου εμπορίου
- θα έκοβε μια για πάντα τον ομφάλιο λώρο της πελατειακής ομηρίας των επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στο χώρο του υπαίθριου εμπορίου από τα κομματικά κυκλώματα των μεσαζόντων που λυμαίνονται το χώρο.
- θα δημιουργούσε συνθήκες ουσιαστικής εποπτείας και ελέγχου της εφαρμογής του νόμου.

Οι διατάξεις του νέου νομοσχεδίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, που αφορούν τους όρους και τις προϋποθέσεις ανάπτυξης στη χώρα μας του υπαίθριου εμπορίου, διασφαλίζουν όλες τις παραπάνω προτεραιότητες και προβλέπουν:

- Αντιπροσωπευτική συμμετοχή όλων των παραγωγικών φορέων στο νέο σύστημα χορήγησης των αδειών, προκειμένου η ανάπτυξη των αγορών αυτών να είναι σχεδιασμένη και όχι ανεξέλεγκτη.
- Διαφάνεια σε όλα τα στάδια χορήγησης αδειών υπαίθριου εμπορίου.
- Διαδικασίες κλήρωσης, τόσο για τη χορήγηση των αδειών, όσο και για τον καθορισμό των θέσεων.
- Προτεραιότητα στην αδειοδότηση σε συγκεκριμένες οικονομικά αδύναμες κοινωνικές ομάδες με το καθορισμό ποσό-

σωσης.

- Ενίσχυση του ρόλου της Αυτοδιοίκησης και των Οργανισμών Λαϊκών Αγορών Αθήνας και Θεσσαλονίκης
- Διασφάλιση των πόρων που απαιτούνται για την λειτουργία και τη χρηματοδότηση των κλιμακίων ελέγχου σε κάθε Νομαρχία.

- Αύξηση των προστίμων και συμπλήρωση όλων των κενών που είχε αφήσει ο προηγούμενος νόμος ασαφή ή αρρυθμιστα.

Πιο συγκεκριμένα, οι βασικότερες αλλαγές που προβλέπει το νέο θεσμικό πλαίσιο που προωθεί το Υπουργείο Ανάπτυξης, προβλέπουν:

Τάξη και διαφάνεια στο υπαίθριο και στάσιμο πλανόδιο εμπόριο

- Την αναβάθμιση του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η χορήγηση των αδειών πλανόδιου υπαίθριου εμπορίου θα γίνεται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και του υπαίθριου στάσιμου εμπορίου από το Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας, ύστερα από απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Ταυτόχρονα εξασφαλίζεται η χρηματοδότηση των ελέγχων από κωδικούς οι οποίοι για το σκοπό αυτό λειτουργούν σε κάθε νομαρχία.

- Την αντιπροσωπευτική όλων των παραγωγικών ομάδων.

Σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση θα συγκροτηθούν Επιτροπές στην οποία θα εκπροσωπούνται πέραν της Νομαρχίας και οι εκπρόσωποι παραγωγικών φορέων (επιμελητήριο, εμπορικός σύλλογος, ομοσπονδία βιοτεχνών και επαγγελματιών, του αντιπροσωπευτικότερου σωματείου μικροπωλητών, της Τοπικής ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, και της Τροχαίας)

Αντίστοιχα σε κάθε Δήμο στην αντίστοιχη επιτροπή θα συμμετέχουν εκπρόσωποι από το επιμελητήριο, εμπορικό σύλλογο, ομοσπονδία βιοτεχνών και επαγγελματιών, της πανελλήνιας ένωσης μικροπωλητών θρησκευτικών και εμπορικών πανηγύρεων και μικροπωλητών ατόμων με ειδικές ανάγκες, της εθνικής συνομοσπονδίας ατόμων με αναπηρία, των αρμόδιων εφορειών αρχαιο-λογικών χώρων και της Τροχαίας.

- Την οριοθέτηση του ανώτερου αριθμού χορηγούμενων αδειών κάθε χρόνο.

Οι Επιτροπές θα γνωμοδοτούν μέχρι τέλος Νοεμβρίου για τον αριθμό αδειών κάθε επαγγέλματος που θα χορηγούνται τον επόμενο χρόνο-και η Ν. Αυτοδιοίκηση και οι Δήμοι ή οι Κοινότητες με απόφαση που θα εκδίδουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου θα καθορίζουν τον ανώτατο αριθμό ανά κατηγορία επαγγέλματος που θα χορηγείται τον επόμενο χρόνο.

- Τη θέσπιση καταληκτικής ημερομηνίας για την υποβολή αίτησης

- (31η Ιανουαρίου) και την εντός 30 ημερών απάντηση των αρμόδιων υπηρεσιών.

- Τη 3ετή διάρκεια των αδειών, οι οποίες θα είναι προσωποπαγείς, δεν μεταβιβάζονται, δεν εισφέρονται, ούτε μισθώνονται ή παραχωρούνται κατά χρήση.

- Τον καθορισμό ελάχιστης απόστασης από δημοτικές ή λαϊκές αγορές και τον ορισμό συγκεκριμένου αριθμού θέσεων για άσκηση στάσιμου υπαίθριου εμπορίου, στον προσδιορισμό του οποίου λαμβάνεται υπ όψιν και η γεωγραφική συγκέντρωση του στεγασμένου εμπορίου.

- Τον καθορισμό ποσοστωσης για τη χορήγηση αδειών σε διάφορες οικονομικά αδύναμες ομάδες. Με ποσοστωση θα χορηγείται άδεια σε άνεργους που είναι άτομα με αναπηρία πάνω από 67%, σε πολύτεκνους και τέκνα πολυτέκνων, ανάπηρους και θύματα ειρηνικής περιόδου, ομογενείς βορειοηπειρώτες ή παλιννοστούντες από την π. ΕΣΣΔ και τον Πόντο.

- Τη διενέργεια δημόσιας κλήρωσης για τη χορήγηση των αδειών, εφόσον οι αιτήσεις ξεπερνούν τον αριθμό των χορηγούμενων αδειών.

- Τη διενέργεια δημόσιας κλήρωσης για τις ακριβείς θέσεις που θα καταλαμβάνει κάθε κάτοχος στους χώρους ανάπτυξης του υπαίθριου εμπορίου.

- Τη θέσπιση αυστηρότερων προστίμων για τους παραβάτες, ύψους από 300 έως 5000 ευρώ, ενώ προβλέπεται μέχρι και η αφαίρεση της άδειας σε περίπτωση επαναλαμβανόμενης παρα-

βατικής συμπεριφοράς.

2. Συμπληρώνεται και εκσυγχρονίζεται ο ν. 3190/03 που ρυθμίζει θέματα λαϊκών αγορών.

Τάξη και διαφάνεια στις Λαϊκές Αγορές

- Καθορίζεται η αρμοδιότητα για τη χορήγηση των αδειών για λαϊκές, κάτι το οποίο ο προηγούμενος νόμος άφηνε ασαφές. Διατηρείται ο διαχωρισμός σε άδειες παραγωγικές και επαγγελματικές. Ο αριθμός των πρώτων δεν περιορίζεται, ώστε να ακολουθεί τις ανάγκες των παραγωγών και να διευκολύνει την παρουσία τους σε λαϊκές αγορές. Αντίθετα ο αριθμός των δεύτερων περιορίζεται. Και εδώ εισάγονται αποκλειστικά κοινωνικά κριτήρια για την παροχή προτεραιότητας στην χορήγηση επαγγελματικών αδειών. Εδώ επίσης επιλέγεται η κλήρωση ως πλέον διαφανής και αντικειμενική μέθοδος για την χορήγηση των αδειών, όπου η ζήτηση είναι μεγαλύτερη από την προσφορά: Εισάγεται πρόβλεψη για την περίπτωση καταστροφών, ώστε να δίδεται η δυνατότητα στις εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις να διαθέτουν οι παραγωγοί κάτοχοι αδειών και προϊόντα άλλων παραγωγών, με προφανή οφέλη και για τους πληγέντες παραγωγούς και για τους καταναλωτές. Αυξάνονται οι ποινές για διάφορες παραβάσεις, οι οποίες κυμαίνονται από 300 ευρώ ως 20.000 ευρώ. Το πιο σημαντικό όμως είναι, ότι θεσπίζονται και στο χώρο αυτό απόλυτα αντικειμενικές και διαφανείς διαδικασίες χορήγησης αδειών, με αποτέλεσμα να μπει ένα οριστικό τέρμα στα κομματικά κυκλώματα μεσαζόντων που λυμαίνονται τη συγκεκριμένη αγορά, με προφανές όφελος και για τους πωλητές και για τη τσέπη του καταναλωτή.

3. Συμπληρώνεται και εκσυγχρονίζεται ο ν. 3190/03 που ρυθμίζει θέματα παζαριών και «εμποροπανηγυρεις».

Τάξη και διαφάνεια στα παζάρια και στις «εμποροπανηγυρεις»

- Αντιμετωπίζεται ριζικά το πρόβλημα των «παζαριών» και των παραδοσιακών «εμποροπανηγυριών», με τρόπο που ενισχύει την παραδοσιακή αυτή δραστηριότητα, αλλά ταυτόχρονα εκκαθαρίζει την αγορά από το παραεμπόριο των μεσαζόντων και ενδιάμεσων, εκμισθωτών και διοργανωτών παζαριών. Για το σκοπό αυτό απαγορεύεται η μίσθωση χώρων από δημόσιους και δημοτικούς οργανισμούς και αρχές σε ιδιώτες για υπομίσθωση ή κατά οποιονδήποτε τρόπο εκμετάλλευσή τους για δραστηριότητες υπαίθριου εμπορίου. Και επιβάλλεται απόλυτη ακυρότητα στις συναλλαγές με τέτοιο αντικείμενο.

4. Ολοκληρωμένη καταγραφή Χονδρεμπόρων σε όλη την Ελλάδα.

Τέλος συμπληρώνονται οι διατάξεις για το Μητρώο Χονδρεμπόρων για τη σωστή καταγραφή της αγοράς και την αντιμετώπιση πρακτικών που περιορίζουν τον ανταγωνισμό και τις επιλογές των καταναλωτών. Κυρίως με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται η παρακολούθηση και ανατροπή των κυκλωμάτων ενδιάμεσων, που με τη μορφή του χονδρεμπόρου αποκομίζουν αδικολόγητα κέρδη αυξάνοντας την τελική τιμή στην οποία καλείται να αγοράσει ο καταναλωτής, ενώ ταυτόχρονα, με τον τρόπο αυτό, θα ενισχυθεί η αμεσότερη πρόσβαση του παραγωγού στον καταναλωτή.

Νέο σύστημα εκπτώσεων: Λογικές τιμές 10 μήνες, πραγματικές εκπτώσεις 2 μήνες το χρόνο.

5. Καθορίζεται δια νόμου και όχι με εκάστοτε υπουργική απόφαση, νέο σύστημα εκπτώσεων, με το οποίο επιτρέπεται η πώληση εμπορευμάτων με μειωμένες τιμές δύο φορές το χρόνο λόγω τέλους εποχής (τακτικές εκπτώσεις) σης εξής περιοριστικά προσδιοριζόμενες περιπτώσεις: (α) για διάστημα τεσσάρων (4) εβδομάδων από την 20η Ιανουαρίου κάθε έτους αν συμπίπτει με ημέρα Δευτέρα ή σε κάθε άλλη περίπτωση από την αρχή της πρώτης εβδομάδας μετά την παραπάνω ημερομηνία, (β) για διάστημα πέντε (5) εβδομάδων από την 15η Ιουλίου κάθε έτους εφόσον συμπίπτει με ημέρα Δευτέρα ή, σε κάθε άλλη περίπτωση, από την αρχή της πρώτης εβδομάδας μετά την παραπάνω ημερομηνία.

Καθορίζονται αυστηρότερα πρόστιμα για όσους παραβαίνουν το νόμο που ξεκινούν από 1.000 ΕΥΡΩ και φθάνουν μέχρι 100.000 ΕΥΡΩ ανάλογα με την έκταση της παράβασης ή την πιθανή υποτροπή της επιχείρησης όταν αυτή έχει προβεί σε

εικονικές (μαϊμού) εκπτώσεις με στόχο την παραπλάνηση των καταναλωτών.

Ναι στις προσφορές αλλά με διαφάνεια και έλεγχο.

6. Επιτρέπονται οι προσφορές ανά κατηγορία προϊόντος ή για συγκεκριμένο προϊόν, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα συνεχόμενες ημέρες και υπό τον όρο ότι σε εμφανή σημεία του καταστήματος και πάντως στο συγκεκριμένο σημείο που βρίσκονται τα σχετικά προϊόντα, αναφέρεται ευκρινώς η παλαιά και η νέα τιμή του προϊόντος. Σε κάθε περίπτωση απαγορεύεται η προσφορά να αφορά αριθμό προϊόντων που υπερβαίνει το 50% του συνόλου των ειδών που διαθέτει το συγκεκριμένο κατάστημα. Προσφορά για το ίδιο προϊόν μπορεί να γίνεται μόνο μετά πάροδο εξήντα ημερών από την προηγούμενη. Κάθε εμπορική επιχείρηση οφείλει να ανακοινώνει τις προσφορές που προτίθεται να κάνει το αργότερο την προηγούμενη της έναρξης αυτών των προσφορών στον οικείο εμπορικό σύλλογο, αναφέροντας το προϊόν ή τα προϊόντα, για τα οποία γίνεται η προσφορά και την διάρκεια της προσφοράς. Σε περίπτωση προσφορών οι οποίες είναι ανακριβείς ή παραπλανητικές ως προς την ποσοστό της μείωσης τιμής, ή ως προς την ποσότητα των προσφερομένων ή καθ' οιονδήποτε άλλο, τρόπο, με απόφαση της οικείου Νομαρχίας επιβάλλεται πρόστιμο από 500 ΕΥΡΩ και μέχρι 50.000 ΕΥΡΩ, ανάλογα με την έκταση της παράβασης.

Προσαρμόζεται το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων στα ισχύοντα των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

7. Θεσμοθετείται εθνικό πλαίσιο ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων για όλη τη χώρα, προκειμένου, αφενός να μην έχουμε 54 διαφορετικά ωράρια λειτουργίας των καταστημάτων, όσοι και οι νομοί, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα και να εναρμονισθεί το πλαίσιο ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων στην χώρα μας με τα ισχύοντα στις άλλες χώρες μέλη της Ένωσης. Για τη ρύθμιση και όχι για την απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας την οποία απορρίπτουμε, διότι αυτό θα σήμαινε ασυδοσία, λαμβάνουμε κατά βάση υπόψη το ισχύον καθεστώς στο Λεκανοπέδιο της Αττικής. Για το σκοπό αυτό θεσμοθετείται το πλαίσιο λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων καθημερινά και σε όλη την επικράτεια ως τις 21.00 ώρα, και το Σάββατο ως τις 20.00. Με αποφάσεις των οικείων νομαρχιακών συμβουλίων, έπειτα από γνώμη των ενδιαφερόμενων οργανώσεων εργοδωτών και εργαζομένων, το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων μπορεί να διευρύνεται, εφ' όσον οι τοπικές συνθήκες το απαιτούν. Οι εμπορικοί σύλλογοι διατηρούν το δικαίωμα τους να καθορίζουν ελεύθερα το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων μελών τους μέσα στο εθνικό πλαίσιο ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων, δεν μπορούν όμως να απαγορεύουν σε όποιον επιθυμεί, να λειτουργεί μέσα στο εθνικό πλαίσιο ωραρίου. Τα δικαιώματα των εργαζομένων στο λιανικό εμπόριο προστατεύονται απόλυτα. Διότι, ενώ αυξάνεται η δυναμική λειτουργία των καταστημάτων κατά δύο (2) ώρες το καλοκαίρι και κατά επτά (7) ώρες το χειμώνα, οι ώρες εργασίας για τους εμποροπαλλήλους παραμένουν 40 ώρες την εβδομάδα.

Επιστημαίνεται, ότι στις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου, χώρες όπου ο τουρισμός συμμετέχει σημαντικά στο ΑΕΠ, αλλά και οι κλιματολογικές συνθήκες είναι σχεδόν παρόμοιες με τις δικές μας, οι εβδομαδιαίες ώρες λειτουργίας των καταστημάτων είναι 90 ώρες στην Ισπανία, 126 ώρες στην Πορτογαλία και 78 ώρες στην Ιταλία. Το μέτρο αυτό δίνει τη δυνατότητα στους καταναλωτές και ιδιαίτερα τους εργαζόμενους καταναλωτές, να κάνουν τα ψώνια τους με περισσότερη άνεση και λιγότερο άγχος και αναμένεται να επηρεάσει θετικά τη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας στον κλάδο του λιανικού εμπορίου, όπως έγινε άλλωστε και με την πρώτη διεύρυνση του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων στη χώρα μας και αποδεικνύεται από τα επίσημα στοιχεία της ΕΣΥΕ.

Αυστηρότεροι όροι αλλά και αντικειμενικές διαδικασίες για την χορήγηση άδειας μεγάλων καταστημάτων από τις Νομαρχίες της περιφέρειας.

8. Καθορίζονται αυστηρότερες, διατάξεις που αφορούν την εμπορική πολεοδομία. Οι διατάξεις αυτές, αφ' ενός μεν προφυλάσσουν τις τοπικές κοινωνίες από φαινόμενα γιγαντισμού, που

μπορούν να πλήξουν την παραδοσιακή εμπορική δραστηριότητα μέσα στα αστικά κέντρα ή σε περιοχές περιορισμένες γεωγραφικά, όπως τα νησιά και απ' ετέρου εισάγουν μια απολύτως σαφή και πλήρη διαδικασία εξέτασης αιτημάτων, ώστε να μην εμποδίζεται αδικαιολόγητα η νέα εμπορική δραστηριότητα και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Ο πρώτος στόχος επιτυγχάνεται με την επαύξηση των προϋποθέσεων για την εγκατάσταση μεγάλων καταστημάτων και ο δεύτερος με την μεταφορά στην νομοθεσία των συμπερασμάτων της νομολογίας από την μέχρι τώρα εφαρμογή της διάταξης.

Όχι στις πωλήσεις κάτω του κόστους, αλλά να προσδιορίσουμε με περισσότερη ακρίβεια και διαφάνεια ποιο είναι το πραγματικό κόστος.

9. Για τις πωλήσεις κάτω του κόστους θεωρούμε ότι πρέπει, μέσα από το διάλογο, να αναζητήσουμε τον καλύτερο τρόπο εφαρμογής της συγκεκριμένης διάταξης και κυρίως να καθορίσουμε με περισσότερη ακρίβεια και διαφάνεια ποιο πρέπει να θεωρούμε πραγματικό κόστος.

Τέρμα στην αυθαιρεσία του δημοσίου και της τοπικής αυτοδιοίκησης, με τα υπερβολικά μισθώματα για τα ενοικιαζόμενα κυλικεία, που αποτελεί την αιτία των υπερβολικών τιμών στα προϊόντα που διαθέτουν.

10. Στα κυλικεία που λειτουργούν με ευθύνη του δημοσίου, της τοπικής αυτοδιοίκησης και των δημοσίων επιχειρήσεων θεσπίζεται ανώτατο όριο τιμών λιανικής πώλησης σε βασικά προϊόντα και μπορεί να διαμορφώνεται η κατ' έτος ποσοστιαία αύξηση αυτών. Σε περίπτωση εκμίσθωσης, με πλειοδοτικό διαγωνισμό για λειτουργία κυλικείου, οι ανώτατες τιμές για την πώληση των βασικών προϊόντων αλλά και τυχόν άλλων προϊόντων που ο φορέας επιθυμεί να προσδιορίσει, αποτελεί υποχρεωτικό όρο της προκήρυξης για τη διενέργεια του διαγωνισμού. Με τον τρόπο αυτό βάζουμε ένα οριστικό τέλος σε ένα θέμα που κατ' επανάληψη εξέθετε τη χώρα μας, ιδιαίτερα στα κυλικεία γύρω από αρχαιολογικούς και τουριστικούς χώρους και ζημιώνει, τόσο την εικόνα της χώρας όσο και την τσέπη των καταναλωτών αλλά και αιφνιδιάζε του επιχειρηματίες του χώρου.

Μπαίνει τάξη στις εκθέσεις βιβλίων ώστε να μη δημιουργούνται, συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού εις βάρος των νόμιμα δραστηριοποιούμενων Βιβλιοπωλείων

11. Αντιμετωπίζεται ο αθέμιτος ανταγωνισμός στον ευαίσθητο χώρο του βιβλίου, θέτοντας αυστηρές προϋποθέσεις για τον αριθμό των εκθέσεων βιβλίου και των δυνατοτήτων πώλησης βιβλίων σε αυτές. Με τις συγκεκριμένες διατάξεις δίνεται η δυνατότητα έκφρασης σε όλους τους συνδικαλιστικούς φορείς στο χώρο του βιβλίου, αλλά και περιορίζεται μια δραστηριότητα που βλάπτει τα βιβλιοπωλεία και πρωτίστως τα μικρότερα «βιβλιοπωλεία της γειτονιάς».

Η Ελλάδα αποκτά επιτελικό και εκτελεστικό όργανο χάραξης και υλοποίησης επιχειρησιακού σχεδίου για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων του ηλεκτρονικού εμπορίου.

12. Τέλος προωθείται η Ίδρυση Συμβουλίου Ηλεκτρονικού Επιχειρείν και αναλαμβάνει η εκτελεστική επιτροπή αυτής να διαμορφώσει επιτέλους στρατηγικό και επιχειρησιακό σχέδιο δικτύωσης και αξιοποίησης του ηλεκτρονικού εμπορίου, με προφανή οφέλη για το σύνολο των εμπορικών και των πάσης φύσεως επιχειρήσεων στη χώρα μας.

Οι δώδεκα θεσμικές αλλαγές που προωθούμε:

- θεσμοθετούν καθαρούς, δικαίους και διάφανους κανόνες λειτουργίας όλων των αγορών.
- προσαρμόζουν το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του εμπορίου στα ισχύοντα των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- κατοχυρώνουν με τρόπο απόλυτο και διάφανο τα συμφέροντα των καταναλωτών.

- προστατεύουν τη μικρή νόμιμη εμπορική επιχείρηση, τόσο από την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη των μεγάλων καταστημάτων στην περιφέρεια της χώρας, όσο και από το παράνομο και ανεξέλεγκτο παραεμπόριο.

- διευκολύνουν την είσοδο νέων επιχειρήσεων στον κλάδο του λιανικού εμπορίου, με την καθιέρωση εθνικού πλαισίου ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων, με προφανή οφέλη

για την ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας αλλά και την εξυπηρέτηση των καταναλωτών.

- δίνουν επιτέλους αξιοπρέπεια και σεβασμό σε όλους αυτούς τους μεροκαματιάρηδες που δραστηριοποιούνται στο κλάδο του υπαίθριου εμπορίου, των λαϊκών αγορών και των εμποροπανηγυριών και οι οποίοι μέχρι σήμερα ήταν είτε στο έλεος των κομμάτων, είτε στο έλεος των κυκλωμάτων μεσαζόντων που λυμαίνονται τους χώρους αυτούς.

Θεωρώ ότι κάνουμε ένα σημαντικό βήμα μπρος τα εμπρός και αυτό που περιμένουμε τώρα είναι τις σαφείς και συγκεκριμένες παρατηρήσεις και αντιπροτάσεις όλων των φορέων της εργασίας, των επιχειρήσεων και των καταναλωτικών οργανώσεων, ώστε να γίνει πράξη αυτή η μεταρρύθμιση. Υπάρχει ένα χρονικό περιθώριο 20 ημερών μέχρι το νομοσχέδιο να διορθωθεί, να συνθέσει αντικρουόμενες προτάσεις και ενδεχομένως να συμπληρωθεί και να έρθει στη συνέχεια για ψήφιση στη Βουλή.

13. Σημαντικές μειώσεις στη φορολογία των επιχειρήσεων και ειδικά των μικρομεσαίων επιχειρήσεων

Προχωρήσαμε στη σημαντική μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων, τόσο για τις προσωπικές επιχειρήσεις, όσο και για τις κεφαλαιουχικές εταιρείες. Συγκεκριμένα, για τις πρώτες μειώνεται ο συντελεστής φορολόγησης των κερδών από 25% σε 24% για τη διαχειριστική περίοδο 2005, σε 22% για το 2006 και 20% για το 2007. Αντίστοιχα, για τις κεφαλαιουχικές εταιρείες μειώνεται από 35% σε 32% για το 2005, σε 29% για το 2006 και σε 25% για το 2007.

14. Προχωρήσαμε στην ένταξη στο Γ ΚΠΣ για πρώτη φορά του εμπορίου μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος της Ανταγωνιστικότητας (Ε.Π.ΑΝ)

Προωθείται η υλοποίηση της Δράσης 2.11.1 που αφορά την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των πολύ μικρών επιχειρήσεων με την ένταξη για πρώτη φορά στη Δράση αυτή του τομέα του Εμπορίου. Το πρόγραμμα εποπτεύει η Γενική Γραμματεία Εμπορίου και θα υλοποιηθεί μέσω του Ελληνικού Οργανισμού Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων και Χειροτεχνίας (ΕΟΜΜΕΧ).

Με την αξιοποίηση της συγκεκριμένης δράσης του ΕΠΑΝ μπορούν οι εμπορικές επιχειρήσεις:

- να υλοποιήσουν ολοκληρωμένα επιχειρηματικά σχέδια για την αναβάθμιση και ανακαίνιση του χώρου, όπου ασκείται η εμπορική δραστηριότητα

- να προχωρήσουν στον τεχνολογικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό τους

- να χρηματοδοτήσουν την ένταξη μιας μεμονωμένης εμπορικής επιχείρησης σε δίκτυα συνεργαζόμενων επιχειρήσεων με τη μορφή της δικαιοχρήσης (franchising)

Ο συνολικός προϋπολογισμός του προγράμματος ανέρχεται στα 200 εκατ. ευρώ. Από αυτά μέχρι και το 40% (80 εκατ. ευρώ) προέρχεται από δημόσια χρηματοδότηση, ενώ το υπόλοιπο 60% (120 εκατ. ευρώ) θα καλυφθεί από τις επιχειρήσεις που θα συμμετάσχουν στο πρόγραμμα (ιδιωτική συμμετοχή).

Όσον αφορά το θέμα του αθέμιτου Ανταγωνισμού σας επισυνάπτουμε το με αριθμό πρωτοκόλλου 1492/28-3-2005 έγγραφο του Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού κ. Σπυρίδωνα Ζησιμόπουλου.

Κατά τα λοιπά αρμόδιο για απάντηση είναι το συνενωτό Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών...

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 7908/18-2-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-130/6-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις υπ' αριθμ. 7908/18-2-05 ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Στυλιανός Ματζαπετάκης με θέμα «Επικίνδυνες τροφές», η οποία μας δια-

βιβάσθηκε από το Υπουργείο Υγείας και Κοινων. Αλληλεγγύης και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητές μας, σας επισυνάπτουμε το με Αριθμ. Πρωτ. 3864/5.4.2005, έγγραφο του προσωρινού Προέδρου του Ε.Φ.Ε.Τ. κ. Διονυσίου Μαντέλη.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτη-σεων).

3. Στην με αριθμό 9102/24-3-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη – Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 31159-ΙΗ/12-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 9102/24-3-05 την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ευαγγελία Σχοιναράκη-Ηλιάκη και αφορά στο Τ.Ε.Ι. Κρήτης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Βασική προτεραιότητα του ΥΠ.Ε.Π.Θ. είναι η εύρυθμη λειτουργία όλων των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Τα οικονομικά ελλείμματα στα Τ.Ε.Ι. δημιουργήθηκαν σωρευτικά τα τελευταία πέντε χρόνια κυρίως από την αύξηση των Τμημάτων μέσα στο πλαίσιο της Διεύρυνσης. Η αύξηση αυτή των Τμημάτων καθώς και η συνεχής αύξηση του αριθμού των εισακτέων σπουδαστών σχεδόν σε όλα τα Τμήματα των Τ.Ε.Ι. δημιούργησε πολλές νέες εκπαιδευτικές ανάγκες, με αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού του Εκπαιδευτικού Προσωπικού, κυρίως εκτάκτου, την ανάγκη για απόκτηση νέου εξοπλισμού καθώς και νέων κτιριακών εγκαταστάσεων.

Παράλληλα, δεν προβλέφθηκε η οικονομική κάλυψη των αναγκών των Τμημάτων αυτών μετά τη λήξη του προγράμματος του ΕΠΕΑΕΚ II που κάλυπτε τη λειτουργία τους μέχρι 31.8.2004.

Η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του ΥΠ.Ε.Π.Θ. δε φρόντισε να συμπεριλάβει πιστώσεις για τη λειτουργία των Τμημάτων αυτών στον τακτικό προϋπολογισμό του 2004 με αποτέλεσμα από τον προηγούμενο Σεπτέμβριο να υπάρχει πρόβλημα στη λειτουργία τους.

ΤΟ ΥΠ.Ε.Π.Θ. φρόντισε να εξασφαλίσει μια έκτακτη επιχορήγηση ύψους 14.000.000,00 ευρώ, η οποία και δόθηκε το Νοέμβριο του 2004, ώστε να μπορέσουν τα Ιδρύματα να αντιμετωπίσουν ένα μέρος των υποχρεώσεων τους.

Ειδικότερα, στο Τ.Ε.Ι. Κρήτης χορηγήθηκε το ποσό των 930.000,00 Ευρώ στο πλαίσιο της έκτακτης χρηματοδότησης.

Επίσης στον προϋπολογισμό του 2005 προβλέπονται συνολικά για τα Τ.Ε.Ι. αυξημένες πιστώσεις κατά 17 % για τις λειτουργικές δαπάνες και κατά 49 % για τις δαπάνες στίσισης.

Συγκεκριμένα, το ύψος της κρατικής επιχορήγησης προς το Τ.Ε.Ι. της Κρήτης για το έτος 2005, σε ό,τι αφορά λειτουργικές δαπάνες, ανέρχεται στο ποσό των 8.370.000,00 ευρώ, ήτοι αυξημένο κατά 1.366.000,00 Ευρώ, σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2004. Επίσης, αυξημένη είναι και η επιχορήγηση του ίδιου Τ.Ε.Ι. για τις δαπάνες στίσισης.

Επιπλέον, όλα τα Ιδρύματα έχουν ήδη εκταμιεύσει την πρώτη δόση από τον τακτικό προϋπολογισμό τους για τις λειτουργικές τους δαπάνες και από τα χρήματα αυτά θα μπορέσουν να πληρώσουν τις οφειλές τους στο έκτακτο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. στοχεύει στην αύξηση των πιστώσεων για πρόσληψη μόνιμου Εκπαιδευτικού Προσωπικού, ώστε αφενός να βελτιωθεί η αναλογία που σήμερα υπάρχει υπέρ του μόνιμου προσωπικού και αφετέρου να μειωθούν οι δαπάνες για το έκτακτο προσωπικό.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ., στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού του 2005 και των αναγκών των υπολοίπων Τ.Ε.Ι., εξετάζει τη δυνατότητα πρόσθετης επιχορήγησης του Τ.Ε.Ι. Κρήτης για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του.

Η συνολική αύξηση των πιστώσεων για τα Τ.Ε.Ι. θα είναι σταδιακή, ώστε να υπάρξει εξισορρόπηση της χρηματοδότησης μεταξύ των Πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι. και σταδιακά να φτάσει η συνολική χρηματοδότηση για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ

σύμφωνα με τις κυβερνητικές εξαγγελίες.

Πέρα από την οικονομική ενίσχυση των Ιδρυμάτων και σε ότι αφορά στην ποιοτική αναβάθμιση των σπουδών, ήδη έχουν δρομολογηθεί ενέργειες που θα συμβάλλουν τα μέγιστα σε αυτήν την κατεύθυνση, όπως:

1) Η συγκρότηση και λειτουργία του ΕΣΥΠ στο οποίο θα τεθούν θέματα όπως αξιολόγηση των Ιδρυμάτων, ιδρύσεις, μετονομασίες, μετεξελίξεις κλπ Τμημάτων Τ.Ε.Ι.

2) Η έγκριση πιστώσεων για κάλυψη οκτακοσίων (800) θέσεων Ε.Π. σε ορίζοντα τετραετίας και η σύσταση εξακοσίων (600) νέων θέσεων στο υπό κατάθεση νομοσχέδιο.

3) Η προκήρυξη θέσεων Ε.Π. σε γνωστικά αντικείμενα και μαθήματα που καλύπτουν έκτακτοι εκπ/κοί έτσι ώστε και να αυξηθεί το μόνιμο Ε.Π. αλλά να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν υποψηφιότητα έκτακτοι Εκπ/κοί που έχουν τα νόμιμα προσόντα.

4) Η βελτίωση των συνθηκών εργασίας του έκτακτου Ε.Π. με σειρά μέτρων που έχουν συζητηθεί με το Διοικ/κό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας τους.

5) Η ανάπτυξη των Προγραμμάτων μεταπτυχιακών Σπουδών σε συνεργασία με Πανεπιστήμια Εσωτερικού και Εξωτερικού καθώς και η ανάπτυξη της έρευνας στα Τ.Ε.Ι.

6) Θεσμικές παρεμβάσεις και νέες ρυθμίσεις στο υπό κατάθεση νομοσχέδιο για τα Τ.Ε.Ι. που στοχεύουν στη διασφάλιση της ποιότητας σπουδών στα Τ.Ε.Ι. της χώρας.

Ο Υφυπουργός
ΣΠΥΡΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

4. Στην με αριθμό 9178/29-3-05 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Βασιλείου Οικονόμου, Μιλτιάδου Βέρρα, Δημητρίου Βαρβαρίγου και Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΦ.ΚΕ/770/12-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αρ.πρ.9178/29-3-2005 ερώτησης των Βουλευτών κυρίων Β. Οικονόμου, Μ. Βέρρα, Δ. Βαρβαρίγου και Μ. Καρχιμάκη, σας πληροφορούμε τα εξής:

Κατά το 2004, οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου μας, προέβησαν σε σωστικές επεμβάσεις και σε ενέργειες δημιουργίας υποδομής για την προστασία κινητών και ακινήτων, και συγκεκριμένα σε:

Στεγανοποίηση της στέγης του παλιού στάβλου.

Προσωρινό σφράγισμα των ανοιγμάτων του Γαλακτοκομείου για την προστασία του κτηρίου από τις καιρικές συνθήκες.

Επισκευή στέγης, επιχρισμάτων και στεγάνωση της πλάγιας όψης του κτηρίου της Αστυνομίας, καθώς και κατασκευή χώρου υγιεινής για τους υπηρετούντες αστυνομικούς.

Επισκευή της στέγης και των ξύλινων κουφωμάτων του Φυλακίου.

Άμεσες σωστικές επεμβάσεις στη στέγη του Ανακτόρου για την αντιμετώπιση της κατερχόμενης υγρασίας.

Προμήθεια και εγκατάσταση προπαρασκευασμένων οικίσκων για τη συντήρηση και αποθήκευση των κινητών του Ανακτόρου, προκειμένου να ξεκινήσει η αποτύπωση, η καταγραφή της παθολογίας και η εκπόνηση μελέτης στερέωσης και αποκατάστασης του κτηρίου.

Καταγραφή, των προβλημάτων και διατύπωση προτάσεων άμεσων σωστικών επεμβάσεων στα υπόλοιπα κτήρια του συγκροτήματος.

Αποτύπωση του Βουστασίου.

Στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του 2005 έχουν περιληφθεί πολλές σχετικές δράσεις όπως:

Χαρακτηρισμός ως μνημείων όλων των κινητών που φυλάσσονται σήμερα στο Ανάκτορο.

Συντήρηση και προσωρινή φύλαξη τους σε κατάλληλο χώρο εντός του κτήματος μέχρι την επανέκθεσή τους.

Ολοκλήρωση καταγραφής της παθολογίας των κτηρίων και εκπόνηση επιχειρησιακού προγράμματος επεμβάσεων.

Άμεσες σωστικές επεμβάσεις σε κτήρια του κτήματος με στόχο την αναστολή της επιδείνωσης της κατάστασής τους.

Ολοκλήρωση της μελέτης αποκατάστασης του Βουστασίου,

ώστε το κτήριο αυτό να χρησιμοποιηθεί για την προσωρινή στέγαση τμήματος της οικοσκευής του Ανακτόρου.

Τελικός στόχος του προγράμματός μας είναι η ανάδειξη της αρχιτεκτονικής, καλλιτεχνικής και ιστορικής σημασίας του κτηριακού συνόλου, αποδίδοντας στα κτήρια χρήσεις κατάλληλες, συμβατές προς τον αρχικό τους χαρακτήρα και το διατηρητέο τους κέλυφος και η απόδοση ενός χώρου αναψυχής στους κατοίκους του λεκανοπεδίου. Για την επίτευξη του στόχου μελετούμε ήδη ένα σύγχρονο μοντέλο διαχείρισης, λαμβάνοντας υπόψη τη διεθνή εμπειρία.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

5. Στην με αριθμό 9195/29-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρίστου Βερελή δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-724/12-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 9195/29-3-2005, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Χρίστος Βερελής σχετικά με τη λειτουργία της σιδηροδρομικής γραμμής Κρουονερίου - Αγρινίου, σύμφωνα και με το με αριθμό 2659891/7-11-2005 έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος Α.Ε., θέτουμε υπόψη, σας τα εξής:

Βρίσκονται σε συνεχή εξέλιξη τα έργα ανακατασκευής της γραμμής Αγρινίου - Μεσολογγίου - Κρουονερίου στον Νομό Αιτωλοακαρνανίας, με τα οποία επεκτείνεται το σημερινό δίκτυο κατά 62 χλμ.

Η απομάκρυνση της συγκεκριμένης αυτοκινητάμαξας έγινε, από τις αρμόδιες Τεχνικές Υπηρεσίες του Ο.Σ.Ε, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η προγραμματισμένη περιοδική συντήρησή της.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

6. Στην με αριθμό 9029/23-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιλτιάδη Βέρρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 183/4-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 23/03/2005 ερώτησης του Βουλευτή κ. Μιλτιάδη Βέρρα, σας γνωρίζουμε ότι η υφιστάμενη δυσμενής οικονομική κατάσταση, που μας κληροδοτήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, δεν επιτρέπει την προς το παρόν ικανοποίηση αιτημάτων για χορήγηση επιχορηγήσεων που εγκρίθηκαν και δε χορηγήθηκαν στο παρελθόν.

Η Γ.Γ.Α. προσπαθεί με τις εναπομείνουσες πιστώσεις του προϋπολογισμού, να καλύψει τις τρέχουσες αυξημένες ανάγκες του αθλητισμού και τη λειτουργία των αθλητικών εγκαταστάσεων και παράλληλα προβαίνει σε ενέργειες που σκοπεύουν στην εξασφάλιση πρόσθετων πιστώσεων για την κάλυψη υποχρεώσεων παρελθόντων ετών, οι οποίες θα αξιολογηθούν η κάθε μία χωριστά.

Τέλος, σας πληροφορούμε ότι όλα τα σωματεία του Νομού Αχαΐας όλων των αθλημάτων, επιχορηγήθηκαν το 2004 για την αθλητική δραστηριότητα του έτους 2003, με το συνολικό ποσό των τριακοσίων ενενήντα οκτώ χιλιάδων επτακοσίων ογδόντα ευρώ (398.780,00 ευρώ).

Σε ό,τι αφορά τα ποδοσφαιρικά σωματεία που μετέχουν στο πρωτάθλημα της τοπικής ένωσης, είναι έτοιμο το σχετικό πρόγραμμα για την αγωνιστική περίοδο 2003-2004 και θα υλοποιηθεί σύντομα.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

7. Στην με αριθμό 9021/22-3-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη - Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 181/30-3-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 22/03/2005 ερώτησης της Βουλευτού κας Ευαγγελίας Σχοιναράκη - Ηλιάκη, σας γνωρίζουμε ότι δεν

υπάρχει σκέψη αλλαγής της κείμενης νομοθεσίας, όσον αφορά στη διάκριση των αθλητικών κέντρων σε δημοτικές και εθνικής σημασίας. Πρέπει δε να γίνει κατανοητό και από τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ότι από τη στιγμή που τους μεταβιβάστηκε η κυριότητα και αποκλειστική χρήση των ανωτέρω αθλητικών εγκαταστάσεων, είναι υπεύθυνοι για τη συντήρηση και λειτουργία τους.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

8. Στην με αριθμό 9011/22-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 179/1-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 22/03/2005 ερώτησης του Βουλευτή κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου σας γνωρίζουμε ότι το αίτημα για τοποθέτηση χλοοτάπητα στο γήπεδο Γυμνού του Δήμου Αμαρυνθίων, θα πρέπει να υποβληθεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού εγγράφως συνοδευόμενο απαραίτητα με προϋπολογισμό και τεχνική περιγραφή του υπόψη έργου.

Η Γ.Γ.Α. στη συνέχεια θα εξετάσει τη διαδικασία ένταξης του υπόψη έργου στο Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ».

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

9. Στην με αριθμό 9100/24-3-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αικατερίνης Περλεπέ - Σηφουνάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 186/5-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 24/03/2005 ερώτησης της Βουλευτή κ. Κατερίνας Περλεπέ - Σηφουνάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α) Όσον αφορά στην ένταξη της πόλης της Χαλκίδας για τη διοργάνωση του EURO 2012 σας ενημερώνουμε ότι θα ληφθούν υπόψη και θα εξεταστούν προσεκτικά όλες οι σχετικές προτάσεις των ενδιαφερομένων πόλεων.

β) Σύμφωνα με την Προγραμματική Σύμβαση μεταξύ της Γ.Γ.Α. και της Ν.Α. Ευβοίας κατασκευάζονται τα παρακάτω έργα:

1. «Το Κλειστό Γυμναστήριο στο Δήμο Μεσσαπίων» με προϋπολογισμό 1.030.000,00 ευρώ. Η εργολαβία αυτή, με κωδικό 2003ΣΕ01600013 χρηματοδοτείται κανονικά από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

2. Επίσης, στο Π.Δ.Ε. έχει ενταχθεί το έργο «Ανέγερση Ανοικτού Κολυμβητηρίου Τύπου Κ1 στο Δήμο Ταμυναίων Ν. Ευβοίας», με κωδικό 2003ΣΕ01600012 και προϋπολογισμό 1.320.000,00 ευρώ. Το έργο αυτό είναι υπό δημοπράτηση και η καθυστέρηση του οφείλεται σε προβλήματα επιλογής του χώρου εκ μέρους του Δήμου.

3. Στην συγκεκριμένη Προγραμματική Σύμβαση προβλέπεται επίσης «Η κάλυψη του Ανοικτού Κολυμβητηρίου της Χαλκίδας», προκειμένου αυτό να μετατραπεί σε Κλειστό, με προϋπολογισμό 1.200.000,00 ευρώ. Για το έργο αυτό εξετάζεται, μετά από καθολική τοπική απαίτηση, η αλλαγή του, ώστε αντί αυτού να κατασκευαστεί νέο Κλειστό Κολυμβητήριο 33m στην πόλη της Χαλκίδας.

4. Από τον κωδικό των χλοοταπίτων χρηματοδοτείται το έργο «Εγκατάσταση χλοοτάπητα στο γήπεδο Λουτρών Αιδηψού», με προϋπολογισμό 180.000,00 ευρώ.

5. Στο πλαίσιο της Προγραμματικής Σύμβασης, χρηματοδοτείται επίσης και το έργο «Διαμόρφωση γηπέδου Πολιτικών» με προϋπολογισμό 150.000,00 ευρώ, για το οποίο η Ν. Α. Ευβοίας δεν έχει προχωρήσει ακόμη στις διαδικασίες ανάθεσης. γ) Τέλος, η μελέτη «ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΑΣ» για την ανακατασκευή του Εθνικού Σταδίου Χαλκίδας, που είναι ενταγμένο στο Π.Δ.Ε. ΣΑΜ016 με κωδικό 2001ΣΜ01600001, και προϋπολογισμό 3.100.000,00 ευρώ, βρίσκεται στο 3ο στάδιο - Α' Φάση, δηλαδή υποβολή των τεχνικών μελετών εφαρμογής, χωρίς τα τεύχη δημοπράτησης. Τα τελευταία θα υποβληθούν στην επόμενη φάση (Β' Φάση), μετά την

έγκριση της Α' Φάσης.

Δεδομένου ότι κατά τη σύνταξη της πιο πάνω μελέτης εξαντλήθηκαν τα διατιθέμενα όρια του οικοπέδου από πλευράς αγωνιστικού χώρου, θεατών, χώρων στάθμευσης κλπ., δεν υπάρχει, σύμφωνα με τον Διευθυντή Μελετών Αθλητικών Έργων της Γ.Γ.Α., η δυνατότητα προοπτικής με την έννοια της επέκτασης ή επαύξησης των μεγεθών της μελέτης, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της διοργάνωσης EURO 2012.

Η μελέτη αυτή προβλέπεται να ολοκληρωθεί τέλος του έτους ή στις αρχές του 2006, προκειμένου εν συνεχεία να προχωρήσει η δημοπράτηση κατασκευής του υπόψη έργου.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

10. Στην με αριθμό 9120/28-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 187/1-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 28/03/2005 ερώτησης του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου, σας γνωρίζουμε ότι η υφιστάμενη δυσμενής οικονομική κατάσταση, που μας κληροδοτήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, δεν επιτρέπει την προς το παρόν ικανοποίηση αιτημάτων για χορήγηση επιχορηγήσεων που εγκρίθηκαν και δε χορηγήθηκαν στο παρελθόν.

Η Γ.Γ.Α. προσπαθεί με τις εναπομείνουσες πιστώσεις του προϋπολογισμού, να καλύψει τις τρέχουσες αυξημένες ανάγκες του αθλητισμού και τη λειτουργία των αθλητικών εγκαταστάσεων και παράλληλα προβαίνει σε ενέργειες που σιωπείουν στην εξασφάλιση πρόσθετων πιστώσεων για την κάλυψη υποχρεώσεων παρελθόντων ετών, οι οποίες θα αξιολογηθούν ή κάθε μία χωριστά.

Τέλος, σας πληροφορούμε ότι όλα τα σωματεία του Νομού Αχαΐας όλων των αθλημάτων, επιχορηγήθηκαν το 2004 για την αθλητική δραστηριότητα του έτους 2003, με το συνολικό ποσό των τριακοσίων ενενήντα οκτώ χιλιάδων επτακοσίων ογδόντα ευρώ (398.780,00 ευρώ).

Σε ό,τι αφορά τα ποδοσφαιρικά σωματεία που μετέχουν στο πρωτάθλημα της τοπικής ένωσης, είναι έτοιμο το σχετικό πρόγραμμα για την αγωνιστική περίοδο 2003-2004 και θα υλοποιηθεί σύντομα.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

11. Στην με αριθμό 8602/8-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2072B/1-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας γνωστοποιούμε ότι:

1. Στο πλαίσιο του Κοινοτικού Προγράμματος LIFE - Φύση, υλοποιήθηκε ειδικό έργο με τίτλο «Διαχειριστικές δράσεις περιοχών ειδικής προστασίας στην Ελλάδα», την περίοδο Ιανουαρίου 1998 - Μαρτίου 2001, με προϋπολογισμό 852.000.000 δρχ. και Κοινοτική συμμετοχή 65%, ήτοι 1.782.389 ECU. Το έργο αφορούσε επτά περιοχές, οι οποίες έχουν ενταχθεί - μετά από πρόταση των αρμοδίων αρχών της χώρας - στις Περιοχές Ειδικής Προστασίας (Special Protection Areas - SPA) της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ. Ανάδοχος του έργου ήταν το Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας (ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) - νομικό πρόσωπο του ευρύτερου δημόσιου τομέα, εποπτευόμενο από το Υπ. Γεωργίας - και φορείς υλοποίησης τρεις ερευνητικές μονάδες του ΕΘΙΑΓΕ, με τη συμμετοχή της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας (Ε.Ο.Ε.) και σε συνεργασία με τις περιφερειακές δασικές υπηρεσίες, και τα Υπουργεία ΠΕΧΩΔΕ και Γεωργίας.

2. Η Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (ΕΠΜ), η οποία συντάχθηκε στο πλαίσιο υλοποίησης του ανωτέρω προγράμματος και αφορά στην περιοχή «Ζούμπατα, Άγιος Χαράλαμπος, Μπά-

μπας Κλωκός - GR 2320010», στην οποία περιλαμβάνεται και η έκταση της λίμνης Ρακίτα, αξιολογείται από την Δ/ση Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ σε συνεργασία με τις περιφερειακές και νομαρχιακές υπηρεσίες καθώς και τους τοπικούς φορείς.

Μετά την αξιολόγηση και έγκριση της μελέτης θα εκδοθεί Προεδρικό Διάταγμα για την προστατευόμενη περιοχή.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

12. Στην με αριθμό 8631/9-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2082B/1-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική ερώτηση, και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του ΥΠΕΧΩΔΕ, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το κτήμα Τατοΐου έχει έκταση 42.000 στρέμματα και στο σύνολό του περιλαμβάνεται εντός των ορίων του ορεινού όγκου της Πάρνηθας. Από παλιά και πριν διευθετηθεί το ιδιοκτησιακό του καθεστώς ο Οργανισμός Αθήνας είχε περιλάβει την έκταση στη μελέτη που εκπονούσε για την προστασία του ορεινού όγκου.

Η μελέτη αυτή ολοκληρώθηκε τον Ιούλιο του 2003 και κατέληξε σε σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος που προβλέπει ρυθμίσεις χρήσεων γης και όρων δόμησης για τον ορεινό όγκο και ως εκ τούτου και για το Τατόι.

Οι προτάσεις αυτές βασίζονται στην εκτίμηση της ανάλυσης ότι το Τατόι είναι περιοχή ιδιαίτερου ιστορικού, πολιτιστικού, αρχαιολογικού και περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος που συνδιάζεται με την μεγάλη βιοποικιλότητα του ορεινού όγκου και το χαρακτήρα του σαν σημαντικότερο βιότοπο της Αττικής.

Με βάση τα δεδομένα αυτά προτάθηκαν για την περιοχή του Τατοΐου πέντε ζώνες στις οποίες δεν προβλέπεται η ανοικοδόμηση νέων κτισμάτων, αλλά επιβάλλεται αποκλειστικά η χρησιμοποίηση του υφιστάμενου κτηριακού δυναμικού μετά από τις απαιτούμενες και εγκεκριμένες από τους αρμόδιους φορείς επισκευές και διαρρυθμίσεις τους. Οι προβλεπόμενες ζώνες είναι οι εξής :

- ζώνη Α1 απολύτου προστασίας, είναι έκτασης περίπου 20.000 στρ, περιλαμβάνει το ήμισι του κτήματος το ευρισκόμενο αριστερά της οδού από Βαρυμπόμπη προς Αγ. Μερκούριο. Εντός της περιοχής αυτής προτείνεται η δυνατότητα διεξαγωγής επιστημονικών ερευνών και η επίσκεψη επιστημόνων και υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με καθήκοντα φύλαξης, εποπτείας και διαχείρισης του Δρυμού. Επίσης επιτρέπεται η διέλευση κοινού από συγκεκριμένες διαδρομές - μονοπάτια πεζοπορίας και αναψυχής μόνο σε συγκεκριμένα σημεία, κατανεμημένα στις ως άνω διαδρομές.

- ζώνη Β3, περιλαμβάνει το νότιο τμήμα του κτήματος εντός του οποίου διατηρούνται ελάχιστες διάσπαρτες γεωργικές εκτάσεις. Με το σχέδιο διατάγματος καθορίζεται σαν ζώνη αναψυχής υπαίθριου αθλητισμού, γεωργικής χρήσης και περιβαλλοντικής ενημέρωσης. Η χωροθέτηση των χρήσεων πραγματοποιείται στο ήδη υφιστάμενο κτιριακό δυναμικό (φυλάκια, και λοιπά κτίρια που υπάρχουν στο τμήμα αυτό).

- ζώνη Δ1, περιλαμβάνει την περιοχή εκατέρωθεν της οδού από κτήμα Τατοΐου προς Αγ. Μερκούριο και προτείνεται σαν ζώνη αναψυχής και υπαίθριων αθλητικών δραστηριοτήτων.

- ζώνη Δ2, περιλαμβάνει το ανάκτορο Τατοΐου και την γύρω περιοχή και καθορίζεται σαν περιοχή αναψυχής, πολιτισμού, φιλοξενίας προσωπικοτήτων, διοργάνωσης διεθνών πολιτικών συμβουλίων και πνευματικών εκδηλώσεων και εκθέσεων ειδικής θεματολογίας.

- ζώνη Δ3, περιλαμβάνει την περιοχή των βοηθητικών κτιρίων του πρώην βασιλικού κτήματος, γεωργικής έκτασης περίπου 1600 στρ που γειτονεύει με αυτά καθώς και σημαντικά μνημεία και αρχαιολογικούς χώρους (Δεκέλεια, βασιλικοί τάφοι κλπ). Προτείνεται σαν ζώνη αναψυχής, αθλητισμού, εκπαίδευσης, περιβαλλοντικής ενημέρωσης, γεωργίας και κτηνοτροφίας.

Επίσης το σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος προβλέπει ότι η χωροθέτηση των χρήσεων στις υφιστάμενες κτιριακές εγκαταστάσεις θα γίνει μετά την εκπόνηση ειδικών μελετών που θα εγκριθούν με Κοινή κατά περίπτωση Υπουργική Απόφαση καθώς επίσης περιλαμβάνει και διατάξεις για την ίδρυση Φορέα Διαχείρισης τμήματος του Τατοΐου (ζώνες Δ2, Δ3).

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

13. Στην με αριθμό 8831/16-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 28263-ΙΗ/18-4-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτησή με αριθμό 8831/16.3.2005, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φώτης Κουβέλης, σχετικά με τη διδασκαλία της ξένης γλώσσας στα δημοτικά σχολεία, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 16 του νέου Συντάγματος του 2001: «Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια. Το Κράτος ενισχύει τους σπουδαστές που διακρίνονται, καθώς και αυτούς που έχουν ανάγκη από βοήθεια ή ειδική προστασία, ανάλογα με τις ικανότητές τους».

Δυνάμει των ανωτέρω, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων κάθε σχολικό έτος εξετάζει τη λειτουργία των σχολείων και προβαίνει στη σύσταση αντίστοιχων οργανικών θέσεων για την κάλυψη των αναγκών, είτε πρόκειται για μονοθέσια, είτε για εξαθέσια σχολεία. Τα λειτουργικά κενά που προκύπτουν, κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, καλύπτονται από προσωρινούς αναπληρωτές.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ

14. Στην με αριθμό 8796/15-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2112B/8-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ως άνω σχετικού και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του ΥΠΕΧΩΔΕ, σας πληροφορούμε τα εξής:

Βάσει του Ν 2338/95 ο χώρος του Αεροδρομίου του Ελληνικού μετά την έναρξη λειτουργίας του νέου διεθνούς αερολιμένα της Αθήνας στα Σπάτα, παύει να λειτουργεί και ο χώρος που καταλαμβάνει, προορίζεται κυρίως για τη δημιουργία μητροπολιτικής ζώνης πρασίνου. Στον ίδιο νόμο προβλέπεται ότι η ανάπτυξη και αξιοποίηση του χώρου αυτού εντάσσεται στον ευρύτερο χωροταξικό και περιβαλλοντικό σχεδιασμό της περιοχής, με βάση ολοκληρωμένη μελέτη που εκπονείται από τον Οργανισμό Αθήνας.

Σαν πρώτο βήμα για την μελέτη του χώρου, ο Οργανισμός Αθήνας βάσει των εξουσιοδοτήσεων που ο ν 1515/85 του παρέχει να εκπονεί μελέτες μεγάλης κλίμακας και προγράμματα επιπέδου σαν εξειδίκευση των στόχων του ΡΣΑ '85 και στο πλαίσιο που έθεσε ο παραπάνω Νόμος, ανέθεσε στο ΕΜΠ την εκπόνηση ερευνητικού προγράμματος με θέμα «Ανάπτυξη του χώρου του Ελληνικού», καθώς και συμπληρωματικό πρόγραμμα για την ένταξη των ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο Ελληνικό.

Τον Δεκέμβριο 2003 προκηρύχθηκε Διεθνής Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός Ιδεών για το Μητροπολιτικό Πάρκο και την Πολεοδομική Ανάπτυξη του Ελληνικού. Πρόκειται για Διεθνή Ανώνυμο Διαγωνισμό σε ένα στάδιο, συγκεκριμένο από την Διεθνή Ένωση Αρχιτεκτόνων (UIA). Η Κριτική Επιτροπή επέλεξε ομόφωνα για το 1ο βραβείο την πρόταση του γραφείου «DZD Architecture». Οι βασικές κατευθύνσεις για τον σχεδιασμό του χώρου προέβλεπαν ότι τμήμα του χώρου (4.000 στρέμματα) θα διατεθεί για την δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου Πρασίνου, με χρήσεις αναψυχής, αθλητισμού, πολιτισμού, ενώ θα αξιοποιηθεί ένα περιορισμένο τμήμα 1.000 στρέμματα, ώστε να αυτοχρηματοδοτηθεί η υλοποίηση του Πάρκου και να καλυφθούν τα έξοδα αναβάθμισης υποβαθμισμένων περιοχών του Λεκανοπεδίου.

Ο Οργανισμός Αθήνας προκειμένου να προωθήσει την συνέχιση του Σχεδιασμού του Μητροπολιτικού Πάρκου Ελληνικού προβαίνει σε μια σειρά ενεργειών.

Κατ' αρχάς συντάχθηκαν τεχνικές προδιαγραφές και κατευθύνσεις για την ανάθεση στο γραφείο στο οποίο απονεμήθηκε το 1ο βραβείο του πιο πάνω Διεθνούς Αρχιτεκτονικού Διαγωνισμού, επικαιροποιημένης στα τελευταία δεδομένα και κατά τομείς εξειδικευμένης μελέτης γενικής διάταξης και προγράμματος ανάπτυξης της συνολικής έκτασης του Ελληνικού, καθώς και ειδικότερα του χώρου πρασίνου με μεγαλύτερη λεπτομέρεια.

Θα ακολουθήσουν διαδικασίες γνωμοδότησης του αρχικού Σχεδίου στους ΟΤΑ και αρμόδιους φορείς, και θεσμοθέτηση του Σχεδίου Γενικής Διάταξης χρήσεων γης (Ειδικό Σχέδιο ολοκληρωμένης ανάπτυξης Ελληνικού).

Θα συνταχθεί Σχέδιο Π.Δ/τος για δημιουργία του Φορέα Διαχείρισης που προβλέπεται από τον ν. 2338/95. Με ευθύνη του φορέα διαχείρισης προωθείται η περαιτέρω εξειδίκευση (πολεοδομικές μελέτες ή αρχιτεκτονικά και κατασκευαστικά σχέδια) με κατά περίπτωση διαγωνισμούς.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

15. Στην με αριθμό 8619/9-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Αντωνακόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2079B/1-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο αμιάντος που περιέχεται στο αμιαντοσιμεντό, θεωρείται ως σταθερά εγκλωβισμένος. Στις περιπτώσεις αυτές ο αμιάντος δεν δημιουργεί γενικά προβλήματα εφόσον είναι δεσμευμένος. Οι εργασίες αποξήλωσης αμιαντοσιμεντού όμως χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, εφόσον κατά τη διάρκειά τους απελευθερώνονται ίνες αμιάντου που διαφορετικά θα παρέμεναν δεσμευμένες. Η διατήρηση των δομικών υλικών που περιέχουν ίνες αμιάντου σε καλή κατάσταση και ο περιορισμός απελευθέρωσης των ινών με σωστή επιτήρηση και εποπτεία είναι ο ενδεδειγμένος τρόπος αντιμετώπισης του προβλήματος.

Αντικείμενο του ΥΠΕΧΩΔΕ είναι, η εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας που αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων που περιέχουν αμιάντο (ΚΥΑ 8243/1113/91, ΦΕΚ 138/ Β). Στο πλαίσιο αυτό ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες νομαρχιακές υπηρεσίες περιβάλλοντος - στις οποίες κατά περίπτωση παρουσιάζονται προβλήματα σχετικά με τη διαχείριση του αμιαντοσιμεντού - οι οποίες έχουν κατά το νόμο την ευθύνη για την χορήγηση των απαιτούμενων για τον σκοπό αυτό αδειών εργασιών που περιλαμβάνουν αμιάντο και για τον έλεγχο τήρησης των όρων και περιορισμών που περιλαμβάνονται στις άδειες αυτές.

Επισημαίνουμε ότι, τα θέματα που αφορούν στις επιπτώσεις του αμιάντου στη δημόσια υγεία εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Υπ. Υγείας, ενώ τα θέματα που αφορούν στην προστασία των εργαζομένων από εκπομπές αμιάντου στο χώρο εργασίας τους, εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Υπ. Εργασίας.

Για το συγκεκριμένο θέμα που θέσατε, αναμένουμε τις απόψεις της αρμόδιας Νομ. Αυτοδιοίκησης Ηλείας, στην οποία απευθύνθηκε η Περιφέρεια Δυτ. Ελλάδος, μετά από σχετική επικοινωνία με το Γραφείο μας.

Με την λήψη της αναμενόμενης απάντησης, θα σας ενημερώσουμε σχετικά.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

16. Στην με αριθμό 8544/8-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ηλία Καλλιώρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2059B/1-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» (Ε.Π.ΠΕΡ.) 2000-2006 στο πλαίσιο του Μέτρου 7.2 χρηματοδοτεί δράσεις στο τομέα «Αναπλάσεις στο δομημένο περιβάλλον με καινοτόμο χαρακτήρα ή εθνική σημασία» και συγκεκριμένα στις κατηγορίες πράξεων: 1. Αναπλάσεις ιστορικών κέντρων-συνόλων εθνικού ενδιαφέροντος, 2. Αποκαταστάσεις αξιόλογων δημόσιων διατηρητέων κτιρίων, 3. Αναπλάσεις και αναβαθμίσεις περιοχών (με καινοτόμο χαρακτήρα ή εθνική σημασία) με παρεμβάσεις στο Μητροπολιτικό Κέντρο της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και άλλων μεγάλων πόλεων, 4. Αναπλάσεις και αναβαθμίσεις περιοχών (παρالياκή ζώνη) και 5. Αναπλάσεις και αναβαθμίσεις περιοχών (αστική περιοχή) (HABITAT).

Επίσης, στο πλαίσιο του Μέτρου 3.2 το Ε.Π.ΠΕΡ. χρηματοδοτεί δράσεις για την προστασία και αποκατάσταση τοπίου, ιδιαιτέρως φυσικής και πολιτιστικής αξίας τα οποία διατρέχουν κίνδυνο υποβάθμισης λόγω πιέσεων από αστική και τουριστική ανάπτυξη. Όλες οι παραπάνω δράσεις όμως, είναι φανερό ότι δεν έχουν να κάνουν με ανάπλαση δασικών περιοχών με σκοπό την αναψυχή όπως η αιτούμενη δράση, η οποία θα μπορούσε να υλοποιηθεί είτε μέσω του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος Στερεάς Ελλάδας, είτε από προγράμματα που υλοποιεί η αντίστοιχη Διεύθυνση Δασών.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

17. Στην με αριθμό 8801/15.3.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Κατσιφάρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17792/6.4.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας ενημερώνουμε ότι το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. χρηματοδότησε το Δ. Ακράτας Ν. Αχαΐας με το ποσό των 80.000,00 ευρώ κατά το έτος 2004 και με το ποσό των 30.000,00 ευρώ από τις αρχές του τρέχοντος έτους. Το Υπουργείο, στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών του δυνατοτήτων και της ιεράρχησης των αναγκών για το έτος 2005, θα εξετάσει τη δυνατότητα επιπρόσθετης χρηματοδότησης του Δήμου Ακράτας για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκλήθηκαν από καιρικά φαινόμενα.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

18. Στην με αριθμό 8805/15.3.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανδρέα Μακρυπιδή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17793/6.4.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας ενημερώνουμε ότι το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α., στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του, χρηματοδότησε τους ΟΤΑ του Ν. Αιτωλίας με το ποσό του 1.175.000,00 ευρώ κατά το έτος 2004 και με το ποσό των 245.000,00 ευρώ από τις αρχές του τρέχοντος έτους. Επιπλέον, χρηματοδότησε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αιτωλίας με 250.000,00 ευρώ το έτος 2004. Το Υπουργείο, στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών του δυνατοτήτων και της ιεράρχησης των αναγκών για το έτος 2005, θα εξετάσει τη δυνατότητα επιπρόσθετης χρηματοδότησης των Δήμων του Νομού Αιτωλίας και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αιτωλίας για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκλήθηκαν από καιρικά φαινόμενα.

Για τα υπόλοιπα θέματα που αναφέρονται στην ερώτηση, αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνενωτικό Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

19. Στην με αριθμό 8853/16.3.05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρύσα Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17785/5.4.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό, με το οποίο μας διαβί-

στηκε η ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Χρύσα Αράπογλου, σχετικά με το αντικείμενο του θέματος, κατά λόγο αρμοδιότητας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στο πλαίσιο του τριετούς προγραμματισμού προσλήψεων, με το Α.Π. 42538/ 12-8-2004 έγγραφό του, ζήτησε από όλες τις Ν.Α. της Χώρας την επικαιροποίηση των αιτημάτων που είχαν υποβληθεί με τον τριετή προγραμματισμό για τα έτη 2002-2004, προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία πλήρωσης των κενών θέσεων.

Η Ν.Α. Θεσσαλονίκης, με το Α.Π. 21123/3-9-2004 έγγραφό της, απέστειλε τα σχετικά στοιχεία, ζητώντας την κάλυψη τριακοσίων εβδομήντα εννέα (379) θέσεων διαφόρων κατηγοριών και κλάδων.

Το Υπουργείο, με το Α.Π. 63354/16-12-2004 έγγραφό του, απέστειλε στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης επικαιροποιημένους πίνακες του αιτούμενου προσωπικού των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, προκειμένου να χορηγηθεί η προβλεπόμενη έγκριση από την Τριμελή εξ Υπουργών Επιτροπή της ΠΥΣ 55/98 όπως ισχύει.

Όταν χορηγηθεί η σχετική έγκριση από την ανωτέρω Επιτροπή, η Ν.Α. Θεσσαλονίκης θα ενημερωθεί από την υπηρεσία μας.

Επί των λοιπών θεμάτων αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνενωτικά Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας & Δημοσίων Έργων, προς τα οποία κοινοποιείται το παρόν προκειμένου να ενημερώσουν απευθείας την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

20. Στην με αριθμό 8825/16.3.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-609/6.4.05 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 8825/16-3-2005, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιάννης Μαγκριώτης, σύμφωνα και με το έγγραφο αριθμ. ΥΠΑ/Δ13/Α/11204/573/30-3-2005 της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.), σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Στο πλαίσιο της ανεμπόδιστης εκδηλώσεως της επιχειρηματικής βουλήσεως και ειδικότερα στο πλαίσιο της απελευθερωμένης αγοράς των Αερομεταφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν νοείται και δεν επιτρέπεται καμία παρέμβαση και καμία υπόδειξη των Υπηρεσιών Πολιτικής Αεροπορίας προς τους Αερομεταφορείς, σε σχέση με τα δρομολόγια τους και τους Αερολιμένες που επιλέγουν να εξυπηρετήσουν. Η Υ.Π.Α. κινούμενη στο πνεύμα αυτό, προσπαθεί να βελτιώνει διαρκώς το επίπεδο των υποδομών και των παρεχομένων υπηρεσιών στους Ελληνικούς Αερολιμένες, προκειμένου να παράσχει στους ενδιαφερόμενους κίνητρα για την αύξηση της αεροπορικής ζήτησεως και την επέκταση της δραστηριοποίησής των Αερομεταφορέων στους Αερολιμένες μας.

2. Περαιτέρω, θέτουμε υπόψη σας ότι στον Κ.Α.Θ.Μ. προγραμματίζεται η υλοποίηση μεγάλων αναπτυξιακών έργων, με τα οποία αυξάνεται η επιχειρησιακή ικανότητα και η χωρητικότητα του αεροδρομίου και επιτυγχάνεται η προσφορά υψηλού επιπέδου εξυπηρέτησεως της επιβατικής κινήσεως, ώστε να ανταποκρίνεται πλήρως στις προδιαγραφές ενός Διεθνούς Αερολιμένα.

3. Ειδικότερα η Υ.Π.Α. ανέθεσε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης το έτος 1995 Μελέτη ανάπτυξης του αεροδρομίου (MASTER PLAN), η οποία περατώθηκε το 1998. Η Μελέτη αυτή κατέληξε στον καθορισμό ολοκληρωμένου και αποτελεσματικού προγράμματος αναπτύξεως, ώστε ο Κ.Α.Θ.Μ. να ανταποκριθεί στην ιδιαίτερη αποστολή του ως κομβικού αεροδρομίου των Βαλκανίων και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης γενικότερα.

Οι επί μέρους προτεινόμενες παρεμβάσεις στις εγκαταστά-

σεις του αεροδρομίου και οι αντίστοιχες δρομολογηθείσες ενέργειες έχουν ως εξής:

α. Διάδρομος 10/28

Επέκταση διαδρόμου 10/28 και παραλλήλου τροχοδρόμου, ώστε το αεροδρόμιο να εξυπηρετεί υπερατλαντικές πτήσεις χωρίς ενδιάμεσο σταθμό. Το έργο δημοπρατήθηκε το 2001 με το σύστημα προεπιλογής, αλλά λόγω εμπλοκών με προσφυγές και εκδικάσεις ενστάσεων δεν κατέστη δυνατόν να ανατεθεί. Τελικά, το ΥΠΕΧΩΔΕ, που έχει την αρμοδιότητα δημοπρατήσεως του έργου, ακύρωσε τον αντίστοιχο Διαγωνισμό και το επαναδημοπράτησε, σύμφωνα με τον νέο Νόμο περί Δημοσίων Έργων. Επισημαίνεται, ότι το έργο έχει ενταχθεί στο 3ο Κ.Π.Σ., για συγχρηματοδότηση κατά 50%, ενώ η εθνική συμμετοχή αντλείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Β. Κτίριο Αεροσταθμού

Με βάση το εκπονηθέν MASTER PLAN, προτείνεται νέο κτίριο Αεροσταθμού με περιβάλλοντα χώρο για κυκλοφορία και στάθμευση οχημάτων και νέο δάπεδο αεροσκαφών. Το νέο κτίριο θα εξυπηρετεί οκτώ (8) εκ. επιβάτες ετησίως (κίνηση καλύπτουσα αύξηση προβλεπόμενη μέχρι το έτος 2026) και με υψηλό επίπεδο εξυπηρέτησεως (πρόσβαση στα αεροσκάφη με φυσούνες κ.ο.κ.).

Θα πρέπει, παρόλα αυτά, να σημειωθούν εν προκειμένω τα νεώτερα δεδομένα, που αφορούν:

- αφενός, στις παρούσες χρηματοοικονομικές δυνατότητες.
- αφετέρου, στην μέχρι τούδε εξέλιξη της κινήσεως του αεροδρομίου, η οποία υπολείπεται των προβλέψεων του MASTER PLAN, καθώς γεγονότα οφειλόμενα σε τοπικές και διεθνείς συγκυρίες, μείωσαν την αεροπορική κίνηση μετά το έτος 2000.

Τα ανωτέρω κατέστησαν απαραίτητη την επανεξέταση της υλοποίησεως του συγκεκριμένου έργου. Δεδομένης της επάρκειας του υπάρχοντος Αεροσταθμού για το άμεσο μέλλον, ο χρόνος υλοποίησεως του έργου αυτού θα αποφασισθεί ανάλογα με την εξέλιξη της κινήσεως και τις υπάρχουσες οικονομικές δυνατότητες.

γ. Δάπεδο σταθμεύσεων, αεροσκαφών

Πρόσφατα περατώθηκε η πρώτη φάση της επεκτάσεως του υφιστάμενου δαπέδου σταθμεύσεως αεροσκαφών και ευρίσκεται σε εξέλιξη, με προβλεπόμενο πέρας τον Μάιο του 2005, η δεύτερη φάση επεκτάσεως.

Με βάση το εκπονηθέν MASTER PLAN, προτείνεται νέο δάπεδο αεροσκαφών, με 28 νέες θέσεις σταθμεύσεως. Ωστόσο, για τους προαναφερθέντες λόγους υψηλού κόστους, δυνατοτήτων και επανεκτιμήσεως της κινήσεως, επανεξετάζεται ο χρόνος υλοποίησεως του εν λόγω έργου.

δ. Λοιπά έργα

Συντήρηση-διαρρύθμιση και επέκταση του Εμπορευματικού Σταθμού, προϋπολογισμού 16,00 εκ. ευρώ. Το έργο ευρίσκεται στην φάση κατασκευής.

Νέα κυκλοφοριακή ρύθμιση προϋπολογισμού 23,40 εκ. ευρώ. Το έργο περιλαμβάνει νέο οδικό δίκτυο συνδέσεως του αεροδρομίου με το εξωτερικό οδικό δίκτυο, νέα κυκλοφοριακή διά-

ταξη στις αφίξεις-αναχωρήσεις προς την πλευρά της πόλεως κ.α. Το έργο ευρίσκεται στην φάση κατασκευής.

Απαλλοτρίωση εκτάσεως, κόστους 25.933.804,80 ευρώ., η οποία ήδη ολοκληρώθηκε και το αεροδρόμιο απέκτησε ζωτικό χώρο, απαιτούμενο για την μακροπρόθεσμη ανάπτυξη του.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

21. Στην με αριθμό 8845/16.3.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μανιάτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-579/6.4.05 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 8845/16-3-2005 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιάννης Μανιάτης, σχετικά με την αξιοποίηση αμαξοστασίου του ΟΣΕ στην περιοχή Λεύκα Πειραιά, σας διαβιβάζουμε το με αριθμό 73201/24-3-2005 έγγραφο του Οργανισμού, στο οποίο δίνονται οι απαντήσεις στα τιθέμενα ερωτήματα.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

22. Στην με αριθμό 8987/22.3.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-629/6.4.05 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. πρωτ. 8987/22-03-05 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιάννης Μαγκριώτης, αποστέλλουμε συνημμένα το αριθμ. 4015/30-03-05 έγγραφο του ΟΑ.Σ.Θ, με το οποίο αρμοδίως παρέχονται στοιχεία για τα τιθέμενα θέματα.

Επιπλέον, σημειώνουμε ότι με την υπ' αριθμ. Α-72223/6242/04/4-3-2005 απόφασή μου, συγκροτήθηκε επιτροπή που αποτελείται από εμπειρογνώμονες του Α.Π.Θ. του ΣΑΣΘ και του ΟΑΣΘ, έργο της οποίας είναι η ανεύρεση στοιχείων, η μελέτη και επεξεργασία αυτών και η διατύπωση θέσεων και προτάσεων για την αναμόρφωση της Συγκοινωνιακής Πολιτικής που διέπει τον Οργανισμό Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης και το σχεδιασμό του Συγκοινωνιακού Χάρτη της Θεσσαλονίκης.

Η ανωτέρω επιτροπή θα περατώσει το έργο της σε χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών από τη συγκρότησή της.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Κανέλλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 10385/27.4.2005 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Σγουρίδη προς τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την ομαλή λειτουργία των ξενοδοχείων κολύμβησης (πισίνες) των ξενοδοχείων.

Η ερώτηση αυτή διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 5515/18.4.2005 αναφορά της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις συνθήκες εργασίας των εργαζομένων στο βιολογικό καθαρισμό των λυμάτων Μεταμόρφωσης Αττικής.

Το ειδικότερο περιεχόμενο της αναφοράς της Βουλευτού κ. Λιάνας Κανέλλη έχει ως εξής:

«Τα Δ.Σ. του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας, της Ένωσης Ηλεκτροτεχνιτών Ν. Αττικής και του Σωματείου Μηχανικών - Συντηρητών - Εγκαταστατών Μηχανολογικών Εγκαταστάσεων Βιομηχανιών Ελλάδος, με υπόμνημά τους, που αφορά στους εργαζόμενους στο βιολογικό καθαρισμό των λυμάτων Μεταμόρφωσης, αναφέρουν, μεταξύ άλλων, ότι οι εργαζόμενοι αυτοί πρόκειται να απολυθούν, αφού η ΕΥΔΑΠ, στις αρχές Αυγούστου 2005, θα διώξει τον εργολάβο, που λειτουργεί το έργο και θα το αναλάβει η ίδια.

Γι' αυτό ζητούν να προσληφθούν από την ΕΥΔΑΠ οι εργαζόμενοι στο συγκεκριμένο έργο, που έχουν πολλά χρόνια εμπειρίας στη λειτουργία του».

Στην αναφορά αυτή θα απαντήσει ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι η αναφορά της κ. Κανέλλη, αλλά και το υπόμνημα των Συνδικάτων Οικοδόμων Αθήνας της Ένωσης Ηλεκτροτεχνιτών κλπ., που διαβάσαμε, δυστυχώς θίγει ένα υπαρκτό πρόβλημα που έχει τρία σκέλη.

Το πρώτο σκέλος είναι ότι η εγκατάσταση αυτή είχε κλείσει εικοσαετία, εδώ και ένα χρόνο, όταν για πρώτη φορά την επισκέφθηκα μετά από ανάλογες καταγγελίες. Λειτουργούσε κατά τρόπο που ήταν πράγματι για τη σύγχρονη Ελλάδα μη αποδεκτός. Δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες, για να μη σας κουράζω, αλλά και για να μη σας στενοχωρήσω κιόλας. Πράγματι, αισθάνθηκα και εγώ πολύ άσχημα βλέποντας τις ελλείψεις σε υποχρεώσεις ενός ευνομούμενου κράτους προς μία λειτουργία εγκατάστασης που μαζεύει -κακά τα ψέματα- τα χειρότερα απόβλητα της Αττικής, τα βοθρολύματα και τα βιομηχανικά απόβλητα.

Δόθηκε εντολή και πράγματι το φθινόπωρο του 2004, δηλαδή μερικούς μήνες μετά, η ΕΥΔΑΠ -είναι αλήθεια με μια μικρή καθυστέρηση- επιτέλους ξεκίνησε ένα έργο επισκευής, βελτίωσης και αντικατάστασης κομματιών της εγκατάστασης ύψους περίπου 2,5 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο πράγματι όταν ολοκληρωθεί -ελπίζω να ολοκληρωθεί σύντομα- θα αλλάξει αρκετά την εικόνα. Θα την κάνει, αν μη τι άλλο, αποδεκτή από πλευράς όρων λειτουργίας αλλά και διαβίωσης των εκεί εργαζομένων.

Το δεύτερο σκέλος είναι επίσης σημαντικό. Αυτή η εγκατάσταση ανατίθεται από το 1984 και μετά σε εργολάβους από πλευράς λειτουργίας. Αυτές οι εργολαβίες ανά τρία χρόνια επαναλαμβάνονται. Έρχεται νέος εργολάβος κ.ο.κ.. Αυτό γενικά δεν είναι το καλύτερο, κατά την προσωπική μου άποψη. Επιπλέον, όμως, ο νέος εργολάβος αναγκάζεται πολλές φορές, για λόγους οικονομικούς προφανώς, να πάρει νέους εργαζομένους και να απολύσει τους προηγούμενους που έχουν και τη σχετική εμπειρία. Εδώ επισημαίνεται ότι τουλάχιστον η επιστημονική και

τεχνική εμπειρία σε τέτοια ευαίσθητα ζητήματα είναι αναντικατάστατη. Δηλαδή, δεν μπορεί νέος εργαζόμενος εύκολα να προσαρμοστεί, χωρίς κίνδυνο και χωρίς ατυχήματα πολλές φορές σε αυτές τις δύσκολες εγκαταστάσεις.

Είπαμε, λοιπόν, να επανεξετάσει η ΕΥΔΑΠ στη νέα εξέλιξη των πραγμάτων, μετά από τα νέα έργα που κατασκευάζονται εκεί, τη δυνατότητα ανάληψης του μεγαλύτερου μέρους των ευθυνών της εγκατάστασης από μόνιμους υπαλλήλους.

Και με χαρά διαπιστώνω ότι η νέα ηγεσία της λέει μια λέξη -διαβάζω το σχετικό γράμμα- ότι σκοπεύει να αναλάβει την ευθύνη λειτουργίας του κέντρου με δικό της επιστημονικό προσωπικό, αλλά όσον αφορά το εργατοτεχνικό προσωπικό προτίθεται να διατηρήσει το προηγούμενο καθεστώς.

Επειδή και αυτό εμένα προσωπικά δεν με ικανοποιεί απόλυτα, παρακάλεσα να ξαναδεί η ΕΥΔΑΠ -η οποία βέβαια είναι αυτόνομη επιχείρηση, είναι ΑΕ- και το θέμα των εργατοτεχνικών, τουλάχιστον των επικεφαλής, που καθορίζουν την τεχνική λειτουργία και τις άμεσες παρεμβάσεις στην εγκατάσταση.

Τέλος, το τρίτο και τελευταίο σκέλος έχει σχέση με μια άλλη σημαντική παράμετρο της όλης διαδικασίας, που είναι το μέλλον των εγκαταστάσεων, δηλαδή πώς αυτές προχωρούν στο μέλλον σε μια περιοχή, η οποία συνεχώς αναπτύσσεται. Διότι επισημαίνω ότι υπάρχουν ανάγκες τέτοιων εγκαταστάσεων και σε άλλα σημεία της Αττικής, των οποίων σήμερα τα βοθρολύματα πηγαίνουν ουσιαστικά με δύσκολους δρόμους στην εγκατάσταση αυτή.

Ζητήσαμε, λοιπόν, να μελετηθεί μια ορθολογική κατανομή τέτοιων εγκαταστάσεων στο Λεκανοπέδιο με τα πλέον σύγχρονα μέσα -όχι δηλαδή με τεχνολογία της δεκαετίας του '80, αλλά του 2005- έτσι ώστε και η υπάρχουσα εγκατάσταση σιγά-σιγά να συρρικνωθεί, αλλά και να υπάρξουν και νεότερες μέθοδοι, που είναι και αποτελεσματικότερες και πιο υγιεινές για τους εργαζόμενους.

Από κοντά παρακολουθούμε ως Υπουργείο, αλλά και εγώ προσωπικά, το όλο θέμα και θα σας ενημερώσω σύντομα για τις εξελίξεις και της ολοκλήρωσης των έργων, αλλά κυρίως -και αυτό έχει σημασία- της τύχης των εργαζομένων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Η κ. Λιάνα Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω να ομολογήσω ότι με εντυπωσίασε η ευαισθησία σας, να έχετε διαπιστώσει ιδίως όμμοι το γνήσιο μιας καταγγελίας ενός συνδικάτου, μιας ενώσεως και ενός σωματείου. Δεν είμαστε συνηθισμένοι να αποδέχεσθε τις καταγγελίες.

Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε για εικοσιτετράωρη λειτουργία, μιλάμε για τριάντα ανθρώπους, ηλεκτροτεχνίτες και άλλους που δουλεύουν εκεί. Ο νεότερος απ' αυτούς -και είναι ελάχιστοι αυτοί- δουλεύει τρία χρόνια. Οι περισσότεροι δουλεύουν εκεί είκοσι, δεκαοκτώ, δεκαπέντε ή δέκα χρόνια. Αυτό που έχουν καταθέσει ως κεφάλαιο, πέρα από τη γνώση που έχει επενδυθεί και την εμπειρία που έχει αποκτηθεί, όπως επισημάνετε, κύριε Υπουργέ, είναι το κεφάλαιο ζωής, η ίδια τους η υγεία.

Σας λέω μόνο ότι από εργολάβο σε εργολάβο δουλεύουν είκοσι χρόνια, μαζεύουν τα βοθρολύματα της Αττικής, λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση και -άκουσον, άκουσον!- πληρώνουν μόνοι τους τα εμβόλιά τους. Δεν υπάρχει γιατρος εργασίας. Πληρώνουν μόνοι τους τα εμβόλιά τους. Έχουν πάθει από τέτανο μέχρι λεπτοσπείρωση και σας λέω μόνο δύο απ' τις αρρώστιες, γιατί δεν θέλω, ειλικρινά, τέτοια ώρα να σας «σηκωθεί η τρίχα» από το τι έχουν πάθει αυτοί οι άνθρωποι.

Έρχεται τώρα -και αυτή η απάντηση, όπως λέτε, είναι οδυνηρή- και λέει η ΕΥΔΑΠ, η οποία θα κάνει επιδιωρωτικό πρόγραμμα 2,5 εκατομμυρίων ευρώ, ότι δυσκολεύεται να προσλάβει, να αξιοποιήσει την πείρα και να ανταμείψει αυτούς τους ανθρώπους, με αυτούς τους κινδύνους. Ξέρετε, υπάρχουν και μερικά πράγματα, τα οποία, σε ένα επίπεδο αξιών, είναι, ειλικρινά, υπεράνω.

Πολιτικά αν το δείτε, η συνέχιση της εργολαβικής πολιτικής πρόσληψης των εργαζομένων βεβαίως είναι συνάδουσα με την

τρέχουσα περίοδο, βεβαίως είναι συνάδουσα με την κυρίαρχη πολιτική, βεβαίως είναι συνάδουσα με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εδώ έχουμε γραφεία εργαζομένων, που τους σέρνουν από τη μία «γαλέρα» στην άλλη.

Για τέτοιο θέμα, τέτοιες μέρες, με τέτοιους ανθρώπους, με τέτοιες θυσίες, είναι αδιανόητο να διακυβεύεται το μεροκάματο και να μην μπορεί η ΕΥΔΑΠ, ανώνυμη εταιρεία, «ξεανώνυμη» εταιρεία, να θεωρήσει ότι είναι πρωταρχικό της κεφάλαιο, πρωταρχική εξοικονόμηση κόστους να εκμεταλλευτεί την εμπειρία αυτών των ανθρώπων και, αν θέλετε, ηθικής τάξεως, η οποία δεν είναι αντίστοιχη με την παροχή κέρδους στους μετόχους της ΕΥΔΑΠ στο χρηματιστήριο.

Ποια η ανταμοιβή αυτών των ανθρώπων, που έχουν πληρώσει μέχρι και το εμβόλιο που κάνουν οι ίδιοι, έχουν δουλέψει χωρίς γιατρό, χωρίς κανονισμό και χωρίς πρόγραμμα τόσα χρόνια, για να μαζεύουν δεκατέσσερις χιλιάδες τόνους βοθρολύματα την ημέρα και μάλιστα αστικά;

Κυριολεκτικά, για να μη «μυρίζει» η συνείδησή μας και για να μη «μυρίζει» ο ύπνος μας, θα παρακαλούσα τον Υπουργό στη δευτερολογία του να δεσμευτεί για την κατά προτεραιότητα πρόσληψη αυτών των ανθρώπων από την ΕΥΔΑΠ, για να μη μείνουν σε καθεστώς εργολαβίας αυτήν τη φορά, με την ΕΥΔΑΠ ως εργολάβο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Πρέπει επίσης να ομολογήσουμε ότι στις 19.4.2005, δηλαδή εδώ και ενάμιση

μήνα, έγινε από τους επιθεωρητές του Κέντρου Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου Αθηνών και Κρήτης έλεγχος των εγκαταστάσεων αυτών και διαπιστώθηκε ότι σε θέματα υγιεινής και ασφάλειας υπήρχαν σοβαρότατες ελλείψεις. Και βέβαια, δόθηκε γραπτή εντολή στον ανάδοχο να τις καλύψει, μεταξύ αυτών και τους γιατρούς εργασίας που είπατε προηγουμένως. Αλλά δεν είναι το ευκολότερο πάντα να καλύψει κανείς στις επικίνδυνες εγκαταστάσεις θέματα ασφάλειας και υγιεινής μέσω αναδόχων. Ίσως είναι μία απλούστερη λύση να γίνεται μέσα από μία υπηρεσία, η οποία, αν μη τι άλλο, έχει δημόσιο χαρακτήρα.

Συνεπώς, ανταποκρινόμενος και στη σωστή έκκληση της κ. Κανέλλη, θα επανέλθω στην ΕΥΔΑΠ. Όπως γνωρίζετε, κυρία Κανέλλη, δυστυχώς ή ευτυχώς η ΕΥΔΑΠ είναι αυτόνομη και δεν δέχεται διαταγές οικονομικής φύσεως, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ως πολιτικοί προϊστάμενοι θα ασκήσουμε πίεση ώστε να μπορέσει αυτό που πρέπει να γίνει, να γίνει και οι εργαζόμενοι να μπορέσουν πράγματι να περάσουν σε καλύτερο καθεστώς λειτουργίας και ασφάλειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Αναφορές και ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Η με αριθμό 8704/10.3.2005 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με τη λειτουργία των ενοικιαζομένων διαμερισμάτων στο Νομό Ηρακλείου, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Οικονομικά θέματα Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και ρύθμιση διοικητικών θεμάτων».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να κάνουμε την ένταξη τροπολογιών στο αρχικό κείμενο:

1. Το άρθρο 20 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 333/46) εντάσσεται στο άρθρο 16 ως παράγραφος 10.

2. Το άρθρο 21 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 334/47) εντάσσεται στο άρθρο 16 ως παράγραφος 11.

3. Το άρθρο 22 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 335/48) προστίθεται στο άρθρο 16 ως παράγραφος 12.

4. Το άρθρο 23 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 336/49) εντάσσεται στο άρθρο 4 ως παράγραφος 6.

5. Το άρθρο 24 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 328/41) αναριθμείται σε άρθρο 20, λόγω της ένταξης των παραπάνω άρθρων.

6. Το άρθρο 25 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 327/40), όπως τροποποιήθηκε, αναριθμείται σε άρθρο 21.

7. Το άρθρο 26 του σχεδίου νόμου αναριθμείται σε άρθρο 22. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Αθανάσιος Νάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τις παραπάνω τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Ένταξη τροπολογιών στο αρχικό κείμενο του σχεδίου νόμου «Οικονομικά θέματα Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και ρύθμιση διοικητικών θεμάτων»

1. Το άρθρο 20 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 333/46) εντάσσεται στο άρθρο 16 ως παράγραφος 10.

2. Το άρθρο 21 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 334/47) εντάσσεται στο άρθρο 16 ως παράγραφος 11.

3. Το άρθρο 22 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 335/48) προστίθεται στο άρθρο 16 ως παράγραφος 12.

4. Το άρθρο 23 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 336/49) εντάσσεται στο άρθρο 4 ως παράγραφος 6.

5. Το άρθρο 24 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 328/41) αναριθμείται σε άρθρο 20, λόγω της ένταξης των παραπάνω άρθρων.

6. Το άρθρο 25 του σχεδίου νόμου (τροπολογία 327/40), όπως τροποποιήθηκε, αναριθμείται σε άρθρο 21.

7. Το άρθρο 26 του σχεδίου νόμου αναριθμείται σε άρθρο 22.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Οικονομικά θέματα Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και ρύθμιση διοικητικών θεμάτων», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου, με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατέθεσε ο κύριος Υφυπουργός, και έχει ως εξής:

«Οικονομικά θέματα Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και ρύθμιση διοικητικών θεμάτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Άρθρο 1 Πόροι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης

1. Το άρθρο 2 του ν. 2672/1998 (ΦΕΚ 290 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 2

Έσοδα από Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους

1. Οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι (Κ.Α.Π.) υπολογίζονται ως ποσοστό συμμετοχής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) σε ποσοστό 2% και από τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων σε ποσοστό 10%. Τα ανωτέρω έσοδα εγγράφονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό και αποδίδονται ετησίως στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

2. Από τα έσοδα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, το ένα δεύτερο (1/2) του Φ.Π.Α. διατίθεται για την κάλυψη λειτουργικών και λοιπών γενικών δαπανών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, ενώ το υπόλοιπο ένα δεύτερο (1/2) διατίθεται προς κάλυψη δαπανών για επενδύσεις που χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από εθνικούς πόρους.

Τα έσοδα από τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων διατίθενται, αποκλειστικά, προς κάλυψη δαπανών για τη βελτίωση, συντήρηση και αποκατάσταση του οδικού δικτύου των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, καθορίζεται ο τρόπος αναπλήρωσης των εσόδων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους στην περίπτωση μείωσης των ετήσιων εσόδων από τον Φ.Π.Α. ή από τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων, σε σχέση με το προηγούμενο έτος είτε με αύξηση του ποσοστού απόδοσής τους είτε από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.»

2. Το άρθρο 3 του ν. 2672/1998 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 3

Κατανομή των εσόδων από Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους

1. Τα έσοδα της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου κατατίθενται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων σε αντίστοιχους ειδικούς λογαριασμούς με τίτλο «Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων για κάλυψη λειτουργικών και λοιπών γενικών δαπανών», «Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων για κάλυψη επενδυτικών δαπανών» και «Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων για κάλυψη δαπανών βελτίωσης, συντήρησης και αποκατάστασης οδικού δικτύου».

2. Η απόδοση των ανωτέρω εσόδων γίνεται με ισόποσες μηνιαίες προκαταβολές, βάσει των προεκτιμώμενων εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού και η τελική τους εκκαθάριση γίνεται με βάση τα απολογιστικά στοιχεία εσόδων του αντίστοιχου οικονομικού έτους.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία εκδίδεται κατ' έτος ύστερα από γνώμη της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.), καθορίζονται τα κριτήρια και η διαδικασία κατανομής στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις των εσόδων από τους Κ.Α.Π. που προορίζονται για την κάλυψη λειτουργικών και λοιπών γενικών δαπανών. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται τα έσοδα της Ε.Ν.Α.Ε. σε ποσοστό από 1,4 % έως 1,6% επί του ποσού που κατανέμεται στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις για τις ανωτέρω κατηγορίες δαπανών. Το ποσό που αναλογεί στο παραπάνω ποσοστό κατατίθεται σε ιδιαίτερο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών

και Δανείων με τίτλο «Έσοδα της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος».

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών, που εκδίδεται κατ' έτος ύστερα από πρόταση της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.), καθορίζονται τα κριτήρια και η διαδικασία κατανομής στις Ν.Α. των εσόδων από τους Κ.Α.Π. που προορίζονται για την κάλυψη επενδυτικών δαπανών.

Ως κριτήρια κατανομής στην περίπτωση αυτή λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

- α) Το πληθυσμιακό μέγεθος, οι πληθυσμιακές διακυμάνσεις ανά εποχές και η δημογραφική τάση.
- β) Το μήκος και η βατότητα του οδικού δικτύου.
- γ) Το επίπεδο των κοινωνικών εξυπηρετήσεων.
- δ) Η δυνατότητα άντλησης τοπικών πόρων.
- ε) Οι περιβαλλοντικές συνθήκες.
- στ) Η οικονομική μειονεκτικότητα και οι δείκτες απασχόλησης.

5. Με όμοια απόφαση, καθορίζονται τα κριτήρια και η διαδικασία κατανομής στις Ν.Α. των εσόδων από τους Κ.Α.Π. που προορίζονται για την κάλυψη των δαπανών βελτίωσης, συντήρησης και αποκατάστασης του οδικού δικτύου τους.

6. Η κατανομή των εσόδων από τους Κ.Α.Π. στις Ν.Α. και την Ε.Ν.Α.Ε., γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης σύμφωνα με τα κριτήρια των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου αυτού.»

3. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2672/1998 τροποποιείται ως εξής:

«Από τον Κρατικό Προϋπολογισμό καλύπτεται το σύνολο των δαπανών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων για την καταβολή βοηθημάτων υγειονομικής περίθαλψης και επιδομάτων κοινωνικής πρόνοιας, καθώς και κάθε αύξηση των κάθε είδους λειτουργικών δαπανών τους, που προκαλείται από αποφάσεις των κεντρικών οργάνων του Κράτους. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης στην πρώτη περίπτωση και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού στις λοιπές περιπτώσεις, μπορούν να ρυθμίζονται θέματα με τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα, αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.»

4. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 1.7.2005.

Άρθρο 2

Διαχείριση εσόδων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και ρύθμιση επί μέρους οικονομικών ζητημάτων

1. Η παρ. 3 του άρθρου 89 του π.δ. 30/1996 (ΦΕΚ 21 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι εισπράξεις εσόδων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης κατατίθενται έντοκα σε λογαριασμούς, που ορίζει το Νομαρχιακό Συμβούλιο, στην Τράπεζα της Ελλάδος ή στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή σε άλλη Τράπεζα. Με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου είναι δυνατόν ποσοστό των ανωτέρω εσόδων, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30% του συνόλου αυτών, να επενδύεται μέσω του Κοινού Κεφαλαίου των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων (Κ.Κ.Ν.Π.Δ.Δ. και Α.Φ.) που διαχειρίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 15 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α'), όπως ισχύει. Σε βάρος των λογαριασμών αυτών αναλαμβάνονται τα ποσά που απαιτούνται για την πληρωμή των εξόδων.»

2. Στους Αντινομάρχες, οι οποίοι έχουν τις ιδιότητες που προβλέπονται στην παρ. 30 του άρθρου 15 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') και στην παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 3146/2003, καταβάλλεται αδιακρίτως από 1.1.2005, το 50% των εξόδων παράστασης του Νομάρχη.

3. Η ρύθμιση της περίπτωσης α' της παρ. 3 του άρθρου 35 του ν. 3274/2004 (ΦΕΚ 195 Α') εφαρμόζεται και για τους Επάρχους και για τους Προέδρους των Νομαρχιακών Συμβουλίων.

4. Τα εδάφια που προστέθηκαν στο άρθρο 27 του ν.

3220/2004 (ΦΕΚ 15 Α') με το άρθρο 26 του ν. 3296/2004 (ΦΕΚ 253 Α') αντικαθίστανται, από την έναρξη ισχύος του ως άνω άρθρου 27 του ν. 3220/2004, ως εξής:

«Από την έναρξη ισχύος του άρθρου αυτού τα δικαιώματα του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) – Τ.Σ.Α. και του Ταμείου Νομικών, που εισπράττονται με βάση τη διάταξη του άρθρου 29 του ν. 2873/2000 (ΦΕΚ 285 Α') και την κοινή απόφαση 1002705/62/Τ & Ε.Φ. (ΦΕΚ 57 Β'/24.1.2002) των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό και αποδίδονται από το Δημόσιο. Ο τρόπος απόδοσης καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Με όμοια απόφαση μπορούν να αναπροσαρμόζονται τα ποσά και τα αντίστοιχα ποσοστά που καθορίστηκαν με την παραπάνω κοινή υπουργική απόφαση.»

Άρθρο 3

Επιχορήγηση αστικών εταιριών των Ο.Τ.Α.

1. Στο άρθρο 75 του π.δ. 30/1996 προστίθεται παράγραφος 4, η οποία έχει ως εξής:

«4. Επιτρέπεται η επιχορήγηση από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αστικών εταιριών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τις οποίες έχει ιδρύσει ή μετέχει σε αυτές, εφόσον ο σκοπός τους αναφέρεται στην αντιμετώπιση προβλημάτων που απορρέουν από τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών.»

2. Η παρ. 8 του άρθρου 277 του π.δ. 410/1995 (ΦΕΚ 231 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Δεν επιτρέπεται η επιχορήγηση από Δήμο ή Κοινότητα οποιασδήποτε επιχείρησης που συνιστούν ή στην οποία συμμετέχουν με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 35 του παρόντος διατάγματος. Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η επιχορήγηση αστικών εταιριών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τις οποίες έχουν ιδρύσει ή στις οποίες συμμετέχουν, εφόσον ο σκοπός τους αναφέρεται στην αντιμετώπιση προβλημάτων που απορρέουν από τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών.»

Άρθρο 4

Λειτουργικά θέματα της Ν.Α.

1. α) Η πλήρωση των κενών ή κενούμενων οργανικών θέσεων του τακτικού προσωπικού όλων των κατηγοριών, κλάδων και ειδικοτήτων των Ο.Τ.Α. δεύτερου βαθμού διενεργείται με τη διαδικασία και τα κριτήρια του άρθρου 18 του ν. 2190/2004 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως ισχύει κάθε φορά, μετά την έγκριση της Τριμελούς Εξ Υπουργών Επιτροπής της ΠΥΣ 55/1998 (ΦΕΚ 252 Α'), όπως ισχύει.

β) Για την πρόσληψη του προσωπικού εκδίδεται απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου, με την οποία αποφασίζεται η πραγματοποίηση των προσλήψεων. Η απόφαση αυτή περιλαμβάνει τις οργανικές θέσεις, για τις οποίες προορίζεται το προσωπικό, τον αριθμό των προκηρυσσόμενων θέσεων κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα και τα απαιτούμενα προσόντα.

γ) Με βάση αυτή την απόφαση εκδίδεται προκήρυξη από τον Νομάρχη, η οποία πριν τη δημοσίευσή της αποστέλλεται στο Α.Σ.Ε.Π., που οφείλει να την ελέγξει από άποψη νομιμότητας εντός είκοσι εργάσιμων ημερών. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία των είκοσι εργάσιμων ημερών τεκμαίρεται η σύμφωνη γνώμη του Α.Σ.Ε.Π.. Η σχετική προκήρυξη δημοσιεύεται ολόκληρη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (τεύχος προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.). Μετά την παρέλευση δέκα τουλάχιστον ημερών από την παραπάνω δημοσίευση, περίληψη της προκήρυξης δημοσιεύεται σε μία τουλάχιστον τοπική εφημερίδα, εφόσον εκδίδεται, και σε δύο ημερήσιες της έδρας του νομού. Η προκήρυξη αναρτάται στο κατάστημα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή του Νομαρχιακού Διαμερίσματος. Για την ανάρτηση συντάσσεται πρακτικό.

δ) Στην περίληψη αναφέρεται ο αριθμός των θέσεων που προκηρύσσονται κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα, τα απαιτούμενα προσόντα, ο αριθμός του φύλλου της Εφημερίδας

της Κυβερνήσεως που έχει δημοσιευθεί η προκήρυξη, η υπηρεσία, στην οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις και η προθεσμία υποβολής αιτήσεων, η οποία είναι εικοσαήμερη και αρχίζει από την επόμενη της τελευταίας δημοσίευσης της περίληψης στον τύπο. Η δημοσίευση της περίληψης γίνεται μετά από δέκα ημέρες τουλάχιστον από τη δημοσίευση της προκήρυξης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (τεύχος προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.). Το περιεχόμενο της περίληψης μεταδίδεται παράλληλα και όπου αυτό είναι δυνατόν και από ραδιοτηλεοπτικά μέσα.

ε) Η αίτηση επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') και η ανακρίβεια των δηλούμενων στοιχείων επισύρει τις προβλεπόμενες ποινικές κυρώσεις.

στ) Οι πίνακες κατάταξης των υποψηφίων καταρτίζονται από τριμελή επιτροπή, η οποία συνιστάται σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή Νομαρχιακό Διαμέρισμα και αποτελείται από έναν νομαρχιακό σύμβουλο ως Πρόεδρο, και δύο προϊσταμένους Διευθύνσεων ή Τμημάτων της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή του οικείου Νομαρχιακού Διαμερίσματος ως μέλη και ελλείψει τούτων από άλλους μόνιμους υπαλλήλους της οικείας υπηρεσίας. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Νομάρχη. Με την ίδια απόφαση ορίζεται και ο Γραμματέας της Επιτροπής. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται η αποζημίωση για τον πρόεδρο, τα μέλη και τον γραμματέα της Επιτροπής.

ζ) Οι σχετικοί πίνακες κατάταξης των υποψηφίων αποστέλλονται στο Α.Σ.Ε.Π., το οποίο ασκεί έλεγχο αυτεπαγγέλτως ή μετά από ένσταση των υποψηφίων. Μετά τον έλεγχο ο οικείος φορέας καταρτίζει τους οριστικούς πίνακες κατάταξης, καθώς και τους πίνακες διοριστέων, τους οποίους και αποστέλλει για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (τεύχος προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.). Η πρόσληψη όμως του προσωπικού μπορεί να γίνεται αμέσως μετά την κατάρτιση των πινάκων κατάταξης των υποψηφίων και πριν από τον αυτεπάγγελτο ή κατ' ένσταση έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π.. Μετά τη δημοσίευση των οριστικών πινάκων διοριστέων, οι τυχόν ήδη προσληφθέντες που δεν περιλαμβάνονται σε αυτούς απολύονται. Οι απολυόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές που προβλέπονται για την απασχόλησή τους έως την ημέρα της απόλυσης χωρίς οποιαδήποτε αποζημίωση από την αιτία αυτή.

2.α. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις μπορούν να πραγματοποιούν πολιτιστικές, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και ανταλλαγές αποστολών, καθώς και να συμμετέχουν ή να συνιστούν ευρωπαϊκά ή διεθνή δίκτυα συνεργασίας, αντίστοιχου ή παρεμφερούς διοικητικού επιπέδου, με σκοπό τη συνεργασία και αντιμετώπιση θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, ιδίως στους τομείς της ανάπτυξης, αξιοποίησης προγραμμάτων, δημόσιας υγείας, έκτακτων φυσικών φαινομένων, καθώς και της προστασίας του περιβάλλοντος. Οι παραπάνω συνεργασίες και συμμετοχές τελούν υπό τον περιορισμό του σεβασμού της εθνικής και της κοινοτικής νομοθεσίας και πολιτικής, καθώς και των ευρωπαϊκών και διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας.

β. Η δράση αυτή των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων αφορά μόνο σε θέματα των αρμοδιοτήτων τους, όπως αυτές καθορίζονται ρητά στο νόμο και μπορεί να αναπτύσσεται μόνο μέσα στο πλαίσιο της εθνικής εξωτερικής πολιτικής και των διακρατικών συμφωνιών. Η συμβατότητα της δράσης τους με τις εθνικές πολιτικές και το εύρος των αρμοδιοτήτων τους κρίνεται από τριμελή Επιτροπή που συνιστάται για το σκοπό αυτόν με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εξωτερικών. Στην Επιτροπή συμμετέχει και εκπρόσωπος της Ε.Ν.Α.Ε.. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται το κανονιστικό πλαίσιο λειτουργίας της Επιτροπής και αμοιβής των μελών της, καθώς και του γραμματέα της, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), όπως ισχύει.

γ. Για την προώθηση της ενεργούς συμμετοχής των τοπικών κοινωνιών στη νομοπαρασκευαστική διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στους τομείς που ενδέχεται να έχουν συνέπειες σε τοπικό ή περιφερειακό επίπεδο, οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις εκπροσωπούνται στην αντιπροσωπευτική συνέλευση της

Επιτροπής των Περιφερειών, σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου.

3. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 30 του ν. 3274/2004 εφαρμόζονται και για το καλλιτεχνικό προσωπικό των Ο.Τ.Α. δεύτερου βαθμού.

4. Η Ε.Ν.Α.Ε. μπορεί να προσλαμβάνει έως τρεις ειδικούς συμβούλους ή ειδικούς συνεργάτες. Οι ανωτέρω προσλαμβάνονται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τη θητεία του οργάνου που τους προσλαμβάνει. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως και 7 του άρθρου 31 του ν. 3274/2004.

5. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 15 του π.δ. 30/1996, όπως αυτό έχει αντικατασταθεί με την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3274/2004, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο πρόεδρος των ανωτέρω Νομαρχιακών Επιτροπών ορίζεται με απόφαση του Προέδρου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης μεταξύ των μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου. Δεν επιτρέπεται να ορισθεί Πρόεδρος νομαρχιακός σύμβουλος που έχει ορισθεί Αντινομάρχης. Οι διατάξεις που αφορούν τη λειτουργία των Νομαρχιακών Επιτροπών, καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προέδρων και των μελών τους εφαρμόζονται αναλόγως και στις Νομαρχιακές Επιτροπές της παραγράφου αυτής.»

6. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 2218/1994 (ΦΕΚ 90 Α'), όπως έχει κωδικοποιηθεί αντιστοίχως με το άρθρο 21 του π.δ. 30/1996 (ΦΕΚ 21 Α'), καταργείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΘΕΜΑΤΑ Ο.Τ.Α. ΠΡΩΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ

Άρθρο 5

Απαλλαγή από δημοτικά τέλη καθαριότητας και άλλα οικονομικά και οργανωτικά θέματα Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού

1. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 25/1975 (ΦΕΚ 74 Α'), όπως συμπληρώθηκαν με την παρ. 14 του άρθρου 9 του ν. 2503/1997, αντικαθίστανται ως εξής:

«Ακίνητα που δεν χρησιμοποιούνται, σύμφωνα με υπεύθυνη δήλωση του ιδιοκτήτη ή του νόμιμου εκπροσώπου του και δεν ηλεκτροδοτούνται, ύστερα από βεβαίωση της Δ.Ε.Η., απαλλάσσονται από την καταβολή δημοτικών τελών καθαριότητας για όσο χρόνο παραμένουν κλειστά. Σε περίπτωση που διαπιστώνεται χρησιμοποίηση του ακινήτου, επιβάλλεται σε βάρος των υποχρέων ολόκληρο το τέλος που αναλογεί σε κάθε κατηγορία ακινήτου μαζί με το σχετικό πρόστιμο, αναδρομικά από το χρόνο απαλλαγής.»

2. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 175 του π.δ. 410/1995, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 3274/2004, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ανάλογη αποζημίωση για τη συμμετοχή στις συνεδριάσεις λαμβάνουν και τα μέλη των συμβουλίων Κοινοτήτων με πληθυσμό μεγαλύτερο από πέντε χιλιάδες κατοίκους.»

3. Οι Επιτροπές της παρ. 6 του άρθρου 13 του ν. 2539/1997 (ΦΕΚ 244 Α'), καθώς και του β' εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 3274/2004 μπορούν να συνεδριάζουν και με μόνη τη συμμετοχή των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

4. Στο τέλος της παρ. 12 του άρθρου 9 του ν. 2623/1998 (ΦΕΚ 139 Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Σε κάθε Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού συνιστάται τριμελής επιτροπή, η οποία αποτελείται από έναν δημοτικό ή κοινοτικό σύμβουλο ή μέλος του διοικητικού συμβουλίου του νομικού προσώπου ή του Συνδέσμου ως Πρόεδρο και δύο Προϊσταμένους Διευθύνσεων ή Τμημάτων του οικείου Ο.Τ.Α. ως μέλη και ελλείψει αυτών, από άλλους μόνιμους υπαλλήλους του ίδιου Ο.Τ.Α..

Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Δημάρχου ή του Προέδρου της Κοινότητας ή του Προέδρου του διοικητικού συμβουλίου του νομικού προσώπου ή του Συνδέσμου. Με την ίδια απόφαση ορίζεται και ο γραμματέας της Επιτροπής. Έργο

της Επιτροπής είναι ο έλεγχος των δικαιολογητικών και η κατάρτιση των πινάκων κατάταξης των υποψηφίων.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται αποζημίωση για τον Πρόεδρο, τα Μέλη και τον Γραμματέα της Επιτροπής.»

5. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 30 του ν. 3274/2004 οι λέξεις «και του Δήμου Τσοτυλίου Ν. Κοζάνης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και των Δήμων Πτολεμαΐδας και Τσοτυλίου Ν. Κοζάνης».

Άρθρο 6

Απολογισμός - Ισολογισμός Δήμων

Το άρθρο 223 του π.δ. 410/1995, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις των περιπτώσεων γ' έως και δ' του άρθρου 15 του ν. 3146/2003 (ΦΕΚ 125 Α') και των παραγράφων 1 έως και 5 του άρθρου 26 του ν. 3202/2003 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 223

Απολογισμός - Ισολογισμός Δήμων

1. Έως το τέλος Μαΐου, εκείνος που ενεργεί την ταμιακή υπηρεσία του Δήμου υποβάλλει, δια του Δημάρχου, στη δημοτική επιτροπή λογαριασμό της διαχείρισης του οικονομικού έτους που έληξε. Τα στοιχεία που περιλαμβάνει ο λογαριασμός της διαχείρισης ορίζονται με το π.δ. της παρ. 1 του άρθρου 236. Ο λογαριασμός υποβάλλεται ενιαίος, ανεξάρτητα από τις μεταβολές που έχουν τυχόν γίνει, ως προς τα πρόσωπα εκείνων που ενεργούν την ταμιακή υπηρεσία.

2. Μέσα σε δύο μήνες αφότου παρέλαβε τα ανωτέρω στοιχεία, η δημοτική επιτροπή τα προελέγχει και, το αργότερο πέντε ημέρες μετά τη λήξη του διμήνου, υποβάλλει τον απολογισμό και, προκειμένου για Δήμους που εφαρμόζουν το κλαδικό λογιστικό σχέδιο Δήμων και Κοινοτήτων και τον ισολογισμό και τα αποτελέσματα χρήσεως, μαζί με έκθεσή της στο δημοτικό συμβούλιο.

3. Ο ισολογισμός και τα αποτελέσματα χρήσεως, πριν την υποβολή τους στο δημοτικό συμβούλιο, ελέγχονται από έναν Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή.

Οι δήμοι που εφαρμόζουν το κλαδικό λογιστικό σχέδιο υποχρεούνται, για τον έλεγχο των οικονομικών καταστάσεων κάθε οικονομικού έτους, να ορίζουν τον Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή και τον αναπληρωτή του μέχρι το τέλος Οκτωβρίου του έτους αυτού.

Ο Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής, για τον έλεγχο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων (ισολογισμού, λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως, πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων και προσαρτήματος) του Δήμου, εφαρμόζει τις αρχές και τους κανόνες ελεγκτικής που ακολουθεί το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών, οι οποίες συμφωνούν με τις βασικές αρχές των διεθνών ελεγκτικών προτύπων. Στο χορηγούμενο πιστοποιητικό ελέγχου του, ο Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής αναφέρει εάν ο Δήμος εφάρμοσε ορθά το κλαδικό λογιστικό σχέδιο Δήμων και Κοινοτήτων και εάν τηρήθηκαν οι διατάξεις του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα και των σχετικών κανονιστικών ρυθμίσεων, οι οποίες αφορούν το οικονομικό, λογιστικό και διαχειριστικό σύστημα των Δήμων. Περιλαμβάνει επίσης και όλες τις παρατηρήσεις για τυχόν σημαντικές ανεπάρκειες που έχουν ουσιώδη επίδραση στην ακρίβεια ή ορθότητα κονδυλίων του ισολογισμού ή των αποτελεσμάτων χρήσης.

Εκτός από το πιστοποιητικό ελέγχου, ο Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής υποχρεούται να καταρτίζει και έκθεση ελέγχου, στην οποία θα περιλαμβάνει τα όσα προέκυψαν από τον έλεγχό του, παραθέτοντας επιπροσθέτως και τις αναγκαίες υποδείξεις του για κάθε θέμα. Η έκθεση ελέγχου υποβάλλεται από τον Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή στο δημοτικό συμβούλιο και στον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

4. Το συμβούλιο, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών αφότου παρέλαβε τον απολογισμό ή και τον ισολογισμό και τα αποτελέσματα χρήσεως και την έκθεση της δημοτικής επιτροπής,

αποφασίζει με πράξη του για την έγκριση του ισολογισμού και διατυπώνει τις παρατηρήσεις του σχετικά με αυτόν, σε ειδική γι' αυτό το σκοπό συνεδρίαση, στην οποία παρίσταται και ο διευθυντής των οικονομικών υπηρεσιών του Δήμου.

Στους Δήμους, που εφαρμόζουν κλαδικό λογιστικό σχέδιο, στην ανωτέρω ειδική συνεδρίαση καλείται, κατά τις διατάξεις των άρθρων 94 και 119 του παρόντος και παρίσταται και ο Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής ή ο αναπληρωτής του, ο οποίος συντάξε το πιστοποιητικό ελέγχου. Η απουσία του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή ή του αναπληρωτή του δεν επηρεάζει τη λήψη απόφασης του συμβουλίου, εφόσον αποδεικνύεται η εμπρόθεσμη πρόσκλησή του στην ειδική συνεδρίαση.

Ο Δήμαρχος, με έγγραφό του, κοινοποιεί την απουσία του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή από τη συνεδρίαση στο Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών, το δε συμβούλιο έχει δικαίωμα να αποκλείσει τον Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή που δεν προσήλθε από επόμενο έλεγχο στο Δήμο.

5. Ο απολογισμός ή και ο ισολογισμός με το πιστοποιητικό και την έκθεση ελέγχου του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή, μαζί με όλα τα δικαιολογητικά που ορίζονται στο άρθρο 24 του ν. 3202/2003, υποβάλλονται για έλεγχο στο Ελεγκτικό Συνέδριο, μέσα σε ένα μήνα αφότου εκδόθηκε η πράξη του δημοτικού συμβουλίου που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος και η υποβολή του ανακοινώνεται στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

Σε περίπτωση μη υποβολής του απολογισμού και του ισολογισμού στο Ελεγκτικό Συνέδριο, επιβάλλονται σε βάρος των υπαιτίων οι κυρώσεις του άρθρου 26 του π.δ. 774/1980 και παράλληλα διενεργείται έκτακτος γενικευμένος έλεγχος στη διαχείριση του Δήμου, μετά από απόφαση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδίδεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από αίτηση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

6. Συνοπτική κατάσταση του απολογισμού ή και του ισολογισμού μαζί με τα αποτελέσματα χρήσης και το πιστοποιητικό ελέγχου του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή δημοσιεύονται, μετά την έγκρισή τους από το δημοτικό συμβούλιο, σε μία τουλάχιστον ημερήσια ή εβδομαδιαία τοπική εφημερίδα ή, εάν τέτοια δεν υπάρχει, σε εφημερίδα, η οποία εκδίδεται στα όρια του νομού που εδρεύει ο Δήμος.

Με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 του άρθρου 236, καθορίζονται τα προς δημοσίευση στοιχεία του απολογισμού.

7. Οι Δήμοι, οι οποίοι δεν υποχρεούνται κατά το νόμο στην εφαρμογή του κλαδικού λογιστικού σχεδίου, συντάσσουν στη λήξη κάθε οικονομικού έτους οικονομική κατάσταση, στην οποία εμφανίζονται οι απαιτήσεις και υποχρεώσεις τους. Με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 του άρθρου 236, καθορίζονται τα στοιχεία της οικονομικής κατάστασης αυτής.

Σύνοψη της οικονομικής κατάστασης δημοσιεύεται μαζί με τον απολογισμό, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού.

Οι Δήμοι που εφαρμόζουν προαιρετικά το κλαδικό λογιστικό σχέδιο Δήμων και Κοινοτήτων σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 315/1999, δεν υποχρεούνται στη σύνταξη της οικονομικής κατάστασης της παρούσας παραγράφου.»

Άρθρο 7

Απολογισμός-Ισολογισμός Κοινοτήτων

Το άρθρο 224 του π.δ. 410/1995, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 26 του ν. 3202/2003 (ΦΕΚ 284 Α'), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 224

Απολογισμός - Ισολογισμός Κοινοτήτων

1. Έως το τέλος Μαΐου, εκείνος που ενεργεί την ταμιακή υπηρεσία της Κοινότητας, υποβάλλει στο κοινοτικό συμβούλιο τους λογαριασμούς της διαχείρισεως του περασμένου οικονομικού έτους μαζί με τα σχετικά δικαιολογητικά. Το κοινοτικό συμβούλιο αποφασίζει για την έγκριση του απολογισμού και προκειμένου για Κοινότητες που εφαρμόζουν το κλαδικό λογιστικό σχέ-

διο Δήμων και Κοινοτήτων, του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσεως και διατυπώνει τις παρατηρήσεις του, με πράξη που εκδίδει μέσα σε δύο μήνες από την παραλαβή των λογαριασμών.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 223, εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αναλόγως και για τις Κοινότητες.»

Άρθρο 8

Αναδιαπραγμάτευση και κεφαλαιοποίηση παλαιών δανείων Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού και ρύθμιση εξόφλησης οφειλών από συμβάσεις μίσθωσης ακινήτων Ο.Τ.Α.

1. Οι κάθε είδους υποχρεώσεις των Δήμων, Κοινοτήτων και Συνδέσμων αυτών, από παλαιά δάνεια που δεν έχουν λήξει, τα οποία συνήψαν με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και που δεν κατέστη δυνατόν να εξυπηρετηθούν με σύναψη νέων δανείων, από το ανωτέρω Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 19 παράγραφοι 2 έως και 11 του ν. 3242/2004 και 30 του ν. 3202/2003, εξαιτίας χρεωστικών ανοιγμάτων και ελλειμμάτων που προκλήθηκαν ή δημιουργήθηκαν σε προηγούμενες δημοτικές ή κοινοτικές περιόδους, υπόκεινται στις ρυθμίσεις των επόμενων παραγράφων.

2.α. Αναστέλλεται από 1.1.2005 έως και 31.12.2006 η καταβολή όσων υποχρεώσεων εξακολουθούν να οφείλονται, από το σύνολο των δανείων που δεν έχουν λήξει και έχουν χορηγηθεί από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων σε Δήμους, Κοινότητες και Συνδέσμους της προηγούμενης παραγράφου.

β. Οι ανωτέρω υποχρεώσεις, μαζί με τους απλούς τόκους που αναλογούν σε αυτές για κάθε χρόνο αναστολής, λογίζονται με το συμβατικό επιτόκιο, τίθενται υπό νέα διαπραγμάτευση, ενοποιούνται και κεφαλαιοποιούνται κατά τη λήξη της περιόδου αναστολής. Μετά τη συνολοποίηση νέας ενιαίας δανειακής σύμβασης με όρους και προϋποθέσεις που θα καθοριστούν από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, εξοφλούνται σε είκοσι, κατ' ανώτατο όριο, ετήσιες δόσεις, από 1.1.2007, με το επιτόκιο που θα ισχύει κατά την ημερομηνία λήξης της αναστολής για όλες τις χρηματοδοτήσεις των Ο.Τ.Α. και των Συνδέσμων τους από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Τόκοι υπερημερίας κατά την περίοδο αναστολής από 1.1.2005 έως 31.12.2006 δεν λογίζονται.

γ. Οι Ο.Τ.Α. και οι Σύνδεσμοι αυτών μπορούν, εντός του παρεχόμενου χρόνου αναστολής, να εξοφλήσουν μερικά ή ολικά τις υποχρεώσεις τους που αναστέλλονται.

3. Τοκοχρεωλυτικές δόσεις που έχουν καταβληθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων από τους Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού και τους Συνδέσμους τους για την εξυπηρέτηση των παλαιών δανείων της προηγούμενης παραγράφου, δεν επιστρέφονται.

4. Αποφάσεις δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων για τη ρύθμιση εξόφλησης ληξιπρόθεσμων οφειλών από συμβάσεις μίσθωσης ακινήτων των Ο.Τ.Α., που δεν εκδόθηκαν έως την 31.12.2004, κατ' εφαρμογή του άρθρου 22 παρ. 6 του ν. 3274/2004, εκδίδονται μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Οι αιτήσεις των οφειλετών υποβάλλονται μέσα σε τριάντα ημέρες από την έκδοση των παραπάνω αποφάσεων και οι ρυθμίσεις διέπονται από τους όρους της ανωτέρω διάταξης. Ποσά που έχουν καταβληθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος δεν επιστρέφονται.

5. Με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, η οποία εκδίδεται μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ο αριθμός των δόσεων που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 3274/2004 μπορεί να αυξηθεί, με ανώτατο όριο τις είκοσι τέσσερις ισόποσες μηνιαίες δόσεις. Εάν έχουν ήδη καταβληθεί από τους οφειλέτες δόσεις στο πλαίσιο εφαρμογής των παραπάνω διατάξεων, για τον υπολογισμό του νέου ύψους των δόσεων λαμβάνεται υπόψη το εναπομείναν οφειλόμενο ποσό και ο νέος αριθμός των δόσεων καθορίζεται με την αφαίρεση όσων έχουν ήδη καταβληθεί.

Ποσά που έχουν καταβληθεί για οφειλές από μισθώματα ακινήτων των Ο.Τ.Α. πριν την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού δεν επιστρέφονται.

Άρθρο 9

Ρύθμιση ειδικών θεμάτων Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού

1. Στο τέλος του άρθρου 248 του π.δ. 410/1995 (ΦΕΚ 231 Α') προστίθεται νέα παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Ο πλειοδότης σε δημοπρασία που διενεργήθηκε για την εκποίηση δημοτικού ή κοινοτικού ακινήτου μπορεί, ως την κατάρτιση της σχετικής σύμβασης, να υποδείξει εταιρεία χρηματοδοτικής μίσθωσης ως αγοράστρια, υπό τον όρο ότι ο πλειοδότης θα έχει ήδη προσυμφωνήσει τη χρηματοδοτική μίσθωση του εν λόγω ακινήτου με την υποδεικνυόμενη από αυτόν εταιρεία χρηματοδοτικής μίσθωσης.»

2. Στο άρθρο 252 του π.δ. 410/1995 η υφιστάμενη παράγραφος αριθμείται ως 1 και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Επιτρέπεται η αγορά έτοιμου προς χρήση κτίσματος, με το λειτουργικό του εξοπλισμό, σύμφωνα με τους σχετικούς όρους διακήρυξης της δημοπρασίας. Για το σκοπό αυτόν καταρτίζεται προσύμφωνο, το οποίο προβλέπει τη σύναψη οριστικής σύμβασης μεταβίβασης και την παράδοση του έτοιμου προς χρήση οικοδομήματος εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης.»

3. Στο άρθρο 253 του π.δ. 410/1995 προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των μελών του, επιτρέπεται η εκμίσθωση με δημοπρασία δημοτικών ή κοινοτικών ακινήτων με μειωμένο μίσθωμα και για χρονικό διάστημα μέχρι είκοσι πέντε ετών, υπό τον όρο ότι ο μισθωτής θα αναλάβει το σύνολο ή μέρος της δαπάνης ανακαίνισης ή ανακατασκευής του ακινήτου, καθώς και τυχόν πρόσθετες υποχρεώσεις, σύμφωνα με τους σχετικούς όρους της διακήρυξης. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να καθορίζονται ειδικότερες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.»

4. Η αποζημίωση του άρθρου 131 παρ. 1 του π.δ. 351/2003 (ΦΕΚ 316 Α'), προκειμένου για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού, εντάσσεται στα μηνιαία κατ' αποκοπήν έξοδα κίνησης αυτών και το ύψος της καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται ο τρόπος καταβολής της και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

5. Επαναφέρονται σε ισχύ από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και για έξι ακόμη μήνες οι διατάξεις των παραγράφων 3 στοιχ. α', β', γ' και δ' και 4 του άρθρου 12 του ν. 3074/2002 (ΦΕΚ 296 Α') για τις οφειλές που έχουν βεβαιωθεί ή μη μέχρι την ανωτέρω δημοσίευσή του. Στη ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 3074/2002 υπάγονται και τα τέλη, τα οποία βεβαιώνονται και εισπράττονται από Ν.Π.Δ.Δ. των Ο.Τ.Α.. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται από το διοικητικό συμβούλιο του οικείου νομικού προσώπου.

6. Η προθεσμία των περιπτώσεων α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 3242/2004 (ΦΕΚ 102 Α') παρατείνεται από τη λήξη της έως τις 30.6.2005.

Άρθρο 10

Ρύθμιση θεμάτων από την παραχώρηση της χρήσης του Εθνικού Κήπου στο Δήμο Αθηναίων

1. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 7 του άρθρου 25 του ν. 3274/2004 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«ε. Το ποσό της μισθοδοσίας τους, ως την καθ' οιονδήποτε τρόπο έξοδό τους από την υπηρεσία, βαρύνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στον οποίο εγγράφεται, κατ' έτος, ειδική πίστωση που διατίθεται στο Δήμο Αθηναίων αποκλειστικά για το σκοπό αυτόν.»

2. Η παράγραφος 9 του άρθρου 25 του ν. 3274/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Οι δαπάνες συντήρησης, φυσικού εμπλουτισμού, φύλα-

ξης και εν γένει διαχείρισης του Εθνικού Κήπου βαρύνουν εφεξής τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στον οποίο εγγράφεται, κατ'έτος, ειδική πίστωση που διατίθεται στο Δήμο Αθηναίων, ο οποίος υποχρεούται να τη χρησιμοποιεί, αποκλειστικά, για τις ανάγκες του Εθνικού Κήπου.»

Άρθρο 11

Καταστήματα Κεντρικής Δημοτικής Αγοράς του Δήμου Αθηναίων και του Οργανισμού Κεντρικής Αγοράς Αθηνών και χώροι στάθμευσης στα κέντρα διασκέδασης

1. Για τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, μαζί με τους κοινόχρηστους χώρους τους, που λειτουργούν στην Κεντρική Δημοτική Αγορά και στη Βαρβάκειο Αγορά του Δήμου Αθηναίων, καθώς και για όσα ανήκουν στον Οργανισμό Κεντρικής Αγοράς Αθηνών (Ο.Κ.Α.Α.) και λειτουργούν στο Δήμο Αγίου Ιωάννη Ρέντη δεν απαιτείται χορήγηση άδειας νομιμοποίησης υφιστάμενων εγκαταστάσεων και αυτοτελούς άδειας ίδρυσης και λειτουργίας. Οι γενικοί όροι λειτουργίας των ανωτέρω καταστημάτων, των θέσεων πώλησης προϊόντων, η επιβολή των διοικητικών και άλλων κυρώσεων, η προσωρινή ή οριστική λειτουργία των ανωτέρω αγορών, καθώς και οι υγειονομικοί όροι, που αναφέρονται αποκλειστικά στα πωλούμενα είδη και στις εγκαταστάσεις, διέπονται από τις παραγράφους 6 και επόμενες του άρθρου 43 της Υγειονομικής Διάταξης Α1β/8577/1983 (ΦΕΚ Τ.β, 256).

2. Η υποχρέωση που επιβάλλεται στους κατόχους αδειών λειτουργίας κέντρων διασκέδασης, για τη δημιουργία χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των άρθρων 1 και 2 του π.δ. 257/2001 (ΦΕΚ 46 Α'), πρέπει να έχει εκπληρωθεί έως την 31.12.2006.

Άρθρο 12

Ρυθμίσεις οικονομικών θεμάτων Συνδέσμων Δήμων και Κοινοτήτων

1. Η παρ. 2 του άρθρου 210 του π.δ. 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Σε περίπτωση μη καταβολής των εισφορών της παραγράφου 1 από τα μέλη του Συνδέσμου έως το τέλος του οικείου οικονομικού έτους, αυτές παρακρατούνται από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, η οποία εκδίδεται μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου και αποδίδονται σε αυτόν.

Με όμοια απόφαση μπορεί να γίνεται παρακράτηση από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους των εισφορών της παραγράφου 1 εντός του οικείου οικονομικού έτους, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, η οποία θα συνοδεύεται είτε από απόφαση που λαμβάνεται με πλειοψηφία των 3/5 του συνολικού αριθμού των μελών του διοικητικού συμβουλίου αυτού ή με αντίστοιχη απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής, εφόσον έχει μεταβιβασθεί σε αυτήν η συγκεκριμένη αρμοδιότητα, είτε από αποφάσεις των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων όλων των Ο.Τ.Α. – μελών του Συνδέσμου.

Επίσης, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου Συνδέσμου, μπορούν να παρακρατούνται από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους και οι οφειλές των μελών προς τον Σύνδεσμο, που προέρχονται από κατανάλωση νερού, περισυλλογή, αποκομιδή και διαχείριση απορριμμάτων, καθώς και από άλλες υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα που παρέχει ο Σύνδεσμος στα μέλη του και προβλέπονται από το σκοπό σύστασής του.

Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, αφού ελέγξει τη νομιμότητα των παραπάνω αποφάσεων των διοικητικών συμβουλίων ή της εκτελεστικής επιτροπής των Συνδέσμων, εκδίδει σχετική διαπιστωτική πράξη το αργότερο εντός ενός μηνός από την αποστολή τους σε αυτόν.»

2. Οι ρυθμίσεις της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 3242/2004, όπως ισχύει, επεκτείνονται και στους Συνδέσμους Δήμων και Κοινοτήτων. Η σχετική αίτηση δανειοδότησης θα πρέπει να υποβληθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων μέσα σε δέκα μήνες από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΘΕΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Άρθρο 13

Θέματα λειτουργίας Ληξιαρχείων και ομογενών

1. Στο άρθρο 8 του ν. 344/1976 (ΦΕΚ 143 Α') προστίθεται παράγραφος 7, ως εξής:

«7. Μετά την έναρξη λειτουργίας του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Ειδικού Ληξιαρχείου Αθηνών, ο τύπος και ο τρόπος τήρησης των οικείων ληξιαρχικών βιβλίων καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.»

2. Με απόφασή του ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης του Ειδικού Ληξιαρχείου Αθηνών του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να μεταβιβάζει το δικαίωμα υπογραφής «με εντολή του» στους υπαλλήλους της Διεύθυνσης, προκειμένου για τη χορήγηση αντιγράφων ληξιαρχικών πράξεων από τα πρωτότυπα αυτών, καθώς και για τη διεκπεραίωση της σχετικής αλληλογραφίας.

3. Η παρ. 1 του άρθρου 1 του ν.δ. 127/1969 (ΦΕΚ 29 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Έλληνες πολίτες που κατοικούν ή διαμένουν προσωρινά στην Ελλάδα και έχουν συμπληρώσει το 12ο έτος της ηλικίας τους υποχρεούνται να εφοδιασθούν με δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, το οποίο εκδίδεται ατελώς, κατά τις διατάξεις του παρόντος νομοθετικού διατάγματος. Κατ' εξαίρεση οι στρατιωτικοί των Ενόπλων Δυνάμεων και του Λιμενικού Σώματος, το αστυνομικό προσωπικό, οι συνοριακοί φύλακες, οι ειδικοί φρουροί, καθώς και το πυροσβεστικό προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος που τελούν στην ενέργεια ή σε πολεμική ή μόνιμη διαθεσιμότητα εφοδιάζονται μόνο με ειδικά δελτία ταυτότητας που χορηγούνται από την Υπηρεσία τους.»

4. Το εδάφιο α' της παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 24 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 2790/2000 (ΦΕΚ 24 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ποσοστό μείωσης των συντελεστών λόγω προσωπικής απασχόλησης του ομογενούς ορίζεται στο 50%. Η ισχύς της διάταξης επεκτείνεται μέχρι την 31.12.2006.»

Άρθρο 14

Θέματα Συνηγόρου του Πολίτη, Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 28 του ν. 3013/2002 (ΦΕΚ 102 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«Παρατείνεται αυτοδικαίως για μια τριετία από τη λήξη της η απόσπαση των υπαλλήλων που λήγει έως τις 30.4.2005, εφόσον δεν έχει ανανεωθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 2477/1977.»

2. Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 5 του ν. 3051/2002 (ΦΕΚ 220 Α'), όπως συμπληρώθηκαν με αυτές του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 3094/2003, ισχύουν και για τους υπηρετούντες με απόσπαση κατά την 31.1.2005 στον Συνήγορο του Πολίτη. Η μετάταξη μπορεί να γίνει σε κενές οργανικές θέσεις ή σε συνιστώμενες προσωποπαγείς αντίστοιχου κλάδου με τον κλάδο ή την ειδικότητα όπου υπηρετεί ο μετατασσόμενος.

3. Στο πλαίσιο των ελέγχων, επιθεωρήσεων και ερευνών που διενεργούνται από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή κατόπιν εντολής του από το Σώμα Επιθεωρητών - Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης και από τα ιδιαίτερα Σώματα και Υπηρεσίες Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, είναι δυνα-

τή, ύστερα από έγγραφη εντολή αυτού, η άρση του τραπεζικού, χρηματοπιστωτικού και φορολογικού απορρήτου.

4. Η άρση του τραπεζικού, χρηματοπιστωτικού και φορολογικού απορρήτου είναι δυνατή και στο πλαίσιο του ελέγχου από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης των ετήσιων δηλώσεων οικονομικής κατάστασης («πόθεν έσχες») των μελών των ιδιαίτερων Σωμάτων Επιθεώρησης και Ελέγχου, εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 85 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α').

5. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 3200/2003 (ΦΕΚ 281 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Η γραμματειακή υποστήριξη του Γραφείου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης παρέχεται από δεκαπέντε κατ' ανώτατο όριο μόνιμους ή με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλους του Δημοσίου, περιλαμβανομένων και δύο κατ' ανώτατο όριο υπαλλήλων των δικαστηρίων και εισαγγελιών, των Ν.Π.Δ.Δ., των κρατικών νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και των δημοσίων επιχειρήσεων ή επιχειρήσεων, τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3260/2004 (ΦΕΚ 151 Α'), το οποίο προστέθηκε στην αρχή της παρ. 9 του άρθρου 3 του ν. 3074/2002, εφαρμόζεται και για τους Ειδικούς Επιθεωρητές που υπηρετούν με απόσπαση ή με διετή θητεία στο Γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης από την έναρξη ισχύος του ν. 3074/2002.

7. Η διαπίστωση, ύστερα από διενέργεια επιθεώρησης ή ελέγχου, από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και τα Σώματα και τις Υπηρεσίες Επιθεώρησης και Ελέγχου της παρ. 2α του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 πειθαρχικών παραπτωμάτων υπαλλήλων, λειτουργών ή οργάνων των φορέων της προαναφερόμενης διάταξης δεσμεύει τα αρμόδια όργανα των φορέων αυτών για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης.

8. α. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 3074/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών μπορούν να συνιστώνται ή να καταργούνται Περιφερειακά Γραφεία του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.»

β. Το τέταρτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 3074/2002 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Στα Περιφερειακά Γραφεία προϊστανται Ειδικοί Επιθεωρητές, οι οποίοι ορίζονται από τον Ειδικό Γραμματέα Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.»

γ. Η παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 3074/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Ειδικός Γραμματέας του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. επικουρείται από οκτώ Ειδικούς Επιθεωρητές, οι οποίοι προέρχονται από τους υπηρετούντες Επιθεωρητές Ελεγκτές και ορίζονται ή παύονται με απόφαση του Ειδικού Γραμματέα του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ..

Οι Ειδικοί Επιθεωρητές έχουν αρμοδιότητα συντονισμού τομέων δράσης του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.. Επίσης εξουσιοδοτούνται από τον Ειδικό Γραμματέα παράλληλα με το έργο της επιθεώρησης να προβαίνουν σε ενέργειες που αφορούν τις ελεγκτικές διαδικασίες και την παρακολούθηση της πορείας του ελεγκτικού έργου, καθώς και να υπογράφουν κατ' εντολήν του.

Με απόφαση του Ειδικού Γραμματέα ορίζεται ένας από τους Ειδικούς Επιθεωρητές να τον αναπληρώνει, όταν απουσιάζει ή κωλύεται για την άσκηση των καθηκόντων του. Οι Ειδικοί Επιθεωρητές – Ελεγκτές, οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές και οι Βοηθοί Επιθεωρητές – Ελεγκτές κατά τη διάρκεια της θητείας τους μπορούν να μετακινούνται από την Κεντρική Υπηρεσία προς τα Περιφερειακά Γραφεία και αντιστρόφως είτε μετά από αίτησή τους είτε για την κάλυψη σοβαρών υπηρεσιακών αναγκών με απόφαση του Ειδικού Γραμματέα του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ..»

δ. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 3074/2002 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για το σκοπό αυτόν υποβάλλουν δηλώσεις τόσο για τη δική τους περιουσιακή κατάσταση όσο και για την περιουσιακή κατάσταση των συζύγων και των ανήλικων τέκνων τους.»

Άρθρο 15

Επιμόρφωση δημοσίων υπαλλήλων

Κυρώνεται από την κατάρτισή της η παρακάτω προγραμματική συμφωνία:

«ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Στην Αθήνα σήμερα 22 Νοεμβρίου 2004 οι κατωτέρω συμβαλλόμενοι:

Αφ' ενός:

1. Το Ελληνικό Δημόσιο, εκπροσωπούμενο ειδικώς εν προκειμένω από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Προκόπιο Παυλόπουλο,

2. Το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.), εκπροσωπούμενο εν προκειμένω από τον Γενικό Γραμματέα αυτού κ. Γεώργιο Βούτσινου, και αφετέρου, η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., εκπροσωπούμενη εν προκειμένω από τον Πρόεδρό της κ. Σπύρο Παπασπύρο και τον Γενικό Γραμματέα της κ. Ηλία Ηλιόπουλο,

έχοντας υπόψη τους την κοινή διαπίστωση για την ανάγκη διαμόρφωσης ενός ολοκληρωμένου, σύγχρονου και αποτελεσματικού συστήματος ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού στη Δημόσια Διοίκηση,

συμφωνούν και συναποδέχονται να εργασθούν από κοινού σε μια δέσμη δράσεων στα κατωτέρω θέματα:

1. Ανίχνευση των αναγκών εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των Δημοσίων Υπαλλήλων (Δ.Υ.),
2. Διάρκεια επιμόρφωση των Δ.Υ. και αξιοποίησή της στην υπηρεσιακή εξέλιξή τους,
3. Ανάπτυξη μεθοδολογίας για την πιστοποίηση των επαγγελματικών προσόντων,
4. Προώθηση της Προαγωγικής Εκπαίδευσης,
5. Αναβάθμιση του προγράμματος της Εισαγωγικής Εκπαίδευσης,
6. Ενίσχυση πρωτοβουλιών της Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

1) Διάρκεια

Η παρούσα συμφωνία διαρκεί μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2014, με δυνατότητα παράτασης μετά τη λήξη της, μετά από προηγούμενη έγγραφη συμφωνία των μερών.

2) Αντικείμενο της συμφωνίας

Με την παρούσα, τα μέρη συμφωνούν την προώθηση επί μέρους δράσεων στα κατωτέρω ειδικότερα θέματα:

2.1) Ανίχνευση των αναγκών εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των Δημοσίων Υπαλλήλων

Με δεδομένη τη διαπίστωση ότι η ανίχνευση των αναγκών εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των Δημοσίων Υπαλλήλων πρέπει να σχεδιαστεί στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου προγράμματος ενδυνάμωσης του ανθρώπινου δυναμικού της Δημόσιας Διοίκησης συμφωνούνται τα ακόλουθα:

- Προώθηση της άμεσης στελέχωσης των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης των Υπουργείων με προσωπικό αυξημένων προσόντων και δυνατοτήτων (ύστερα από σχετική, εκ μέρους του Ε.Κ.Δ.Δ.Α., επιμόρφωση του προσωπικού αυτού), κατά τρόπο ώστε οι Διευθύνσεις αυτές να συμμετέχουν ενεργά στη διαδικασία ανίχνευσης και καταγραφής των πραγματικών αναγκών επιμόρφωσης των Δ.Υ.. Κατά συνέπεια, συμφωνείται η ανάγκη ενίσχυσης των ανωτέρω Διευθύνσεων με προσωπικό υψηλών προσόντων για να μπορέσουν αυτές να υποστηρίξουν αποτελεσματικά και θεσμικά μια «αλλαγή νοοτροπίας στη δημόσια διοίκηση».

- Σύνταξη προγράμματος επιμόρφωσης των στελεχών των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης των Υπουργείων σε θέματα α) διάγνωσης αναγκών, ανάλυσης και ιεράρχησής τους και β) αξιολόγησης επιπτώσεων των επιμορφωτικών προγραμμάτων στους Δημόσιους Υπαλλήλους.

- Υλοποίηση επιμορφωτικών σεμιναρίων από το Ε.Κ.Δ.Δ.Α., για στελέχη των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης των Υπουργείων εντός του 2005.

- Λειτουργία των Περιφερειακών Ινστιτούτων του Ε.Κ.Δ.Δ.Α., με σκοπό την εκ μέρους τους κάλυψη του ελλείμματος ύπαρξης

μηχανισμών εκπαίδευσης στις περιφέρειες και την καταγραφή του δυναμικού όλων των Υπηρεσιών των περιφερειών και των αντίστοιχων αναγκών εκπαίδευσής του.

2.2.) Διάρκης επιμόρφωση των Δημοσίων Υπαλλήλων και αξιοποίησή της στην εξέλιξη αυτών

Λαμβανομένου υπόψη ότι η διάρκης επιμόρφωση των Δημοσίων Υπαλλήλων αποτελεί ουσιαστική διαδικασία για την αναβάθμιση των προσόντων των δημοσίων λειτουργών, συμφωνείται η σύνταξη ειδικής μελέτης με τη συνεργασία του Ε.Κ.Δ.Δ.Α., και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., για το σχεδιασμό της διαδικασίας ενσωμάτωσης της επιμόρφωσης στα βασικά κριτήρια αξιολόγησης κατά την εξέλιξη των Δ.Υ..

2.3) Ανάπτυξη μεθοδολογίας για την πιστοποίηση επαγγελματικών προσόντων, δεξιοτήτων και επιμόρφωσης

Δεδομένης της ευρωπαϊκής απαίτησης για την πιστοποίηση των προσόντων ή των γνώσεων που αποκτώνται από κάθε μορφής επιμόρφωση (η οποία συνδέεται άμεσα με την αξιοποίηση της επιμόρφωσης στην υπηρεσιακή εξέλιξη των Δημοσίων Υπαλλήλων), τα δύο μέρη συμφωνούν στη διερεύνηση φορέων ή μεθόδων σε εθνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο, για την ανάπτυξη συστήματος πιστοποίησης της επιμόρφωσης.

2.4) Προαγωγική εκπαίδευση

Λαμβανομένης υπόψη της κοινής διαπίστωσης για την ανάγκη προώθησης της προαγωγικής εκπαίδευσης, καθώς και της διαπίστωσης περί των προβλημάτων που συνδέονται με αυτήν, συμφωνείται η ένταξη της προαγωγικής εκπαίδευσης ως προαπαιτούμενης διαδικασίας για τις προαγωγές των Δ.Υ.. Επίσης προβλέπεται η επιμόρφωση από το Ε.Κ.Δ.Δ.Α. των μελών των πρωτοβάθμιων Υπηρεσιακών Συμβουλίων σε συνεργασία με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ., για την ανταπόκρισή τους στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

2.5) Αναβάθμιση του προγράμματος της εισαγωγικής εκπαίδευσης

Με δεδομένη την κοινή διαπίστωση ότι υφίσταται έλλειμμα όσον αφορά την εισαγωγική εκπαίδευση των υπαλλήλων συμφωνείται η αναβάθμιση του προγράμματος εισαγωγικής εκπαίδευσης από το Ε.Κ.Δ.Δ.Α. σε συνεργασία με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

2.6) Ενίσχυση των πρωτοβουλιών της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ενίσχυση των πρωτοβουλιών της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για τη λειτουργία του Ινστιτούτου «Κοινωνικό Πολύκεντρο» σε ερευνητικά και επισημονικά θέματα, σε δράσεις και πρωτοβουλίες σύμφωνα με τους σκοπούς του, καθώς και στην από κοινού υποβολή προτάσεων σε ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα.

3) Υποχρεώσεις των μερών και μέσα επίτευξης της συμφωνίας

3.1) Για την επίτευξη του σκοπού της παρούσας συμφωνίας, τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύονται στα κατωτέρω:

3.1.1) Το Ελληνικό Δημόσιο δεσμεύεται ότι:

- Θα προωθήσει τις απαραίτητες διοικητικές ρυθμίσεις, προκειμένου να καταστεί δυνατή η υλοποίηση της παρούσας.

- Θα διασφαλίσει την απρόσκοπτη χρηματοδότηση των συμφωνούμενων δράσεων.

3.1.2) Το Ε.Κ.Δ.Δ.Α. δεσμεύεται ότι:

- Θα υλοποιήσει τις δράσεις που αναφέρονται στην παρούσα συμφωνία εντός του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου και

- Θα συνεργάζεται με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. στο σχεδιασμό και την προώθηση Πρωτοβουλιών στην υλοποίηση των παραπάνω δράσεων.

3.1.3) Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. δεσμεύεται ότι:

- Θα παρέχει έγκαιρα κάθε φορά στους αφ' ενός συμβαλλόμενους την αναγκαία πληροφόρηση σχετικά με τις οργανωτικές ή διοικητικές αλλαγές που επηρεάζουν την υλοποίηση των ανωτέρω δράσεων.

- Θα μεριμνά, ώστε, μέσω του εκπροσώπου που παρέχει στην κατωτέρω αναφερόμενη επιτροπή, να μεταφέρεται η γνώση της επί των αντικειμένων της παρούσας, προκειμένου να επιτευχθεί η βελτίωση της διαχείρισης των συμφωνούμενων δράσεων.

3.2) Για τη χρηματοδότηση της υλοποίησης των συμφωνούμενων επί μέρους δράσεων τα μέρη συμφωνούν:

στη θέσπιση χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου, το οποίο θα καλύπτεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό σε ποσοστό 0,5% (0,5 τοις χιλίοις) των ετήσιων μισθολογικών δαπανών για το προσωπικό του Δημοσίου, Περιφερειών, Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων, Ιδρυμάτων Πρόνοιας και Ν.Π.Δ.Δ.. Το σχετικό ποσό θα τίθεται στη διάθεση του Ε.Κ.Δ.Δ.Α., το οποίο και θα έχει τη διαχείρισή του. Η κατανομή του ανωτέρω ποσού στις συμφωνούμενες δράσεις γίνεται από την Επιτροπή Συντονισμού Δράσεων. Από το ποσό αυτό ποσοστό 8% και 5% αντίστοιχα διατίθεται για τις ανάγκες διοικητικής και λειτουργικής στήριξης του Ε.Κ.Δ.Δ.Α. και του Κοινωνικού Πολύκεντρου, καθώς και για τη διενέργεια αυτοτελών δράσεων επικοινωνίας, ενημέρωσης κ.λπ. (ημερίδες, συνέδρια κ.λπ.).

4) Συντονισμός των δράσεων

Για το συντονισμό των δράσεων προς υλοποίηση της παρούσας συμφωνίας,

Συμφωνείται η σύσταση τριμελούς διαρκούς Επιτροπής Συντονισμού Δράσεων, η οποία θα παρακολουθεί την εκτέλεση των δράσεων που συμφωνούνται με την παρούσα και θα εισηγείται τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση αυτών και την υλοποίηση της παρούσας συμφωνίας.

Στην ανωτέρω Επιτροπή θα μετέχουν ένας εκπρόσωπος του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α., ένας εκπρόσωπος του Ε.Κ.Δ.Δ.Α. και ένας εκπρόσωπος της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., οι οποίοι θα ορισθούν μέχρι την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής και οι οποίοι θα μπορούν να αντικαθίστανται ελευθέρως από τα μέρη.

Η Επιτροπή συνεδριάζει τακτικά μία φορά κάθε μήνα, και εκτάκτως όποτε τα μέλη της (ή τα συμβαλλόμενα στην παρούσα) κρίνουν αναγκαία τη σύγκλησή της.

5) Τελικές Διατάξεις

Οιαδήποτε τροποποίηση της παρούσας, ως και τυχόν παράταση της διάρκειας αυτής γίνεται μόνον εγγράφως.

Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν και συναποδέχονται ότι οι αναφερόμενες στην παρούσα υποχρεώσεις και δεσμεύσεις αναλαμβάνονται με σκοπό την προαγωγή της Δημόσιας Διοικήσεως και τη βελτίωση του επιπέδου των Δημοσίων Υπαλλήλων. Για το λόγο αυτόν, τα μέρη συμφωνούν να εργασθούν από κοινού για την επιτυχία των συμφωνούμενων δράσεων, δεσμευόμενα να επιλύσουν καλόπιστα κάθε τυχόν ανακύπτουσα διαφορά κατά την εκτέλεση της παρούσας ή σχετικά με την ερμηνεία των διατάξεών της με διαπραγματεύσεις και πάντοτε με γνώμονα την προαγωγή της Δημόσιας Διοίκησης.

Ευνόητο είναι ότι σε περίπτωση κατά την οποία η εκτέλεση των συμφωνούμενων δράσεων καταστεί αδύνατη για οποιονδήποτε λόγο, τα μέρη δεν θα έχουν καμία εκατέρωθεν απαίτηση, η δε Α.Δ.Ε.Δ.Υ. δεν θα έχει καμία υποχρέωση για την εκτέλεση τυχόν συμφωνιών με τρίτα πρόσωπα ή φορείς.

Σε περίπτωση, όμως, κατά την οποία η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αποφασίσει να αποσχι από τις συμφωνούμενες διατάξεις ή να διακόψει τη συνεργασία της με τους αφ' ενός συμβαλλόμενους η συνέχιση των δράσεων (εφόσον οι αφ' ενός συμβαλλόμενοι το επιθυμούν) δεν θα πλήττεται, δεδομένου ότι αυτές αποσκοπούν, κατ' αρχάς στη βελτίωση της Δημόσιας Διοικήσεως, η οποία αποτελεί βασική μέριμνα του Κράτους και του Ε.Κ.Δ.Δ.Α..

Σε πίστωση των ανωτέρω συνεταιγή η παρούσα προγραμματική συμφωνία σε τρία (3) πρωτότυπα, τα οποία, αφού ανεγνώσθησαν, υπεγράφησαν ως έπεται και κάθε συμβαλλόμενο μέρος έλαβε από ένα.

Για το Ελληνικό Δημόσιο
Ο Υπουργός ΕΣ.Δ.Δ.Α.

Για το Ε.Κ.Δ.Δ.Α.
Ο Γενικός Γραμματέας

Προκόπιος Παυλόπουλος

Γεώργιος Βούτσινος

Για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ο Πρόεδρος

Ο Γενικός Γραμματέας

Σπύρος Παπασπύρος

Ηλίας Ηλιόπουλος»

Άρθρο 16**Διεύρυνση αρμοδιοτήτων των Κ.Ε.Π. και λειτουργικά θέματα της Διοίκησης**

1. Μετά το προτελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 3013/2002 (ΦΕΚ 102 Α') προστίθεται το εξής εδάφιο:

«Βεβαίωση της ταυτοπροσωπείας ανηλίκων κάτω των δεκατεσσάρων ετών, οι οποίοι δεν είναι κάτοχοι δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή άλλου συναφούς δημοσίου εγγράφου, επειδή δεν έχουν συμπληρώσει την απαιτούμενη από το νόμο ηλικία και για τους οποίους απαιτείται βεβαίωση των στοιχείων της ταυτότητάς τους για έκδοση διαβατηρίου ή για άλλο νόμιμο λόγο.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του π.δ. 417/1993 (ΦΕΚ 176 Α') προστίθεται η φράση «ή από τα Κ.Ε.Π.».

3. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 11 του ν. 2690/1999 (ΦΕΚ 45 Α'), μετά τη φράση «από οποιαδήποτε διοικητική αρχή», προστίθεται η φράση «ή τα Κ.Ε.Π.».

4. Στο τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 11 του ν. 2690/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Δεν απαιτείται βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του ενδιαφερομένου, όταν προσέρχεται αυτοπροσώπως για υποθέσεις του στις υπηρεσίες του δημοσίου τομέα ή τα Κ.Ε.Π., προσκομίζοντας το δελτίο ταυτότητας ή τα αντίστοιχα πρωτότυπα έγγραφα.»

5. Η παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 2690/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Την επικύρωση αντιγράφου από το πρωτότυπο ή από το ακριβές αντίγραφο της διοικητικής αρχής που το εξέδωσε μπορεί να ζητήσει κάθε ενδιαφερόμενος από όλες τις διοικητικές αρχές και τα Κ.Ε.Π.. Αντίγραφα των ανωτέρω επικυρώνονται και από δικηγόρους ή συμβολαιογράφους, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν την άσκηση των λειτουργημάτων τους.

Ακριβή αντίγραφα από αντίγραφα ιδιωτικών εγγράφων ή εγγράφων που έχουν εκδοθεί από αλλοδαπές αρχές, τα οποία έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο ή δημόσια αρχή επικυρώνονται από όλες τις διοικητικές αρχές και τα Κ.Ε.Π.. Η επικύρωση αντιγράφων εγγράφων που έχουν εκδοθεί από ημεδαπή διοικητική αρχή δεν απαιτείται αν τα αντίγραφα αυτά συνοδεύονται από την κατά την παρ. 5 του άρθρου 3 υπεύθυνη δήλωση, στην οποία ο ενδιαφερόμενος βεβαιώνει την ακρίβεια των στοιχείων.»

6. Η παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 2690/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα επικυρωμένα κατά τα ανωτέρω αντίγραφα εγγράφων που εξέδωσε διοικητική αρχή, καθώς και τα απλά αντίγραφα εγγράφων που εξέδωσε διοικητική αρχή που συνοδεύονται από την κατά την παρ. 5 του άρθρου 3 υπεύθυνη δήλωση, στην οποία ο ενδιαφερόμενος βεβαιώνει την ακρίβεια των στοιχείων, γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά από τη Διοίκηση, όπως τα πρωτότυπα.»

7. Στο άρθρο 11 του ν. 2690/1999 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κάθε φορά αρμόδιου Υπουργού μπορεί να ορίζεται, κατά περίπτωση, εξαίρεση εγγράφων ή διαδικασιών από τις ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού, εφόσον το επιβάλλουν ειδικοί λόγοι που αναφέρονται αυτοί σε αυτήν.»

8. Οι μόνιμοι υπάλληλοι του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού, οι οποίοι υπηρετούν σε τεχνικούς κλάδους της κατηγορίας ΔΕ Τεχνικών/Εργοδηγών, εντάσσονται βαθμολογικά σε προσωρινό κλάδο κατηγορίας ΤΕ Εργοδηγών χωρίς πτυχίο ή δίπλωμα Τ.Ε.Ι. και εξομοιώνονται με τους υπαλλήλους της κατηγορίας αυτής. Η ανωτέρω ένταξη και εξομοίωση πραγματοποιείται, εφόσον είναι κάτοχοι απολυτηρίου εξατάξιου Γυμνασίου ή Λυκείου και πτυχιούχοι μέσω των τεχνικών σχολών Εργοδηγών τουλάχιστον διετούς φοίτησης, δημόσιων ή αναγνωρισμένων ως ισότιμων με αυτές ιδιωτικών, αντίστοιχων ειδικοτήτων, που καταργήθηκαν με το ν. 576/1977 (ΦΕΚ 102 Α') και έχουν ήδη ενταχθεί μισθολογικά με τις διατά-

ξεις του άρθρου 3 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'). Οι περιπτώσεις β', γ' και δ' της παρ. 22 του άρθρου 7 του ν. 2557/1997 εφαρμόζονται και για την παραπάνω κατηγορία υπαλλήλων.

9. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 24 του ν. 3200/2003 (ΦΕΚ 281 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Η προκήρυξη και επιλογή του εν λόγω προσωπικού γίνεται από το Α.Σ.Ε.Π. κατόπιν σχετικού αιτήματος του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.»

10. Με αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η ηλεκτρονική τήρηση των αρχείων των δημοσίων υπηρεσιών, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού και η αποθήκευσή τους σε μαγνητικά ή οπτικά μέσα, καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο μέσο αποθήκευσης προηγμένης τεχνολογίας.

11. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ν. 3013/2002 (ΦΕΚ 102 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού καθορίζονται οι διοικητικές διαδικασίες με τα αντίστοιχα έντυπά τους, που πραγματοποιούνται και από τα Κ.Ε.Π.. Με κοινές υπουργικές αποφάσεις μπορούν να καθορίζονται διαδικασίες του ευρύτερου δημοσίου τομέα, οι οποίες μπορούν να πραγματοποιούνται και από τα Κ.Ε.Π..»

12. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 10 του ν. 3230/2004 (ΦΕΚ 44 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα έγγραφα, τα οποία εμπίπτουν στις περιπτώσεις των διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 2672/1998 (ΦΕΚ 290 Α') και των άρθρων 1 και 2 του π.δ. 342/2002 (ΦΕΚ 284 Α') και τα οποία εκδίδονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του π.δ. 150/2001 (ΦΕΚ 125 Α') και διακινούνται μεταξύ των υπηρεσιών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού με ηλεκτρονική μορφή, επιτρέπεται να επικυρώνονται από τον εξουσιοδοτημένο υπάλληλο της υπηρεσίας προς την οποία αποστέλλονται. Τα επικυρωμένα αυτά έγγραφα έχουν ισχύ ακριβούς αντιγράφου. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης θα ορισθούν οι προδιαγραφές ασφαλείας ανταλλαγής ηλεκτρονικών μηνυμάτων μεταξύ των ανωτέρω φορέων.»

Άρθρο 17**Πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ»**

1. Το άρθρο 1 του ν. 2880/2001 (ΦΕΚ 9 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1**Περιεχόμενο Προγράμματος**

1. Για την προσαρμογή της Δημόσιας Διοίκησης στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη διαρκή βελτίωσή της με την εισαγωγή νέων συστημάτων οργάνωσης και την αξιοποίηση νέων τεχνολογιών, εκπονείται κάθε τρία χρόνια από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης το Εθνικό Σχέδιο Δράσεων για τη Δημόσια Διοίκηση (Πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ»).

2. Το Πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, ύστερα από εισήγηση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, μετά από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, και διαρθρώνεται ενδεικτικά στα εξής υποπρογράμματα:

α) Υποπρόγραμμα, για τη βελτίωση της εξυπηρέτησης των πολιτών και των επιχειρήσεων, στο οποίο περιλαμβάνονται μέτρα όπως ο ανασχεδιασμός των διοικητικών διαδικασιών και η άρση διοικητικών εμποδίων, η εξυπηρέτηση ειδικών ομάδων πολιτών.

β) Υποπρόγραμμα, για την εισαγωγή νέων συστημάτων οργάνωσης και διοίκησης των δημοσίων υπηρεσιών, στο οποίο περιλαμβάνονται μέτρα όπως καθιέρωση συστημάτων Διοίκησης Ολικής Ποιότητας, εισαγωγή συστημάτων στρατηγικού σχεδιασμού, αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης.

γ) Υποπρόγραμμα, για την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής δια-

κυβέρνησης, στο οποίο περιλαμβάνονται μέτρα όπως ενίσχυση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των δικτύων ηλεκτρονικών υπολογιστών των δημοσίων υπηρεσιών, ολοκληρωμένες ηλεκτρονικές συναλλαγές, ανάπτυξη δικτυακών τόπων, τεχνολογικές καινοτομίες και βελτίωση των υποδομών.

δ) Υποπρόγραμμα, για την ενδυνάμωση του ανθρώπινου δυναμικού, στο οποίο περιλαμβάνονται μέτρα, όπως προγραμματισμός ανθρωπίνων πόρων, σχεδιασμός θέσεων εργασίας, στοχοθεσία, διαρκής επιμόρφωση των υπαλλήλων.

ε) Υποπρόγραμμα, για τη διαφάνεια και τις αξίες της χρηστής διακυβέρνησης, στο οποίο περιλαμβάνονται μέτρα όπως η συμμετοχή των πολιτών και επιχειρήσεων στη λήψη αποφάσεων, ανάπτυξη αποτελεσματικού κανονιστικού πλαισίου για τη διαφάνεια.

στ) Υποπρόγραμμα, για τη διαχείριση φυσικών καταστροφών, στο οποίο περιλαμβάνονται μέτρα, όπως καθιέρωση εθνικού συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης, καθιέρωση ενιαίου συστήματος εκπαίδευσης στελεχών πολιτικής προστασίας.

ζ) Υποπρόγραμμα, για την παροχή τεχνικής βοήθειας για την εξασφάλιση κάθε αναγκαίας υποστήριξης, ώστε να εξελιχθεί αποτελεσματικά το σύνολο των στρατηγικών επιδιώξεων του προγράμματος, στο οποίο περιλαμβάνονται μέτρα, όπως η εκπόνηση μελετών, η ανάθεση της διαχείρισης έργων ή της αξιολόγησής τους, οι ενέργειες δημοσιότητας του προγράμματος.

3. Το Πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» εξειδικεύεται, μετά την έγκρισή του, σε Επιχειρησιακό Σχέδιο, στο οποίο παρατίθενται αναλυτικά οι επί μέρους στόχοι των μέτρων και των δράσεων του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ».

4. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Εκσυγχρονισμού, εγκρίνεται το Επιχειρησιακό Σχέδιο.

5. Η ένταξη των έργων και των ενεργειών στις δράσεις του εγκεκριμένου Επιχειρησιακού Σχεδίου διενεργείται με απόφαση της Επιτροπής Διοίκησης του Προγράμματος του επόμενου άρθρου. Με την απόφαση ένταξης ορίζεται ο φορέας εκτέλεσης, το ύψος της χρηματοδότησης, το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης της δράσεως και οι όροι, υπό τους οποίους διενεργείται η ένταξη και η εκτέλεση.»

2. Το άρθρο 2 του ν. 2880/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

Διοίκηση του Προγράμματος

1. Στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, συγκροτείται, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Επιτροπή Παρακολούθησης του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», που αποτελείται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ως Πρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ως αναπληρωτή του, έναν τουλάχιστο Γενικό Γραμματέα από κάθε Υπουργείο και τους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών ως μέλη. Η Επιτροπή Παρακολούθησης του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Στις συνεδριάσεις αυτές ενημερώνεται επί της πορείας εφαρμογής του προγράμματος, επί της ετήσιας απολογιστικής έκθεσης του Προγράμματος και μπορεί να απευθύνει συστάσεις στην Επιτροπή Διοίκησης του Προγράμματος. Η Επιτροπή Παρακολούθησης του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» αποτελεί το όργανο διαβούλευσης και ανταλλαγής απόψεων για την πορεία του Προγράμματος. Γραμματειακή υποστήριξη στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» παρέχεται από τους υπαλλήλους που εξασφαλίζουν γραμματειακή υποστήριξη στην Επιτροπή Διοίκησης του Προγράμματος της επόμενης παραγράφου.

2. Στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, συγκροτείται, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Επιτροπή Διοίκη-

σης του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», που αποτελείται από τον Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ως Πρόεδρο, τον αναπληρωτή του και ως μέλη στελέχη του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στελέχη άλλων δημοσίων υπηρεσιών και φορέων του Δημοσίου, εμπειρογνώμονες του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα που λόγω ειδικών γνώσεων, επιστημονικής κατάρτισης και εμπειρίας, μπορούν να συμβάλουν στην εφαρμογή του προγράμματος. Η γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής Διοίκησης παρέχεται από υπαλλήλους του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης αποκλειστικά ή παράλληλα με τα κύρια καθήκοντά τους. Με όμοια απόφαση ορίζονται οι υπεύθυνοι των υποπρογραμμάτων, οι οποίοι υποβοηθούν την Επιτροπή Διοίκησης του Προγράμματος στην εφαρμογή του.

3. Η Επιτροπή Διοίκησης του Προγράμματος είναι αρμόδια για την ένταξη και απένταξη των έργων στα μέτρα του Προγράμματος, παρακολουθεί και ελέγχει την εκτέλεση και ολοκλήρωση του Επιχειρησιακού Προγράμματος. Για τη συγκρότηση της Επιτροπής και την αμοιβή των μελών της, καθώς και των μελών της γραμματείας, την αμοιβή των υπευθύνων υποπρογραμμάτων και των ομάδων στήριξης εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 18 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α').»

3. Το άρθρο 3 του ν. 2880/2001 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 3

Χρηματοδότηση

Πόροι του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» είναι:

α) Τακτικοί πόροι από τον Κρατικό Προϋπολογισμό που εγγράφονται κάθε έτος υπέρ του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ειδικά για το Πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ».

β) Ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) του καθαρού ετήσιου οικονομικού αποτελέσματος των Περιφερειακών Ταμείων Ανάπτυξης, το οποίο διατίθεται αποκλειστικά για έργα ή ενέργειες του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» της αντίστοιχης Περιφέρειας που εντάσσονται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα.

γ) Χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

δ) Χρηματοδότηση από Ευρωπαϊκά Προγράμματα, με εξαίρεση το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.»

4. Το άρθρο 4 του ν. 2880/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4

Κανονισμός του Προγράμματος

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, θεσπίζεται ο Κανονισμός Εφαρμογής του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ».

2. Με τον Κανονισμό καθορίζονται:

α) Η διαδικασία, ο τρόπος και ο χρόνος κατάρτισης του Προγράμματος.

β) Η διαδικασία χρηματοδότησης του Προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», διαχείρισης, απορρόφησης και εκταμίευσης των πόρων και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

γ) Τα κριτήρια και η διαδικασία ένταξης των έργων ή των ενεργειών στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα και οι δαπάνες που χρηματοδοτούνται.

δ) Η συγκρότηση και ο τρόπος λειτουργίας των οργάνων για τη διαχείριση, τον έλεγχο και την εκτέλεση των δράσεων και έργων του Επιχειρησιακού Προγράμματος, ο τρόπος λειτουργίας, οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις τους, περιλαμβανομένων και των φορέων υλοποίησης.

ε) Και κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 έως 3, καθώς και του παρόντος άρθρου.»

5. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2880/2001, όπως αντικαθίστανται με την παρ. 1 του άρθρου αυτού, ισχύουν αναδρομικά από 18.2.2005.

Άρθρο 18**Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης**

1. Στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ιδρύεται Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων με έδρα την Αθήνα.

2. Το Ταμείο αποτελεί ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, με την επωνυμία «Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης», στο οποίο υπάγονται και οι υπάλληλοι του Εθνικού Τυπογραφείου, του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και των Τ.Ε.Δ.Κ.. Στο Ταμείο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που αφορούν τις ενώσεις προσώπων του άρθρου 107 Α.Κ., με τις εξαιρέσεις που εισάγονται στις παρακάτω παραγράφους.

3. Μέλη του Ταμείου μπορεί να είναι οι τακτικοί και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπάλληλοι του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και των λοιπών υπηρεσιών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο και υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος, καθώς και οι υπάλληλοι που αποχώρησαν από 1.1.2004 και έως τη δημοσίευση του παρόντος από την υπηρεσία.

Τα ανωτέρω μέλη μπορούν να διατηρήσουν την ιδιότητά τους αυτή και σε περίπτωση υποχρεωτικής μετάταξής τους. Τα μέλη του Ταμείου διατηρούν, επίσης, την ιδιότητά τους και απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματά τους επί μία δεκαπενταετία μετά τη συνταξιοδότησή τους, ενώ ισοβίως διατηρούν τα δικαιώματά τους που απορρέουν από την περίπτωση α' της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου και αφορούν τη συμπληρωματική κάλυψη δαπάνης νοσοκομειακής και εξωνοσοκομειακής περίθαλψής τους. Για τα μετά την ισχύ του νόμου αυτού εγγραφόμενα μέλη, προκειμένου να ασκήσουν τα δικαιώματά τους ως συνταξιούχοι, απαιτείται πάροδος δεκαπενταετούς υπηρεσίας από την εγγραφή τους.

4. Σκοπός του Ταμείου είναι η ανάπτυξη της αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας των μελών του μέσω:

α) Της συμπληρωματικής κάλυψης δαπάνης νοσοκομειακής και εξωνοσοκομειακής περίθαλψής τους, καθώς και των συζύγων και τέκνων αυτών.

β) Της καταβολής χρηματικής αρωγής σε περιπτώσεις βαριάς ασθένειας ή ατυχήματος ή βοηθήματος στους κληρονόμους σε περίπτωση θανάτου μέλους, εφόσον οι κληρονόμοι είναι σύζυγος ή συγγενής πρώτου βαθμού.

γ) Της λειτουργίας κατασκηνώσεων σε συνεργασία με φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλους οργανισμούς.

δ) Της παροχής έκτακτων βοηθημάτων στα μέλη του κατά τα Χριστούγεννα και τις καλοκαιρινές διακοπές.

ε) Της διοργάνωσης κοινωνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων για τα μέλη του και τις οικογένειές τους, προς σύσφιξη των σχέσεων και ανάπτυξη των πολιτιστικού χαρακτήρα ενδιαφερόντων τους, που μπορούν να πραγματοποιούνται και σε συνεργασία με φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης.

5. Έσοδα του Ταμείου είναι:

α) Εισφορές των μελών του σε ποσοστό 5% επί των τακτικών τους αποδοχών. Σε αντίστοιχη εισφορά υποχρεούνται και οι συνταξιούχοι, εφόσον συνεχίζουν να είναι μέλη του Ταμείου.

β) Τα έσοδα από τη λειτουργία κατασκηνώσεων.

γ) Δύο χιλιοστά επί των Εσόδων των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων των Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού που εγγράφονται ετησίως, τόσο στον τακτικό προϋπολογισμό όσο και στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων, όπως αυτοί ενισχύονται, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της ισχύουσας, κάθε φορά, σχετικής νομοθεσίας.

δ) Δωρεές τρίτων προσώπων, επιχορηγήσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης, έσοδα από διενέργεια εκδηλώσεων, κληροδοσίες, καθώς και κάθε άλλη ενίσχυση ή βοήθημα που δεν αντίκειται στους σκοπούς του Ταμείου και στα χρηστά ήθη.

ε) Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται η διοίκηση, η στελέχωση,

ο τρόπος λειτουργίας και η διαδικασία διαχείρισης των πόρων του Ταμείου, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 19**Καταργούμενες διατάξεις**

Από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου καταργείται κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη, η οποία έχει αντίθετο περιεχόμενο.

Άρθρο 20

Παρατείνεται η προθεσμία, η οποία είχε οριστεί με την παρ. 11 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111 Α') για την έναρξη λειτουργίας των τριών (3) Υποδιευθύνσεων του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. Αθήνας που συστήθηκαν με την παρ. 4 του άρθρου 26 του π.δ. 266/1989 (ΦΕΚ 127 Α') μέχρι 31.5.2007.

Η ισχύς της παρούσας διάταξης αρχίζει από 1.6.2005.

Άρθρο 21

Η ισχύς του ν. 3310/2005 (ΦΕΚ 30 Α') αναστέλλεται από την ψήφιση της διάταξης αυτής από τη Βουλή έως την 31.10.2005, με εξαίρεση τις διατάξεις του άρθρου 11 και της παρ. 29 του άρθρου 12 του ως άνω νόμου.

Άρθρο 22**Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν από τις διατάξεις του ορίζεται διαφορετικά".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπήριος Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπήριος Χατζηγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Συνεχίζουμε την προεκφήνηση των νομοσχεδίων.

Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Εφεδρικοί υψηλής ετοιμότητας «ΕΦ.Υ.ΕΣ.».

Το νομοσχέδιο κρατείται και θα συζητηθεί με τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επόμενες επτά συμβάσεις του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ψηφίστηκαν στη Διάρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία και εισάγονται για συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής. Δηλαδή, μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί των κυρώσεων αυτών των συμφωνιών. Προτείνω να συζητηθούν από κοινού.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπήριος Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να διατυπώσω, μάλλον να επαναλάβω τη διατύπωση ορισμένων σκέψεων που είχα αναφέρει στο Σώμα και κατά την προηγούμενη περίοδο της Βουλής, τότε απευθυνόμενος προς την τότε κυβέρνηση, τώρα απευθυνόμενος στη σημερινή Κυβέρνηση.

Σε λίγο θα ψηφίσουμε αυτές τις επτά συμβάσεις, εκτός εάν υπάρξει κάποια χρονική καθυστέρηση για την ολιγόλεπτη συζήτηση που προβλέπει το άρθρο 108 του Κανονισμού. Θα συμ-

φωνήσετε και εσείς -και η Κυβέρνηση και οι συνάδελφοι όλοι που με ακούν- ότι επί της ουσίας αυτών των συμβάσεων ελάχιστα γνωρίζει η Βουλή που τις κυρώνει. Φοβούμαι δε ότι ελάχιστα γνωρίζουν και οι Υπουργοί -οι περισσότεροι θα είναι από- ντες τώρα από τη διαδικασία- οι οποίοι τις εισηγούνται στο Σώμα.

Είμεθα σε μια περίοδο που οι διεθνείς σχέσεις πάσης φύσεως της χώρας παράγουν συνεχώς συμβάσεις και δεσμεύουν τη χώρα σε όλα τα επίπεδα. Η ανάγκη να επαναλάβω αυτές τις σκέψεις προέκυψε όταν, παρευρισκόμενος στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, είδα τη σύμβαση που αφορά την ανταλλαγή απορρήτων πληροφοριών μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της χώρας μας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ρουμανίας.

Παρατήρησα το εξής: Μέχρι το στάδιο της υπογραφής των διαφόρων διμερών ή και πολυμερών συμβάσεων της χώρας μας από τον αρμόδιο Υπουργό ή τον εντεταλμένο Υφυπουργό, η πείρα τουλάχιστον όλων, όσων παρακολουθούμε αυτά τα ζητήματα, στα οδηγεί στο συμπέρασμα -με εξαίρεση ίσως κάποιες πάρα πολύ σοβαρές συμβάσεις που απασχολούν την Κυβέρνηση, απασχολούν σε ευρύτερο κύκλο και τη διοικητική γραφειοκρατία- ότι συνήθως τις χειρίζονται είτε εξουσιοδοτημένοι πρόεδροι στις έδρες των διεθνών οργανισμών ή και στη χώρα με την οποία υπογράφηκε η διμερής σύμβαση, όπως και κάποιοι από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του αντίστοιχου Υπουργείου.

Η διοίκηση, όπως ξέρουμε όλοι, έχει τεράστιες αδυναμίες από πλευράς ικανού στελεχικού δυναμικού, από πλευράς πολύπλευρης ενημέρωσης των στελεχών μας για ζητήματα όπως η υπογραφή μιας διεθνούς συμβάσεως -κατ' αρχήν στα στάδια των συζητήσεων και της κατάρτισής της τελικώς και της υπογραφής- εν όψει της βεβαίως κύρωσης από τη Βουλή. Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, εκτός αν πρόκειται για μείζον θέμα εθνικής κυριαρχίας που απαιτείται εδώ ειδική πλειοψηφία κλπ.

Γι' αυτό λοιπόν ήθελα να κάνω κάποια πρόταση, απευθυνόμενος και στην Κυβέρνηση και στα κόμματα. Στο ΠΑΣΟΚ το έχουμε ήδη συζητήσει αυτό το θέμα. Ο Κανονισμός μάς δίνει τη δυνατότητα, μέσω των Διαρκών Επιτροπών, να συζητούνται όλα αυτά τα ζητήματα στα διάφορα στάδια, από τη στιγμή που γεννάνται ένα ζήτημα -που αρχίζουμε εμείς ίσως να προκαλούμε προς την άλλη ή τις άλλες πλευρές τη συζήτησή του- μέχρι την τελική μορφή που παίρνει μια δεσμευτική διεθνής σύμβαση.

Οι πληροφορίες τις οποίες είχα πάντοτε από τα διάφορα υπουργεία είναι ότι παρακολουθούνται συνήθως από το γενικό γραμματέα ή -αν υπάρχει- από κάποιο στέλεχος, από κάποιο σύμβουλο, κάποιον ειδικό γραμματέα. Δεν είναι δυνατόν ο Υπουργός, όσο ωριγύνει ικανότητες και να έχει, να παρακολουθεί τα διάφορα στάδια, τα οποία κρατούν πολλές φορές μήνες και χρόνια. Και εναλλάσσονται οι ηγεσίες. Πιστεύω ότι αυτή η διαπίστωση είναι γενική και ότι η παρατήρηση αυτή και οι σκέψεις αυτές θα αξιοποιηθούν και από την Κυβέρνηση και από τα άλλα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Δραγασάκη, θα σας δώσω αμέσως το λόγο.

Είναι πολύ σημαντική η παρατήρηση που κάνετε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εσείς έχετε και μία πείρα από αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ακριβώς γι' αυτό θα σας πω. Και το ξέρετε και ξέρω ότι από τη θέση σας ως Πρόεδρος της Βουλής είχατε κάνει αγώνα για τη «γνώμη» την οποία ζητάνε οι διάφορες επιτροπές, και κυρίως η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, από την κυβέρνηση. Ήδη έχει συζητηθεί το θέμα. Είναι σημαντικό πριν ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο -και βεβαίως κι οι συμβάσεις, όπως λέτε, στις διάφορες φάσεις- να περνάει από μια διαδικασία στη Βουλή και να στέλνεται στην Κυβέρνηση, με διατυπώσεις «γνώμης» από τη Βουλή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ : Και στα διάφορα στάδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Και στα διάφορα στάδια. Κατά μείζονα λόγο και στα διάφορα στάδια.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα ενθαρρύνει και τη Δημό-

σια Διοίκηση σε περισσότερο εργώδη προσπάθεια. Πολλές φορές είναι τυπικές αυτές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Είμαστε σύμφωνοι. Ήδη το αντιμετωπίζουμε αυτό το θέμα. Προσκορούμε σε μία τεχνική κυρίως δυσκολία, διότι θέλει ολόκληρη υπηρεσία να στηθεί για να μπορεί να ελέγχει τα νομοσχέδια κλπ. και από πλευράς Βουλής. Εν πάση περιπτώσει, η παρατήρησή σας είναι σωστή. Τη συζητούμε και βεβαίως αυτά τα οποία είπατε θα τα διαβιάσουμε στην Κυβέρνηση. Άλλωστε εδώ είναι οι Υπουργοί και τα ακούνε. Αλλά και εμείς από πλευράς Βουλής θα κοιτάξουμε να βρεθεί ένας τρόπος, ώστε να υπάρχει μία γνώμη και από πλευράς της Βουλής πριν ψηφιστεί το νομοσχέδιο ή κατά τη διάρκεια της ψηφισέως του.

Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο. Δεν μπήκαμε ακόμη στη συζήτηση των συμβάσεων. Θέλετε να μιλήσετε επί των συμβάσεων; Νόμιζα ότι θέλατε κάτι διαδικαστικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Επί των συμβάσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης) : Θα σας δώσω αμέσως το λόγο.

Όπως είπαμε, έχουμε επτά συμβάσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο. Θα ήθελα να πω κάτι στο θέμα που τέθηκε από τον κ. Κακλαμάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Στο πρώτο θέμα που έθεσε ο κ. Κακλαμάνης; Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση συμμερίζεται αυτό το οποίο τονίσατε κι εσείς. Συζητήσαμε και στη Διαρκή Επιτροπή πολλές φορές. Απλώς θέλω να επισημάνω ότι όλες οι συμβάσεις δεν έχουν την ίδια ευκολία, για να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση. Πολλές συμβάσεις συζητούνται στο πλαίσιο της διαβούλευσης από υπηρεσιακούς παράγοντες, με την κατεύθυνση βέβαια πάντα της πολιτικής ηγεσίας, και δεν ξέρουμε ούτε οι ίδιοι πότε θα καταλήξουν σε προσυμφωνίες. Και γι' αυτό υπάρχει μια δυσκολία. Υπάρχουν και κάποιες συμβάσεις που έχουν εθνικό περιεχόμενο και συμφωνώ κι εγώ μαζί σας ότι πρέπει να γίνεται ευρύτατη συζήτηση στις κοινοβουλευτικές επιτροπές.

Στην προκειμένη περίπτωση, επειδή σήμερα κυρώνουμε συμβάσεις προσαρμογής στην κοινοτική οδηγία, που βεβαίως επικυρώθηκε με νόμο, δεν έχουμε τη δυνατότητα να παρεκκλίνουμε από το περιεχόμενο αυτών των συμβάσεων, επομένως η όποια συζήτηση θα έχει περισσότερο φιλολογικό χαρακτήρα και όχι ουσιαστικό.

Σε κάθε περίπτωση όμως καταγράφουμε την πρότασή σας και εγώ θα τη μεταφέρω στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Επανερχόμαστε λοιπόν στην προεκφώνηση των επτά σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που θα συζητηθούν με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, καθώς και του Μνημονίου Συμφωνίας που τις συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν αφ' ετέρου».

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου της Ανδόρας που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις και της Κοινής Δήλωσης Προθέσεων που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και του Πριγκιπάτου της Ανδόρας αφ' ετέρου».

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρω-

παϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, του Μνημονίου Συμφωνίας που τις συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας αφ' ετέρου, καθώς και της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής της ως άνω Συμφωνίας».

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Μονακό η οποία προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με εκείνα που θεσπίζονται στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις και της Δήλωσης Προθέσεων που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Μονακό».

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αγκουίλα σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τα έσοδα από αποταμιεύσεις υπό τη μορφή τόκων».

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Βρετανικών Παρθένων Νήσων για τη φορολόγηση των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις».

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με εκείνα που θεσπίζονται στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, καθώς του Μνημονίου Συμφωνίας που τις συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου αφ' ετέρου».

Ο κ. Δραγασάκης ζήτησε το λόγο. Θα μιλήσετε για όλες; Έχουν το ίδιο περιεχόμενο. Πόσα λεπτά χρειάζεστε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Θα μιλήσω για όλες. Πέντε-έξι λεπτά είναι αρκετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Καταψήφισα αυτές τις συμβάσεις –τουλάχιστον τις περισσότερες– ακριβώς για να δοθεί η ευκαιρία να συζητήσουμε λίγο, διότι πρόκειται για σοβαρές συμβάσεις. Πρόκειται για κύρωση συμβάσεων που προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στη χώρα μας και ορισμένα εδάφη τα οποία χαρακτηρίζονται ως φορολογικοί παράδεισοι. Όπως είναι γνωστό, με τον όρο «φορολογικοί παράδεισοι» συνήθως αναφέρονται περιοχές του κόσμου οι οποίες εξασφαλίζουν, σε όσους τις χρησιμοποιούν ως βάση των οικονομικών τους δραστηριοτήτων ή χώρα των καταθέσεων των χρημάτων τους, δυο πράγματα. Πρώτον, πλήρη ανωνυμία και, δεύτερον, πολύ χαμηλούς ή μηδενικούς φόρους.

Από τη φύση τους, λοιπόν, αυτοί οι φορολογικοί παράδεισοι διαδραματίζουν έναν κεντρικό ρόλο, πρώτον, για τη λειτουργία του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος αλλά και, δεύτερον –και σημαντικό– σε ό,τι αφορά τη συγκάλυψη διεθνοποιημένου οργανωμένου εγκλήματος. Μέσω αυτών των φορολογικών παραδείσων διευκολύνεται η φοροδιαφυγή, συγκαλύπτονται παράνομες οικονομικές συναλλαγές και διευκολύνεται το ξέπλυμα του λεγόμενου «βρώμικου χρήματος». Εξαιτίας αυτού του ρόλου τους οι φορολογικοί παράδεισοι χρησιμοποιούνται ως κόμβοι για τη διαφύλαξη ή τη διακίνηση εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Μέχρι το 2001, μέχρι το χτύπημα στους «δίδυμους πύργους» στη Νέα Υόρκη, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής ηρνούτο κάθε συζήτηση για να μπει οποιοσδήποτε έλεγχος σ' αυτούς τους φορολογικούς παράδεισους. Μετά το 2001, αναγνώρισαν

οι Ηνωμένες Πολιτείες την ανάγκη να γίνει κάτι, κυρίως από τη σκοπιά του να εντοπιστούν και να αντιμετωπιστούν πιθανά κανάλια χρηματοδότησης τρομοκρατικών οργανώσεων.

Αποτέλεσμα, λοιπόν, αυτής της διαδικασίας είναι οι συμβάσεις που, σήμερα, συζητούμε. Θα έλεγε κανείς ότι έστω είναι ένα βήμα. Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας επισημάνω ότι πρώτον, δεν έχουμε καμία ενέργεια, κανένα μέτρο ελέγχου αυτών των φορολογικών παραδείσων. Παραμένουν ως έχουν και μάλιστα με έναν τρόπο νομιμοποιείται η ύπαρξή τους. Δεύτερον και αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται, αυτοϋπονομεύεται για τους εξής λόγους: Πρώτον, δεν υποχρεούνται αυτοί οι φορολογικοί παράδεισοι να παρέχουν ονομαστικά στοιχεία. Αν δηλαδή ο κ. Ρεγκούζας, το Υπουργείο Οικονομικών της Ελλάδας πει προς την Αρούμπα ή τα νησιά του Κέιμαν ή τα νησιά Μαν ή τα νησιά της Μάγχης –διότι περί αυτών πρόκειται κυρίως– ότι θέλει πληροφορίες για τον κύριο τάδε, διότι έχουμε υποψίες ότι κάτι γίνεται και πρέπει να δούμε εάν έχει καταθέσεις στις τράπεζές σας, δεν υπάρχει υποχρέωση ονομαστικής πληροφόρησης, αλλά στο τέλος του χρόνου θα σταλεί, εάν σταλεί, ένας πίνακας αθροιστικά ότι οι Έλληνες που είχαν καταθέσεις στις τράπεζες του τάδε φορολογικού παραδείσου πλήρωσαν τόσους φόρους και ένα μέρος του φόρου θα επιστραφεί στην Ελλάδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όχι ονομαστικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Όχι ονομαστικά. Προβλέπεται ονομαστικά αλλά δεν είναι υποχρεωτικό. Άρα καταλαβαίνει κανείς ότι είναι ολίγον «δωρον, άδωρον».

Δεύτερη παρατήρηση είναι ότι δεν εξασφαλίζεται η πληροφόρηση σε επίπεδο πραγματικού δικαιούχου. Όπως γνωρίζετε, οι συναλλαγές με αυτούς τους φορολογικούς παραδείσους γίνονται μέσω διαφόρων off shore εταιρειών –υπεράκτιων εταιρειών– και υπάρχει δυσκολία εντοπισμού του πραγματικού δικαιούχου και αναγνωρίζεται, εν πάση περιπτώσει, σ' αυτές τις συμβάσεις ότι, εάν δεν μπορέσετε να κάνετε τίποτε, δεν πειράζει. Άρα δεν έχουμε τον πραγματικό δικαιούχο.

Το τρίτο και σημαντικότερο είναι ότι η Ελλάδα, ως χώρα, δεν έχει τρόπο να πιέσει να εξασφαλίσει ανταπόκριση αυτών των φορολογικών παραδείσων στη χορήγηση αυτών των πληροφοριών. Δεν είναι καν, οι περισσότεροι απ' αυτούς, κράτη ενταγμένα στον ΟΗΕ. Είναι εξαρτημένα εδάφη, πρώην αποικίες.

Για τους λόγους, λοιπόν, αυτούς θα ήθελα να κάνω μία συνολική τοποθέτηση ότι καταψηφίζουμε αυτές τις κυρώσεις κυρίως με αυτήν την έννοια, να υποδηλώσουμε, δηλαδή, ότι υπάρχει πρόβλημα, δεν θέλουμε τη νομιμοποίηση αυτών των πρακτικών που γίνονται, ψηφίζουμε υπέρ εκείνων των συμβάσεων που αφορούν κράτη ενταγμένα σε διεθνείς οργανισμούς, με την έννοια ότι εάν κάποιο είναι κράτος –για παράδειγμα το Μονακό– είναι μέλος του ΟΗΕ, είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί κανείς να πιέσει και να εξασφαλίσει κάποια πληροφόρηση.

Τέλος, είπα και στην επιτροπή –το λέω και τώρα– ότι κατά την άποψή μας υπάρχει λόγος να προβληματιστεί η Βουλή και η Κυβέρνηση για την ανάγκη ύπαρξης, ούτως ή άλλως, μιας υπηρεσίας, ενός «ΣΔΟΕ» για την πάταξη της παράνομης φοροδιαφυγής αξιοποιώντας τις όποιες μικρές δυνατότητες δίνουν αυτές οι κυρώσεις, αξιοποιώντας άλλα μέσα και μηχανισμούς που το ίδιο το κράτος μπορεί να εξασφαλίσει, διότι η διεθνοποιημένη φοροδιαφυγή αποτελεί ένα τεράστιο πρόβλημα γενικά και ειδικά για τη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Δραγασάκη.

Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος ομιλητής, οπότε προχωρούμε στην ψήφιση των Συμφωνιών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε υπάρχει ένα θέμα εδώ.

Θα πρέπει να έχει υπ' όψιν του το Σώμα ότι ορισμένες απ' αυτές τις συμφωνίες γίνονται σε εφαρμογή μίας απόφασης του Συμβουλίου και άλλες σε εφαρμογή μιας κοινοτικής οδηγίας, η οποία είναι υποχρεωτική και επομένως εκ των πραγμάτων τυπική είναι η κύρωση.

Όμως υπάρχει και η περίπτωση να μη μιλάμε για οδηγία, αλλά για μια απόφαση απλώς του Συμβουλίου, που όπως πληροφορηθήκαμε σήμερα από τον Τύπο με μια απόφαση του Συμβουλίου είναι δυνατόν να προχωρήσουν –μάλιστα παρά την αντίδραση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο δεν συμφώνησε– μέτρα κατακράτησης χρονικού διαστήματος από έξι μέχρι σαράντα οκτώ μήνες όλων των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και των ηλεκτρονικών εγγράφων ανταλλαγής μηνυμάτων, των περιφημών e-mails, με στόχο –τι άλλο;– την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας.

Εγώ, όταν στην αρχή παρενέβην για να διατυπώσω αυτές τις απόψεις, δεν αναφέρθηκα σε μια συζήτηση που θα γίνεται μία φορά σε μία Διαρκή Επιτροπή. Αναφέρομαι στο ρόλο που πρέπει να έχουν οι επιτροπές, αλλά αυτό εξαρτάται εν πολλοίς –για να μην πω σχεδόν απολύτως– από τη διάθεση της Κυβέρνησης και κυρίως του αντίστοιχου Υπουργείου, ώστε πριν οι υπηρεσιακοί παράγοντες ξεκινήσουν οποιεσδήποτε διαδικασίες που θα οδηγήσουν είτε υπό εκείνη την πολιτική ηγεσία είτε υπό μελλοντική σε δέσμευση της χώρας, να συζητούνται στις επιτροπές μας τα σχετικά ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, σ' αυτό συμφωνήσαμε. Νομίζω ότι μπορούμε να προχωρήσουμε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ο κύριος Πρόεδρος έθεσε ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, που είναι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παρακολούθηση όλων αυτών. Η ελληνική Βουλή δεν γνωρίζει τίποτε, ούτε συζητήσε τίποτε γι' αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συμφωνεί, αυτά καταγράφονται. Αυτήν τη στιγμή δεν μπορεί να δοθεί κάποια απάντηση, έτσι δεν είναι; Το ακούει και η Κυβέρνηση και οπωσδήποτε θα το λάβει υπ' όψιν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και τίθενται σε ψηφοφορία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, καθώς και του Μνημονίου Συμφωνίας που τις συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν αφ' ετέρου»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, καθώς και του Μνημονίου Συμφωνίας που τις συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν αφ' ετέρου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3365 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 161Α' ΦΕΚ της 23.6.2005)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου της Ανδόρας που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις και της Κοινής Δήλωσης Προθέσεων που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και του Πρι-

γκιπάτου της Ανδόρας αφ' ετέρου»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου της Ανδόρας που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις και της Κοινής Δήλωσης Προθέσεων που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και του Πριγκιπάτου της Ανδόρας αφ' ετέρου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3361 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 157Α' ΦΕΚ της 23.6.2005)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, του Μνημονίου Συμφωνίας που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας αφ' ετέρου, καθώς και της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής της ως άνω Συμφωνίας»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, του Μνημονίου Συμφωνίας που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας αφ' ετέρου, καθώς και της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής της ως άνω Συμφωνίας» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3363 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 159Α' ΦΕΚ της 23.6.2005)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Μονακό η οποία προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με εκείνα που θεσπίζονται στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις και της Δήλωσης Προθέσεων που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Μονακό»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Μονακό η οποία προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με εκείνα που θεσπίζονται στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις και της Δήλωσης Προθέσεων που τη

συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Πριγκιπάτου του Μονακό» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3364 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 160Α' ΦΕΚ της 23.6.2005)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: «Κύρωση της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αγγκουίλα σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τα έσοδα από αποταμιεύσεις υπό την μορφή τόκων»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αγγκουίλα σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τα έσοδα από αποταμιεύσεις υπό την μορφή τόκων» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3359 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 155Α' ΦΕΚ της 23.6.2005)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: «Κύρωση της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Βρετανικών Παρθένων Νήσων για τη φορολόγηση των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Βρετανικών Παρθένων Νήσων για τη φορολόγηση των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3360 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 156Α' ΦΕΚ της 23.6.2005)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με εκείνα που θεσπίζονται στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, καθώς και του Μνημονίου Συμφωνίας που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου αφ' ετέρου»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με εκείνα που θεσπίζονται στην οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, καθώς και του Μνημονίου Συμφωνίας που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και

των κρατών-μελών της αφ' ενός και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου αφ' ετέρου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3362 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 158Α' ΦΕΚ της 23.6.2005)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης και άλλες διατάξεις».

Πρέπει να σας γνωρίσω ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της Δευτέρας 6 Ιουνίου 2005 να συζητηθεί αυτό το νομοσχέδιο σε δύο συνεδριάσεις, μία κατ' αρχήν και μία κατ' άρθρον και στο σύνολο, κατά τα ειωθότα.

Πριν δώσω το λόγο στην εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Καλογήρου, θέλω επίσης να σας ανακοινώσω ότι κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ορίζεται ειδικός αγορητής από την πλευρά του ΚΚΕ ο κ. Γεώργιος Χουρμούζιαδης με απόφαση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΚΚΕ κ. Ορέστη Κολοζώφ.

Επίσης, με επιστολή του ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλαβάνος μας γνωρίζει ότι κατά τη σημερινή συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης και άλλες διατάξεις» ορίζεται ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

Το λόγο έχει η κ. Χριστίνα Καλογήρου.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα να εισηγούμαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία το σχέδιο νόμου για τη συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διά βίου μάθηση είναι επιτακτική ανάγκη της σύγχρονης εποχής, μίας εποχής που είναι στηριγμένη στην κοινωνία της γνώσης και κατ' επέκταση στην κοινωνία της πληροφορίας.

Αυτήν την επιτακτική ανάγκη καλύπτει το παρόν νομοσχέδιο. Η συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης είναι ένα νομοσχέδιο που κατά τη διάρκεια της ακρόασης των φορέων στην επιτροπή, χαρακτηρίστηκε από τον εκπρόσωπο της ΓΣΕΕ ως τομή, από τον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ ως στρατηγικής σημασίας εργαλείο και έγινε ομόφωνα δεκτό από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και τη Σύνοδο των Πρυτάνεων.

Είναι ένα νομοσχέδιο που αποτελεί την πρώτη εφαρμογή του Κοινού Μνημονίου των Υπουργείων Παιδείας και Απασχόλησης, μνημόνιο που υπογράφηκε τον Απρίλιο του 2005 και ανταποκρίνεται στην ανάγκη σύνδεσης των παρεχόμενων γνώσεων με τις συνεχώς μεταβαλλόμενες ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Είναι ένα νομοσχέδιο που είναι προϊόν διαλόγου και αποδεικνύει έμπρακτα ότι η διά βίου μάθηση, ως θεσμός, ξεκινά από την κοινωνία για να καταλήξει ξανά στην κοινωνία.

Είναι ένα νομοσχέδιο που ξεκαθαρίζει με σαφήνεια το ποιος κάνει τι, δίνοντας συγκεκριμένους και διακριτούς ρόλους.

Προτού προχωρήσω στην ανάπτυξη της φιλοσοφίας του σχεδίου νόμου, θα μου επιτρέψετε να σας μεταφέρω κάποιες εικόνες από την ιδιαίτερή μου πατρίδα, την εκλογική μου περιφέρεια, το Νομό Λέσβου, εικόνες οι οποίες –τηρουμένων των αναλογιών– μας δείχνουν διαυγέστατη τη δυναμική και την αναγκαιότητα της διά βίου μάθησης.

Εκεί, λοιπόν, στα νησιά της Λέσβου και της Λήμνου, τα τελευταία χρόνια, κάποιες γυναίκες συνταίριαξαν αυτό που μία ζωή καθημερινά μαθαίνουν, δηλαδή τη νοικοκυροσύνη με το επιχειρείν και ίδρυσαν συνεταιρισμούς παραγωγής τοπικών παραδοσιακών προϊόντων.

Με τον τρόπο αυτό βρίσκουν διέξοδο στην αξιοποίηση, με τον επωφελέστερο τρόπο, του χρόνου τους, προσφέρουν στην τοπική κοινωνία, ενισχύοντας παράλληλα το οικογενειακό εισόδημα, αλλά και την αυτοπεποίθησή τους. Η ανάπτυξη αυτών των συνεταιρισμών, αυτών των μικρών επιχειρηματικών μονάδων ήταν αλματώδης και ήδη υπάρχει στο κέντρο της Αθήνας σημείο πώλησης των προϊόντων τους.

Αν, λοιπόν, αυτοί οι συνεταιρισμοί, ο καρπός του αυθορμητισμού έχει τέτοια αξιοσημείωτα αποτελέσματα, φαντασθείτε πόσο μεγαλύτερα ποσοτικά και ποιοτικά θα ήταν τα επιτεύγματά τους, αν στην εμπειρία και στο μεράκι αυτών των γυναικών είχε προστεθεί η γνώση, ως προϊόν εκπαίδευσης και κατ'επέκταση εξειδίκευσης. Αυτό είναι το κενό που έρχεται να καλύψει η συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης.

Αναπτύσσοντας ειδικότερα θέματα του νομοσχεδίου, κατ'αρχήν πρέπει να συμφωνήσουμε στον ορισμό της διά βίου μάθησης και θεωρώ ως πλέον ενδεδειγμένο αυτόν που αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση ότι η διά βίου μάθηση είναι μια υπερκείμενη έννοια, που δεν περιγράφει έναν ιδιαίτερο τύπο εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά είναι ένα σύνολο αρχών, που θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις μορφές της εκπαίδευσης του ανθρώπου και σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Δηλαδή ο όρος της διά βίου μάθησης εκφράζει τόσο το αποτέλεσμα της όλης διαδικασίας που είναι η μάθηση και η απόκτηση των γνώσεων, όσο και το θεσμό και το μέσο για την επίτευξη αυτού του αποτελέσματος.

Στη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου στην επιτροπή είχε, μεταξύ άλλων, κάνει δύο οδονηρές επισημάνσεις.

Επισήμανση πρώτη. Η χώρα μας έχει το θλιβερό προνόμιο να βρίσκεται μαζί με την Πορτογαλία στην τελευταία θέση, σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή των πολιτών ηλικίας είκοσι πέντε έως εξήντα πέντε ετών σε προγράμματα διά βίου εκπαίδευσης. Με ευρωπαϊκό μέσο όρο 9%, μόλις το 3,7% των Ελλήνων είχαν συμμετοχή σε τέτοιου είδους προγράμματα.

Δεύτερη επισήμανση. Είμαστε ουραγοί στη χρήση του διαδικτύου και ανήκουμε στους πλέον αναλφάβητους ως προς τη χρήση των νέων τεχνολογιών πάλι μεταξύ των είκοσι πέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπό τη βαριά, υπό την πνιγνή σκιά αυτών των επισημάνσεων, θα μπορούσα να πω πολλά γι' αυτά που δεν έγιναν στη διά βίου μάθηση κατά τη μακρά διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, αλλά και γι' αυτά που έγιναν όπως έγιναν, με τις σπατάλες, τις πελατειακές λογικές, την όπως-όπως απορρόφηση κοινοτικών πόρων, προφανώς χωρίς στρατηγικό σχεδιασμό και προγραμματισμό, για όλα δηλαδή αυτά που εξ αντικειμένου συνιστούν κλοπή και λεηλασία της περιουσίας των μελλοντικών γενεών.

Παρ' ό,τι μελαγχολώ, παρ' ό,τι αγανακτώ, ανήκοντας στη νέα γενιά των μελών της Εθνικής Αντιπροσωπείας φρονώ πως στις ιεραρχήσεις μας πρέπει να προτάσσεται η εκκαθάριση των ανοικτών λογαριασμών με το παρόν και το μέλλον, όπως κάνει το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, ενώ η εκκαθάριση των ανοικτών λογαριασμών με το παρελθόν οφείλει να είναι δευτερεύουσας σημασίας, χωρίς αυτό φυσικά να σημαίνει πως αποσιωπώνται, συγκαλύπτονται ή και παραγράφονται οι πολιτικές ευθύνες εκείνων που σπατάλησαν αφρόνως ανεκτίμητους για το μέλλον του τόπου μας πόρους και ευκαιρίες.

Η εκκαθάριση των ανοικτών λογαριασμών με το παρόν και το μέλλον επιτάσσει να κάνουμε τα αυτονόητα στο χώρο της διά βίου μάθησης και επιτέλους να τα κάνουμε σωστά, διδασκόμενοι από τα λάθη που ήδη είχαν γίνει και προπαντός, αποφεύγοντας νοσηρές λογικές που χρονιάς ταλανίζουν τη χώρα μας και την καθηλώνουν στις τελευταίες θέσεις μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι γεγονός ότι είχαμε χαμηλότερες επιδόσεις στο πρόγραμμα Κοινωνίας της Πληροφορίας, πρόγραμμα που οφείλου-

με και προσπαθούμε να τα διασώσουμε. Είμαστε πίσω. Πώς θα πάμε μπροστά; Χάσαμε χρόνο. Πώς θα τον κερδίσουμε; Χάσαμε ευκαιρίες. Πώς θα τις καλύψουμε; Κλέψαμε την παρούσα, αλλά και τις μελλοντικές γενεές. Πώς θα τους τα επιστρέψουμε; Πώς θα εξοπλίσουμε τους πολίτες με κλειδιά που ανοίγουν τις πόρτες του μέλλοντος; Πού θα στηριχθούμε για να κλείσουμε τους πιεστικούς λογαριασμούς με το παρόν και το πολύ κοντινό μέλλον;

Η απάντηση είναι απλή και αυτονόητη.

Μόνο επενδύοντας στο ανθρώπινο δυναμικό, μόνο αξιοποιώντας στο έπακρο το ανθρώπινο κεφάλαιο θα καλύψουμε την απόσταση που μας χωρίζει από τους άλλους μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Πρέπει να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο. Πρέπει να καλύψουμε τις χαμένες ευκαιρίες. Πρέπει να δώσουμε στις νέες γενιές αυτά που τους οφείλουμε. Πρέπει να βρούμε ως χώρα το σωστό βηματισμό μας προς το μέλλον.

Η θεσμική συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης είναι το κλειδί που βάζει μπροστά τη μηχανή της αξιοποίησης των αστείρευτων δυνάμεων του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας μας. Αυτών των δυνάμεων που υπολείπονται, που αδρανούν, που κοιμούνται, σε μια εποχή που κάτι τέτοιο είναι έγκλημα εναντίον του μέλλοντός μας. Και είναι έγκλημα γιατί πάνε πολλές δεκαετίες τώρα που δεν μπορούμε να χωρίζουμε τη ζωή σε περίοδο σπουδών και σε περίοδο εργασίας, σε περίοδο μαθητείας και σε περίοδο προσφοράς.

Με τους ταχύτατους ρυθμούς εξέλιξης, με τις συνεχείς τεχνολογικές επαναστάσεις για να μπορεί κανείς διαρκώς να προσφέρει πρέπει και διαρκώς να μαθαίνει, να εκπαιδεύεται, να καταρτίζεται, να επιμορφώνεται. Δεν πρόκειται για πολυτέλεια, πρόκειται για αναγκαιότητα, που συνδέεται πρωτίτως με τους όρους επιβίωσης της κάθε χώρας στο ανοικτό, στο ανοχύρωτο, στο ανταγωνιστικό σύστημα του παγκοσμιοποιημένου διεθνούς περιβάλλοντος. Και αλίμονο σε αυτούς που δεν το συνειδητοποίησαν, σε αυτούς που πορεύονται ακόμα με τις λογικές του χθες.

Η πρόοδος ενός τόπου δεν μπορεί να προηγείται της πρόοδου της παιδείας. Ο Τζον Κένεντι όταν φάνηκε η πρωτοπορία των Σοβιετικών στα διαστημικά, απευθυνόμενος στο Κογκρέσο, για να ζητήσει επενδύσεις για την αμερικάνικη παιδεία, είχε πει μεταξύ άλλων: «Ο ανθρώπινος νους είναι ο βασικότερος πόρος, τον οποίο διαθέτουμε. Ο διπλός σκοπός μας πρέπει να είναι πρώτον ένα νέο επίπεδο ανάπτυξης στην εκπαίδευση και δεύτερον, τα μέσα για να το φθάσουν όλοι όσοι το επιθυμούν και έχουν την ικανότητα να το πετύχουν.»

Τα αποτελέσματα από τις νέες επενδύσεις στην εκπαίδευση που επακολούθησαν είναι σε όλους γνωστά, καθώς αυτά είναι που έβαλαν οριστικά και αμετάκλητα τις Ηνωμένες Πολιτείες σε τροχιά καθολικής υπεροχής στο διπολικό και στο μεταδιπολικό κόσμο, στα διαστημικά και σε όλα τα άλλα.

Αντίστοιχα αποτελέσματα, τηρουμένων βεβαίως των αναλογιών είχαν και όλες οι χώρες, μικρές και μεγάλες που έκαναν εγκαίρως γενναίες και έξυπνες επενδύσεις στον ανθρώπινο παράγοντα, πρωτίτως γενναίες και έξυπνες επενδύσεις σε όλες τις πτυχές της διά βίου μάθησης, αλλά και στις νέες τεχνολογίες.

Πίσω από την πρόοδό τους, πίσω από τις πρωτιές τους, από τις συνολικές τους διακρίσεις μπορεί κανείς να διαπιστώσει τις έγκαιρες και έξυπνες επενδύσεις στη διά βίου μάθηση, στη σύγχρονη εκπαίδευση, στη διά βίου πολυδιάστατη με βάση τις ανταγωνιστικές ανάγκες των καιρών μας, συνεχιζόμενη εκπαίδευση όλου του ανθρώπινου δυναμικού.

Διδαγμένοι από αυτά που έγκαιρα και έξυπνα έκαναν οι άλλοι, αυτοί που είναι πρωτοπόροι προγράμματα για τη διά βίου μάθηση και της συνακόλουθης αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού, διδαγμένοι από αυτά που δεν κάναμε στην ώρα τους και πολύ περισσότερο από αυτά που έως σήμερα κάναμε λαθεμένα, που είναι αδιανόητο υπό οποιαδήποτε προσχήματα να μην ψηφιστεί από όλη την Εθνική Αντιπροσωπεία ένα νομοσχέδιο που επιτέλους χαράσσει μια συνολική, μια συνεκτική στρατηγική, μια οραματική αλλά και ρεαλιστική, μια εφαρμόσι-

μη στρατηγική στον τόσο κρίσιμο τομέα της διά βίου μάθησης, που επιτέλους προδιαγράφει και ταυτόχρονα εγγυάται την πολυδιάστατη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας μας, έστω από εδώ και πέρα.

Το επαναλαμβάνω και το τονίζω, ότι η διά βίου μάθηση ως οργανωμένη παρέμβαση της πολιτείας δεν είναι πολυτέλεια. Είναι αναγκαιότητα. Είναι η γέφυρα που οδηγεί στο μέλλον.

Και αυτό όχι μόνο για λόγους που έχουν σχέση με την παραγωγική ισχύ και την ανταγωνιστικότητα της χώρας μας, αλλά και για λόγους που έχουν σχέση με την κοινωνική συνοχή, με το δικαίωμα όλων των Ελλήνων πολιτών να έχουν πρόσβαση στη γνώση και τη μάθηση, ώστε να ζουν με τους όρους της νέας εποχής, ώστε να ζουν με τους όρους του σήμερα και όχι ως νησίδα υστερήσεως του χθες στο σήμερα.

Είναι δικαίωμα όλων των Ελλήνων πολιτών να συμμετέχουν ισότιμα στο συνολικό γίνεσθαι των καιρών, κάτι που πρωτίστως προϋποθέτει συμμετοχή στη γνώση. Και κατά τον Άλβιν Τόφλερ, η συμμετοχή στη γνώση είναι η πιο δημοκρατική πηγή δύναμης. Αυτήν τη δύναμη ζητάμε όλοι μας γιατί αυτή είναι η δύναμη που ενισχύει την κοινωνία των πολιτών, τη σύγχρονη έκφραση της δημοκρατίας.

Η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται να νομοθετήσει σήμερα το δικαίωμα όλων των Ελλήνων στην πρόσβαση σ' αυτήν την ανεξάντλητη πηγή δύναμης. Και ως εισηγήτρια σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δώσουμε ομόφωνα το δικαίωμα αυτό στους Έλληνες πολίτες υπερψηφίζοντας επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Έξαρχος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διά βίου μάθηση αποτελεί καθολικό δικαίωμα των πολιτών των σύγχρονων κοινωνιών και η υποχρέωση για την παροχή της καθοριστικό στοιχείο του σύγχρονου κοινωνικού κράτους, αφού συνδέεται ευθέως με τους στόχους της οικονομικής ανάπτυξης, της αντιμετώπισης της ανεργίας, της καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού και της ολόπλευρης ανάπτυξης της προσωπικότητας του ανθρώπου. Είναι αλήθεια ότι πριν μερικά χρόνια η ιδέα της διά βίου μάθησης ήταν περιθωριοποιημένη στα εκπαιδευτικά συστήματα των περισσότερων χωρών. Οι αλλαγές, όμως, που έγιναν τα τελευταία χρόνια στην αγορά εργασίας κι όχι μόνο, οδήγησαν σε τομές, αφού οι υπάρχουσες δομές, τα συστήματα, τα προγράμματα, η μεθοδολογία που χρησιμοποιούνταν δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν στις νέες ανάγκες. Είναι γι' αυτό εύλογο το γεγονός ότι η διά βίου μάθηση συγκεντρώνει πλέον το ενδιαφέρον διεθνών οργανισμών, όσο και των πολιτών που είναι υποχρεωμένοι από τις εξελίξεις να προσαρμόζονται σ' ένα περιβάλλον εργασιακό, αλλά και πολιτισμικό που μεταβάλλεται με πολύ γρήγορους ρυθμούς.

Ένα σχέδιο νόμου, λοιπόν, που θα ήθελε να αντιμετωπίσει τα θέματα της διά βίου μάθησης, αν ήθελε να κάνει τομές, όπως απαιτούνται, στα πλαίσια των παγκόσμιων εξελίξεων και των εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα έπρεπε να αξιολογήσει με υπευθυνότητα και αξιοπιστία την υπάρχουσα κατάσταση στη χώρα μας, να αξιοποιήσει πλήρως το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο και στη συνέχεια, ύστερα από έναν εξαντλητικό ανοικτό διάλογο επί της ουσίας, να προχωρήσει σε ρυθμίσεις, που θα προωθήσουν πιο αποτελεσματικά τη σύνδεση της διά βίου μάθησης με την αγορά εργασίας και τις ανάγκες της κοινωνίας, να προχωρήσει καλύτερα στο συντονισμό των πολιτικών της διά βίου μάθησης, τη μεγαλύτερη διαφάνεια, τον εξορθολογισμό και την αύξηση των διατιθέμενων πόρων, την απλοποίηση των διαδικασιών, τη μείωση της γραφειοκρατίας και κυρίως τη διάχυση της γνώσης και τις ίσες ευκαιρίες σε ό,τι αφορά στην πρόσβαση στη γνώση. Κάτι τέτοιο δεν έγινε από την πλευρά της Κυβέρνησης. Δεν έγινε για παράδειγμα μια εκτίμηση πώς λειτουργεί το υπάρχον σύστημα, πώς λειτουργήσαν όλα τα προηγούμενα χρόνια τα προγράμματα που έγιναν.

Είναι αλήθεια ότι στη χώρα μας τα προηγούμενα χρόνια έγι-

ναν αρκετά προγράμματα. Μπορούμε να αναφέρουμε ορισμένα παραδείγματα: Είναι τα προγράμματα των σχολείων δευτέρας ευκαιρίας, που παρέχουν τη δυνατότητα σε πολίτες, οι οποίοι δεν ολοκλήρωσαν την υποχρεωτική τους εκπαίδευση, στη συνήθη ηλικία, να επανέλθουν σε μεγαλύτερη ηλικία, αυτά τα προγράμματα εξελίσσονται ικανοποιητικά. Είναι τα προγράμματα των Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης, δημοσίων και ιδιωτικών, τα προγράμματα των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης, τα προγράμματα καταπολέμησης του λειτουργικού «ψηφιακού» αναλφαριθμητισμού του γενικού πληθυσμού, τα προγράμματα των Σχολών Γονέων, τα προγράμματα των διαφόρων σχολών επαγγελματικής εκπαίδευσης που εποπτεύονται από διάφορα Υπουργεία, τα Κέντρα Γεωργικής Εκπαίδευσης, οι Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού και τα προγράμματα του θεσμού του Ανοικτού Πανεπιστημίου.

Από τα παραπάνω παραδείγματα προκύπτει ότι στη χώρα μας δεν έχουμε έλλειψη προγραμμάτων. Όμως, υπάρχει μια πληθώρα φορέων που καταρτίζουν ανθρώπους. Και είναι αλήθεια –και πρέπει να το πούμε με ευθύτητα και ειλικρίνεια– ότι, παρά το γεγονός ότι υλοποιούνται διάφορα προγράμματα από διάφορους φορείς, δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας, διότι η επένδυση στη γνώση και στον άνθρωπο είναι πρώτη προτεραιότητα για τη χώρα και οι αλλαγές που γίνονται κάθε μέρα σ' αυτόν τον τομέα είναι ραγδαίες. Επίσης, είναι αλήθεια ότι αυτά τα προγράμματα δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν με πληρότητα στις ανάγκες μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για την περιφερειακή ανάπτυξη στη χώρα. Έτσι, προκύπτει από τα στοιχεία ότι, παρά το γεγονός ότι έγιναν αρκετά προγράμματα, υπολειπόμαστε αρκετά σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά την υλοποίηση προγραμμάτων.

Και αυτό που είναι ανησυχητικό είναι ότι στην κοινωνία, στους άνεργους, δεν υπάρχει μια κοινότητα μετεκπαίδευσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι με βάση πρόσφατα στοιχεία μιας έρευνας του ευρωβαρόμετρου μόλις το 5,3% των νέων στην Ελλάδα θα επέλεγε την επανακατάρτιση σε περίπτωση που θα έμεναν άνεργοι. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει πρόβλημα.

Είναι φανερό από τα παραπάνω ότι αυτό το οποίο χρειάζεται είναι μια ολοκληρωμένη πολιτική και στρατηγική για τα θέματα της διά βίου μάθησης που θα έχει ορισμένες βασικές προϋποθέσεις. Πρώτη προϋπόθεση, η συνεργασία όλων των φορέων. Δεύτερη προϋπόθεση, η σαφής γνώση των αναγκών των μαθητευόμενων και ολοκλήρης της κοινωνίας, αναγκών που σαφώς συνδέονται και με την αγορά εργασίας και όχι μόνο. Τρίτη προϋπόθεση, να υπάρχει επάρκεια και διασφάλιση της χρηματοδότησης μέσα από διαφανείς και αποτελεσματικές διαδικασίες, κάτι που είναι καθοριστικό. Τέταρτη προϋπόθεση, να υπάρχει πλήρης πρόσβαση και ισότητα ευκαιριών για μάθηση σε όλους τους πολίτες. Πέμπτη προϋπόθεση –την οποία θεωρώ πολύ καθοριστική– η δημιουργία κουλτούρας για μάθηση, όπου στη χώρα είναι αλήθεια ότι είμαστε αρκετά πίσω. Έκτη προϋπόθεση, η διασφάλιση της ποιότητας με την καθιέρωση της αξιολόγησης ως βασικού στοιχείου για την άσκηση πολιτικής. Και έβδομη προϋπόθεση, η ολοκλήρωση του συστήματος με την ένταξη των υπάρχοντων φορέων ύστερα από αξιολόγηση –και το τονίζω αυτό– μαζί με άλλους που πρέπει να αναπτυχθούν.

Το σοβαρότερο πρόβλημα, κατά την εκτίμησή μας, στη χώρα είναι ότι δεν υπάρχει ένα ενιαίο σύστημα που θα καθορίζει κανόνες και θα προσδιορίζει στόχους και θα προτείνει συγκεκριμένες πολιτικές. Άρα η Κυβέρνηση είχε μια λαμπρή ευκαιρία να έρθει να πάρει μια νομοθετική πρωτοβουλία, που να κάνει πραγματικά τομές σ' αυτό το μεγάλο θέμα της διά βίου μάθησης. Δεν έκανε, όμως, αυτό η Κυβέρνηση. Ο χειρισμός που έκανε σε ό,τι αφορά αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία ήταν να κάνει ένα βήμα μπροστά υιοθετώντας την ανάγκη νομοθετικής πρωτοβουλίας για την αντιμετώπιση των θεμάτων της διά βίου μάθησης, αλλά, επειδή αυτό το βήμα έγινε χωρίς προετοιμασία και μελέτη και υπήρξε η καθολική αντίδραση όλων των φορέων σ' ένα προσχέδιο που είχε παρουσιάσει το Γενάρη, αναγκάστηκε στη συνέχεια να κάνει δύο βήματα πίσω.

Το ένα βήμα ήταν με την ακύρωση της συζήτησης στο Εθνι-

κό Συμβούλιο Παιδείας για ένα τόσο σημαντικό θέμα, η οποία αναβλήθηκε και δεν έγινε ποτέ. Δεν μας εξηγήθηκε επαρκώς στην Επιτροπή γιατί, ενώ ήταν στην ημερήσια διάταξη του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, την παραμονή της συνεδρίασης αναβλήθηκε, στην ουσία ακυρώθηκε η συνεδρίαση.

Το δεύτερο βήμα που έκανε προς τα πίσω η Κυβέρνηση ήταν να υιοθετήσει το εθνικό σύστημα σύνδεσης επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με την απασχόληση, που ήταν ένα νομοθέτημα του 2003, το οποίο ουσιαστικά ήταν η βάση και για το νομοθέτημα που έφερε η Κυβέρνηση και το οποίο σε πρώτη φάση ούτε καν ανέφερε στο προσχέδιο νόμου που είχε στείλει για διαβούλευση στους φορείς. Αυτός ο χειρισμός τι συνέπειες είχε; Να υπάρχουν σοβαρά ελλείμματα σ' ό,τι αφορά τους στόχους της διά βίου μάθησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν καθοριστούν πολύ καλά οι στόχοι, με το να έλθεις στη συνέχεια και να κάνεις διάφορες επιτροπές και όργανα μ' ένα μηχανιστικό τρόπο, είναι βέβαιο ότι στο τέλος δεν μπορείς να πετύχεις στόχους και αποτελέσματα. Όταν, για παράδειγμα, δεν έχεις ψηφίσει το νομοσχέδιο για το εθνικό σύστημα σύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με την απασχόληση, όταν εδώ και δεκαπέντε μήνες δεν έχεις εφαρμόσει ή δεν έχεις εκδώσει ούτε μία υπουργική απόφαση για την υλοποίηση του νόμου, είναι απορίας άξιο πώς θα πετύχεις τη συμπληρωματική λειτουργία του νομοσχεδίου για τη διά βίου μάθηση με το Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την απασχόληση που είναι νόμος του κράτους.

Αυτό που είναι βέβαιο ότι θα υπάρξει είναι μία πρόσθετη γραφειοκρατία και μία αδυναμία στην υλοποίηση μιας πολιτικής διά βίου μάθησης.

Εξάλλου, φαίνεται ότι η Κυβέρνηση –το λέει στην εισηγητική έκθεση– ενώ φιλοδοξεί να έχει μία ολοκληρωμένη πολιτική για τη διά βίου μάθηση, στο τέλος-τέλος ο τίτλος του νομοσχεδίου λέει «Συστηματοποίηση των πολιτικών». Άρα δεν ανταποκρίνεται σ' αυτό που είναι αίτημα της κοινωνίας για μία ολοκληρωμένη πολιτική.

Η Κυβέρνηση με την πρόταση νόμου δεν προσδιορίζει τα κριτήρια με τα οποία θα γίνει η εισαγωγή των μαθητευόμενων στα διάφορα προγράμματα και τα παραπέμπει σε υπουργική απόφαση. Εμείς θεωρούμε ότι τα κριτήρια και η βαρύτητά τους είναι καθοριστικό στοιχείο για την αξιολόγηση των υποψηφίων, γιατί συνδέεται και με τους στόχους αυτών των προγραμμάτων.

Βεβαίως, η υιοθέτηση των ινστιτούτων διά βίου εκπαίδευσης αποτελεί ένα θετικό βήμα, αλλά κι αυτό δεν είναι ολοκληρωμένο. Γιατί; Διότι δεν υπάρχει μία σαφής αναφορά στους στόχους και στην αναγκαιότητα υιοθέτησης των ινστιτούτων διά βίου εκπαίδευσης. Δεν ιδρύονται τα ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ ως πανεπιστήμια δεύτερης ευκαιρίας, αφού δεν δίνεται η δυνατότητα σε απόφοιτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να παρακολουθήσουν προγράμματα των ινστιτούτων διά βίου εκπαίδευσης, άρα υπάρχουν φραγμοί σ' ό,τι αφορά την πρόσβαση στη γνώση. Τα σοβαρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία των ινστιτούτων, με τις δομές τους και με τους στόχους τους παραπέμπονται όλα σε κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Παιδείας.

Θα μπορούσαμε να το δεχθούμε αυτό αν θα λέγαμε ότι είναι στα πλαίσια της αυτονομίας των πανεπιστημίων. Όμως, δεν πρέπει να υπάρχει ένα πλαίσιο για τη λειτουργία αυτών των ινστιτούτων για να είναι σαφές το πεδίο του πώς θα κινηθεί κάθε πανεπιστήμιο και ΤΕΙ που φιλοδοξεί να ιδρύσει ένα ινστιτούτο διά βίου εκπαίδευσης;

Τέλος πάντων, γιατί, αν θέλουμε να κάνουμε μία τομή προς αυτήν την κατεύθυνση, τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης που λειτουργούν σε ορισμένα ΤΕΙ και σε ορισμένα πανεπιστήμια δεν εντάσσονται στα ινστιτούτα; Δεν είναι επαρκής η εξήγηση που δόθηκε στην επιτροπή ότι δεν συμφωνούσαν τα πανεπιστήμια. Μα, αν είναι να έχουμε ένα σημείο ισορροπίας στο κατώτερο επίπεδο για να μην υπάρχουν αντιδράσεις από τα πανεπιστήμια, τότε δεν μπορούμε να φιλοδοξούμε ότι θα έχουμε μία ολοκληρωμένη πολιτική. Για φανταστείτε στο ίδιο πανε-

πιστήμιο, στο ίδιο ΤΕΙ να υπάρχει το ινστιτούτο που θα παρέχει εκπαίδευση και παράλληλα να υπάρχει και το ΚΕΚ που θα παρέχει κατάρτιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοείτε τι αδυναμίες έχει το σύστημα σ' ό,τι αφορά το σχεδιασμό και σ' ό,τι αφορά την υλοποίηση των προγραμμάτων.

Θα ρωτήσω κανείς: «Μα, εσείς κάνετε κριτική στην πρόταση νόμου. Έχετε να αντιπαραθέσετε κάτι διαφορετικό σ' αυτήν την πολιτική που προτείνετε από την κυβέρνηση»;

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς θεωρούμε ότι θα πρέπει να κινηθούμε σε δυο επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο είναι να δούμε όλους αυτούς τους φορείς και τα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης εντασσόμενα σ' ένα σύστημα. Τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης, τα ινστιτούτα επαγγελματικής κατάρτισης, όλα αυτά πρέπει να γίνουν πολυδύναμα κέντρα γνώσης με βιβλιοθήκες, με εργαστήρια, με εξοπλισμό, με χώρους αναψυχής. Και να είναι θεσμοί που θα συνδεθούν με τις ανάγκες της κοινωνίας σε ολόκληρη την ελληνική περιφέρεια. Θα συνδεθούν με τις ανάγκες σχεδιασμού της ανάπτυξης τοπικά, θα γίνουν εργαλεία στα χέρια των τοπικών φορέων της αυτοδιοίκησης, της επιστήμης, του πολιτισμού, της νεολαίας και θα προωθήσουν τους στόχους της απασχόλησης, της προσασίας του περιβάλλοντος, της ενεργοποίησης των πολιτών.

Σ' ένα δεύτερο επίπεδο, σε ό,τι αφορά την ανώτατη εκπαίδευση, πρέπει να κινηθούμε στο επίπεδο αξιοποίησης του θεσμού του Ανοικτού Πανεπιστημίου που είναι καταξιωμένος, ενισχύοντάς τον, να δημιουργηθούν τα ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης με ολοκληρωμένη μορφή, έτσι όπως προείπα, και να έχουμε ένα δίκτυο διασύνδεσης όλων αυτών των φορέων, ανταλλάσσοντας εμπειρίες και προωθώντας και αξιοποιώντας πολιτικές διασύνδεσης της διά βίου εκπαίδευσης όλων αυτών των φορέων σε ολόκληρη την ελληνική περιφέρεια.

Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι θεωρούμε ότι χρειάζεται μια ολοκληρωμένη πολιτική. Αυτή δεν υπάρχει στο προτεινόμενο νομοσχέδιο. Χρειάζονται σαφείς στόχοι και προσανατολισμοί. Δεν περιλαμβάνονται στο προτεινόμενο νομοσχέδιο. Μπαίνουν φραγμοί σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στη γνώση. Προστίθεται γραφειοκρατία στο υπάρχον σύστημα. Μια η κινέζικη παροιμία λέει ότι όταν θέλεις να σχεδιάσεις για ένα χρόνο, σπέρνεις σιτάρι, όταν θέλεις να σχεδιάσεις για δέκα χρόνια φυτεύεις δέντρα και όταν θέλεις να σχεδιάσεις για μια ζωή, εκπαιδεύεις ανθρώπους και κατάρτιζεις ανθρώπους, αυτό θα έπρεπε να είναι το καθοριστικό στοιχείο για το σχέδιο δράσης για τη διά βίου μάθηση. Ύστερα από τα παραπάνω είναι φανερό γιατί καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Γεώργιος Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Φυσικά η αρχή του νομοσχεδίου που συζητάμε δεν άλλαξε από την ημέρα που η ίδια συζήτηση έγινε στην επιτροπή. Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, και η δική μου αγόρευση ούτε εννοιολογικά σε πολλά σημεία της ούτε και φραστικά θα είναι διαφορετική από εκείνη που πραγματοποιήσα στην επιτροπή.

Διαβάζοντας, λοιπόν, προσεκτικά το νομοσχέδιο που συζητούμε με τον τίτλο «Συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης» είναι εύκολο να καταλάβει κανείς ότι η σχετική συζήτηση αφορά τη νομοθέτηση ενός προπλάσματος ανατροπής της λογικής όλου του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Γιατί οι διατάξεις που εισάγονται με τα άρθρα του δεν συνιστούν απλώς υπηρεσιακές ρυθμίσεις ενός συστήματος, ενός μηχανισμού που δεν λειτουργούσε σωστά, αλλά συνιστούν συγκεκριμένες πολιτικές αντιλήψεις, όσον αφορά στη σχέση που πρέπει να έχει, σύμφωνα πάντα με τις αντιλήψεις αυτές, το σύνολο των εννοιών που συγκροτούν την εκπαίδευση με την αγορά.

Ασφαλώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους μας ότι το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό ενός πολιτισμού είναι η μάθηση. Μερικοί μάλιστα ερευνητές πιστεύουν πως ο ίδιος ο πολιτισμός είναι μια συστηματική διαδικασία

μάθησης. Και όταν λέμε μάθηση, βέβαια, εννοούμε το δικαίωμα του εργαζόμενου ανθρώπου να πληροφορείται σωστά, με σωστό και συστηματικό τρόπο, για ποιο λόγο συμβαίνουν αυτά που συμβαίνουν στη φύση, αυτά που συμβαίνουν στην κοινωνία μέσα στην οποία ζει.

Να πληροφορείται με σωστό τρόπο, γιατί τα πράγματα γύρω του είναι έτσι κι όχι αλλιώς, γιατί λειτουργούν όπως λειτουργούν, ποιες είναι οι δυνάμεις που καθορίζουν τις σχέσεις του με τους άλλους και το περιβάλλον. Να πληροφορείται ο εργαζόμενος άνθρωπος σωστά τι είναι αυτό που τελικά τον κρατά μέσα στη ζωή και ποιος τελικά απειλεί τις συνθήκες με τις οποίες εξασφαλίζεται η επιβίωσή του.

Όλες αυτές οι πληροφορίες, φυσικά, δεν πρέπει να αφορούν μόνο το παρόν, αλλά και τις εποχές που προηγήθηκαν και αυτές που θα ακολουθήσουν.

Και αυτή η σωστή πληροφορία, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι τίποτα άλλο παρά η γνώση. Και η διαδικασία για την κατάκτησή της είναι αυτό που συνηθίσαμε να το λέμε «μάθηση».

Αρα «διά βίου μάθηση» σημαίνει το διά βίου δικαίωμα του κάθε ανθρώπου σε όλη τη διάρκεια της ζωής του να πληροφορείται, να γνωρίζει, να καταρτίζεται, δηλαδή να μαθαίνει.

Έτσι, ο απλός βιοτέχνης μιας φτωχογειτονιάς ή ο ερευνητής ενός επιστημονικού κέντρου τελικά σε όλη του τη ζωή θα πρέπει να βρίσκει σε άμεση επαφή με αυτό που μέσα στην κοινωνία πράττει.

Ο Μαρξ στις γνωστές του θέσεις για τον Φόιερπαχ έλεγε: «Και οι εκπαιδευτές ακόμα έχουν ανάγκη από εκπαίδευση».

Αυτό δεν σημαίνει τίποτα άλλο παρά αυτό που πολλές φορές ακούγεται μέσα στις αιτήσεις αυτές όταν συζητούνται νομοσχέδια σχετικά με την ποιότητα της επαγγελματικής προσφοράς. Σημαίνει επιμόρφωση.

Η αντίρρησή μας, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, δεν αφορά το να μαθαίνει ο λαός μας σε όλη του τη ζωή τα όσα συμβαίνουν γύρω του.

Δεν έχουμε καμία αντίρρηση, κύριε Υπουργέ, να μαθαίνει ο εργαζόμενος για τις νέες μηχανές, που αυτός χειρίζεται, για να παράγει τον πλούτο αυτής της κοινωνίας, να μαθαίνει για τις νέες ιδέες, για τις νέες διαδικασίες, για ό,τι τον εξυπηρετεί, για ό,τι τον απειλεί. Να μαθαίνει τι σημαίνει αναδιάρθρωση, ποιος φταίει για το δημόσιο έλλειμμα, να μαθαίνει γιατί συρρικνώνεται το κοινωνικό κράτος, να μαθαίνει ποιος φταίει για την ανεργία, να μαθαίνει, τέλος πάντων, τι σημαίνει Ευρωσύνταγμα, τι σημαίνει νέα τάξη πραγμάτων.

Με άλλα λόγια εμείς δεν έχουμε αντίρρηση να μαθαίνει ο λαός μας και με τη βοήθεια αυτής της γνώσης να οργανώνει όχι μόνο την ίδια του τη ζωή, αλλά τις αντιστάσεις του ενάντια σε αυτούς που την απειλούν.

Στον τρόπο με τον οποίο προωθεί αυτή τη μάθηση το παρόν νομοσχέδιο έχουμε τη βασική μας αντίρρηση.

Η διά βίου μάθηση για εμάς, η επιμόρφωση δηλαδή, είναι μία μορφή –θα μπορούσα να την πω– φυσικής επιλογής στο χώρο της γνώσης όπου συλλογικά οι εργαζόμενοι παίρνουν αυτό που τους χρειάζεται, ό,τι τους καθιστά καλύτερους και ωφελιμότερους στον κοινωνικό χώρο όπου καλούνται μέσω της επαγγελματικής τους προσφοράς να βοηθήσουν στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων αναγκών είτε αυτές σχετίζονται με την ανέγερση μιας οικοδομής είτε με την πραγματοποίηση μιας δύσκολης εγχείρισης. Επομένως η διαδικασία που θα κάνει τον οικοδόμο καλύτερο και το γιατρό καλύτερο γιατρό.

Αυτή η προσπάθεια της καλύτερης δεν χρειάζεται και δεν πρέπει να γίνει στο όνομα της αγοράς και του κέρδους. Δεν χρειάζεται και δεν πρέπει να γίνει μέσα από θεσμοποιημένες διαδικασίες πιστοποίησης, η λειτουργία των οποίων σπανίως είναι διαφανής ούτε μέσα από επιτροπές και ινστιτούτα κάτω από την απειλή της εύκολης κατάρτισης και τον εφιάλη της ανταγωνιστικότητας.

Την προσπάθεια της καλύτερης μέσω της μάθησης πρέπει να την υποστηρίξει ο ίδιος ο χώρος όπου πρέπει ο καθένας από εμάς να γίνεται καλύτερος. Η Ιατρική για το γιατρό, η Παιδαγωγική για το δάσκαλο, η Νομική για το δικαστή και όχι το Χρηματιστήριο για τον κληρικό, το εργαστήριο του ντόπινγκ για

τον αθλητή. Κι ας θυμηθούμε τη EUROVISION για τους Έλληνες συνθέτες. Για τα θετικά και τα αρνητικά αυτού του χώρου, τις ανάγκες του, πρέπει να μαθαίνουμε σε όλη μας τη ζωή.

Γιατί εάν δεν το κάνουμε αυτό, θα έρθει η στιγμή που ο ίδιος ο χώρος, αυτός ο χώρος όπου βιώνουμε την ελευθερία μέσα από την υπέρτατη γνώση, που είναι η εργασία, θα γίνει και η φυλακή μας.

Πώς παρεμβαίνει, όμως, το παρόν νομοσχέδιο σ' αυτήν την ανάγκη; Με ποιους όρους την αντιμετωπίζει; Πώς αντιλαμβάνεται τη μάθηση, την κατάρτιση, τη γνώση; Πώς τα ορίζει; Εμείς είμαστε βέβαιοι πως όλα αυτά τα αντιλαμβάνεται ως αφορμή για να στήσει ένα μηχανισμό, που ουσιαστικά τείνει να αντικαταστήσει το σχολείο, να ανατρέψει τις μαθησιακές πρακτικές, που το θεμέλιό τους βρίσκεται μέσα στον πολιτισμό, στο όνομα του οποίου και λειτουργούν. Τείνει να ανατρέψει τη λογική του περίφημου ωρολόγιου προγράμματος, το οποίο δεν προέκυψε στο κάτω-κάτω από έναν τυχαίο σχολαστικισμό, αλλά από τη διαχρονική ανάγκη της οργάνωσης της μάθησης, των περιεχομένων και των διαδικασιών της ως ενός συστήματος που τη σύνθεση και τη λειτουργία του επιβάλλουν οι ανάγκες των εργαζομένων ανθρώπων.

Αν το ελληνικό σχολείο, κύριε Υπουργέ, δεν πάει καλά, να το αναβαθμίσετε, όχι να το καταργήσετε και να το μεταλλάξετε σε κάτι άλλο. Τα συστήματα εξάλλου –το γνωρίζουμε όλοι εδώ μέσα– δεν καταστρέφονται. Επανατροφοδοτούνται, για να λειτουργήσουν και πάλι σωστά. Το νομοσχέδιό σας, όμως, δεν επανατροφοδοτεί. Φοβόμαστε ότι καταστρέφει. Και το κάνει αυτό πρώτον, με τη σκόπιμη θεωρητικοποίηση απλών, διαχρονικών διαδικασιών, όπως είναι η μάθηση, η εκπαίδευση, η επαγγελματική κατάρτιση, το νόημα και το περιεχόμενο των οποίων καθορίζεται με σαφήνεια από την ίδια την ιστορία. Ούτε η UNESCO μπορεί να είναι σαφέστερη ούτε η Μπολόνια ούτε η Πράγα ούτε το Βερολίνο ούτε το Μπέργκεν, όπου λαμβάνονται αποφάσεις για το πώς η εκπαίδευση θα εξυπηρετήσει ένα και μόνο σκοπό: την αγορά.

Γι' αυτό κι εμείς πιστεύουμε πως δεν χρειάζονται όλες αυτές οι προσπάθειες για τον εξ αρχής ορισμό τους από αμφισβητούμενες συνόδους κορυφής ούτε από διφορούμενες ντιρεκτίβες, η σύνταξη των οποίων υπαγορεύεται από τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρήσεων και από την κερδοσκοπική υστερία της ελεύθερης αγοράς. Όλα αυτά είναι ανοικτά συστήματα: και η εκπαίδευση και η μάθηση και η γνώση. Επομένως, ανταλλάσσουν πληροφορίες από το κοινωνικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο αναπτύσσονται. Και αναγκαστικά εκσυγχρονίζονται. Αυτόν τον εκσυγχρονισμό καλείται να παρακολουθήσει η πολιτεία και να τον υποστηρίξει με γενναίες χρηματοδοτήσεις, με εμπλουτισμό της υλικοτεχνικής τους υποδομής, με σωστές αμοιβές του προσωπικού τους.

Δεύτερον, με τη θεσμοποίηση πολυπρόσωπων επιτροπών, το νομοσχέδιο καταστρέφει το σύστημά μας και, επίσης, με τη θεσμοποίηση προγραμμάτων, ινστιτούτων, μηχανισμών παρακολούθησης και ελέγχου που απαιτούν άλλη παρακολούθηση και άλλον έλεγχο, με αποτέλεσμα να στήνεται μια νεοπλασματική γραφειοκρατία, ο αμείλικτος εχθρός της γνώσης.

Τρίτος τρόπος καταστροφής είναι η εμπλοκή των ΑΕΙ και ΤΕΙ σε όλη αυτή την περιπέτεια της δια βίου μάθησης, που όσο επιφορτίζεται με στρατηγικές αναζητήσεις, έξω και μακριά από τις ξεκάθαρες ανάγκες του κοινωνικού ανθρώπου και την παραγωγή συγκεκριμένης επιστημονικής γνώσης τόσο πιο άμεσα και αποτελεσματικά ανατρέπει, ακυρώνει σχεδόν, το περιεχόμενο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Κι εν τέλει, το καθιστά μια περιοχή ανεξέλεγκτων ανταγωνισμών, ένα –όπως είπα και στην επιτροπή– προχειροφτιαγμένο δοχείο δακρύων όλων εκείνων που δεν σπούδασαν στην ώρα τους, όχι γιατί δεν το ήθελαν οι ίδιοι, αλλά γιατί η ίδια η πολιτεία, που τόσο όψιμα τους θυμάται, δεν τους το επέτρεψε.

Και τέταρτον, αυτό το νομοσχέδιο με τη δημιουργία δομών μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, ουσιαστικά ένα και μόνο αποτέλεσμα μπορεί να έχει: Την ελαστικοποίηση των μαθησιακών σχέσεων, την ταξική εξατομίκευση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, των οποίων η αρτιότητα και η ποιότητα και

δεν πιστοποιείται κεντρικά με βάση συγκεκριμένες αρχές, αλλά από τις δυνάμεις εκείνες της αγοράς που επιβάλλουν τη δημιουργία αυτών των προγραμμάτων, την τελική μετατροπή της εκπαίδευσης από χώρο συλλογικής προσπάθειας σε χώρο ατομικών ανταγωνισμών.

Στο κάτω-κάτω, κύριε Πρόεδρε, όταν ο αρχαίος Έλληνας έλεγε «γηράσκω αεί διδασκόμενος», αυτό αποτελούσε μια άλλη έκφραση της δια βίου μάθησης, που τον ανανέωνε κοινωνικά και φυσικά και όχι έκφραση της υποταγής στους μηχανισμούς, που αναγκάζουν τον άνθρωπο να ζει σε μια κοινωνία παρακμής, όχι διδασκόμενος, αλλά απλώς γηράσκων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Χουρμούζιδη.

Η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη - Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία στον τόπο μας, ιστορικά, για το μεγαλύτερο κομμάτι του εθνικού μας βίου ήταν δημοκρατική και λαϊκή, ήταν προσβάσιμη σε όλους τους κοινωνικούς χώρους, τις τάξεις και τις κατηγορίες, μολοντί -όχι πάντοτε- δεν είχαν την ίδια ευχέρεια. Ήταν, επίσης, ανοιχτή και προοδευτική.

Αυτά τα ιστορικά χαρακτηριστικά κινδυνεύουν σήμερα. Το Σύνταγμά μας διακηρύσσει ότι η ανάπτυξη και η προαγωγή της τέχνης και της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας και επιτάσσει πως όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της στα κρατικά εκπαιδευτήρια.

Η πραγματικότητα, όπως αποδεικνύεται, δεν υπακούει στο Σύνταγμα. Η παιδεία δεν παρέχεται δωρεάν -διδάκτρα, ιδιωτική εκπαίδευση, φροντιστήρια, ξένες γλώσσες, παραπαιδεία- αλλά είναι πανάκριβη, όπως προκύπτει από τα στοιχεία και τις έρευνες του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, της ΓΣΣΕ και άλλων φορέων. Είμαστε ουραγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είμαστε παράδειγμα προς αποφυγήν στη μεγάλη διεθνή κοινότητα, όπως αυτή καταγράφεται στις ετήσιες εκθέσεις του ΟΟΣΑ.

Σ' αυτήν την πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτεία, το εκπαιδευτικό μας σύστημα καλείται να καλύψει και τη μεγάλη ανάγκη της δια βίου παιδείας και εκπαίδευσης, περιεχόμενο του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα. Η δια βίου παιδεία και εκπαίδευση καλείται να διαδραματίσει έναν πολύ σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο των σύγχρονων κοινωνιών.

Στο κοινωνικό επίπεδο μπορεί να συμβάλλει στην ενδυνάμωση της δημοκρατίας, στην καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού, της φτώχειας, των ασθενειών, της ανεργίας και της υποαπασχόλησης. Μπορεί να βοηθήσει τις σύγχρονες κοινωνίες να αξιοποιήσουν πιο αποτελεσματικά το έμφυτο δυναμικό τους για την κοινή πρόοδο και ευημερία.

Στο ατομικό επίπεδο μπορεί να βοηθήσει στη βελτίωση των μορφωτικών εφοδίων του ατόμου, στην καλύτερη επαγγελματική του αποκατάσταση, αλλά και στη γενικότερη μορφωτική του εξύψωση, να τον καταστήσει πολίτη ενεργό, κριτικό και δημιουργικό, που έχει όχι μόνο τη βούληση, αλλά και την ικανότητα να συμμετέχει στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Αυτές, όμως, οι ευεργετικές συνέπειες που μπορεί να επιφέρει η διά βίου εκπαίδευση και παιδεία, μπορεί να υπάρχουν μόνο όταν ισχύουν κάποιες βασικές προϋποθέσεις:

Η πρώτη από αυτές είναι να ενταχθεί σ' ένα πλαίσιο ευρύτερων πολιτικών, που δεν θα στοχεύουν απλώς στην προώθηση κάποιων προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά θα αντιμετωπίζουν συνολικά τα εκπαιδευτικά προβλήματα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, από την προσχολική έως την τριτοβάθμια, μέχρι την παιδεία και εκπαίδευση των ενηλίκων. Απαιτείται γι' αυτό η εκπόνηση ενός μακροπρόθεσμου σχεδιασμού για τη διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση, που θα ιεραρχεί τις προτεραιότητες και θα βασίζεται σε τεκμηριωμένη πρόταση.

Η δεύτερη είναι να μην αντιμετωπίζεται ως μία διαδικασία που στοχεύει απλώς στην παροχή γνώσεων και δεξιοτήτων, αναγκαίων για τον επαγγελματικό αναπροσανατολισμό των

εργαζομένων και την επανένταξή τους στην εργασία. Η στόχευσή της πρέπει να είναι ευρύτερη, να αφορά συνολικά την προσωπικότητα του ενήλικου ανθρώπου και να τον βοηθά να κατανοήσει καλύτερα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονες κοινωνίες. Φυσικά, για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, είναι απαραίτητο να σχεδιαστούν και να λειτουργήσουν θεσμοί και διαδικασίες, που δεν προβλέπονται από το σχέδιο νόμου που προτείνεται για ψήφιση.

Η τρίτη προϋπόθεση είναι ο σχεδιασμός της δια βίου εκπαίδευσης. Θα πρέπει να έχει πρωταρχικά μορφωτικούς σκοπούς και επιδιώξεις και όχι να αποτελεί το μόνο εργαλείο, την πρακτική διαχείρισης της ανεργίας και της υποαπασχόλησης, όπως πολύ συχνά συμβαίνει. Και βέβαια, βασική προϋπόθεση αποτελεί και η εξασφάλιση των απαραίτητων υλικών, πόρων και υποδομών, ώστε να είναι εφικτή η υλοποίηση των προγραμμάτων που θα κριθούν αναγκαία. Αυτό είναι το ζητούμενο και σε τούτο το νομοσχέδιο, πόσο δηλαδή θα εξασφαλιστεί αυτή η λειτουργία των ινστιτούτων και των άλλων σχολών κατάρτισης και εκπαίδευσης, που λειτουργούν ή που προτείνονται.

Πρέπει να δούμε όμως και από μια άλλη πλευρά το συζητούμενο νομοσχέδιο. Πρέπει να το δούμε σε σχέση με τη συνολική ευρωπαϊκή πολιτική στα θέματα της εκπαίδευσης και κατάρτισης, στο πλαίσιο της οποίας εντάσσονται και τα περισσότερα από τα μέτρα που προτείνονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η έμφαση σε μία βραχύβια κατάρτιση, σε συνδυασμό με τη λογική του «απασχολήσιμου», δείχνει πως αντιλαμβάνεται τα ζητήματα αυτά.

Οι δεξιότητες που προσφέρει μία κατάρτιση δίχως στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο, απαξιώνονται γρήγορα από την εξέλιξη και μόνο της τεχνολογίας. Όσο περισσότερο η δια βίου εκπαίδευση θα προσαρμόζεται στις ανάγκες της ταχύρυθμης προετοιμασίας απασχολήσιμων τόσο συντομότερης διάρκειας θα είναι. Και το πέρασμα των καταρτιζόμενων από την αγορά εργασίας θα είναι και αυτό σύντομο.

Κατάρτιση, εισαγωγή στην εργασία, απαξίωση των δεξιοτήτων, έξοδος από την αγορά εργασίας, επανακατάρτιση κ.ο.κ. Αυτός είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νεοφιλελεύθερος έμπνευσης κύκλος της σύνδεσης των πανεπιστημίων, της εκπαίδευσης με τις επιταγές της αγοράς εργασίας. Σ' αυτό θεμελιώνεται η ανάγκη ενός ευρείας κλίμακας μηχανισμού διά βίου κατάρτισης, που θα τροφοδοτεί τις εκάστοτε ανάγκες της αγοράς. Από ποιον θα ελέγχεται; Ποιος θα παρέχει τους πόρους; Υπό ποιους όρους θα επανακαταρτίζεται ένας ξεπερασμένος από την τεχνολογία εργαζόμενος ή ένας άνεργος; Είναι σχολαστικότητα το να μας απαντήσετε σ' αυτά τα θέματα;

Σε κάθε περίπτωση, οι συνθήκες που παράγουν τη μαζική ανεργία, δεν είναι δυνατόν να ανατραπούν από κάποια αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα. Το αντίθετο. Το επικοινωνιακό επιχείρημα ότι η ανεργία θα εξαφανιστεί, όταν η εκπαίδευση θα μπορεί να παράγει πτυχιούχους κατάλληλα καταρτισμένους, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των επιχειρήσεων, οδηγεί στην αντίληψη ότι η πηγή της ανεργίας δεν είναι ο καπιταλισμός και ο στρεβλός τρόπος ανάπτυξης που αυτός προωθεί, αλλά η πλημμελής εκπαίδευση. Η ανεργία ωστόσο θα εξακολουθεί να υπάρχει, όσο διατηρούνται οι γενικοί όροι που την παράγουν.

Η τακτική της Κυβέρνησης αλλά και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπως εκφράστηκε και στο διάλογο στο ΕΣΥΠ, δείχνει ότι βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα κοινό πλαίσιο και σε μια συμφωνία για αναδιάρθρωσεις σε όλο το εκπαιδευτικό σύστημα, οι οποίες θα διαμορφώσουν μία νέα πραγματικότητα -φοβάμαι όμως- με αρνητικές επιπτώσεις στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, αλλά και στην προοπτική ανάπτυξης της χώρας. Αυτές οι αναδιάρθρωσεις είναι γνωστές με το όνομα «διαδικασίες της Μπολόνια».

Στο λεξιλόγιο και στην καθημερινή εκφορά του δημόσιου λόγου των υπερασπιστών των νεοφιλελεύθερων αναδιարθρωσεων στην παιδεία, όσων δηλαδή κινούνται στην κατεύθυνση της διακήρυξης της Μπολόνια, η λέξη «γνώση» έχει αντικατασταθεί με τη λέξη «κατάρτιση». Ο όρος «δημόσιο πανεπιστήμιο» έχει τεχνηέντως αντικατασταθεί με τον όρο «κρατικό» και αντί-

στοιχα το «ιδιωτικό» με τον όρο «μη κρατικό». Αντιστοίχως, η «εμπορευματοποίηση της παιδείας» μεταφράζεται σε «κινητικό-τητα των φοιτητών».

Η «απαξίωση των πτυχίων», σε «συμπλήρωμα διπλώματος». Η «παραγωγή ευέλκτων απασχολήσιμων», σε «διά βίου μάθηση». Η «κατάργηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων», σε «αναμόρφωση των σπουδών». Η «εξαστικοποίηση του λυκείου» και η «ραγδαία αύξηση της μαθητικής διαρροής», σε «ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Αυτή, λοιπόν, η λογική της παροχής υπηρεσιών σε ό,τι αφορά και τη διά βίου μάθηση, διατρέχει το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Η σημαντική λειτουργία της διά βίου μάθησης, που όλοι θεωρούμε ότι είναι αναγκαία λόγω της διαρκούς εξέλιξης της επιστήμης και της τεχνολογίας, αλλά και των ίδιων των κοινωνικών αναγκών, είναι σύμφυτη με το ρόλο και την προσφορά των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην κοινωνία. Δέχεται, όμως, σήμερα το σφικτό εναγκαλισμό της άκρας ανταγωνιστικής αγοράς.

Ξέρω την επιχειρηματολογία σας, κύριε Υφυπουργέ -μου απάντησε και η κυρία Υπουργός- που είναι «εκσυγχρονισμός, συναντίληψη με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Μέχρι πού θα φθάσουμε όμως; Γιατί δεν είναι δυνατόν να ενσφηνώσουμε άρρηκτα στον εθνικό μας κορμό, εκείνες από τις προτάσεις που το ουσιαστικό τους περιεχόμενο δεν είναι τίποτα άλλο από το πώς το πανεπιστήμιο και γενικότερα η εκπαίδευση πρέπει να γίνει πιο φθηνή, πώς το πανεπιστήμιο θα παράγει μαζικά απασχολήσιμους, χωρίς το αναγκαίο και στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο, πώς όλα στην εκπαίδευση θα εξυγιανθούν, όπως οι προβληματικές επιχειρήσεις και τελικά πώς η παιδεία θα αντιμετωπίζεται από όλους μας ως σύνθετος εμπόρευμα που υπόκειται σε όλους τους κανόνες της αγοράς, οπότε οι σπουδαστές, οι φοιτητές, οι διά βίου καταρτιζόμενοι θα είναι «πελάτες» του εκπαιδευτικού συστήματος. Εντός εισαγωγικών η λέξη «πελάτες», κύριοι συνάδελφοι, γιατί πιστεύω ότι κανείς μας δεν έχει αυτή την αντίληψη, αλλά φοβάμαι ότι θα φθάσουμε εκεί.

Η εκπαίδευση λοιπόν και η δια βίου κατάρτιση είναι κοινωνικό αγαθό και υποχρέωση της πολιτείας είναι η παροχή τους. Όμως και από αυτό το νομοσχέδιο εισάγονται σιγά-σιγά και τα δίδακτρα με τη μορφή της συμμετοχής των εκπαιδευομένων στην κάλυψη των λειτουργικών αναγκών, όπως και η πώληση εκπαιδευτικών υπηρεσιών, αλλά και η χρηματοδότηση από τον ιδιωτικό τομέα. Εγώ διαφωνώ με τη λέξη «χρηματοδότηση» και όχι με τις λέξεις που είπαμε στην επιτροπή, όταν συζητούσαμε, δηλαδή «δωρεές, χορηγίες» κλπ.. Βεβαίως και ξέρουμε ότι αυτά υπάρχουν, αλλά η χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα έχει μία άλλη έννοια: Δίνεις και παίρνεις.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο.

Διαδικασίες εκπόνησης του νομοσχεδίου: Παρουσιάστηκε και παρουσιάστηκε και στην εισηγητική έκθεση -ότι το νομοσχέδιο έγινε αποδεκτό από όλους τους φορείς και από την ακαδημαϊκή κοινότητα στο σύνολό της. Δεν είναι, όμως, έτσι. Η ΠΟΣΔΕΠ μας είπε τις αντιρρήσεις της. Έχει σημαντικές αντιρρήσεις. Από την άλλη πλευρά, είναι χαρακτηριστικό ότι το νομοσχέδιο δεν υπήρχε καν στην ατζέντα του περίφημου ΕΣΥΠ, τόσο στην ολομέλειά του όσο και στην Επιτροπή Τριτοβάθμιας Πανεπιστημιακής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης. Δεν έχει προηγηθεί μελέτη των πραγματικών δια βίου εκπαιδευτικών αναγκών σε διάφορους τομείς και σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, γιατί όπως είπα πριν, εάν δεν υπάρξει αυτή η μελέτη, εάν δεν προσδιοριστούν οι θεσμοί που χρειάζεται η κοινωνία, εάν δεν καταγραφεί η μέχρι τώρα εμπειρία δεν γίνεται τίποτα. Και βέβαια δεν έχουμε και καλή εμπειρία από τη μέχρι τώρα λειτουργία και των σχολών κατάρτισης και της διά βίου εκπαίδευσης. Και από τα προγράμματα επιλογής, αλλά κυρίως από τα επαγγελματικά προγράμματα δεν έχουμε καθόλου καλή εμπειρία και γι' αυτό βέβαια σε όλους αυτούς τους δείκτες είμαστε τελεωπαίοι σε σχέση και με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στην επιτροπή για τη διά βίου μάθηση, που δημιουργείται, για το συντονισμό των υπηρεσιών των ινστιτούτων, δεν συμμετέχουν οι φορείς της εκπαίδευσης. Και δεν πήρα απάντηση γι'

αυτό, δηλαδή γιατί δεν συμμετέχουν. Υπάρχει κάποιο πρόβλημα; Οι απέξω, δηλαδή, θα κανονίζουν;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συμμετέχουν.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Βεβαίως καλά κάνουν και συμμετέχουν όλοι οι άλλοι φορείς, αλλά οι εκπρόσωποι των πανεπιστημίων, των τεχνολογικών ιδρυμάτων θα πρέπει να συμμετέχουν σ' αυτήν την επιτροπή.

Σε ορισμένες διατάξεις του νομοσχεδίου φαίνεται ότι υπάρχει συγκεντρωτικός χαρακτήρας. Θα αναφερθώ στη διάταξη της παραγράφου 11, που είναι κρίσιμη. Εδώ προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και άλλων συναρμόδιων Υπουργών, μπορούν να ορίζονται και άλλοι φορείς παροχής υπηρεσιών, πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 2.

Το άρθρο 8, περί αξιολόγησης προγραμμάτων, προβλέπει εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση. Η τελευταία διενεργείται κάθε τέσσερα χρόνια από φορέα αξιολόγησης, που επιλέγεται κατόπιν ανοικτού διαγωνισμού. Δεν υπάρχουν, όμως, οι όροι με τους οποίους θα γίνει ο διαγωνισμός, παρ' όλο που η κρίση του εξωτερικού φορέα αξιολόγησης μπορεί να οδηγήσει ακόμη και στην κατάργηση του προγράμματος. Έτσι, πλέον, η χρηματοδότηση του εκπαιδευτικού έργου θα εξαρτάται από την αξιολόγηση και μάλιστα από την αξιολόγηση που θα γίνεται σύμφωνα με τα κριτήρια της αγοράς και όχι της ακαδημαϊκής και εκπαιδευτικής κοινότητας.

Στο άρθρο 9 προβλέπεται η δυνατότητα να ιδρύεται σε κάθε πανεπιστήμιο, με πράξη της Συγκλήτου, ένα ινστιτούτο διά βίου εκπαίδευσης. Επίσης υπηρεσίες διά βίου εκπαίδευσης θα μπορούν να παρέχουν φορείς, που μπορούν να ιδρύσουν οι τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων και των εργοδοτών, όπως και το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης. Όλα καλά μέχρι εδώ. Τα προγράμματα αυτά, ανάλογα της διάρκειάς τους, θα οδηγούν στην απονομή πιστοποιητικών: εβδομήντα πέντε ώρες για πιστοποιητικό επιμόρφωσης, διακόσιες πενήντα ώρες για πιστοποιητικό διά βίου εκπαίδευσης. Υπάρχει και το συμπλήρωμα πιστοποιητικού κ.ο.κ.

Εδώ υπάρχει ο εξής φόβος: Δημιουργείται ένα παράλληλο ευέλικτο σύστημα εκπαίδευσης, απαλλαγμένο από τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά και τον έλεγχο, που θα παράγει απασχολήσιμους για κάθε ζήτηση, εφοδιάζοντάς τους με συλλογή ενδιάμεσων τίτλων σπουδών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θα μπορούσε να συνοψίσει κανείς, θα λέγαμε ότι ο χώρος εκπαίδευσης πλέον διευρύνεται σε τέτοιο βαθμό, ώστε να περιλαμβάνει εξωθεσμικούς φορείς μη τυπικής εκπαίδευσης, ΙΕΚ, ΚΕΚ και το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, συνδικαλιστικούς φορείς, οι οποίοι σε μεγάλο βαθμό καλύπτουν το χώρο που κάλυπταν μέχρι τώρα τα ΤΕΙ, μεταίνοντας ανώτατα. Τα ΑΕΙ πλέον και ειδικότερα τα νέα τμήματα που έχουν δημιουργηθεί χωρίς υποδομές και «τυχαρίστα», επιτρέψτε μου τη λέξη, ουσιαστικά έχουν μετατραπεί σε φορείς παροχής κατάρτισης και δεξιοτήτων. Επομένως, συμπιέζεται προς τα κάτω συνολικά ο χώρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Απορρυθμίζεται η εκπαιδευτική διαδικασία και τελικά διαχέονται ή επικαλύπτονται οι θεσμοί και οι λειτουργίες.

Για όλους αυτούς τους λόγους και για άλλους που θα εξηγήσουμε στην κατ' άρθρο συζήτηση, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Ξηροτύρη.

Το λόγο έχει η κ. Ελευθερία Μπερνιδάκη-Άλντους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ-ΑΛΝΤΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εποχή μας η συνεχής εκπαίδευση θεωρείται παγκοσμίως απαραίτητη προϋπόθεση για την προσωπική και επαγγελματική βελτίωση κάθε πολίτη και ιδιαίτερα κάθε εργαζομένου.

Η διά βίου μάθηση αποτελεί βασικό στοιχείο για την επίτευξη του στρατηγικού στόχου, που καθόρισαν τα κράτη-μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισαβόνας το 2000. Βασικός στρατηγικός στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να γίνει η Ευρώπη αφ' ενός μεν παγκόσμιο σημείο αναφοράς για την ποιότητα

της εκπαίδευσης και της κατάρτισης που παρέχει και αφ' ετέρου να γίνει η πλέον ελκυστική περιφέρεια στον κόσμο για τους σπουδαστές, τους επιστήμονες και ιδιαίτερα τους ερευνητές.

Όσον αφορά την Ελλάδα, σύμφωνα με έρευνα του Ευρωβαρόμετρου σχετικά με το βαθμό συμμετοχής των πολιτών στη δια βίου μάθηση, δυστυχώς, προκύπτει ότι το 49,6% των Ελλήνων μιλούν μόνο τη μητρική τους γλώσσα, ενώ έξι στους δέκα πολίτες δεν γνωρίζουν τη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή και του διαδικτύου.

Είναι καταστροφικό, νομίζω, ένα μεγάλο τμήμα του ανθρώπινου δυναμικού να μην έχει τα στοιχειώδη προσόντα, τα οποία ανταποκρίνονται στις νέες συνθήκες οργάνωσης της εργασίας και στις νέες τεχνολογίες. Σίγουρα η χώρα μας δεν μπορεί να είναι ανταγωνιστική στο νέο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, όταν σχεδόν ο μισός πληθυσμός δεν γνωρίζει μια ξένη γλώσσα και δεν μπορεί να χειριστεί έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Επιπλέον, υπάρχει και το πρόβλημα του αναλφαριθμητισμού στη χώρα μας, που υπερβαίνει το μέσο όρο του αναλφαριθμητισμού των υπολοίπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο κυμαίνεται στο 1%, ενώ στη χώρα μας φθάνει το 6%. Από αυτούς, το 68% είναι γυναίκες και μόλις το 32% είναι άνδρες.

Ένας από τους βασικούς στόχους του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, είναι να εξαλείψει αυτά τα φαινόμενα και να προσφέρει στους πολίτες την ευκαιρία να εκσυγχρονίσουν τις βασικές ικανότητές τους και να πλουτίσουν τις γνώσεις τους, ώστε να έχουν πρόσβαση σε καλύτερες θέσεις απασχόλησης και, κατά επέκταση, να βελτιώσουν το βιοτικό τους επίπεδο.

Είναι αλήθεια ότι η κριτική από μερικούς κατά του συγκεκριμένου νομοσχεδίου εστιάζεται στη δυνατότητα ακριβώς που δίνει, που προσφέρει για την ευκαιρία κατάρτισης, η οποία οδηγεί στην καλύτερη προσαρμογή στις ανάγκες της αγοράς και του χώρου εργασίας γενικότερα, άρθρο 1 παράγραφος 2β'. Θα ήθελα, όμως, να επισημάνω ότι το εν λόγω νομοσχέδιο, άρθρο 1 παράγραφος 2α', δίνει σαφώς την ευκαιρία και για την επιδίωξη της μάθησης με αυτοσκοπό τη μάθηση. Στον ορισμό της «διά βίου εκπαίδευσης», η διά βίου μάθηση εμπεριέχει σαφώς και το στοιχείο της επιζήτησης γνώσεων σε τομείς, που θα έχουν στόχο την αναζήτηση της επιστημονικής αλήθειας, ακόμη και σε πεδία γνώσης που χαρακτηρίζονται από τη θεωρητική αναζήτηση. Δηλαδή η διά βίου μάθηση, όπως ορίζεται εδώ, περικλείει και την έννοια της γνώσης και της έρευνας, με αυτοσκοπό την ίδια τη γνώση.

Αυτή η αναζήτηση της αλήθειας δεν περιορίζεται πλέον μόνο στους αυτούς που έχουν το προνόμιο απόκτησης γνώσης μέσω των συμβατικών προγραμμάτων. Και αυτό δεν είναι κακό. Περιλαμβάνει ακόμη και αυτούς, οι οποίοι είτε γιατί συνειδητοποίησαν την ομορφιά που έχει η ανακάλυψη της διαδικασίας της μάθησης με την ωριμότητα κάποιας ηλικίας, είτε γιατί μέχρι τώρα δεν τους είχε επιτραπεί για οικονομικούς και άλλους λόγους να απολαύσουν το ύψιστο αγαθό της γνώσης τώρα επιζητούν μια δεύτερη ευκαιρία, και όχι μόνο για να ετοιμαστούν καλύτερα για την αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύσταση της επιτροπής διά βίου μάθησης, η οποία θα έχει σκοπό το συντονισμό της παροχής υπηρεσιών σχετικά με τη διά βίου μάθηση, που προβλέπεται με το άρθρο 2, είναι απαραίτητη και πολύ σωστή κίνηση. Οι αποσπασματικές πολιτικές του παρελθόντος σε θέματα εκπαίδευσης πρέπει να σταματήσουν. Ο τομέας της παιδείας είναι πολύ σημαντικός και χρειάζεται αποτελεσματικό συντονισμό, συνεχή έλεγχο και σωστή επιστημονική υποστήριξη.

Ένα άλλο θετικό στοιχείο που εισάγει στη δια βίου μάθηση το νομοσχέδιο, είναι η συνεχής αξιολόγηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων βάσει του άρθρου 8. Δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός η απορρόφηση των εκατομμυρίων ευρώ, που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διά βίου μάθηση, αλλά βασικός στόχος πρέπει να είναι η ουσιαστική αξιοποίηση αυτών των πόρων.

Η συνεχής αξιολόγηση των επί μέρους προγραμμάτων σίγουρα θα έχει ως αποτέλεσμα και τον ανταγωνισμό μεταξύ των διαφόρων φορέων της διά βίου μάθησης, αλλά μπορεί να αποτελέσει και βασικό κριτήριο διαφάνειας για τη χρηματοδότηση αυτών των προγραμμάτων από το Υπουργείο Παιδείας και από

την πολιτεία γενικότερα.

Σίγουρα η σημαντικότερη καινοτομία του νομοσχεδίου είναι η δυνατότητα, που παρέχεται με το άρθρο 9 στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ της χώρας μας, να ιδρύουν ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης. Δεν είναι δυνατόν να αγνοηθούν και να μείνουν στο περιθώριο τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, τα οποία μπορούν να παίξουν το βασικότερο ίσως ρόλο να παίξουν στην εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας μας.

Έχουν τις υποδομές και διαθέτουν το απαραίτητο διδακτικό προσωπικό, ώστε να δημιουργήσουν ανταγωνιστικά προγράμματα, τα οποία θα ανταποκρίνονται με ουσιαστικό τρόπο στις απαιτήσεις της εποχής και στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, αλλά και στις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που άλλωστε είναι και προς το δικό μας συμφέρον.

Πιστεύω ότι το εν λόγω νομοσχέδιο δίνει μια μεγάλη δυνατότητα στο Υπουργείο Παιδείας, η οποία πρέπει να αξιοποιηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι γυναίκες, οι άνεργοι, οι ανάπηροι. Δεν μπορούμε να δεχτούμε πλέον ένα μεγάλο ποσοστό αυτών των ατόμων να εγκαταλείπει πρόωρα τη μάθηση και να μην αποκτά ουσιαστικές γνώσεις και προσόντα, και την ίδια στιγμή η πολιτεία να αντιμετωπίζει παθητικά τον αποκλεισμό τους από την εκπαίδευση και από την απασχόληση, από μία δεύτερη ευκαιρία.

Γι' αυτούς τους λόγους θα πρέπει να δοθούν συγκεκριμένες κατευθύνσεις από το Υπουργείο Παιδείας προς τους φορείς, σχετικά με τη διαδικασία εισαγωγής των εκπαιδευομένων, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 7 του νομοσχεδίου. Η επιλογή των εκπαιδευομένων πρέπει να γίνεται σε ένα σημαντικό ποσοστό με κοινωνικά κριτήρια και να προτιμώνται άτομα που ανήκουν σε κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες.

Στην ίδια φιλοσοφία, πιστεύω ότι πρέπει να κινείται και η χρηματοδότηση αυτών των προγραμμάτων. Εκτιμώ ότι το Υπουργείο πρέπει να δώσει προτεραιότητα στην οικονομική υποστήριξη των προγραμμάτων της διά βίου μάθησης, τα οποία απευθύνονται σε ομάδες του πληθυσμού που δεν έχουν μεγάλη δυνατότητα πρόσβασης στις ευκαιρίες για εκπαίδευση και κατάρτιση. Δηλαδή, σε ομάδες του πληθυσμού στις οποίες ανήκουν άτομα που μπορεί να θέλουν να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους, αλλά είτε οικονομικοί είτε άλλοι λόγοι δεν τους το επιτρέπουν.

Βεβαίως, είναι ευκαιρία να δοθεί προτεραιότητα και στην τόνωση της εκπαίδευσης και της κατάρτισης σε περιφερειακό επίπεδο, με την υποστήριξη και τη χρηματοδότηση προγραμμάτων σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας. Η αποκέντρωση των προγραμμάτων της διά βίου μάθησης μπορεί να αποτελέσει σημαντικό παράγοντα οικονομικής ανάπτυξης και βιώσιμης απασχόλησης στην περιφέρεια.

Ολοκληρώνοντας, θεωρώ ότι οι σωστές δράσεις και πολιτικές που προωθεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, σίγουρα θα είναι καθοριστικές, ώστε η διά βίου μάθηση στην πατρίδα μας να αποτελέσει σημαντικό παράγοντα για τη βελτίωση των δυνατοτήτων απασχόλησης των εργαζομένων και για την αντιμετώπιση της ανεργίας, ιδιαίτερως των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού. Σε κάθε περίπτωση, η διά βίου μάθηση στοχεύει και στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, στο ευ ζην. Και τούτο εναρμονίζεται με το πνεύμα του αρχαίου ελληνικού ανθρωπιστικού πολιτισμού, ο οποίος εκφράζει την πεποίθηση ότι ο συνεχής αγώνας για μάθηση είναι η χαρά και το νόημα της ζωής και μας θυμίζει την προτροπή του προσωκρατικού ποιητή και φιλοσόφου, του Σόλωνα: «Γηράσκω αεί διδασκόμενος».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Λυκουρέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι λαμβάνω το λόγο σε μια πολύ καλή στιγμή για το Κοινοβούλιο, για τρεις λόγους: Πρώτον, διότι η εισήγηση της κ. Καλογήρου έγινε αποδεκτή ευρύτερα από τους συναδέλφους, πέρα από τα κομματικά μας όρια και τις περιχαρακώσεις. Δεύτερον, διότι της ίδιας αποδοχής έτυχε και η εισήγηση

της κ. Μπερνιόκη, η οποία μίλησε πριν από εμένα. Επί πλέον, με το νομοσχέδιο για τη διά βίου μάθηση προσεγγίζουμε ένα από τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας. Η Ελλάδα είναι η χώρα της εκπαίδευσης, η χώρα του πολιτισμού. Μπορεί να επιτύχει υψηλότερους στόχους στον τομέα της εκπαίδευσης. Μπορούμε να είμαστε στο μέλλον περισσότερο υπερήφανοι για τις κατακτήσεις της ελληνικής παιδείας, της ελληνικής γνώσης.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η κοινωνία της γνώσης είναι η κοινωνία της συνοχής. Όταν υπάρχει επαγγελματική κατάρτιση και επιστημονική κατάρτιση και όταν υπάρχει η δυνατότητα να έχουμε επαγγέλματα με εξειδικευμένες γνώσεις, νέους κατηρτισμένους, τότε μπορούμε να απαιτούμε μεγαλύτερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας. Η κοινωνία της συνοχής, η διεύρυνση της απασχόλησης είναι τα ζητούμενα της σημερινής εποχής. Συνεπώς το νομοσχέδιο αυτό μπορεί να υπηρετήσει αυτή την αντικειμενική ανάγκη.

Έχω μπροστά μου τη στατιστική της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Για τους Ευρωπαίους πολίτες ηλικίας από είκοσι πέντε έως εξήντα τεσσάρων ετών, οι οποίοι συμμετέχουν σε προγράμματα εκπαίδευσης, δυστυχώς και σ' αυτόν τον τομέα κατέχουμε την «τιμητική» τελευταία θέση, μ' ένα ποσοστό μόλις της τάξεως του 3,7% των ενηλίκων οι οποίοι εκπαιδεύονται σε προγράμματα, όταν η γειτονική Σλοβενία έχει 15,1% και ανταγωνίζεται την Φινλανδία που βρίσκεται στο 17,6%. Είναι, λοιπόν, κρίσιμη επιλογή η εκπαίδευση των ενηλίκων και η διά βίου μάθηση, γιατί έτσι μπορούμε να διευρύνουμε, όπως είπα, τη δυνατότητα πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Τελευταία, βέβαια, η πολιτική συζήτηση στη χώρα μας γίνεται εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Καλωσορίζουμε στις ανοικτές ιδέες και τις φιλελεύθερες αντιλήψεις όσους εγκαταλείπουν τους δογματισμούς του παρελθόντος, όσους θέλουν να σκεφθούν ξανά τα πράγματα, να αντιμετωπίσουν την αλήθεια και όσους αποδέχονται τελικά ότι με τη φιλελεύθερη οικονομία μπορούμε να δώσουμε απαντήσεις στα προβλήματα των καιρών. Αυτό το συναντάμε όχι μόνο στην οικονομία, το ακούμε και για την παιδεία. Πρώτη φορά ακούγεται η αποδοχή της έννοιας της αξιολόγησης και από εκείνους που την απέρριπταν μέχρι τώρα με κατηγορηματικό τρόπο. Ακούμε τις φιλελεύθερες και ανοικτές ιδέες να γίνονται αποδεκτές για την αγορά, για το κράτος, πρόνοιας, για τις εργασιακές σχέσεις. Και βεβαίως, δειλά-δειλά ψελλίζουν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης την αλήθεια. Όμως αυτό είναι μια κατάκτηση του πολιτικού μας συστήματος, είναι μια ωρίμανση την οποία καλοδεχόμαστε και υποδεχόμαστε με ικανοποίηση.

Και χρειάζεται εδώ να απαντήσω στο επιχείρημα, που ακούστηκε πριν από λίγο στην Αίθουσα. Είναι νεοφιλελεύθερη αντίληψη η προσπάθεια σύνδεσης της μόρφωσης επί των ειδικοτήτων, για τις οποίες εκπαιδεύονται στα ελληνικά πανεπιστήμια, με την αγορά εργασίας. Αρα, το αντίστροφο είναι να υπηρετήσουμε την ανεργία. Αν, λοιπόν, θεωρήσουμε ότι υπάρχει μια άλλη θεωρία, η οποία δεν θέλει να υπάρχει σχέση μεταξύ της εκπαίδευσης και της αγοράς εργασίας, νομίζω ότι είναι η πιο πειστική επιλογή, για να υπηρετήσουμε την ανεργία.

Επίσης, άκουσα από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μια πρόταση πολύ ενδιαφέρουσα για τα πολυδύναμα ινστιτούτα, με βιβλιοθήκες, με εργαστήρια. Βεβαίως χρειάζονται όλα αυτά. Ποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα μπορεί να λειτουργεί χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις; Ποιος φοιτητής μπορεί να ελπίζει σε μια καλύτερη ποιότητα μόρφωσης, σε καλύτερες επαγγελματικές ικανότητες, αν δεν έχει δοκιμάσει τις γνώσεις του αυτές στα εργαστήρια;

Το κυρίαρχο ζήτημα της εποχής, πέρα από τη γνώση, πέρα από την επαγγελματική κατάρτιση, είναι οι επενδύσεις. Και εδώ είναι που κρινόμαστε όλοι για το πώς διαμορφώσαμε και πώς υπηρετούμε ένα επενδυτικό περιβάλλον. Σ' αυτό ακριβώς έχουμε ενστάσεις απέναντι στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Τραυματίζουν το επενδυτικό κλίμα που προσπαθεί να δημιουργήσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί χωρίς επενδύσεις δεν έχουμε αύξηση της απασχόλησης. Όταν το επενδυτικό κλίμα τσαλακώνεται, τραυματίζεται, απειλείται από ορισμένες ακραίες φωνές, τότε δεν μπορούμε να είμαστε

αισιόδοξοι για το μέλλον.

Χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί είδα τις τελευταίες μέρες να απολαμβάνουμε την επιστροφή στην πολιτική. Ξανασυζητάμε πολιτικά, τολμηρά, δημόσια και ακούμε ενδιαφέρουσες προτάσεις για τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, για το επενδυτικό περιβάλλον και για τη διεύρυνση της φιλελεύθερης οικονομίας.

Όμως, από την άλλη πλευρά, διαπιστώνουμε αντιλήψεις και απόψεις που θέλουν να μας κρατήσουν ακίνητους στο παρελθόν. Και δέχεται απειλές η Κυβέρνηση, όταν προσπαθεί να εκσυγχρονίσει, να ανανεώσει και να διευρύνει τους ορίζοντες της ελληνικής οικονομίας. Απειλές από συνεχιστικές λογικές, απειλές με αναφορές στο παρελθόν, που είναι οριστικά ξεπερασμένες.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, σας καλούμε να στηρίξετε τις μεταρρυθμιστικές μας πρωτοβουλίες, να στηρίξετε επιλογές, όπως ο αναπτυξιακός νόμος, όπως η σύγκρουση η οποία έγινε με τα κατεστημένα συμφέροντα, με τα συμφέροντα τα οποία υπηρετούν την αδιαφάνεια και τη διαπλοκή.

Σας καλούμε να τολμήσετε μαζί μας –και κάποιοι από εσάς τόλμησαν– να πείτε την αλήθεια σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως για τις αλλαγές οι οποίες απαιτούνται στον ΟΤΕ και όχι μόνο εκεί, αλλά και αλλού, διότι αυτό είναι το μέλλον της χώρας, το οποίο μπορούμε να υπηρετήσουμε με την παιδεία, με τη φιλελευθροποίηση, με τις νέες τεχνολογίες, με την κατάρτιση όλων εκείνων των αγκυλώσεων, οι οποίες εμπόδισαν την Ελλάδα να τρέξει εμπρός, όπως έπραξαν οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλω να επιδοκιμάσω τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης, οι οποίες απελευθερώνουν την πολιτική από τις σχέσεις διαπλοκής, ενισχύουν τον ανταγωνισμό και συμβάλλουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή ξεκίνησα διαπιστώνοντας την καλή στιγμή του ελληνικού Κοινοβουλίου στην αποψινή μας συζήτηση, θέλω να κλείσω μ' αυτήν τη διαπίστωση, διότι σε γενικές γραμμές υπάρχει μία ομοφωνία.

Όλοι θέλουμε να πετύχουμε στο δύσκολο στίβο της γνώσης, στο δύσκολο στίβο της τεχνολογίας. Όλοι θέλουμε καλύτερα εκπαιδευμένους νέους –και όχι μόνο νέους– αλλά και όλες τις ηλικίες, για να δίδεται και η δεύτερη και η τρίτη ευκαιρία πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Τότε, λοιπόν, πρέπει να τολμήσουμε να υπερβούμε τις δεσμεύσεις του χθες. Πρέπει να κοιτάσουμε το μέλλον με γνώμονα την αλήθεια, το συμφέρον της κοινωνίας και των γενεών που έρχονται.

Σας καλώ, λοιπόν, μ' αυτές τις προϋποθέσεις να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο, το οποίο προτείνει σήμερα η Κυβέρνηση. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τον κ. Λουκουρέντζο.

Το λόγο τώρα έχει η κ. Ευαγγελία Σχοινάρη-Ηλιάκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως για να κάνουμε αυτές τις υπερβάσεις, πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε το βήμα δυνατό μπροστά, κάτι το οποίο δεν νομίζω ότι κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μέσα από τις διατάξεις του σε ό,τι αφορά τη διά βίου μάθηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι το ζήτημα της διά βίου μάθησης, εκπαίδευσης και κατάρτισης αποτελεί όρο σημαντική στη σύγχρονη κοινωνία της γνώσης, αλλά και στην ευρωπαϊκή στρατηγική της Λισαβόνας για μια Ευρώπη που θα έχει την πιο ανταγωνιστική οικονομία στον κόσμο, βασισμένη –όπως πάντα– στη γνώση.

Η διά βίου μάθηση συμβάλλει τα μέγιστα στην υπόθεση και της κοινωνικής συνοχής και της αύξησης της απασχόλησης. Όπως ορίζεται στο νομοσχέδιο από την Κυβέρνηση, προσπαθεί μέσω των προτεινόμενων διατάξεων να συμπληρώσει το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο του ΠΑΣΟΚ για το εθνικό σύστημα σύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με

την απασχόληση, δηλαδή το ν. 3191/2003.

Εγώ θα πω ότι είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι επιχειρείται η συστηματικοποίηση της διά βίου μάθησης στην Ελλάδα, όμως άποψή μου είναι ότι αυτό δεν επιτυγχάνεται μέσω των διατάξεων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου που συζητάμε, γιατί τελικά το νομοσχέδιο δεν θεσμοθετεί ένα λειτουργικό σύστημα δια βίου μάθησης, δεν συνδέεται εν τέλει και δεν αξιοποιεί το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο.

Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι στην Ελλάδα λειτουργούν ήδη σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, προγράμματα κέντρων επαγγελματικής κατάρτισης, προγράμματα σχολών γονέων, το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, τα ΙΕΚ και επαγγελματικές σχολές.

Όμως, δεν επιχειρείται τελικά το δυναμικό βήμα μπροστά και η υπέρβαση, όπως τόνισε προηγουμένως ο συνάδελφος, η αναβάθμιση, η καλύτερη αξιοποίηση και η λειτουργική δικτύωση μεταξύ όλων αυτών των υφιστάμενων φορέων.

Επίσης, δεν επιχειρείται η σύνδεση αυτών των φορέων με τις τοπικές κοινωνίες και τις ανάγκες τους, κάτι που πραγματικά θα συνέβαλε στην ποιότητα της λειτουργίας και στην αποτελεσματικότητά τους.

Θεωρώ μείζον μειονέκτημα του νομοσχεδίου το γεγονός ότι δεν θεσμοθετείται η συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην υπόθεση της δια βίου μάθησης, ενώ από ό,τι γνωρίζουμε, σε ολόκληρη την Ευρώπη αναδεικνύεται η τάση της συμμετοχής του τοπικού επιπέδου σε όλο το φάσμα των πολιτικών ανάπτυξης, απασχόλησης, κοινωνικής ενσωμάτωσης και εκπαίδευσης, με βάση το σκεπτικό ότι οι τοπικοί παράγοντες γνωρίζουν καλύτερα από όλους τα προβλήματα και τις προοπτικές των περιφερειών τους, ενώ εμείς εδώ εξαιρούμε την Αυτοδιοίκηση από ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, όπως είναι η διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση.

Δεν υπάρχει συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην εθνική επιτροπή της διά βίου μάθησης –συγκεκριμένα στο άρθρο 2 παράγραφος 8- και σε όλες τις διαδικασίες που το νομοσχέδιο θεσμοθετεί.

Αυτό που επιχειρείτε τελικά, είναι μια προσπάθεια δημιουργίας ενός συστήματος διά βίου εκπαίδευσης με μια λογική παραδοσιακής πολιτικής, ότι δηλαδή εμείς από πάνω αποφασίζουμε για εσάς τους υπόλοιπους αυθαίρετα, χωρίς επιστημονική ανάλυση και τεκμηρίωση, χωρίς διάλογο και κοινωνική συμμετοχή. Ας θυμηθούμε τι ακριβώς έγινε και στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας τη μέρα που ήταν να συζητηθεί το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, η πολιτική για τη διά βίου εκπαίδευση: Αναβλήθηκε για την παραμονή η συγκεκριμένη συνεδρίαση και την επόμενη μέρα κατατέθηκε το νομοσχέδιο στη Βουλή.

Έτσι, όλα τα σημαντικά θέματα που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία και ίδρυση των ινστιτούτων της διά βίου εκπαίδευσης, παραπέμπονται σε κοινή υπουργική απόφαση και τελικά το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου συνεχώς παραπέμπεται σε υπουργικές αποφάσεις.

Όπως, επίσης, σε υπουργική απόφαση τελικά παραπέμπονται και τα κριτήρια για την αξιολόγηση των αιτήσεων και την επιλογή των υποψηφίων, καθώς και οι συντελεστές βαρύτητας των κριτηρίων αυτών, δηλαδή όλα σε υπουργικές αποφάσεις. Για ποιους λόγους άραγε; Για να γίνουν «λάστιχο» όλες αυτές οι συγκεκριμένες διαδικασίες επιλογής των ανθρώπων, που θέλουν να φοιτήσουν σε τέτοια ινστιτούτα;

Όπως πολύ σωστά αναφέρεται στη γνώμη της ΟΚΕ, η ευρωπαϊκή εμπειρία έχει δείξει ότι η διά βίου μάθηση δεν είναι μια μονοσήμαντη και εκ των άνω παρεχόμενη λειτουργία. Συστηματικά η δια βίου μάθηση δομείται με την έννοια της αποκέντρωσης, βάσει μιας αμφίδρομης επικοινωνίας ανάμεσα σε κυβερνητικούς φορείς σχεδιασμού και υλοποίησης, επιχειρήσεις, κοινωνικούς εταίρους, μη κυβερνητικούς οργανισμούς και κινήματα πολιτών.

Η ουσιαστική, λοιπόν, συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και των τοπικών κοινωνιών σε όλες ανεξαιρέτως τις διαδικασίες υλοποίησης, υποστήριξης, παρακολούθησης και αξιολόγησης των εφαρμόζομενων πολιτικών είναι όχι απλώς σκόπιμη και χρήσιμη, αλλά βασική προϋπόθεση για την αποτελεσματικότητα των πολιτικών.

Βεβαίως, να τονίσω ιδιαίτερα εδώ ένα ακόμη σημαντικό μειονέκτημα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, αφού λειτουργεί με βάση την αρχή του αποκλεισμού, από τη στιγμή που τελικά οι απόφοιτοι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δεν έχουν τη δυνατότητα της απόκτησης γνώσεων δια βίου στα ινστιτούτα της δια βίου εκπαίδευσης.

Αυτό είναι ένα σημαντικό μειονέκτημα. Δεν μπορεί στο χώρο της εκπαίδευσης να βάσεις φραγμό στη μάθηση. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε κάνει το πρώτο βήμα για την ίδρυση και λειτουργία των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας. Τώρα θα έπρεπε να γίνει η τομή και το βήμα δυνατά μπροστά, για να προχωρήσουμε στη θεσμοθέτηση του πανεπιστημίου δεύτερης ευκαιρίας. Την αναγκαιότητα, εξάλλου, λειτουργίας αυτού του θεσμού, τόνισαν ιδιαίτερα και οι εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στη συζήτηση με τους φορείς. Έτσι, λοιπόν, δεν μπορούμε να πούμε ότι συμφώνησαν εξ ολοκλήρου στο σύνολο των διατάξεων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Με το νομοσχέδιο αυτό τελικά, αντί να ανοίγεται η μάθηση σε όλους, μπαίνουν φραγμοί στη μάθηση. Για ποιο λόγο να μην μπορεί ένας γονέας, απόφοιτος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, να εκπαιδευτεί στα Κέντρα Εκπαίδευσης Ενηλίκων και αντίστροφα να αποκλείονται τελικά, όπως είπα και προηγουμένως, οι μη απόφοιτοι της ανώτατης εκπαίδευσης από τα ινστιτούτα δια βίου εκπαίδευσης;

Επιπρόσθετα, υπάρχει και ένα άλλο σημαντικό θέμα, αυτό των τίτλων. Δεν θα παρέχουν τελικά τα ινστιτούτα τίτλους με ουσιαστική αξία, μόνο πιστοποιητικά. Υπάρχουν και άλλα ζητήματα που βάσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, τα οποία, όμως, μπορούμε να τα δούμε στην κατ' άρθρο συζήτηση, όπως παραδείγματος χάρη το εντελώς αυθαίρετο όριο των διακοσίων πενήντα ωρών διδασκαλίας, τις οποίες δεν μπορεί να υπερβαίνει ένα πρόγραμμα διά βίου εκπαίδευσης, όπου τελικά πουθενά το κάθε σημείο απ' αυτά δεν τεκμηριώνεται επιστημονικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποτελεσματικότητα του συστήματος της διά βίου εκπαίδευσης δεν εξαρτάται τελικά τόσο από τις διατάξεις ενός νομοσχεδίου όσο κυρίως από την πολιτική βούληση που έχει η Κυβέρνηση και ταυτόχρονα από την ικανότητα της να προωθήσει ουσιαστικά αυτό το ζήτημα. Η επένδυση στα προσόντα και στις δεξιότητες του ανθρώπινου δυναμικού, θα πρέπει να αποτελεί βασική προτεραιότητα της εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής και αυτό ακριβώς επισημαίνει και στην έκθεσή της η ΟΚΕ. Προϋποθέτει, δηλαδή, τη σε βάθος διερεύνηση των συνθηκών που επικρατούν στην αγορά εργασίας, την ουσιαστική σύνδεση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων με τους στόχους και τις προτεραιότητες της εθνικής πολιτικής, το σχεδιασμό προγραμμάτων στη βάση της ολοκληρωμένης προσέγγισης της διαδικασίας εκπαίδευσης και κατάρτισης, την πλήρη κάλυψη των κενών και την αποφυγή των αλληλοεπικαλύψεων.

Και ερωτώ: Τελικά η πολιτική της Κυβέρνησης για τη διά βίου μάθηση, συμπεριλαμβανομένου και του νομοσχεδίου που κουβεντιάζουμε, καλύπτει αυτές τις προϋποθέσεις; Νομίζω πως δεν γίνεται κάτι τέτοιο. Διαπιστώνονται επίσης και αντιφάσεις με το ήδη διαμορφωμένο θεσμικό πλαίσιο στον τομέα της συνεχιζόμενης κατάρτισης.

Παρά το γεγονός ότι ορίζεται ότι οι προτεινόμενοι νέοι θεσμοί –επιτροπή διά βίου μάθησης- λειτουργούν συμπληρωματικά με τους υφιστάμενους, η πρόβλεψη αυτή παραμένει σ' ένα ασαφές και γενικόλογό επίπεδο, εγκυμονώντας κινδύνους σύγχυσης των αρμοδιοτήτων και αλληλοεπικάλυψης των ευθυνών και των επί μέρους πεδίων δράσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κάνει τελικά τα απολύτως απαραίτητα, για να ανταποκριθεί στις μίνιμουμ υποχρεώσεις και στο πλαίσιο των δεσμεύσεών της απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν κάνει δυνατά το βήμα μπροστά, δεν μπορεί να μας πείσει ότι κάνει δυναμικές πολιτικές σε ό,τι αφορά τη διά βίου μάθηση.

Και πώς μπορεί να γίνει αυτό, όταν σε ό,τι αφορά τις χρηματοδοτήσεις υπάρχει σαφέστατη μείωση σε σχέση με τις χρηματοδοτήσεις για την παιδεία κατά τον προηγούμενο χρόνο; Και απ' ό,τι αναφέρεται στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του

Κράτους, απαιτούνται αρκετοί πόροι, προκειμένου να λειτουργήσει επαρκώς το σύστημα της δια βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Τελικά το νομοσχέδιο αποτελεί μια πρόχειρη και αποσπασματική νομοθετική παρέμβαση, χωρίς πρόγραμμα και στόχους, δεν κάνει το βήμα δυνατά μπροστά και σαφώς δεν μπορώ να συμβάλω στην επικύρωσή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Σχοιναράκη.

Η κ. Σοφία Κаланτζάκου έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με δύο προσωπικές ιστορίες.

Η πρώτη μου προσωπική ιστορία είναι από όταν πήρα το πρώτο μου πτυχίο στο Γέηλ, στην Αμερική, το 1987. Για να χρησιμοποιήσουμε τότε τη βιβλιοθήκη, χρησιμοποιούσαμε ακόμα τα συρτάρια με τις καρτέλες. Όταν επανήλθα στα θρανία για τις μεταπτυχιακές μου σπουδές εννέα χρόνια αργότερα, πήγα στη βιβλιοθήκη και προσπαθώντας να βρω τα βιβλία, πήγα σ' αυτό που ήξερα, που ήταν τα συρταράκια με τις καρτέλες. Όλοι οι άλλοι όμως, κατά πολύ νεότεροι φοιτητές, ήξεραν ότι ήδη υπάρχουν ηλεκτρονική καταγραφή όλων των βιβλίων και πήγαιναν στον πλησιέστερο ηλεκτρονικό υπολογιστή. Τους κοιτούσα, λοιπόν, με μια αμηχανία στην αρχή, μέχρι που βρήκα το θάρρος να ρωτήσω μήπως κάποιος μπορεί να μου δείξει πώς λειτουργεί το νέο σύστημα.

Σας μιλάει ένας άνθρωπος, ο οποίος είχε ήδη σχέση και επαφή με ηλεκτρονικούς υπολογιστές από τη δεκαετία του '80, από τα πρώτα μου πανεπιστημιακά χρόνια. Και θέλω να καταδείξω μ' αυτό ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις είναι τόσο γρήγορες, που ακόμα και οι άνθρωποι, οι οποίοι νομίζουν ότι παρακολουθούν αυτές τις εξελίξεις, χρειάζονται συνεχή μετεκπαίδευση. Και γι' αυτό είναι πολύ σημαντική, πιστεύω, η δια βίου μάθηση, η δια βίου κατάρτιση.

Βεβαίως, η μεγάλη διαφορά στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τη δια βίου μάθηση και κατάρτιση και σε ποιον αναθέτουμε να υποδείξει τελικά τα προγράμματα και τις ανάγκες της αγοράς στην Ευρώπη σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι ότι εδώ το κράτος λίγο-πολύ τελικά τα κάνει όλα. Ακόμα και μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ακόμα και στη φιλελευθεροποιημένη αντίληψη που έχουμε για την οικονομία, τελικώς οι Υπουργοί Παιδείας και Απασχόλησης κάθισαν μαζί στην Ευρώπη, για να βρουν πώς μπορούν να μετεκπαιδεύσουν και να προσφέρουν αυτήν τη βασική υπηρεσία.

Νομίζω ότι οφείλει η πολιτεία να δίνει στους πολίτες της τα εφόδια, για να μπορέσουν να κατακτήσουν ένα καλύτερο μέλλον. Είναι όμως απορίας άξιον, επειδή μιλούμε και δια βίου μάθηση και για κατάρτιση, το πόσο πολύ πιστεύουμε ακόμα ότι το κράτος είναι σε θέση να προβλέψει αυτές τις ανάγκες της αγοράς σε σχέση με την ίδια την αγορά.

Θα σας πω και μια δεύτερη ιστορία για το πόσο πολύ χρήσιμη υπήρξε η δια βίου κατάρτιση για εμένα προσωπικά. Όταν άρχισα τα πρώτα μου επαγγελματικά βήματα στην επικοινωνία, παρακολούθησα ένα σεμινάριο στην Αμερική, που είχε να κάνει με διαχείριση κρίσεων. Αυτό το σεμινάριο ήταν δύο εβδομάδων, πάρα πολύ εντατικό και κόστιζε, αν δεν απατώμαι, κάτ' από 200 δολάρια εκείνη την περίοδο.

Όταν γύρισα, λοιπόν, στην Ελλάδα, ένας από τους πελάτες που είχα, αντιμετώπισε μια τέτοια τεράστια κρίση και μου φάνηκε πάρα πολύ χρήσιμο το ότι είχα αυτά τα εφόδια, είχα ένα εγχειρίδιο και είχα αποκτήσει μια άλλη αντίληψη του πώς μπορώ να χειριστώ αυτήν την κατάσταση έτσι, ώστε πραγματικά να προσφέρω τις υπηρεσίες που χρειάζονταν και απαιτούσε εκείνη την ώρα η εργασία μου.

Όποιος θέλει να μένει επίκαιρος και όποιος θέλει να είναι πάντα σε θέση, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες που θα συναντήσει στη ζωή του -γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι δεν εξασφαλίζουν μια θέση εργασίας για όλη τους τη ζωή- να αντιμετωπίσει όλες αυτές τις τεράστιες δυσκολίες της παγκοσμιοποίησης, που μας φοβίζει, του μεγάλου συναγωνισμού, του μεγάλου

ανταγωνισμού, πρέπει να επενδύσει στη δια βίου γνώση και στη δια βίου κατάρτιση, ιδιαίτερα σε μία ήπειρο, όπως είναι η ευρωπαϊκή, όπου χάνονται καθημερινά πάρα πολλές δουλειές από τον τομέα της παραγωγής και μετατρέπονται σε υπηρεσίες. Είναι κάτι που πρέπει να σκεφθούμε, διότι συνεχώς άνθρωποι οι οποίοι βρίσκονται στη μέση της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας αναγκάζονται να βρουν άλλους τρόπους να μετεκπαιδευτούν, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν και να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο αύριο ή να εξασφαλίσουν ένα οποιοδήποτε οικονομικό αύριο για να ζήσουν τις οικογένειές τους.

Θα ήθελα να απαντήσω στην κ. Σχοιναράκη σχετικά μ' αυτό που είπε ότι αυτά τα προγράμματα, έτσι όπως προβλέπονται απ' αυτό το νομοσχέδιο, δεν έχουν αξία, επειδή δεν δίνουν ένα πολύ συγκεκριμένο χαρτί. Νομίζω ότι δίνεται μεγάλη έμφαση στη χώρα μας στο δίπλωμα ή στην πιστοποίηση, αλλά δεν είναι τελικά ούτε οι πιστοποιήσεις που δημιουργούν τις θέσεις εργασίας. Αυτό που πραγματικά πρέπει να εξασφαλίσουμε είναι να υπάρχει πολύ υψηλή ποιότητα διδασκαλίας μέσα σ' αυτά τα πλαίσια της επαγγελματικής αυτής κατάρτισης και της δια βίου κατάρτισης, διότι στην πράξη θα κριθεί τελικά αν αυτό το σύστημα θα αποδώσει και αν θα δώσει τις ευκαιρίες αυτές.

Είναι σημαντικό το ότι προσπαθούμε μ' αυτό το νομοσχέδιο τελικά να κωδικοποιήσουμε μία προηγούμενη κατάσταση και να δώσουμε τα εφόδια και το πλαίσιο για να μπορέσει να λειτουργήσει το σύστημα ακόμη περισσότερο αποδοτικά.

Είναι σοκαριστικό, αν το σκεφθεί κανείς, το στοιχείο αναλφαβητισμού στην Ελλάδα σαν ποσοστό -πρέπει να μας ανησυχήσει πάρα πολύ- και την αδυναμία των γυναικών να μπουν στην αγορά εργασίας με ένα δυναμικό τρόπο.

Όταν, λοιπόν, μιλάμε για ανάπτυξη και όταν μιλάμε για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, είναι κάτι στο οποίο πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση και να προετοιμάσουμε αυτές τις γυναίκες να αποκτήσουν τα προσόντα ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι ένα πράγμα που λείπει τελικά ίσως από τη δική μας την κοινωνία -και υπήρχε τα παλαιότερα χρόνια στην Ελλάδα- είναι να δώσουμε στους πολίτες μας την έννοια ότι συμμετέχουν και αυτοί στο καλύτερο αύριο το δικό τους. Δεν ξέρω αν θα το θέσω σωστά, αλλά η Λισαβόνα θέλει να μας δώσει τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε περισσότερες θέσεις εργασίας και μία κοινωνία γνώσης.

Οι κυβερνήσεις όλων των ευρωπαϊκών κρατών προσπαθούν με κάθε τρόπο να διατηρήσουν θέσεις εργασίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, το θέμα της δια βίου κατάρτισης, το θέμα της διατήρησης των θέσεων εργασίας μέσα στη δική μας ήπειρο δεν πρέπει να αποτελεί μόνο κυβερνητική και κρατική προτεραιότητα, πρέπει να συμμετέχουν και οι επιχειρήσεις σε αυτό και οι πολίτες. Δηλαδή, με άλλα λόγια, τίποτα δεν μας χαρίζεται, τίποτα δεν πρέπει να το περιμένουμε στο πιάτο, νομίζω, τέλειωσαν αυτές οι εποχές. Και αυτό φαίνεται πολύ ξεκάθαρα και από τα ευρωπαϊκά μηνύματα που έχουμε πάρει από δύο πολύ σημαντικές και μεγάλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρωτοπόρες, όπου περισσότερο από το 70% των ανέργων στη Γαλλία ψήφισαν κατά του Ευρωσυντάγματος.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι εδώ είναι τρεις οι συνεταίροι στην πρόοδο της Ευρώπης και της ηπείρου μας και της οικονομικής μας ανάπτυξης: το κράτος, οι πολίτες και οι επιχειρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Κаланτζάκου.

Ο κ. Κουσελάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για τη δια βίου μάθηση που έχει αναχθεί σε κομβικό στοιχείο των σύγχρονων κοινωνιών για την ανάπτυξη, την απασχόληση, την κοινωνική συνοχή. Σήμερα δεν νοείται ποιοτική ανταγωνιστικότητα χωρίς κουλτούρα και κοινωνία της γνώσης ούτε κουλτούρα και κοινωνία της γνώσης χωρίς πολυδύναμες δομές, συλλογικές πρωτοβουλίες σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο που να προωθούν και να στηρίζουν την κατάκτηση της γνώσης.

Η δια βίου μάθηση ενσαρκώνει το δικαίωμα του κάθε πολίτη

στη μόρφωση, αλλά και την αντίστοιχη υποχρέωση της πολιτείας για συνεχή επένδυση στις γνώσεις και στο μορφωτικό επίπεδο των πολιτών. Δεν είναι μια οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών ούτε ένας τυφλός αγώνας δρόμου για την απόκτηση πιστοποιητικών ή πιστοποιήσεων.

Το μεγάλο ερώτημα το οποίο προκύπτει είναι: Καλύπτει αυτό το νομοσχέδιο όλες αυτές τις πτυχές της διά βίου μάθησης; Καλύπτει την αναγκαία επικοινωνία, τη διασύνδεση και τη συμπληρωματικότητα της; Και αν ναι, με ποια φιλοσοφία, με ποιο σκοπό, με ποια ιεράρχηση αναγκών; Έχουμε μ' αυτό το σχέδιο νόμου την απαιτούμενη ολοκληρωμένη απάντηση της πολιτείας σε ένα βασικό πυλώνα της στρατηγικής της Λισαβόνας για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη της χώρας μας;

Η ΟΚΕ ήδη από το προσχέδιο επεσήμανε την αντιστοιχία του τίτλου αυτού του νομοσχεδίου με το περιεχόμενό του. Είναι άλλωστε χαρακτηριστική η επικέντρωση των άρθρων του σχεδίου νόμου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε βάρος των άλλων τυπικών και άτυπων μορφών της διά βίου μάθησης.

Όσο για τη σχέση και τη διασύνδεση των όσων προτείνονται εδώ με τα προβλεπόμενα από το ν. 3191/2003 του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος θέσπισε το εθνικό σύστημα σύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με την απασχόληση, αυτό δυστυχώς παραμένει ζητούμενο.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως με αυτό το σχέδιο νόμου κάνει τομές στη διά βίου μάθηση. Εάν ήθελε να κάνει τις αναγκαίες τομές, θα έπρεπε να έχει, συστηματικά αξιολογήσει την υπάρχουσα κατάσταση στη χώρα μας, τις θετικές και τις αρνητικές εμπειρίες από τις εφαρμογές και τους θεσμούς που δημιούργησε το ΠΑΣΟΚ. Αναφέρομαι στο Ελεύθερο Ανοικτό Πανεπιστήμιο, στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, στη ΝΕΛΕ, στα προγράμματα σπουδών επιλογής και σε μια σειρά από άλλους θεσμούς.

Θα έπρεπε να έχει αξιολογήσει τα υπάρχοντα συστήματα και τις καλές πρακτικές στο θέμα αυτό, τόσο στη χώρα μας όσο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό που θέλω να πω σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση η διά βίου μάθηση είναι πολύ περισσότερο ανεπτυγμένη, αποκεντρωμένη και πολυλειτουργική. Λιγότερο από το 1,5% του πληθυσμού στη χώρα μας, ηλικίας είκοσι πέντε με εξήντα τεσσάρων ετών, συμμετέχει σε τέτοιες διαδικασίες έναντι 8,5% μέσου όρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αν η Κυβέρνηση ήθελε να κάνει τομές, θα έπρεπε να έχει ήδη διαμορφώσει πλαίσια, υποδομές και διαδικασίες διάγνωσης και ιεράρχησης των αντίστοιχων αναγκών διά βίου μάθησης. Θα έπρεπε να έχει κάνει ανοικτό και πλήρη διάλογο για όλα αυτά και όχι επίφαση διαλόγου πάνω σε ελλιπή προσχέδια αυτού του σχεδίου νόμου και με παράκαμψη του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας.

Θα έπρεπε να έχει εντάξει σ' αυτό το σχέδιο νόμου σαφείς και ολοκληρωμένες ρυθμίσεις, που όντως να προωθούν τη συστηματική σύνδεση της διά βίου μάθησης με τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών. Θα έπρεπε –πάνω και πέρα από όλα– να έχει διασφαλίσει τους απαραίτητους πόρους.

Τέλος, θα έπρεπε να διασφαλίζει, σε κάθε περίπτωση, ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στη διά βίου μάθηση σε όλους τους πολίτες.

Είναι, λοιπόν, ορατός ο κίνδυνος να καταλήξουμε σ' ένα συγκεντρωτικό ελεγχόμενο, δύσκαμπτο και χωρίς συνοχή γραφειοκρατικό σχήμα. Διαφωνώ με τον αποκλεισμό των αποφοίτων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τα ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης που θα μπορούν να ιδρύουν τα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Γιατί να αποκλείσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη δυνατότητα, εφόσον το επιλέξουν τα αντίστοιχα ΑΕΙ και ΤΕΙ, να λειτουργήσουν αυτά και ως πανεπιστήμια δεύτερης ευκαιρίας για αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, διευρύνοντας αναμφίβολα τη θετική εμπειρία του Ανοικτού Πανεπιστημίου;

Θεωρώ αόριστη έως και αντιανταγματική την ευρεία χορήγηση εξουσιοδότησης στην Υπουργό Παιδείας για την ίδρυση ινστιτούτων διά βίου εκπαίδευσης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, ενώ είναι ιδιαίτερα προβληματικό το ότι δεν τους διασφαλίζει τους πόρους

για την απρόσκοπτη λειτουργία τους.

Διαφωνώ με την αυθαίρετη διάκριση των πιστοποιητικών, με βάση τις ώρες διδασκαλίας.

Διαφωνώ με την ασάφεια στα κριτήρια επιλογής προγραμμάτων και υποψηφίων εκπαιδευόμενων στα ινστιτούτα της διά βίου μάθησης των ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Θεωρώ προβληματική την έλλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στα αναγκαία προσόντα, στην επιμόρφωση και στην πιστοποίηση των εκπαιδευτών, που θα αξιοποιούνται στις διαδικασίες της διά βίου μάθησης.

Τέλος, έχω πολλές επιφυλάξεις για το κατά πόσο τα ινστιτούτα αυτά θα ενισχύσουν το ρόλο και τη λειτουργία των ΑΕΙ και των ΤΕΙ ή αντίθετα θα εντείνουν τα ήδη οξυμμένα προβλήματα τους, αποπροσανατολίζοντάς τα από τον κεντρικό τους ρόλο, αν δεν υπάρξει ο κατάλληλος σχεδιασμός, η αναγκαία διασφάλιση πόρων σε βάθος χρόνου γι' αυτές τις πρόσθετες δραστηριότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο ουσιαστικά δεν ασχολείται με την αναβάθμιση και τη σύνθεση των υπάρχουσών δομών εκπαίδευσης και κατάρτισης στην περιφέρεια, ούτε με την προώθηση τοπικών συμπράξεων για τη δημιουργία πολυλειτουργικών κέντρων παροχής γνώσης.

Στο άρθρο 11 προβλέπει μόνο δυνατότητα –προσέξετε– συγκρότησης περιφερειακών επιτροπών διά βίου μάθησης, χωρίς σαφείς και ουσιαστικές αρμοδιότητες, οι οποίες παραπέμπονται σε υπουργική απόφαση. Ας σημειωθεί ότι ακόμη περιμένουμε τη συγκρότηση και ενεργοποίηση των Νομαρχιακών Επιτροπών Σύνδεσης της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης με την Απασχόληση, ενώ αγνοείται, κύριε Υπουργέ, η τύχη των Παρατηρητηρίων Απασχόλησης κατά νομό, που η Κυβέρνηση εξήγγειλε στο πρόγραμμά της. Και όμως, αυτό που κατεξοχήν χρειαζόμαστε, αν μιλάμε για μια καθολική και προσεγγιστική διά βίου μάθηση κοντά στον πολίτη και τις ανάγκες του, είναι αποκεντρωμένες και πολυλειτουργικές δομές σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Χρειαζόμαστε, δηλαδή, τοπικά κέντρα διά βίου μάθησης, βιώσιμης ανάπτυξης και παιδείας μέσα από συμπράξεις σε όλα τα επίπεδα των φορέων των τοπικών κοινωνιών, των ΤΕΙ και των ΑΕΙ που είναι διάσπαρτα σ' όλη την Ελλάδα, για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων προβλημάτων και αναγκών, που θα προκύπτουν από συγκροτημένη καταγραφή και ανάδειξη των τοπικών προτεραιοτήτων. Τέτοιες δομές και δυνατότητες σαφώς απουσιάζουν από τις διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου, με αποτέλεσμα να αναπαράγεται η γνωστή φιλοσοφία, της εκ των άνω ρύθμισης των πάντων, έξω από τις πραγματικές ανάγκες και τις προτεραιότητες της περιφέρειας και χωρίς να διασφαλίζονται οι απαραίτητοι υλικοί πόροι και οι υποδομές.

Με βάση τα παραπάνω και όσα ανέπτυξαν οι προηγούμενοι συνάδελφοί μου από το ΠΑΣΟΚ, καταψηφίζω επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κουσελά.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Νικόλαος Γεωργιάδης.

Θα μιλήσετε από τη θέση σας, κύριε Γεωργιάδη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα μιλήσω από εδώ, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν θα μιλήσω οκτώ λεπτά, οπότε δεν υπάρχει λόγος να τρώω το χρόνο της Αντιπροσωπείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Και στα οκτώ λεπτά από εκεί κανονικά είναι να μιλήσετε, αλλά εντάξει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλά, εντάξει. Ευχαριστώ.

Νομίζω ότι η προσπάθεια που κάνει το Υπουργείο Παιδείας μ' αυτό το νομοσχέδιο είναι του εξορθολογισμού ενός συστήματος, το οποίο δυστυχώς είδαμε τα τελευταία χρόνια πόσο μέτρια επίδοση είχε. Και είναι γεγονός ότι η διά βίου μάθηση στην Ελλάδα είναι κάτι ή άγνωστο ή περίπου απαξιωμένο. Για τα στατιστικά στοιχεία μιλήσαμε ήδη. Και βλέπουμε ότι στη συνεδίηξη του μέσου Έλληνα πολίτη η διά βίου μάθηση είναι πολύ χαμηλής προτεραιότητας διαδικασία και προοπτική.

Σημείωσα κάποιες εκφράσεις που διατυπώθηκαν από την Αντιπολίτευση, όπως ότι «δεν κάνετε δυνατό το βήμα μπροστά»

ή ότι «είναι από πάνω όλα ρυθμιζόμενα». Είναι γεγονός ότι το περιβάλλον μέσα στο οποίο δημιουργείται αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα περιβάλλον το οποίο δεν είναι καθόλου φιλικό για την ανάπτυξη πραγματικών δεξιοτήτων μέσα από μία διά βίου μάθηση και επανακατάρτιση.

Και εξηγούμαι αμέσως γιατί. Εγώ νομίζω ότι γενικά σε όλα τα αγαθά ισχύει αυτό αλλά ιδιαίτερα στην παιδεία και ιδιαίτερα στην εξειδικευμένη παιδεία που είναι διά βίου μάθηση και επαγγελματική κατάρτιση, δηλαδή, η ζήτηση είναι αυτή η οποία καθορίζει την προσφορά. Εδώ νομίζω ότι όπως γενικότερα στον τρόπο με τον οποίον αντιλαμβανόμαστε την παιδεία στη χώρα μας κοιτάμε την προσφορά και θεωρούμε ότι η ζήτηση θα ακολουθήσει. Εγώ θα ήθελα να υπήρχε ένα σύστημα μέσα από το οποίο να υπάρχει μεγάλος ανταγωνισμός των διαφόρων ινστιτούτων ή φορέων που παρέχουν τέτοιου είδους διά βίου εκπαίδευση, τα οποία θα ανταγωνίζονται ως προς τη διαμόρφωση των πλέον πρόσφορων προϊόντων, τα οποία η ζήτηση θα θέλει.

Και όταν μιλάμε για διά βίου εκπαίδευση, για επαγγελματική επανακατάρτιση μιλάμε για πράγματα τα οποία είναι πολύ εξειδικευμένα. Ένας άνθρωπος που είναι δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια στην αγορά εργασίας και αποφασίζει ότι χρειάζεται μία συγκεκριμένη δεξιότητα, αυτήν τη συγκεκριμένη δεξιότητα αποκλείεται κάποιος κεντρικός σχεδιασμός να έχει προβλέψει. Αποκλείεται. Δεν υπάρχει περίπτωση κανένα μενού παροχής υπηρεσιών, κανενός πολυδύναμου ή πολυσχιδούς κέντρου να μπορεί να προβλέψει τι είναι αυτό που χρειάζεται ο συγκεκριμένος ή οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι τη συγκεκριμένη στιγμή.

Θα έπρεπε, λοιπόν, να λειτουργεί εντελώς αντίστροφα το σύστημα, δηλαδή, να μπορεί να υπάρχει μία απελευθερωμένη αγορά προσφοράς υπηρεσιών παιδείας η οποία δεν μπορεί να υπάρξει και λόγω του κωλύματος το οποίο θεωρώ ότι έχει πνίξει την Ελλάδα και την παιδεία της χώρας του άρθρου 16 του Συντάγματος που, κύριοι συνάδελφοι, είχατε και τη χρυσή ευκαιρία μίας συνταγματικής αναθεώρησης το 2001 και δυστυχώς, αυτή η πρωτοβουλία δεν πάρθηκε από σας. Εγώ θεωρώ ότι εάν είχαμε αλλάξει τον τρόπο με τον οποίον λειτουργεί το Σύνταγμα ως προς την «αποκλειστική» αρμοδιότητα του κράτους για την παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης, τότε θα είχαμε πολλά απ' αυτά τα δυστυχή φαινόμενα, τα οποία σήμερα έχουν διαποτίσει την όλη διαδικασία της εκπαίδευσης, φροντίσει να απαλείψουμε και θα ήμασταν αυτήν τη στιγμή στην καλύτερη θέση να μπορούμε να σχεδιάσουμε πραγματικά, μέσω μίας ελεύθερης αγοράς παροχής υπηρεσιών παιδείας, ένα σύστημα διά βίου εκπαίδευσης, το οποίο βεβαίως τότε θα είχε και την ανταπόκριση του ελληνικού λαού. Το ότι ο ελληνικός λαός δεν εμπιστεύεται το σύστημα, το ότι ήταν ένα σύστημα το οποίο λειτουργούσε με γνώμονα την προσφορά και όχι τη ζήτηση, κατά συνέπεια παρείχε κάποιες υπηρεσίες τελεολογικά και όχι με πραγματικό αντίκρισμα το οποίο όπως και να έχει το πράγμα θα είναι η αγορά εργασίας, αυτή η απαξίωση του όλου συστήματος στη συνείδηση του μέσου Έλληνα, είναι κατά την άποψή μου μία υγιής αντίδραση της αγοράς, η οποία όμως, δεν είναι δυνατόν ποτέ να έρθει στα επίπεδα τα οποία είναι θεμιτά ή τα επίπεδα της προηγμένης Ευρώπης ή των Ηνωμένων Πολιτειών αν δεν απελευθερώσουμε ολόκληρο τον τρόπο με τον οποίον αντιλαμβανόμαστε την παιδεία.

Τώρα, το να μετράμε τις ώρες για να δώσουμε την πιστοποίηση θεωρώ ότι είναι σοβιετικό. Το συναντούσαμε όταν κάναμε παροχή τεχνικής βοήθειας στη Μολδαβία, στη Ρουμανία και σε άλλες ανατολικές χώρες. Τι σημαίνει εβδομήντα πέντε ώρες και ογδόντα πέντε ώρες και εκατόν πενήντα ώρες; Ένας άνθρωπος σε πενήντα ώρες μπορεί να αποκομίσει μία γνώση για τριακόσιες ώρες και τούμπαλιν. Δηλαδή θεωρώ ότι όλα αυτά τα οποία βλέπουμε, τα οποία είναι αναπόφευκτα, δεν μπορεί να κάνει αλλιώς το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι απόρροιες και κατάλοιπα ενός στρεβλού συστήματος αντίληψης της παιδείας το οποίο δυστυχώς αυτό είναι και ελπίζουμε να αλλάξει. Εγώ άκουσα με πολύ χαρά τον κ. Ρουσόπουλο να λέει σε πρόσφατη συνέντευξή του ότι θα δούμε κάποια στιγμή και τη δυνατότητα να έχουμε αναθεωρητική Βουλή σύντομα. Θεωρώ ότι το άρθρο 16 του Συντάγματος θα πρέπει να είναι από τα πρώτα που θα ανα-

θεωρήσουμε για να μπορέσει επιτέλους η Ελλάδα να αποκτήσει μία εντελώς διαφορετική αντίληψη για το τι είναι παιδεία και βέβαια να δούμε και τα ευεργετήματα αυτά σε τέτοιου είδους πρωτοβουλίες.

Το νομοσχέδιο στο πλαίσιο το οποίο υπάρχει κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί. Νοικοκυρεύει την κατάσταση, δίνει συγκεκριμένη προοπτική. Τα άρθρα 9 και 10 θεωρώ ότι είναι εμπνευσμένα και θα μιλήσω και στην κατ' άρθρον συζήτηση αλλά δεν θεωρώ ότι στα πλαίσια τα οποία υπάρχουν μπορούσε να κάνει τίποτε παραπάνω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η κ. Χριστοφιλοπούλου έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο και χαίρομαι που έστω και καθυστερημένα η Υπουργός μας τιμά με την παρουσία της, συζητάμε για τη διά βίου μάθηση, η οποία δεν είναι απλώς και μόνο ένα εργαλείο, είναι το πιο σημαντικό εργαλείο της μετάβασης των κοινωνιών και των κρατών στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία, είναι ένα εχέγγυο για την ανταγωνιστικότητα αλλά ταυτόχρονα θα πρέπει να είναι ένα εχέγγυο και για την κοινωνική συνοχή.

Δεν είναι τυχαίο ότι μιλάμε στην εποχή μας όχι απλώς για ανθρώπους που μαθαίνουν, άρα για συστήματα διά βίου μάθησης που παρακολουθούν τον άνθρωπο από τη στιγμή που γεννιέται μέχρι τη στιγμή που πεθαίνει. Μιλούμε για οργανώσεις που μαθαίνουν, μιλούμε για επιχειρήσεις που μαθαίνουν. Κλειδί είναι η γνώση, αλλά το κλειδί των κλειδιών, το εργαλείο των εργαλείων δεν είναι τίποτα άλλο παρά η διά βίου μάθηση.

Χρειάζεται, λοιπόν, μια στρατηγική στα κράτη, χρειάζεται μια στρατηγική υπερεθνική στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χρειάζεται πραγματικά να συμβάλουμε συντονισμένα –και όχι κρατικίστικα– οι φορείς: οι κρατικοί φορείς, οι μη κρατικοί φορείς, η ιδιωτική οικονομία, οι κοινωνικοί εταίροι, όλοι στο να υπάρχει μια στρατηγική διά βίου μάθησης.

Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι το νομοσχέδιο που σήμερα κατατέθηκε δεν συμβάλλει προς την κατεύθυνση αυτής της στρατηγικής. Κατ' αρχάς, δεν σπάει και δεν διαπερνά, όπως θα έπρεπε, τα σύνορα της τυπικής εκπαίδευσης. Την αγνοεί –θα έλεγα, την προσπερνά. Εγώ δεν λέω να την αλλάξουμε, γιατί έχετε κάποιες διαδικασίες διαλόγου που τελικά δεν τελεσφόρησαν γιατί δεν είμαστε σίγουροι τι ακριβώς θέλετε να κάνετε για το σύστημα τυπικής εκπαίδευσης, θεωρώ όμως ότι θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνεται ως έννοια, ως κομμάτι της διά βίου εκπαίδευσης και της διά βίου μάθησης το σύστημα της τυπικής εκπαίδευσης. Αυτό είναι το πρώτο στοιχείο.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι ακριβώς η διά βίου μάθηση είναι μια δέηση που όπως λέτε και στην εισηγητική έκθεση βασίζεται και στην εμπειρική γνώση. Άρα, λοιπόν, δεν μπορεί κανείς να αγνοήσει και την άτυπη εκπαίδευση, την εκπαίδευση που παίρνει κανείς την ώρα που δουλεύει, την εκπαίδευση που παίρνει στα λεγόμενα συστήματα άτυπης μάθησης.

Στόχος, λοιπόν, είναι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, οι πολίτες που διαβιώνουν σήμερα στην Ελλάδα να έχουν ένα σύστημα όπου να μπορούν οι ικανότητές τους, οι δεξιότητές τους –πολύς λόγος έγινε σήμερα– να πιστοποιούνται σε όποιον φορέα και αν τις απέκτησαν αυτές ή αν έμαθαν για παράδειγμα μια ξένη γλώσσα όντας μετανάστες στο εξωτερικό και επέστρεψαν.

Τα τελευταία χρόνια επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ υπήρξε μια συντονισμένη προσπάθεια να συνδεθεί το Σύστημα Αρχικής και Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης και το σύστημα της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. Υπήρξε για πρώτη φορά συνεργασία συστηματική των δύο Υπουργείων, του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργείου Απασχόλησης.

Έτσι γεννήθηκε το σύστημα ΕΣΣΕΕΚΑ και έτσι για πρώτη φορά έχουμε στη χώρα μας ένα σύστημα όχι διοικητικό, όχι εκ των άνω, αλλά ένα σύστημα που διαλέγονται, συνδιαλέγονται και συναποφασίζουν το κράτος και οι κοινωνικοί εταίροι για τον τρόπο με τον οποίο θα συνδυάζονται οι ανάγκες της αγοράς εργασίας –από τη μία– με τις ανάγκες των καταρτιζομένων σε

σχέση με τα Συστήματα Αρχικής και Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Εκπαίδευσης.

Έρχεται τώρα αυτό το νομοσχέδιο –και χαιρόμαστε που έστω και στη δεύτερη εκδοχή του, τη σημερινή που συζητούμε σήμερα, έχει βάλει πράγματι μέσα συμπληρωματικά το ΕΣΣΕΕΚΑ- αλλά τι κάνει; Δημιουργεί μια επιτροπή δια βίου μάθησης, η οποία επιτροπή είναι ένα διοικητικό όργανο συντονισμού συναπαρτιζόμενο κυρίως από διάφορους γενικούς γραμματείς –πέρα πολλούς δε τον αριθμό- το οποίο έχει στόχο να συντονίσει την όλη «ομπρέλα», άρα να έχει μέσα και όλο το σύστημα δια βίου μάθησης το οποίο εμπεριέχει και τη σύνδεση Συνεχιζόμενης και Αρχικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, σύστημα το οποίο «διοικείται» από Υπουργούς και τους κοινωνικούς εταίρους. Τώρα πώς θα λειτουργήσει αυτό το ΕΣΣΕΕΚΑ μέσα σ' αυτήν την εκ γενικών γραμμάτων συναπαρτιζόμενη κυρίως επιτροπή είναι ένα θέμα.

Ένα δεύτερο θέμα πολύ πιο σημαντικό είναι το ποιος εκπαιδεύει τελικά. Το νομοσχέδιο δεν μας λέει τίποτα. Δεν μας λέει ποια πρέπει να είναι τα προσόντα του σημερινού εκπαιδευτή δια βίου εάν θέλουμε πραγματικά να επενδύσουμε στη δια βίου γνώση, στην ικανότητα –όπως έλεγαν οι Κινέζοι- να μάθεις τον άλλο να ψαρεύει αντί να του χαρίσεις ένα ψάρι. Αντί να του ανοίξεις το κεφάλι και να του βάλεις γνώση μέσα, κάτι που κάνουν πάγια τα συστήματα στην Ελλάδα και που πρέπει να ανατρέψουμε, θα πρέπει να του μάθεις «να μαθαίνει».

Εάν θέλουμε, λοιπόν, να καλλιεργηθούν αυτές οι δυνατότητες στους πολίτες, δηλαδή, να μπορούν οι πολίτες να ψάχνουν τη μάθηση, να βρίσκουν τη μάθηση και να μαθαίνουν –και οι πολίτες και οι οργανώσεις και οι επιχειρήσεις- τότε θα πρέπει να έχουμε έναν τύπο εκπαιδευτή και κάπως να προσδιοριστεί αυτός ο εκπαιδευτής-η εκπαιδευτρια, ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι. Είναι οι καθηγητές μας, στα πανεπιστήμια; Ναι, είναι και αυτοί. Είναι οι δάσκαλοι στα σχολεία; Βεβαίως, οι παιδαγωγοί. Είναι και οι καθηγητές μέσης εκπαίδευσης, όλο αυτό το τεράστιο δυναμικό; Μήπως είναι και κάποιοι εκπαιδευτές που λειτουργούν σήμερα στα ΙΕΚ, στους άλλους φορείς κατάρτισης; Ποιο είναι αυτό το ανθρώπινο δυναμικό;

Μήπως το νομοσχέδιο αυτό θα έπρεπε κάτι να μας πει; Να μας πει και για μια στρατηγική της δια βίου εκπαίδευσης και να μας πει βεβαίως και πώς θα εντάξει αυτήν τη στρατηγική στη στρατηγική, όπως είπα πριν, και στο σύστημα που θα διαπιστώνει τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και θα βοηθάει τα επί μέρους συστήματα παροχής γνώσης να κάνουν τα προγράμματα που υπάρχει ανάγκη να γίνουν.

Αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεσμοθετεί τα ινστιτούτα δια βίου των πανεπιστημίων. Τα πανεπιστήμια ως φορείς ανώτατης εκπαίδευσης έχουν πράγματι τη δυνατότητα να παρέχουν πολύ καλή κατά τεκμήριο κατάρτιση. Παρ' ότι λέτε μέσα ότι συμπληρωματικά λειτουργείτε ως προς το σύστημα ΕΣΣΕΕΚΑ, διασύνδεσης με την αγορά εργασίας, δεν αναφέρεται πουθενά στο άρθρο -που εξουσιοδοτεί με υπουργική απόφαση να προσδιοριστούν οι όροι λειτουργίας των ινστιτούτων δια βίου- ότι οι όροι αυτοί πρέπει να συνδέονται λειτουργικά με αυτό το σύστημα. Εννοείται; Μα, εδώ λέτε άλλα κι άλλα. Μπαίνετε σε λεπτομέρειες μέσα στο σύστημα, κατά τη γνώμη μας, άχρηστες και δεν λέτε αυτό που πρέπει κατ' εξοχήν να πείτε για τα ινστιτούτα δια βίου εκπαίδευσης.

Και ένα τελευταίο, που νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό. Θέλω να κάνω μία ειδική αναφορά στον άνθρωπο που τελικά είναι ο αποδέκτης της γνώσης αυτού του συστήματος. Για να φτάσει ένα σύστημα δια βίου εκπαίδευσης να λειτουργήσει πραγματικά προς όφελος του άνεργου που θα πάει στο σχολείο δεύτερης ευκαιρίας, του τσιγγάνου που είναι καλό να μπει και να μάθει αλφαριθμητικό στα σχολεία που λειτουργούν, του απλού ανθρώπου που θέλει σήμερα να μάθει μία ξένη γλώσσα, θα πρέπει να είναι φιλικό. Αυτό που κάνει αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι δεν έχει ξεκάθαρες και διαφανείς διαδικασίες. Μπερδεύει τα πράγματα παρά τα απλοποιεί, όπως τα περί πιστοποίησης προγραμμάτων, τα περί πιστοποίησης περιγραμμάτων. Μπερδεύει την πιστοποίηση με την αξιολόγηση. Δεν υπάρχει ένα πλαίσιο διαφανές. Δεν είναι οι όροι ξεκάθαροι του ποιος

κάνει τι και κυρίως δεν είναι οι όροι ξεκάθαροι με το πώς διασυνδέεται αυτό το σύστημα δια βίου εκπαίδευσης με τις ανάγκες της οικονομίας και πώς διευκολύνει την πρόσβαση αυτών που δεν είχαν την ευκαιρία να έχουν τη εξειδικευμένη γνώση, την πρόσβαση στη γνώση και τη δια βίου μάθηση, στην ικανότητα να μπορούν να πάρουν γνώση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω λέγοντας ένα πράγμα. Θα πρέπει να συμβάλουμε όλοι απ' όποια θέση κι αν βρισκόμαστε –και εμείς ως Αντιπολίτευση- αλλά κυρίως περιμένουμε από την Κυβέρνηση μία νέα πρόταση, η οποία θα είναι πραγματικά η στρατηγική της, όπως μας είπε στις προγραμματικές της εξαγγελίες. Μας είπατε –τα πρώτα λόγια του Πρωθυπουργού- ότι εδώ θα επενδύσουμε στην παιδεία, τον πολιτισμό, θα κάνουμε Ανώτατο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Πόρων, μετά το μπλέξατε και λέγατε τότε το ΕΣΣΕΕΚΑ και τότε το Συμβούλιο. Πραγματικά δεν έχω δει τη στρατηγική σας, το σχέδιό σας γι' αυτό. Τι ακριβώς θέλετε να κάνετε στη χώρα; Βάλτε το και εμείς θα έρθουμε σε διάλογο. Αλλά πείτε μας ποια είναι η στρατηγική σας. Είναι η νέα τεχνολογία; Ποιες είναι οι ομάδες - στόχοι που θέλετε περισσότερο να επενδύσετε και να δώσετε την ευκαιρία της δια βίου μάθησης;

Άρα, αυτό το νομοσχέδιο είναι διοικητικίστικο. Αυθαίρετα δημιουργεί προγράμματα διακοσίων εβδομήντα ωρών χωρίς κανένα κριτήριο, γιατί είναι διακόσιες εβδομήντα ή διακόσιες ογδόντα ή τριακόσιες οι ώρες και δεν μας δίνει ακριβώς αυτό που θα μας δώσει η στρατηγική και τις προτεραιότητες της δια βίου μάθησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κ. Χριστοφιλοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ζητήσει το λόγο η Υπουργός Παιδείας κυρία Γιαννάκου.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

MARILETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το ζήτημα της δια βίου μάθησης βέβαια δεν είναι και δεν μπορεί να είναι καινούργιο στη χώρας μας. Επί πάρα πολλά έτη, νομοσχέδιο για τα ινστιτούτα δια βίου μάθησης, την αξιολόγηση και το νέο ΔΙΚΑΤΣΑ περιφέροντο μεταξύ διαφόρων Υπουργείων και υπήρχαν και στο Υπουργείο Παιδείας, αλλά δεν έγινε ποτέ κατορθωτό να φθάσουν στη Βουλή για λόγους που δεν είναι του παρόντος να αναφερθώ.

Το λέω αυτό γιατί άκουσα αξιοσημείωτη κριτική περί δήθεν διοικητικού νομοσχεδίου κλπ. Το νομοσχέδιο, το οποίο υπήρχε προηγουμένως, προέβλεπε τη δημιουργία μόνο ινστιτούτων δια βίου μάθησης στα πανεπιστήμια, προς αντικατάσταση των περιφερειών ΠΣΕ, και παράλληλα, προέβλεπε απόφοιτοι λυκείου να μπορούν να κάνουν δια βίου μάθηση στα πανεπιστήμια. Αυτό αποτελούσε αιτία βιαιότατης σύγκρουσης με την πανεπιστημιακή κοινότητα και τους φοιτητές.

Γι' αυτό δεν έγινε ποτέ κατορθωτό, κάτι για το οποίο εξακολουθούν να βρίσκονται σε αντίθεση οι ίδιες ομάδες.

Το Υπουργείο Παιδείας, μέσα στα πλαίσια όχι μόνο της ευρωπαϊκής πολιτικής, αλλά και των κοινωνικών αναγκών, έφερε μία πρόταση που κατ' αρχάς συνδέει τους κοινωνικούς εταίρους μ' αυτήν την πραγματικότητα. Το σχέδιο νόμου του ΠΑΣΟΚ δεν επέτρεπε καμία σχέση με τους κοινωνικούς εταίρους. Το γεγονός ότι το σύνολο των κοινωνικών εταίρων, με τους οποίους συζητήσαμε και συνεργαστήκαμε, συμφωνούν απολύτως, αντιλαμβανόμενοι πόσο οχλεί την Αντιπολίτευση, αλλά είναι πραγματικότητα.

Το δεύτερο ζήτημα είναι αυτό που λέγεται κάθε φορά περί διαλόγου. Το Υπουργείο έχει απαντήσει πάρα πολλές φορές. Το νομοσχέδιο σάς έχει σταλεί από τις 13 Ιανουαρίου και είχε ξεκαθαριστεί από την αρχή ότι θα συζητηθεί με τους ίδιους φορείς που βρίσκονται στο ΕΣΥΠ. Δεν στείλατε ποτέ απόψεις, δεν απαντήσατε. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έστειλε τις απόψεις του όταν στείλαμε το νομοσχέδιο. Είχατε την ευκαιρία να συμβάλετε και δεν το κάνατε.

Το τρίτο ζήτημα είναι η άτυπη μάθηση που ανέφερε η κ. Χριστοφιλοπούλου. Πράγματι, η άτυπη μάθηση αυτήν τη στιγμή συζητείται για το πώς θα μπορεί ουσιαστικά να χαρακτηριστεί

ως προσόν, με κριτήρια και κανόνες που δεν θα υπάγονται κάθε φορά στην κατά το δοκούν αντίληψη του καθενός. Είναι θέμα μεγάλης συζήτησης η άτυπη μάθηση και είναι ένα επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει, ενώ αυτήν τη στιγμή αποτιμάται και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αλήθεια είναι ότι η διά βίου μάθηση διατρέχει τη ζωή του ανθρώπου και, βεβαίως, έχει σχέση και με την τυπική εκπαίδευση, η οποία άλλωστε, όπως έχει αποδειχθεί, δεν επαρκεί ούτε για να αλλάξει κανείς επαγγελματικούς προσανατολισμούς –όπως θα συμβεί πολλές φορές στη ζωή κάθε ανθρώπου– ούτε για να προσθέσει στις γνώσεις του σε μία εποχή καταλυτικής εξέλιξης της τεχνολογίας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Κατά συνέπεια, πρέπει ο λογιστής, για παράδειγμα, που δε γνωρίζει να χειρίζεται υπολογιστές και δεν αντιλαμβάνεται τα προγράμματα, να μπορεί να κάνει καλύτερα την ίδια τη δουλειά του βρίσκοντας ένα χώρο που θα του δώσει αυτήν τη δυνατότητα για την άνοδο του επιπέδου του και για την καλύτερη προσφορά υπηρεσιών.

Έτσι, συστηματοποιείται η διά βίου μάθηση που αφορούσε στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, στη συμβουλευτική γονέων, στα Κέντρα Εκπαίδευσης Ανηλίκων, τα οποία υπήρχαν, επεκτείνονται και έχουν διπλασιαστεί μέσα σε ένα χρόνο. Ταυτόχρονα, δίνεται η ευκαιρία στα πανεπιστήμια, όχι μόνο για λόγους χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά γιατί και οι απόφοιτοι της ανωτάτης εκπαίδευσης απαιτούν και επιθυμούν να προσθέσουν γνώσεις –είτε γιατί τους ζητούνται, είτε για να αναβαθμίσουν τη θέση τους, είτε για να αλλάξουν προσανατολισμό– για να έχουν και τα ανώτατα ιδρύματα παρόμοια ισοτιμία, στα οποία όλη η πανεπιστημιακή κοινότητα να μπορεί να συμμετάσχει.

Η διά βίου μάθηση, υφίστατο ήδη, με τελείως άτυπο τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη θερινά προγράμματα, για παράδειγμα, στους χώρους εργασίας, αλλά ήταν μία άλλη εποχή. Σήμερα, πρέπει να συστηματοποιηθεί σε βαθμό –επαναλαμβανώ– που θα αποτελεί αναγνωρίσιμο προσόν και όχι πτυχίο. Φυσικά αυτό το πιστοποιητικό σε καμία περίπτωση ούτε αντικαθιστά τα περιήγηση ΠΣΕ. Γι' αυτό ακριβώς και μιλάμε για διακόσιες πενήντα ώρες από την ώρα που τα μεταπτυχιακά προγράμματα στα πανεπιστήμια αρχίζουν από τις διακόσιες εβδομήντα πέντε ώρες.

Για να γίνω σαφής, θα ήθελα να πω ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν φέρνει μία πρόταση, σύμφωνα με την οποία με το πρόγραμμα της διά βίου μάθησης θα δίνουμε πτυχία λόγω lobbies και πιέσεων. Αυτό το ξεκαθαρίζουμε. Γι' αυτό θα είναι διακόσιες πενήντα ώρες, για να ξεχωρίζεται από τα υπόλοιπα. Γι' αυτό και ο καθένας θα έχει το ρόλο του και δεν θα υπάρχει παρόμοια σύγχυση.

Από την αρχή, όταν σας στείλαμε το νομοσχέδιο, είχαμε ξεκαθαρίσει ότι οι πρόεδροι των ΤΕΙ και οι πρυτάνεις έχουν συμφωνήσει απολύτως μ' αυτό το σχέδιο νόμου. Δεν αποτελεί, λοιπόν, απλώς συμβατική μας υποχρέωση, αλλά αποτελεί ανάγκη, ευκαιρία και έχει σχέση με τις ίσες ευκαιρίες για τους πολίτες. Από την άλλη πλευρά, η γενικότερη επιδίωξη στη δημιουργία ενός ευρύτερου ευρωπαϊκού χώρου εκπαίδευσης –και ειδικά ανώτατης εκπαίδευσης– έχει να κάνει με το δικαίωμα του ατόμου να έχει ένα είδος «βιβλιαρίου» στη ζωή του όπου θα φαίνονται όλα όσα έχει κάνει και όλα τα προσόντα που έχει αποκτήσει κατά τη διάρκεια της ζωής του και μάλιστα με ταχύτατο τρόπο, ώστε να μην υποχρεώνεται κάθε φορά να συναλλάσσεται και να επανέρχεται στις δημόσιες υπηρεσίες και στη γραφειοκρατία που μπορεί να τον ταλαιπωρεί. Είναι και αυτό δικαίωμα των πολιτών.

Η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων είναι ευτυχής απόφαση δική τους και συγκυρία και συνεννόηση μαζί μας, κάτι που δεν προβλεπόταν σε όσα σχέδια είχαν γίνει προηγουμένως. Και είναι ανάγκη να πούμε ότι οι κοινωνικοί εταίροι έχουν γνώση της αγοράς εργασίας. Έχουν άλλωστε σχέση με το Υπουργείο Εργασίας, με τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού.

Ελέγχθη προηγουμένως περί της δημιουργίας του ΕΣΣΕΕΚΑ - το ΕΣΣΕΕΚΑ έγινε με νόμο το 2003, δεν πρόλαβε όμως να δημι-

ουργηθεί- και για τη συνεργασία των δύο Υπουργείων. Δεν θέλω να κάνω κακό σχόλιο, αλλά ουδέποτε συνεργάστηκαν τα δύο Υπουργεία. Γι' αυτό και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έσπευσε να μας στείλει συγχαρητήρια για το μνημόνιο συνεργασίας που υπογράψαμε, κάτι που απαιτούσε επίμονα τα τελευταία χρόνια από τους αρμοδίους Υπουργούς και ουδέποτε κατέστη εφικτό.

Διότι, βεβαίως, το ζήτημα δεν είναι ποιος θα έχει αρμοδιότητες και ποιος θα κάνει τι. Σημασία έχει αν αυτός που το κάνει, το κάνει καλά. Και επειδή αυτήν τη στιγμή δεν μας ενδιαφέρει ποιος θα κάνει τι, αρκεί να το κάνει μέσα στα συνταγματικά πλαίσια, μέσα στους νόμους και να το κάνει αποτελεσματικά, γι' αυτό ακριβώς έχουμε συνεννοηθεί. Ο δρόμος που πρέπει να διανύσουμε είναι πάρα πολύ μακρύς για την εκπαίδευση και την παιδεία γενικότερα, την επένδυση σε ανθρώπινους πόρους, για την εργασία και για τη σύνδεση της προσπάθειας αυτής με την απασχόληση.

Βέβαια, η παιδεία και η εκπαίδευση έχει τη δική της αυτόνομη αξία, τη δική της αυταξία. Αλλά μία κυβέρνηση και ένας πολιτικός κόσμος που σκέφτεται σοβαρά την κοινωνική αποτελεσματικότητα –και νομίζω ότι συμβαίνει με όλους όσους είμαστε εδώ μέσα– δεν μπορεί να παραβλέπει την έννοια της απασχόλησης και της αγοράς εργασίας, δεν μπορεί να παραβλέπει την παγκοσμιότητα και κυρίως την οικονομική παγκοσμιοποίηση, ούτε μπορεί να την ξορκίζει επί χρόνια, νομίζοντας ότι δεν θα συμβεί κάτι σ' αυτόν.

Γνωρίζουμε ότι η χώρα μας έχει κάνει, και κυρίως χάρη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πολλά βήματα μπροστά. Υπάρχουν επιτυχίες και αποτυχίες, αλλά κυρίως και πρώτα απ' όλα, υπάρχουν ανοιχτοί δρόμοι και ευκαιρίες. Και είναι ευκαιρία με το ζήτημα της διά βίου μάθησης να συμφωνήσουμε και να συνεννοηθούμε ότι είναι ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση που εντέλει όλοι θέλουμε να βαδίσουμε, δηλαδή, για την ανάπτυξη της χώρας, για τη σωστή παιδεία και εκπαίδευση και για την απασχόληση. Και όλα τα ζητήματα, όπως η άτυπη μάθηση, που μπορούν να είναι ακόμα ανοιχτά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είμαστε εδώ για να τα συζητήσουμε σε λεπτομέρειες.

Αυτό που γίνεται αυτήν τη στιγμή είναι ένα σημαντικό βήμα και εξαρτάται από την εκτέλεση αυτής της προσπάθειας, από το ρόλο που θα παίξει ο καθένας –και είμαι βέβαιη ότι θα το κάνουν όλοι– για να φθάσουμε σε επιθυμητό αποτέλεσμα που δεν θα φανεί αύριο το πρωί. Αλλά είμαστε σε μία εποχή που χρειάζεται να κάνουν πολλές προσπάθειες πολλοί άνθρωποι επί πολύ χρόνο, με πιθανόν πενιχρά αποτελέσματα στα ζητήματα της απασχόλησης.

Το 2010, όμως, είναι ανάγκη να μην είμαστε τελευταίοι στις κατευθύνσεις της Λισσαβόνας, να έχουμε κάνει ουσιαστικά βήματα μπροστά και νομίζω ότι τα ουσιαστικά βήματα θα γίνουν ουσιαστικότερα, αν και σ' αυτό εδώ το χώρο, στο χώρο της νομοθετικής εξουσίας συνεννοηθούμε ότι δεν είναι κακό να φέρνουμε εμείς ένα νομοσχέδιο που είναι πολύ ευρύτερο και πολύ ισχυρότερο απ' αυτό που είχατε προγραμματίσει εσείς, επειδή δεν καταφέρατε να το φέρετε στη Βουλή και να το περάσετε.

Νομίζω ότι αυτά πρέπει να τα ξεχάσουμε. Εμείς υπολογίζουμε στη συνεργασία σας, έστω και αν δεν το ψηφίσετε, στο διά ταύτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ την κυρία Υπουργό.

Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διά βίου μάθηση είναι ένα πολύ μεγάλο κεφάλαιο στη διαρκή εκπαιδευτική προσπάθεια των σύγχρονων κοινωνιών, ένα μέσο με το οποίο μπορούμε και πρέπει μ' αυτό να αντιμετωπίσουμε τις ανάγκες της ανθρώπινης ανάπτυξης.

Η διά βίου μάθηση κατατείνει στο να συνδέσει –και σωστά– την εκπαίδευση με την αγορά, δίνοντας στον άνθρωπο, στη διάρκεια της ζωής του, εκείνες τις επιδεξιότητες, τις πρακτικές γνώσεις που μπορούν να τον βοηθούν σε μια διαρκή ανακατανομή των θέσεων εργασίας και έτσι στην εξασφάλιση των βιοτικών αναγκών του.

Είναι σωστό να επιχειρούμε τη σύνδεση της αγοράς με την εκπαίδευση. Είναι σωστό από την άποψη της εξασφάλισης ευκαιριών για τους ανθρώπους. Δεν είναι σωστό να εμμένουμε, όταν πρόκειται για τη βάση του παιδαγωγικού προσανατολισμού, μόνο στη σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά. Επιτρέψτε μου αυτό να το εξηγήσω.

Η διά βίου μάθηση μπορεί να αποτελέσει ένα χρησιμότερο μέσο για να εξασφαλίσουμε, όπως είπα προηγουμένως, συνθήκες ισότητας ανάμεσα στους ανθρώπους. Μέχρι τώρα, επί πάρα πολλές δεκαετίες, η συζήτηση που διεξάγεται διεθνώς σχετικά με τις πηγές της άνισης κατανομής του πλούτου, σχετικά με τους λόγους που παράγουν ανισότητες, οδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι η κατοχή των μέσων παραγωγής αποτελούσε κυρίως, για το βιομηχανικό κύκλο της ανθρώπινης ιστορίας, το λόγο για την παραγωγή των ανισοτήτων.

Όσο προχωρούσαμε στη μεταβιομηχανική εποχή αποκτούσε ιδιαίτερη αξία η χρήση της πληροφορίας. Η πληροφορία από μόνη της είναι ένα υψηλής σημασίας αγαθό, που η χρήση της μπορεί επίσης να δημιουργεί συνθήκες ισότητας ή και ανισότητας ανάμεσα στους ανθρώπους.

Σήμερα πρέπει να προσθέσουμε και κάτι ακόμη. Ισχυρίζονται πολλοί ότι η βάση των σύγχρονων μορφών ανισότητας είναι πλέον ο τεχνολογικός αναλαβητισμός. Δεν είναι οι άλλες πηγές τόσο, όσο η ύπαρξη σε ευρεία κλίμακα στον πλανήτη του τεχνολογικού αναλαβητισμού. Όχι του κλασικού αναλαβητισμού, δηλαδή της κτήσης των μηχανισμών ανάγνωσης και γραφής, αλλά του τεχνολογικού αναλαβητισμού. Ισχυρίζονται ότι αυτός που έχει τη δυνατότητα της πρόσβασης στα τεχνολογικά μέσα και φυσικά στην πληροφορία, όπως είναι η πρόσβαση στο διαδίκτυο, αυτός μπορεί να αξιοποιεί ευκαιρίες και να δίδει τη δυνατότητα όχι μόνο στον εαυτό του, αλλά και στην οργανωμένη κοινωνία στην οποία εντάσσεται, να αποκτά διαρκώς μεγαλύτερες δυνατότητες έναντι άλλων κοινωνιών ή λαών που δεν έχουν τη δυνατότητα αυτή λόγω του τεχνολογικού αναλαβητισμού.

Αρα, λοιπόν, αν ο τεχνολογικός αναλαβητισμός είναι η βασική πηγή που παράγει την ανισότητα, είναι σαφές ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη να δίνουμε στους λαούς και στους πολίτες τη δυνατότητα της γνώσης και αξιοποίησης των σύγχρονων τεχνολογιών, της πρόσβασης στο διαδίκτυο, της κτήσης και χρήσης πολύτιμων πληροφοριών. Η διά βίου μάθηση βοηθά στην επιτυχία του σκοπού αυτού.

Να γιατί είναι ένα σημαντικό κεφάλαιο στην αέναη εκπαιδευτική προσπάθεια.

Είπα προηγουμένως, όμως, ότι δεν θα πρέπει να είναι φωνήρης ο παιδαγωγικός προσανατολισμός των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων που επιχειρούμε. Παρατηρείται μία τάση στην Ευρώπη και στον τόπο μας να θεωρείται ότι αποτελεί φόντο ορθό παιδαγωγικό προσανατολισμό η σύνδεση της αγοράς με την εκπαίδευση.

Η παιδεία και το εκπαιδευτικό μας σύστημα πρέπει να στηρίζονται σε έναν άλλο αυθεντικό παιδαγωγικό προσανατολισμό. Να στηρίζονται σε μια διαφορετική φιλοσοφική βάση. Η παιδεία είναι μια ίδια αξία για τον άνθρωπο. Είναι η επέκταση των οριζώντων. Είναι η ανάταση του πνεύματός του. Είναι η αναζήτηση του εξανθρωπισμού του ανθρώπινου υποκειμένου. Είναι μια άλλη σχέση του ανθρώπου με τον κόσμο.

Αυτήν τη φιλοσοφική βάση του παιδαγωγικού προσανατολισμού την έχουμε χάσει μπροστά από τα μάτια μας. Αποτελεί αντικείμενο μακράς συζήτησης προκειμένου να θεμελιώσουμε τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις και τη διαρκή εκπαιδευτική προσπάθεια σε μian άλλη ενατένιση των πραγμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε έχει ασφαλώς πλευρές θετικές. Έχουμε όμως δύο θεμελιώδεις ενστάσεις. Θα έκανα την πρόσκληση προς την Υπουργό Παιδείας να δεχθεί αυτές τις παρατηρήσεις, γιατί πιστεύω ότι θα βελτίωναν την οργάνωση της δια βίου μάθησης, θα βελτίωναν τις ρυθμίσεις που εισηγείται σήμερα η Κυβέρνηση.

Η πρώτη θεμελιώδης ένσταση μας αφορά την κατάρτιση των προγραμμάτων και τις προϋποθέσεις ένταξης των ενδιαφερομένων σ' αυτά. Ουσιαστικά λείπει η στοιχειώδης προϋπόθεση,

το κριτήριο αξιολόγησης της αίτησης ενός ενδιαφερομένου, προκειμένου να ενταχθεί σε κάποιο πρόγραμμα.

Εάν διαβάσετε προσεκτικά το άρθρο 7 και όλα τα άρθρα που σχετίζονται με τη διαμόρφωση των προγραμμάτων, θα διαπιστώσετε ότι για την αξιολόγηση των αιτήσεων δεν υπάρχει κανένα κριτήριο αξιολόγησης. Υποβάλλονται οι αιτήσεις και μετά ελευθέρως οι έχοντες την ευθύνη της απόφασης, προχωρούν σε αξιολόγηση αυθαίρετα. Επειδή είναι σχεδόν βέβαιο ότι κάποια στιγμή ο αριθμός των ενδιαφερομένων θα είναι πολύ μεγαλύτερος από τον αριθμό των θέσεων που δημιουργούνται με τα προγράμματα, οι επιλογές θα είναι αυθαίρετες και θα οδηγηθεί σε αδιέξοδο το σύστημα.

Η πρώτη, λοιπόν, ζωνή διαφωνίας μας είναι ότι δεν οργανώνονται προϋποθέσεις, δεν θεσπίζονται συγκεκριμένα κριτήρια με τα οποία θα αξιολογηθούν οι ενδιαφερόμενοι.

Η δεύτερη θεμελιώδης ένστασή μας αφορά αυτό το πολύπλοκο γραφειοκρατικό όργανο, που σχηματίζεται από μια πλειάδα γραμματέων της κεντρικής διοίκησης και από ορισμένους συνδικαλιστές τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, που παίζει το ρόλο της κατευθυντήριας αρχής στην οργάνωση της διά βίου μάθησης.

Η διά βίου μάθηση οργανώνεται σήμερα από πολλαπλούς φορείς. Προσidiάζει σε τοπικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες. Δεν μπορεί να είναι αλλιώς. Δεν μπορεί να επιλέξει κάτι που είναι χρήσιμο για μια ορεινή περιοχή ως πρόγραμμα της διά βίου μάθησης, με τον ίδιο τρόπο που διαμορφώνει ένα πρόγραμμα για μια πεδινή περιοχή με διαφορετικές οικονομικές μορφολογίες και διαφορετικές προτεραιότητες.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η τοπική ιδιαιτερότητα, καθώς και οι ιδιαίτερες κοινωνικές συνθήκες, εντός των οποίων θα λειτουργήσει η διά βίου μάθηση, παίζουν σημαντικό ρόλο στις ορθές επιλογές. Να δώσω ένα παράδειγμα.

Εάν επιχειρούσαμε να κάνουμε μια σοβαρή κοινωνική και εκπαιδευτική παρέμβαση στο Δεσποτάτο της Θεσσαλονίκης, που έχει πολλές κοινωνικές μειονότητες –είναι η πλειοψηφία, υπάρχουν αθίγγανοι, υπάρχουν άλλα φτωχά στρώματα του πληθυσμού της πόλης– προφανώς δεν θα οργανώναμε ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα, με κριτήρια που μπορεί να σκεφθούμε εμείς εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα. Θα μας βοηθούσαν οι εκπαιδευτικοί μας που υπηρετούν στα σχολεία της περιοχής, οι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων, οι πολιτιστικοί σύλλογοι ή οι εν γένει κοινωνικοί φορείς που ενεργοποιούνται στην περιοχή αυτή, βοήθεια που θα καθιστούσε ένα πρόγραμμα πολύ πιο λυσιτελές και ωφέλιμο για την τοπική κοινωνία.

Τι είδους φαντασία θα μπορούσαν να επιδείξουν δέκα πέντε με είκοσι κρατικοί γραφειοκράτες της διοίκησης Υπουργείων και μερικοί κεντρικοί συνδικαλιστές, ώστε να μπορούν να συλλάβουν τις ανάγκες μιας περιοχής, τις τοπικές οικονομικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες;

Εκτός αυτού κάποτε πρέπει να αποφασίσουμε –και αυτό δεν αφορά μόνο την διά βίου μάθηση, αλλά είναι μία γενική παρατήρηση που αφορά την οργάνωση των εκπαιδευτικών αλλαγών– ότι η βελτίωση των εκπαιδευτικών μας πραγμάτων δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο σε μεταρρυθμίσεις που εκπορεύονται κεντρικά από το κράτος. Πρέπει να εισαγάγουμε στο σχεδιασμό των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων τοπικές δυνάμεις, επιστημονικές και κοινωνικές δυνάμεις που μπορούν με μία σχετική αυτονομία να διαμορφώσουν καλύτερα τα εκπαιδευτικά προγράμματα. Το ίδιο και στην περίπτωση της διά βίου μάθησης.

Κυρία Υπουργέ, είναι εξαιρετικά αδύναμο το επιχείρημα ότι ένας κορμός κεντρικών γραφειοκρατών θα μπορούσε να συλλάβει καλά πώς γίνεται ένα πρόγραμμα της διά βίου μάθησης σε μια απομακρυσμένη περιοχή. Θα πρέπει να ανοίξετε την κεντρική ομάδα και στη συμμετοχή άλλων τοπικών παραγόντων, πολύ πιο άμεσα σχετιζομένων με την κοινωνική μας οργάνωση, την κοινωνική μας ζωή και την οικονομική μας δραστηριότητα.

Αυτές οι δύο ριζικές διαφωνίες μας καθιστούν εξαιρετικά επιφυλακτικούς για το νομοσχέδιο που σήμερα εισηγείται η Κυβέρνηση. Αυτή η επιφύλαξη μας μας οδηγεί στην απόρριψη επί της αρχής. Ασφαλώς, θα κάνουμε και προτάσεις στα άρθρα.

Θεωρώ ότι είναι μία ευκαιρία να ανοίξουμε τη συζήτηση. Θεωρώ επίσης ότι η Κυβέρνηση μπορεί να δείξει μπροστά στην ανάγκη να θεραπευθούν μεγάλα προβλήματα, μεγαλύτερη ευελιξία στην προσπάθεια της Αντιπολίτευσης να συνεισφέρει συγκεκριμένες ιδέες, που θα καταστήσουν και τη νομοθετική της πρωτοβουλία καλύτερη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τον κ. Καστανίδη.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Μετά θα δώσω το λόγο στον κ. Σκυλλάκο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ.

Το λόγο έχει ο κ. Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να παρατηρήσω ότι αυτό το νομοσχέδιο μάς έδωσε την αφορμή για μια πολύ εποικοδομητική συζήτηση όπως εξελίσσεται μέχρι τώρα. Η Εισηγήριά μας, η κ. Καλογήρου, μας έδωσε πολύτιμες πληροφορίες και μία αξιολογική εκτίμηση των θεμάτων που αφορούν τη δια βίου μάθηση σε προσαρμογή πάνω στο νομοσχέδιο και στην πολιτική και εκπαιδευτική πραγματικότητα που επικρατεί σήμερα στη χώρα μας. Ανάλογες παρατηρήσεις ακούσαμε και από τον εισηγητή της Μειοψηφίας και από όλους. Η παρέμβαση της κυρίας Υπουργού έθεσε το θέμα σε μία βάση για το πώς μπορούμε να πετύχουμε τα μέγιστα αποτελέσματα στο πολύ σοβαρό αυτό κεφάλαιο της δια βίου μάθησης υποστηρίζοντας ότι το εκπαιδευτικό, παιδαγωγικό και μαθησιακό καθεστώς που επικρατεί στη χώρα μας απαιτούσε μία συστηματοποίηση, η οποία έρχεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Από τη μελέτη που έκανα στο νομοσχέδιο μπορώ να συνομολογήσω ότι από τις δύο ενστάσεις που διетύπωσε ο κ. Καστανίδης, η ένσταση για το πολυπρόσωπο στη συνάντηση των πολλών διοικητικών παραγόντων για την οργάνωση της δια βίου μάθησης έχει μία βασιμότητα. Θέλω να απαντήσω πώς το βλέπω εγώ. Η άλλη ένσταση είναι για το εξειδικευμένο των προγραμμάτων που απαιτείται για να υπηρετηθεί καλύτερα ο σκοπός της δια βίου μάθησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σημειώσω ότι το πολυπρόσωπο για το οποίο δεχθήκαμε την ένσταση στο κεντρικό συντονιστικό όργανο κατάγεται από το σημερινό καθεστώς, δηλαδή απ' αυτό που ίσχυε μέχρι τώρα. Αυτή είναι η συστηματοποίηση, δηλαδή σ' αυτήν τη βάση και στις άλλες διατάξεις του το νομοσχέδιο εμπεριέχει μία αρετή, την αρετή της συνέχειας του κράτους. Συνομολογούνται, δηλαδή, όλες οι βάσεις που είπε ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Έξαρχος. Το νομοσχέδιο αποδέχεται με μία γενναιότητα το υπάρχον καθεστώς. Πρέπει να το αξιοποιήσουμε και να το συστηματοποιήσουμε, όπως λέει και ο τίτλος και να προχωρήσουμε ένα βήμα παραπέρα στην πολιτική εφαρμογή.

Έχετε διαπιστώσει οι περισσότεροι ή όλοι ότι αν επικρατήσει μία ερμηνευτική σχολή των πολιτικών γιγνομένων, αυτή που λέει ότι το νομικό κείμενο σχεδόν αυτόματα επιφέρει πολιτική ρύθμιση, όποιος το σκέπτεται αυτό πλανάται πλάνην οικτράν. Το νομοθετικό κείμενο, η νομοθετική πρωτοβουλία και στην προκειμένη περίπτωση και στις περισσότερες τάσσει τους κανόνες με τους οποίους θα πορευθούμε για την πολιτική εφαρμογή. Αυτό συμβαίνει και τώρα. Μπορεί όλο να πέσει στο κενό, είτε διότι δε θα έχουν χρήματα από τους εθνικούς πόρους και από τον προϋπολογισμό, είτε διότι αίφνης θα διακόψει η Ευρώπη –μιλάω για την παράγραφο 3, για το σημείο γ' της προοπτικής της χρηματοδότησης, νομίζω ότι είναι στο άρθρο 10- είτε για χίλιους λόγους. Μένει μετέωρη είτε διότι θα έχουμε παραδείγματος χάρι συγκρουσιακή πολιτική μεταξύ των πανεπιστημιακών οντοτήτων ή των ΤΕΙ και των ενδιαφερομένων, πώς θα είναι, μην αποβάλει η πανεπιστημιακή κοινότητα ως παρείσακτους εκείνους που θέλουν να εισέλθουν στα προγράμματα που διευθύνονται από τις πανεπιστημιακές μονάδες. Υπάρχει μ' ένα λόγο –συμπεραίνω εγώ- η εφαρμογή, αλλά δεν θα πρέπει να συναντηθούμε εκ νέου κι εδώ είναι το παρόν μου.

Πρέπει να ψηφιστεί το νομοσχέδιο και από σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, διότι πρέπει να συμφωνήσουμε στην αρχή

και η αρχή συζητείται τώρα και εκεί απαιτείται η ψήφος σας, μάλιστα με τη συνομολόγηση του γεγονότος ότι για την αποτελεσματική εφαρμογή μπροστά είναι ο καιρός, με όλες τις αντιθετικές που μπορεί να βρει το «σκάφος» μας σ' αυτό το «ταξίδι» της δια βίου εκπαίδευσης.

Θέλω να συμπαρατηρήσουμε ακόμη ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει και μία άλλη αξία και αρετή, την αρετή της διευρωπαϊκής συνεργασίας, δηλαδή εμείς τώρα παρακολουθούμε το ρυθμό της Ευρώπης που πρέπει να τον ακολουθήσουμε το γρηγορότερο και να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος.

Εκτιμάμε τα στοιχεία που παρέθεσε η κ. Καλογήρου και που ανεφέρθησαν και από άλλους αγορητές. Το 3% του πληθυσμού μας μετέχει στην υπόθεση της δια βίου εκπαίδευσης μέχρι σήμερα και 9% είναι ο μέσος όρος της Ευρώπης, δηλαδή είναι χαμηλά κι εκεί.

Πρέπει να ενταθεί ο ρυθμός. Να εντάξουμε περισσότερο πληθυσμό στα προγράμματα της δια βίου εκπαίδευσης και να κάνουμε άριστες επιλογές ως προς την κατάρτιση, ως προς τις δεξιότητες, ως προς την αντιστοίχιση της παρεχόμενης κατάρτισης προς τις ανάγκες-απαιτήσεις-ζήτηση της αγοράς κ.ο.κ. Αλλά, η προσαρμογή στα ευρωπαϊκά δεδομένα είναι αρετή του παρόντος νομοσχεδίου έτσι όπως το ορίζουμε, συστηματοποίηση του πνευματικού και διοικητικού υλικού που είχαμε μέχρι τώρα, μαζί με την ανασύνταξη στη διοικητική διεύθυνση των όρων της δια βίου μάθησης που επιτυγχάνεται με το νομοσχέδιο.

Δεν έχω παράπονο για τη συμμετοχή των γενικών γραμματέων των διαφόρων διοικητικών μονάδων, Υπουργείων, ιδίως ακόμα και αν υπάρχει το μειονέκτημα του πολυπρόσωπου, εξασφαλίζω κάτι. Μια υπεύθυνη οπτική θέα του καθενός τομέα διοικητικού και παραγωγής έτσι ώστε με αυτήν την εξασφάλιση της οπτικής θέας να έχουμε την κατάλληλη πληροφόρηση για να προβούμε σε στελέχωση. Υπάρχει η παρατήρηση να μην γίνεται μόνο κεντρικά από το κράτος και εκ των άνω, όπως ελέγχεται με μια κριτική διάθεση -και καλώς ελέγχεται αυτή η κριτική διάθεση.

Θέλω όμως να πω για το πολυπρόσωπο ότι είναι καλό γιατί λαμβάνουμε γνώση όλων των επιμέρους τομέων και πάντοτε με την αναζήτηση του τι ζητεί η αγορά, τι ζητεί η κοινωνία, που υπάρχει η ζήτηση για δια βίου μάθηση έστω κατά τρόπο αυθόρμητο –spontaneous που λέμε στα ξένα- ώστε να προσέλθουν, να στελεχώσουν τα προγράμματα. Χρειάζεται, λοιπόν, αυτό το πολυπρόσωπο. Τώρα τουλάχιστον. Και αυτό συντελεί, είναι στοιχείο και συντελεστής για την μεγάλη επιχείρηση του εκσυγχρονισμού της διοικητικής μηχανής, του εκσυγχρονισμού του κράτους. Συνέχεια λοιπόν του καθεστώτος, προσαρμογή στα ευρωπαϊκά δεδομένα, συντέλεση, συμβολή στην μεγάλη επιχείρηση του εκσυγχρονισμού του κράτους και φυσικά έχουμε απαίτηση για σύνδεση της εργασίας και της παιδείας και αρμονία στη σχέση των κοινωνικών εταίρων.

Εδώ έχουμε μια εύστοχη παρατήρηση της κ. Γιαννάκου που μου λέει: «δεν είχαμε τη ρύθμιση, τον συντονισμό μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και Υπουργείου Απασχόλησης». Ήταν ένα πράγμα μετέωρο, εκκρεμές και προβληματικό εν τέλει, για την όλη υπόθεση της δια βίου μάθησης. Θεραπεύεται κατά το δυνατόν και αυτή η συνεργασία με τον τελικό στόχο να δούμε την αντιστοίχιση προς τις απαιτήσεις της αγοράς, προς τη ζήτηση ειδικότητας, δεξιοτήτων και να συντρέξει το πρόγραμμα ή η πολιτική της δια βίου μάθησης με το να παράσχει ειδικότητες, δεξιότητες, κατάρτιση η οποία, μόλις παρασχεθεί στην αγορά που τα ζητεί, θα είναι συντελεστής για την περαιτέρω οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Οι μελλοντολόγοι, ο Kennedy και οι άλλοι, λένε –να σας σημειώσω αυτό το ακαδημαϊκό για να δείτε πόσο σκληρή είναι η πρόκληση- ότι το 2025, έτος που είχαν ως σταθμό για τέτοιου είδους μελλοντολογικές ασκήσεις, ένα στα τέσσερα επαγγέλματα θα είναι επάγγελμα που σήμερα δεν υπάρχει. Και αυτές οι υποθέσεις γίνονταν δυο με τρία χρόνια πριν. Θα είναι εντελώς νέο επάγγελμα ή δραστηριότητα. Σε τέτοιο ταξίδι προς το άγνωστο της γνώσης μεταβαίνει η ανθρωπότητα συνολικά. Και εμείς, ως είμαστε στην παλαιά Ευρώπη, ως είμαστε στην κοιτί-

δα του πολιτισμού, ας κατέχουμε την όποια θέση, πρέπει να δούμε αυτήν τη στιγμή τι γίνεται με ένα δισεκατομμύριο ινδούς οι οποίοι κάνουν πρωτάθλημα στην ηλεκτρονική μάθηση και βιομηχανία και κατ' επέκταση στην ψηφιακή οικονομία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Ένας παγκόσμιος, ένας πλανητικός συναγεμμένος έχει σημάνει υπό το προσκλητήριο, υπό τα ταμπούρ μπατάν που λέγονται γνώση, γνώση, γνώση για σύγχρονο όπλο της μεταβιομηχανικής εποχής και εξέλιξης.

Θέλω να σημειώσω και κάτι ακόμη. Την υπόθεση της διά βίου μάθησης θα πρέπει επίμονα να τη στοιχίσουμε και σε μία άλλη γράμμη.

Εδώ συναντώμαι με τη μαρξιστική, ίσως, σκέψη που λέει «ποιος κατέχει τα μέσα της παραγωγής», τώρα «ποιος κατέχει τη γνώση».

Και να σας πω, ιστορικά, ότι θέλω με τη διά βίου μάθηση και τη γενική ανασύνταξη της Παιδείας να ξαναθυμηθούμε όρους δημοκρατικότητας και ισότητας. Διότι η εξέλιξη με τον πληθωρισμό των πτυχίων είναι άνιση σε βάρος των φτωχών. Τα πτυχία επληθωρίστηκαν και όλοι ήσαν ευτυχημένοι. Εν τέλει, όμως, διαπίστωσαν ότι δεν βρίσκουν ζήτηση, ότι δεν έχουν αντιστοίχηση προς τη βελτίωση των οικονομικών και κοινωνικών όρων τους.

Όλοι εμείς της δεκαετίας του '70 ξέρουμε ότι με ένα πτυχίο βελτιώναμε σχεδόν αυτόματα τους όρους της οικονομικής και κοινωνικής μας κατάστασης. Αυτό δεν συμβαίνει σήμερα με ένα πτυχίο. Και ποιος θα πάρει το δεύτερο και τρίτο πτυχίο και από τα καλά πανεπιστήμια του διεθνούς ακαδημαϊκού συστήματος; Εκείνος που έχει οικονομική δύναμη. Αυτός είναι ένας προβληματισμός.

Το δεύτερο, οι δεξιότητες και η κατάρτιση ή το πρώτο πτυχίο συν τις δεξιότητες και την κατάρτιση, μας φτιάχνει μια ισορροπία στο μέσο όρο και όταν ευδοκιμήσει το σύστημα.

Στο επίπεδο των διευθυντικών στελεχών, δηλαδή στην πρώτη βαθμίδα των οικονομικών και κοινωνικών όρων, δεν μετέχει εκείνος ο οποίος θα μάθει κομπιούτερ ή θα μπει σε ένα πρόγραμμα, που θα έχει απαίτηση η αγορά.

Τέλος, οι τεχνίτες, οι artisanship, είναι πρόβλημα στη συνολική, αν αφήνει η παγκόσμια σχεδίαση και δράση της οικονομικής λειτουργίας χώρο για τους τεχνίτες.

Και θα μείνει ύστερα ο χώρος δια τον χειρώνακτα ή αυτό που λέμε στην αγγλική οικονομική ορολογία blue collar workers.

Γιατί το λέω αυτό; Το λέω γιατί πρέπει να συνειδητοποιήσουμε και να είμαστε σε ετοιμότητα μέσω των προγραμμάτων της διά βίου μάθησης να ενθαρρύνουμε την πρωτοτυπία -εκεί είναι το μεγάλο πλεονέκτημα που αποκτάται- τη φαντασία, την καινοτομία, την πατέντα. Αυτή η λεπτομέρεια -με το άτομο να ζητάει να βρει τους τρόπους και τους δρόμους να βελτιώνει την οντότητά του- για τη δεξιότητα, για τη φαντασία, για την πατέντα, για την πρωτοτυπία κινεί τον τροχό της ιστορίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω το νομοσχέδιό μας -και η πολιτική εφαρμογή περισσότερο- να είναι σε ετοιμότητα να υποδεχθεί αυτό το καταπληκτικό, το μαγικό στοιχείο της ανθρώπινης φαντασίας, ευφυΐας και πρωτοβουλίας έτσι ώστε να έχουμε τα μέγιστα δυνατά αποτελέσματα.

Καταλήγω με το να επαναλάβω τις αρετές και τις αξίες που εμπεριέχει το νομοσχέδιο για τη συνέχεια του κράτους. Συστηματοποιεί όλο το υπάρχον σύστημα για τον εξευρωπαϊσμό ή την εναρμόνιση προς τα ευρωπαϊκά δεδομένα, για τη σύνδεση της αγοράς και της εκπαίδευσης και τέλος, για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης του κράτους, της κρατικής μηχανής.

Νομίζω ότι ο δρόμος είναι σωστός. Θα έχει δυσκολίες. Το νομοσχέδιο, όμως, τέμνει διαφορές και ξεμπλοκάρει κάποια εμπόδια και κάποιες εμπλοκές οι οποίες υπήρχαν και για το συντονισμό και για τον τελικό στόχο και για τη λειτουργία του συστήματος της διά βίου μάθησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πολύδωρα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς θεωρούμε ότι το δικαίωμα στην πλήρη και σταθερή εργασία είναι δικαίωμα για κάθε εργαζόμενο. Επίσης θεωρούμε ότι ο κάθε πολίτης, ο κάθε εργαζόμενος, τα παιδιά του, πρέπει να έχουν πλήρεις δυνατότητες για ουσιαστική μόρφωση και εκπαίδευση.

Θα αναλύσω. Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινείται η λογική της Νέας Δημοκρατίας ή η λογική του ΠΑΣΟΚ; Σ' αυτήν τη λογική κινείται η Ευρωπαϊκή Ένωση; Ας ξεκινήσουμε από τη Λισαβόνα. Τι κάνει η Λισαβόνα; Κατοχυρώνει και προτείνει μεθόδους για την αύξηση της επιχειρηματικότητας με όσο το δυνατόν περισσότερη ελαστικότητα στην απασχόληση, εξ ου και ο όρος «απασχολήσιμος». Για μια δουλειά τώρα, για μια άλλη αύριο, για μια ειδικότητα αυτήν τη στιγμή, μετά από λίγους μήνες σε άλλη ειδικότητα. Αλλαγή του αντικειμένου κάθε τόσο, αλλαγή του εργοδότη. Αυτά λέει η Λισαβόνα και αυτά απαιτεί η αγορά. Αυτά απαιτούν οι επιχειρήσεις και τα κέρδη.

Στον εκπαιδευτικό τομέα, στον τομέα της παιδείας, δυστυχώς, όλες οι πολιτικές δυνάμεις που κινούνται στη λογική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Λισαβόνας προσπαθούν να υποτάξουν την πολιτική αυτήν της παιδείας, της εκπαίδευσης στη Λισαβόνα -εξάλλου το λέει και η εισηγητική έκθεση- στη λογική της αγοράς. Αυτό που λέμε, λοιπόν, «ελαστική απασχόληση», το ίδιο πάτε να κάνετε και στην παιδεία. Ελαστικότητα στις γνώσεις, στη μόρφωση, στην εκπαίδευση, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα στις ανάγκες της αγοράς.

Εμείς είμαστε αντίθετοι. Εμείς δεν θεωρούμε ότι η καπιταλιστική αγορά μπορεί να είναι ο γνώμονας για το τι εκπαίδευση και τι μόρφωση θα παίρνει ο κόσμος. Γι' αυτό και απαιτούμε δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση για όλους. Και η όποια επαγγελματική εκπαίδευση να γίνεται μετά τη δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και μάλιστα ενταγμένη συνέχεια στο σύστημα της δωδεκάχρονης εκπαίδευσης. Και είμαστε αντίθετοι και με τα ΤΕΕ και με τα ΙΕΚ και με τα ΚΕΚ γι' αυτόν το λόγο. Γιατί θεωρούμε ότι ορισμένες βασικές γνώσεις -αυτές μετά τη δωδεκάτη τάξη, του Λυκείου εν πάση περιπτώσει, σήμερα- πρέπει να τις έχουν όλοι οι άνθρωποι. Και στα πανεπιστήμια να παίρνει τις βασικές γνώσεις, να γνωρίζει το αντικείμενο. Και τις νέες αλλαγές που φέρνει η επιστήμη δεν είμαστε αντίθετοι να τις αποκτά κάποιος -όσες δεν μπορεί μόνος του- με ένα συστηματικό τρόπο μέσω της επιμόρφωσης. Επιμόρφωση ναι, αλλά όχι προγράμματα με διακόσιες πενήντα ώρες, όπως λέει το νομοσχέδιο. Επιμόρφωση ενός έτους, με τον ελεύθερο χρόνο, να φύγει από τη δουλειά για να επιμορφώνεται. Αυτό φτιάχνει άνθρωπο εκπαιδευμένο, επιστήμονα ολοκληρωμένο, ο οποίος εύκολα και με τις δικές του δυνάμεις μπορεί να αποκτήσει πολλές από τις καινούριες γνώσεις λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αλλαγές που γίνονται. Κι όπου δεν μπορεί, να το κάνει με επιμόρφωση. Αυτό όμως προϋποθέτει άλλη κοινωνία και άλλη οικονομία, όπως λέμε εμείς. Σε μια οικονομία καπιταλιστική, όπου όλα υποτάσσονται στο κέρδος των επιχειρηματιών, φυσικό είναι να συνδέεται και να υποτάσσεται και η παιδεία στους κανόνες της αγοράς και στο τι επιθυμούν οι εργοδότες.

Αυτό πάει να κάνει και το νομοσχέδιο. Ένα παραπέρα βήμα αντιδραστικής αναδιάρθρωσης στην εκπαίδευση. Αυτή η λογική ήταν του Αρχηγού του ΠΑΣΟΚ -«Πάλι το ΠΑΣΟΚ πιάνετε:», θα μου πουν συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ- ο οποίος πριν από μερικούς μήνες μας είπε ότι πρέπει να συγκλίνουν ή και να ενωθούν τα δύο Υπουργεία, το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Απασχόλησης.

Σε αυτήν τη λογική κινείται και η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για πολυκέντρο, που θα έχει τη διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση, δηλαδή και ό,τι έχει σχέση με πανεπιστήμιο και ό,τι έχει σχέση με μέση εκπαίδευση και ό,τι έχει σχέση με απλή κατάρτιση για να αποκτήσει κάποιος δεξιότητες. Όλα μαζί! Υπουργείο Εργασίας και Υπουργείο Παιδείας, εκπαίδευση και απασχόληση. Όλα μαζί και τελικά υποταγή στους επιχειρηματίες.

Αυτά είναι επιλογές που έχουν γίνει βάσει ορισμένων αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Οι συγκεκριμένοι σταθμοί είναι η Μπολόνια, ακολούθησε η Πράγα, το Βερολίνο και πρόσφατα το Μπέργκεν.

Τι λέει το Μπέργκεν; Ότι πρέπει να αντικατασταθεί η ανώτατη εκπαίδευση εν προκειμένω με άθροισμα κατακερματισμένων μαθήσεων, δηλαδή διδακτικών εννοιών. Ενότητες διδακτικές και όχι όλο το αντικείμενο. Ταυτόχρονα να δίνεται πιστοποίηση και μοριοδότηση.

Μίλησε η κυρία Υπουργός για ένα βιβλιόριο. Θα έχεις το πτυχίο, θα έχεις χαρτιά από το πρόγραμμα κατάρτισης και θα τα έχεις όλα γραμμένα. Και δίπλα θα έχεις και τα μόρια, για να πας στον εργοδότη και να σου λέει «Σε θέλω για έξι μήνες, για τα υπόλοιπα χρόνια δεν ξέρω. Μετά από έξι μήνες θα δούμε, εάν έχεις και εκείνες τις γνώσεις για εκείνη την ειδικότητα».

Και όλα αυτά, λέει το Μπέργκεν, ανεξάρτητα από τον τρόπο και τον τόπο απόκτησης αυτών των πιστοποιητικών. Μπορεί να αφορά και ΑΕΙ, ΤΕΙ, ΙΕΚ, ΚΕΚ, κολέγια, επαγγελματική εμπειρία. Όλα μέσα και μόρια! Αυτά συζητήσαν οι Υπουργοί και συμφώνησαν.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κάνει κάποια βήματα και αυτό το νομοσχέδιο. Γι' αυτό και οι πανεπιστημιακοί, το διδακτικό προσωπικό, σε όλη την Ελλάδα είναι αντίθετοι. Μη μας επικαλείστε τους πρυτάνεις. Εδώ γίνονται κινητοποιήσεις. Ο εκπρόσωπος τους στην αρμόδια επιτροπή, όπως διάβασα, ήταν κατηγορηματικά αντίθετος. Κινείται λίγο πολύ στη δική μας λογική. Η κριτική του δεν ταυτίζεται, αλλά πλησιάζει στη δική μας λογική, γιατί τα ζουν οι άνθρωποι και γι' αυτό το λόγο απεργούν και διαδηλώνουν.

Δεν οδηγούμαστε σε ουσιαστική μόρφωση και εκπαίδευση, αλλά σε αποδιοργάνωση των μορφών συστηματοποιημένης και επιστημονικής εκπαίδευσης, ώστε να αποκτούν όσοι πηγαίνουν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή και παρακάτω, σε όλο το σύστημα της εκπαίδευσης, κάποιες γνώσεις αποσπασματικές και εφήμερες. Αυτούς, βέβαια, τους χρειάζονται οι επιχειρηματίες, αλλά δεν θα έχουν πλήρη μόρφωση και συγκρότηση.

Έτσι αυτά τα συστήματα για την ανώτατη εκπαίδευση εν προκειμένω, μετατρέπονται σε υποβαθμισμένο προθάλαμο της διά βίου εκπαίδευσης. Τα ΙΕΚ, τα ΤΕΕ και τα ΚΕΚ ρυθμίστηκαν με νόμο του ΠΑΣΟΚ. Το καινούργιο που φέρνει η Νέα Δημοκρατία, πέρα από τις επιμέρους προσθέσεις και τα επιμέρους ζητήματα, είναι ότι ιδρύει στα πανεπιστήμια τα ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης. Στην πράξη, η διασύνδεση των πανεπιστημίων με τέτοιου είδους ινστιτούτα είναι το πρώτο βήμα για την ενοποίηση και την ισοπέδωση προς τα κάτω των πανεπιστημίων, διότι εμείς δεν βλέπουμε μόνο τι λέει η διάταξη, αλλά βλέπουμε και το τι έχει συμφωνήσει η Κυβέρνηση, όπως και το ΠΑΣΟΚ, στο Μπέργκεν. Και έτσι βλέπουμε την προοπτική για το τι πανεπιστήμια θα έχουμε.

Γι' αυτούς τους λόγους, το νομοσχέδιο δεν νομίζω ότι προωθεί τη διά βίου μάθηση, αλλά τη διά βίου αμάθεια. Αυτό κάνει το νομοσχέδιο.

Εκτός από το στόχο της διασύνδεσης και τελικά ενοποίησης και ισοπέδωσης των πανεπιστημίων με τα ινστιτούτα και την κατάρτιση, διότι περί κατάρτισης στην ουσία πρόκειται, δεν πρόκειται για επιμόρφωση, το δεύτερο που γίνεται είναι ότι δημιουργείται μηχανισμός πιστοποίησης των επαγγελματικών ικανοτήτων. Αυτό αφορά την κατάρτιση, δεν αφορά τα πανεπιστήμια κατ' αρχήν. Το επόμενο βήμα θα αφορά και τα πανεπιστήμια. Δηλαδή θα πιστοποιούν οι οργανώσεις των κοινωνικών εταίρων –σε τελευταία ανάλυση οι εργοδότες, διότι αυτοί έχουν τον τελικό λόγο σε αυτές τις προτάσεις, και τα συνδικαλιστικά όργανα που έχουν τις γνωστές ηγεσίες συμφωνούν με προτάσεις των εργοδοτών –τα επαγγελματικά περιγράμματα, δηλαδή ποιο θεωρείται επάγγελμα, ποιο θεωρείται ειδικότητα, ποιες δραστηριότητες και με βάση αυτό θα καθορίζονται και τα προγράμματα και το πιστοποιητικό που θα παίρνει κάποιος ότι έχει αποκτήσει κάποια επαγγελματική ικανότητα για το συγκεκριμένο επάγγελμα, για το συγκεκριμένο περιγύραμα. Ξαν πρώτο βήμα γίνεται για τα ΙΕΚ, για τα ΤΕΕ και για τα ΚΕΚ αυτό, για τα προγράμματα, δηλαδή, που έχουν σχέση με το επίπεδο αυτών

των εκπαιδευτικών φορέων. Όμως το επόμενο βήμα θα είναι και για τα πανεπιστήμια.

Το τρίτο σημαντικό είναι ότι δίνεται η δυνατότητα στο Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων, στη ΓΣΕΕ, στην ΑΔΕΔΥ, στη ΓΣΒΕ και σε άλλους φορείς, στην εκκλησία παραδείγματος χάρι, για παροχή εκπαίδευσης, για να ιδρύσουν και αυτοί ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης. Δηλαδή από τη μια επιμένετε ότι τα ινστιτούτα δια βίου εκπαίδευσης αφορούν τα πανεπιστήμια, από την άλλη παίρνετε κάποιους φορείς που δεν έχουν σχέση με πανεπιστήμιο και δίνετε και σε αυτούς τη δυνατότητα για ινστιτούτα δια βίου εκπαίδευσης. Δεν συνδέεται αυτό με την προοπτική η ΓΣΕΕ, η εκκλησία –και δεν ξέρω ποιοι άλλοι– να κάνουν μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα πανεπιστήμια, να παρακάμψετε το Σύνταγμα; Συνδέεται ή δεν συνδέεται με αυτήν την προοπτική που θα είναι σε κάποιο επόμενο νομοσχέδιο;

Με την ευκαιρία αυτή βάζουμε το εξής ερώτημα. Στα ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης των πανεπιστημίων θα μπορούν να μπαίνουν και μη απόφοιτοι πανεπιστημίων;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Λέτε «όχι». Το είδα στη διάταξη, στο άρθρο 2. Έτσι όπως είναι η διατύπωση, δεν το αποκλείει εντελώς.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το αποκλείει.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Προσέξτε τη διατύπωση. Στα άρθρα θα μπορούσαμε να το κουβεντιάσουμε.

Αλλά γιατί μας τα λέτε αυτά στην εισηγητική έκθεση; Στην εισηγητική έκθεση η λογική σας είναι εντελώς διαφορετική. Λέτε στη σελίδα δύο ότι η ευελιξία αυτή δεν εκδηλώνεται μόνο με την εξατομίκευση των προγραμμάτων που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό ενός ιδρύματος, αλλά επιπλέον εκδηλώνονται και με το άνοιγμα και τη διεύρυνση του συστήματος ανανέωσης δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνται είτε στο πλαίσιο της τυπικής εκπαίδευσης, στα πανεπιστήμια δηλαδή, είτε και της άτυπης εκπαίδευσης. Τελικός στόχος –πρόκληση για τα ιδρύματα ανωτάτης εκπαίδευσης είναι να θεσμοθετήσουν διαδικασίες δια βίου εκπαίδευσης τέτοιες που θα δίνουν σε όλους τους πολίτες και όχι μόνο στους απόφοιτους.

Και βάζω το ερώτημα. Μήπως στο άρθρο 2, έτσι όπως είναι η διατύπωση, εννοείτε ότι και οι μη απόφοιτοι θα μπαίνουν σε αυτά τα ινστιτούτα; Θα μπαίνουν στα ινστιτούτα της ΓΣΕΕ, αλλά θα μπαίνουν και στα ινστιτούτα των πανεπιστημίων; Υπάρχουν ερωτηματικά. Διότι στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 λέει: «Υπηρεσίες διά βίου εκπαίδευσης σε αποφοίτους παρέχουν τα ινστιτούτα», δεν λέει ότι δεν παρέχουν σε άλλους που δεν είναι απόφοιτοι.

Τελιώνω με δύο παρατηρήσεις ακόμα. Η πρώτη δείχνει τη σύνδεση της αγοράς με πανεπιστήμια, την υποταγή των πανεπιστημίων σιγά - σιγά στην αγορά. Αυτό φαίνεται από πολλές πλευρές. Φαίνεται πρώτα και κύρια με το συντονισμό που γίνεται ανάμεσα στην επιτροπή διά βίου μάθησης με το εθνικό σύστημα σύνδεσης επαγγελματικής εκπαιδευτικής κατάρτισης με την απασχόληση. Το ένα ανήκει στο Υπουργείο Εργασίας και το άλλο ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας. Φαίνεται από τη σύνθεση της επιτροπής της διά βίου μάθησης που είναι υποβαθμισμένη. Ενώ στην άλλη επιτροπή, αυτή που υπήρχε επί ΠΑΣΟΚ, ήταν οι Υπουργοί, εδώ πέρα υποβαθμίζεται.

Το περιεχόμενο των προγραμμάτων ποιους θα το καθορίζει; Μια μονάδα που κατασκευάζεται σε υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας, στο ΟΕΚ. Δηλαδή, ό,τι αφορά ινστιτούτο των πανεπιστημίων το περιεχόμενο θα επηρεάζεται από εκείνο τον οργανισμό ή υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας που ασχολείται με κατάρτιση. Αυτός θα είναι ο πυρήνας. Να πως αυτή η διά βίου εκπαίδευση στην ουσία σπρώχνει τα πράγματα στη διά βίου κατάρτιση και όχι πραγματική εκπαίδευση και μάλιστα ανωτάτη εκπαίδευση.

Η τελευταία παρατήρηση αφορά το ό,τι θα πληρώνουν διδάκτρα. Φτάνει πια! Παντού πλέον προχωρούμε έτσι. Βεβαίως, δεν είναι ανώτατη εκπαίδευση, είναι ινστιτούτο, αλλά το ό,τι θα πρέπει να πληρώνουν διδάκτρα για να τα βγάζουν πέρα το θεω-

ρούμε εντελώς απαράδεκτο.

Θεωρούμε ότι είναι ένα ζήτημα αυτό που βάζει το ΠΑΣΟΚ, ότι δηλαδή θα πρέπει να υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια, ποιοι φοιτητές, ποιοι σπουδαστές, ποιοι τελειόφοιτοι θα παίρνουν μέρος σε αυτά τα προγράμματα, αλλά αυτό δεν είναι το κύριο. Βεβαίως, θα πρέπει να υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια και να μην τα αφήσουμε σε υπουργική απόφαση, όπου η κάθε κυβέρνηση θα βάζει τους δικούς της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας, κ. Γιαννάκου.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να διευκρινίσω δύο - τρία ζητήματα, τα οποία έθεσε ο κ. Σκυλλάκος για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις.

Ως προς το Μπέργκεν ουδμία τέτοια πρόβλεψη υπάρχει εκεί. Όπως ξέρετε, η πρόβλεψη που υπήρχε από τη διαδικασία της Μπολόνια ήταν προπτυχιακός τίτλος σπουδών τουλάχιστον τριών ετών. Στο δε Βερολίνο είχε εισαχθεί η έννοια shorter higher education linked to the first cycle. Το λέω αγγλικά όπως γράφεται, δηλαδή μικρότερη περίοδος σπουδών μέσα στην ανώτατη εκπαίδευση. Αυτό διεγράφη οριστικώς μετά από δικό μας αίτημα. Αναφέρεται ότι άλλες ενδιαμέσες υπηρεσίες εκπαίδευσης ή όσα άλλα αφορούν στα κράτη-μέλη και -καθένας κάνει αυτό που θέλει στο κράτος - μέλος- δεν συνιστούν καμία υποχρέωση ευρωπαϊκής πολιτικής.

Η μόνη υποχρέωση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης γι' αυτούς που προσυπογράφουν είναι. Προπτυχιακό, μεταπτυχιακό και διδακτορικό. Και όπως έχουν τα πράγματα σήμερα στην Ελλάδα δεν τα αγγίζει τίποτα από τις αποφάσεις του Μπέργκεν. Ουδείς, λοιπόν, φόβος και ανησυχία υπάρχει. Εάν η Γαλλία ή η Βρετανία θέλουν να κάνουν σεμινάρια, θέλουν να κάνουν άλλου είδους συστήματα μάθησης ή εάν εμείς έχουμε τα ΙΕΚ ή όχι, αυτό είναι λογαριασμός του κάθε κράτους - μέλους και δεν το αγγίζει κανείς. Επομένως, ουδέν πρόβλημα υπάρχει πλέον με τη συμφωνία του Μπέργκεν απ' αυτά που υπήρχαν στις προηγούμενες συμφωνίες.

Είπατε για τα επαγγελματικά προσόντα. Κύριε Σκυλλάκο, τα επαγγελματικά προσόντα δεν προκύπτουν και από τα ακαδημαϊκά; Δεν δίνουν άδειες άσκησης επαγγέλματος το Τεχνικό Επιμελητήριο, οι ιατρικοί σύλλογοι κλπ.;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Να καταργηθεί και αυτό. Είμαστε αυτής της άποψης. Όταν παίρνεις το πτυχίο δεν περνάς πάλι εξετάσεις.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Α, μάλιστα. Εντάξει. Γιατί αισθάνθηκα σαν να έρχομαι για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Δηλαδή, σε αυτά που συμβαίνουν εδώ και χρόνια δεν έχουν εμπλοκή οι επαγγελματικές ενώσεις; Αυτά είναι πασίγνωστα. Ούτε μπορούμε να ισχυριστούμε ότι δεν προκύπτουν από τα ακαδημαϊκά προσόντα τα επαγγελματικά. Αυτά πείτε στους φοιτητές. Ομολογώ ότι απορώ με αυτό που είπατε, εκπλήσσομαι, διότι μέχρι σήμερα δεν είχα ακούσει το Κομμουνιστικό Κόμμα να λέει να καταργηθούν οι σχέσεις των επαγγελματικών οργανώσεων με τα επαγγελματικά προσόντα εκ των οποίων απορρέουν οι άδειες άσκησης επαγγέλματος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Των επιχειρηματιών.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό το νομοσχέδιο συστηματοποιεί συνολικά τη διά βίου μάθηση. Ξεκαθαρίζει ότι στα πανεπιστήμια μπορούν να εισάγονται τέτοια μαθήματα και να παίρνουν διά βίου μάθηση οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων. Και βεβαίως χρηματοδοτεί το κράτος και βεβαίως είναι ανοιχτό, ανάλογα με τα προγράμματα που θα φτιάξει το κάθε πανεπιστήμιο, το θέμα των διδασκτρών.

Αλλά, κύριε Σκυλλάκο, τώρα το ακούσατε αυτό το θέμα; Το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο Πατρών δεν έχει δίδακτρα; Τα μισά μεταπτυχιακά δεν τα βρήκαμε εμείς με δίδακτρα; Δηλαδή εάν ένας πολίτης μέσα στα ατομικά και ανθρωπίνια δικαιώματά του θέλει να πάρει μια εξειδίκευση από και που θέλει και να την πληρώσει, εμείς θα τον εμποδίσουμε; Αυτό είναι αντισυνταγματικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μετά τις αγορεύσεις

των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και της παρέμβασης της κυρίας Υπουργού συνεχίζουμε με τον κατάλογο των εγγεγραμμένων Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Γιώργος Βασιλείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ταπεινή μου άποψη είναι ότι με το παρόν νομοσχέδιο το Υπουργείο Παιδείας κάνει ένα βήμα προς τον πολιτισμό. Οι ευρύτερες έννοιες του πολιτισμού και της παιδείας είναι έννοιες άρρηκτα δεμένες. Το αμάλαμα που προκύπτει είναι δύο άλλες έννοιες, η έννοια της προόδου και η έννοια της ποιότητας της ζωής. Νομίζω ότι το Υπουργείο Παιδείας με το παρόν νομοσχέδιο κάνει ένα τολμηρό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτό συγχαίρω τους αρμόδιους κυρίους Υπουργούς.

Επιτρέψτε μου να σχολιάσω με όλο το σεβασμό τα λεγόμενα του εισηγητού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Συμφωνώ απόλυτα μαζί σας, κύριε εισηγητά, με την έννοια της λέξης σπορά. Αυτό κάνουμε. Είχατε πάρα πολλά χρόνια στη διάθεσή σας. Σας εμπιστεύτηκε ο ελληνικός λαός και σας έδωσε το δικαίωμα να σπείρετε, να θερίσετε, να ξανασπείρετε και να ξαναθερίσετε. Στις 7 του Μάρτη βάζοντας τα αποτελέσματα στην πλάστιγγα των εντυπώσεων χωρίς να μηδενίζω και να ισοπεδώνω τίποτα, φάνηκε ότι τα αρνητικά -βεβαίως υπήρχαν και τα θετικά- βάρυναν περισσότερο. Ο ελληνικός λαός έχει δώσει εντολή στη Νέα Δημοκρατία να σπείρει και σας καλούμε σε αυτήν τη σπορά μήπως επιτέλους έχουμε καρπούς που θα πάνε μπροστά τα παιδιά μας.

Η διά βίου μάθηση θα είναι για όλους μια αναγκαιότητα στην αυγή του 21ου αιώνα. Οφείλει να είναι προσβάσιμη σε όλους. Με τη φράση αυτήν κατέληγε το ανακοινωθέν ύστερα από μια συνάντηση των Υπουργών Παιδείας των χωρών του ΟΟΣΑ το 1996. Ζούμε στην εποχή που η συνεχής εκπαίδευση θεωρείται απαραίτητη προϋπόθεση για την ατομική και επαγγελματική ανάπτυξη κάθε πολίτη και εργαζόμενου. Η ταχύτατη αύξηση των γνώσεων ιδιαίτερα σε ορισμένες επιστήμες δημιουργεί ανάγκες επιμόρφωσης και συμπλήρωσης της εκπαίδευσης. Οι αλλαγές στα επαγγελματικά αντικείμενα, απαιτούν να παρέχεται η δυνατότητα συνεχιζόμενης εκπαίδευσης.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στη σύγχρονη εποχή το άτομο αναπτύσσεται, εξελίσσεται, δημιουργείται σε μια διαρκώς μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας επηρεαζόμενη από τις κοινωνικές πολιτικές και από τις τεχνολογικές διαφοροποιήσεις και αλλαγές μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Πληροφορίες που σήμερα είναι επίκαιρες, ή εκπαίδευση που απαιτείται για συγκεκριμένες θέσεις εργασίας συνεχώς μεταβάλλονται. Έτσι έννοιες όπως η διά βίου μάθηση και η ανάπτυξη βασικών δεξιοτήτων, η κινητικότητα και η πολυπολιτισμικότητα καθώς και η έννοια της επαγγελματικής ανάπτυξης και σταδιοδρομίας ως μία σειρά επιλογών που γίνονται σε όλη τη ζωή του ατόμου, παίρνουν σημαντικό ρόλο και επιβάλλουν μια ολική θεώρηση της πορείας του ατόμου στο χώρο της εκπαίδευσης και της εργασίας.

Το ευρωπαϊκό συμβούλιο της Λισαβόνας το Μάρτιο του 2000 έθεσε ως στρατηγικό στόχο να καταστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση η πιο ανταγωνιστική και δυναμική κοινωνία της γνώσης στον κόσμο.

Η πολιτική της εκπαίδευσης και της κατάρτισης θα τεθεί σε ένα πλαίσιο μάθησης διά βίου και σε συνάρθρωση με τα σημαντικά στοιχεία των πολιτικών επιλογών για τη νεολαία, την απασχόληση, την κοινωνική ένταξη και την έρευνα. Μέχρι και πρόσφατα στη χώρα μας όχι μόνο η διά βίου μάθηση δεν ήταν πραγματικότητα αλλά ούτε και η εκπαίδευση δεν είχε εναρμονιστεί με τις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας. Δυστυχώς ο θεσμός αυτός από τη χώρα μας έλειπε. Και μου έκανε μάλιστα φοβερή εντύπωση -το είπα μάλιστα και στην επιτροπή- όταν απόφοιτος πανεπιστημίου δεν γνώριζε να συντάξει βιογραφικό σημείωμα, ενώ στην Ευρώπη υπάρχει εδώ και πάρα πολύ καιρό ένα υπόδειγμα κοινού βιογραφικού σημειώματος που όλοι οι Ευρωπαίοι το γνωρίζουν.

Η Κυβέρνηση αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα του θεσμού της διά βίου μάθησης από την πρώτη μέρα που ανέλαβε προσανατολίστηκε στην εισαγωγή του θεσμού αυτού στην ελληνι-

κή κοινωνία, όπως και σε άλλες αναγκαίες θεσμικές και διαρθρωτικές αλλαγές στην εκπαίδευση.

Η επεξεργασία των δεδομένων αυτών και η πραγμάτωση των θεσμικών αλλαγών και αναγκαιοτήτων ήδη αποφέρει καρπούς. Το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας αποτελεί θα έλεγα απόσταγμα κοινωνικού διαλόγου και επιστημονικής επεξεργασίας όλων των παραμέτρων του βασικού αυτού θεσμού. Η διά βίου μάθηση αναγνωρίζεται ως βασική παράμετρος της κοινωνίας, της οικονομίας, της ανάπτυξης, του ανταγωνισμού και της παιδείας. Τίθεται ένα οργανωμένο και συστηματοποιημένο πλαίσιο για τη λειτουργία του μακρόπνοου και ωφέλιμου αυτού σχεδίου.

Στη γνώση δεν υπάρχουν όρια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και η παροχή της και η επικαιροποίησή της πρέπει να αποτελούν πρώτιστη υποχρέωση του κράτους. Η γνώση και η παιδεία δεν πρέπει να αποτελούν πεδίο ούτε διαπραγματεύσεων, ούτε συμφερόντων. Αντίθετα πρέπει να υπάρχει γενική συναίνεση στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να το αντιληφθούμε όλοι μας ότι η Νέα Δημοκρατία για πρώτη φορά στα εκπαιδευτικά χρονικά της χώρας μας εισάγει και θέτει τις γερές βάσεις για την ευδοκίμηση ενός θεσμού που σε ευρωπαϊκό επίπεδο λειτουργεί εδώ και χρόνια. Αυτήν την προσπάθεια πρέπει όλοι μας να τη στηρίζουμε χωρίς μικροκομματικές αντιλήψεις οι οποίες είναι και ο χειρότερος εχθρός για το σύστημα της παιδείας στο τόπο μας, για τις γνώσεις των παιδιών μας πάνω από όλα αλλά και για την κοινωνία μας.

Η Νέα Δημοκρατία κάνει ένα σπουδαίο έργο στο χώρο της παιδείας και με κριτήρια όχι πολιτικά αλλά με μοναδικό γνώμονα το εθνικό και δημόσιο συμφέρον. Συνεπώς αντίδραση στείρα στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει πόλεμος στην παιδεία και στις γνώσεις που το κράτος παρέχει στα παιδιά μας και στην κοινωνία μας. Σημαίνει οπισθοδρόμηση, στασιμότητα μακριά από το τρένο των γνώσεων.

Και μιλάω για συναίνεση διότι είναι εθνικό θέμα η διά βίου μάθηση και δεν χωράει αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, ιδίως όταν το Υπουργείο Παιδείας έχει κάνει ένα τεράστιο έργο το οποίο προφανώς συνεχώς θα εμπλουτίζεται, μα πάνω από όλα αποτελεί και θα πρέπει όλοι να το ομολογήσουμε, αποτελεί ένα γενναίο ξεκίνημα. Εδώ είναι η έννοια της σποράς και μια σοβαρή προσπάθεια.

Το σύνολο του σχεδίου νόμου τυποποιεί και πραγματώνει ένα πάγιο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας το οποίο αποτελούσε ομολογουμένως πειραματικό εγχείρημα στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας και της γνώσης.

Το σχέδιο νόμου διαμορφώνει ένα πλήρες οργανωτικό πλαίσιο για τα προγράμματα διά βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης, παράλληλα οργανώνει το θεσμό της διά βίου μάθησης, κατάρτισης και εκπαίδευσης με προγράμματα ορίζοντας την πολυσχεδία των φορέων που καλούνται να τα υλοποιήσουν.

Σπουδαία καινοτομία και δεν μπορεί κανείς αυτό να το αμφισβητήσει αποτελεί δυνατότητα των ΑΕΙ και ΤΕΙ να ιδρύουν ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης. Η διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση αποτελεί πλέον νομοθετική πραγματικότητα, θεσμός που απουσίαζε από τη χώρα μας. Η ρύθμιση περαιτέρω με το δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου, θεμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης συμβάλλουν καταλυτικά στην κάλυψη κάποιων κενών και εμπλουτίζουν το χώρο της εκπαίδευσης των νέων. Ομοίως και οι σχετικές τροπολογίες πιστεύω ότι αποτελούν θετική προσέγγιση και ρύθμιση διοικητικών θεμάτων στο χώρο της εκπαίδευσης. Η σπουδαιότητα του θεσμού της διά βίου μάθησης αγκαλιάζει πολλούς τομείς της ελληνικής πραγματικότητας και η έλλειψή της ήταν ένα μεγάλο κενό.

Θεωρώ ότι με αυτό πλέον καλύπτεται και η σοβαρότητα με την οποία το Υπουργείο Παιδείας αγκαλιάζει το θεσμό αυτό είναι το καλύτερο εγγύημα για την ευδοκίμησή του και την αποτελεσματικότητά του προσφορά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ.

Βασιλείου.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ξενοφών Βεργίνης.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι, ιδιαίτερα, γιατί με το παρόν σχέδιο νόμου μπορούμε όλοι να συμφωνήσουμε και ως προς το περιεχόμενο, αλλά και ως προς τους στόχους που έρχεται να εξυπηρετήσει αυτό το σχέδιο νόμου. Πρέπει να συμφωνήσουμε γιατί όλοι μας νομίζω ότι συναντιόμαστε σ' αυτό που λέμε «άνθρωπος». Στόχος, λοιπόν, του νομοσχεδίου -κεντρικό του σημείο- είναι ο άνθρωπος.

Συνεπώς είναι βέβαιο πως ό,τι έρχεται να υπηρετήσει τον άνθρωπο μπορεί, πράγματι, να βρει μια καταξίωση μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο.

Αν, λοιπόν, οι παρατηρήσεις μας είναι ορθές, θα μπορούν ορισμένα σημεία του νομοσχεδίου να σημειωθούν και, πράγματι, να βρουν μια καλύτερη ανταπόκριση.

Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι, πράγματι, αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα κατά τούτο. Ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να έχει ίσες ευκαιρίες στη ζωή του ή ισοδύναμες πρωτοβουλίες, όταν εμείς του δημιουργούμε πράγματι το περιβάλλον ώστε να μπορεί να αντλεί τις ίσες ευκαιρίες.

Όταν, όμως, ο άνθρωπος ζει σε διαφοροποιημένες συνθήκες, χωρίς δυνατότητες ίσων ευκαιριών και κυρίως, όταν δεν του δίνουμε τα μέσα και τους τρόπους να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καιρών, τότε του αφαιρούμε το αναφαίρετο, για τον άνθρωπο, δικαίωμα να μπορεί να ανταποκριθεί στις σημερινές συνθήκες.

Στις σημερινές, λοιπόν, συνθήκες, δηλαδή σ' αυτόν τον πολυσύνθετο και πολυδαίδαλο κόσμο που απαιτεί αυξημένες γνώσεις και εμπειρίες για να ανταποκριθεί ο άνθρωπος, δεν μπορεί παρά πράγματι να μην παραγνωρίζονται οι ιδιαιτερότητες εκείνες που επιβάλλει και ο χρόνος, αλλά και ο χώρος. Επομένως, το νομοσχέδιο πρέπει να ανταποκριθεί σε μία χρονοχωροταξική απαίτηση των καιρών.

Άρα, κύριε Υπουργέ, πράγματι βλέπουμε από το νομοσχέδιο ότι πρέπει η εκπαίδευση, η διά βίου εκπαίδευση, η κατάρτιση, η μάθηση συνολικά, να ανταποκρίνεται έτσι ώστε να καλύπτει το σύνολο εκείνων των πολιτών που αντιμετωπίζουν διαφοροποιημένες καταστάσεις και συνθήκες όπου ζουν.

Το δεύτερο σημαντικό σημείο είναι ότι η διά βίου εκπαίδευση, η κατάρτιση και μάθηση συνολικά οδηγεί τον άνθρωπο σε αναβαθμισμένη ποιότητα ζωής και τον ολοκληρώνει ως προσωπικότητα.

Εάν αυτό αποτελεί στόχο και σκοπό, τότε πράγματι το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων του ανθρώπου και από πλευράς ηλικίας, αλλά και από πλευράς απαιτήσεων και αναγκών μέσα από την άσκηση του επαγγέλματός του είτε αυτό είναι επάγγελμα που ανταποκρίνεται στη γνώση είτε είναι επάγγελμα που ανταποκρίνεται στην άσκηση της πρακτικής και άρα, λοιπόν, στις δεξιότητες.

Συνεπώς, εδώ πρέπει πράγματι να δώσει κανείς μεγαλύτερη σημασία στη λεγόμενη «ενσωματωμένη τεχνολογία» και όχι απλά στην τεχνολογία. Άρα, η μεταφορά της τεχνολογίας απαιτεί πράγματι υλική αποζημίωση και επομένως χρηματική καταβολή, καταβολή χρηματικών πόρων, προκειμένου κανείς να την αποκτήσει. Όμως, μπορεί να αποκτήσει τεχνολογία χωρίς να έχει τεχνογνωσία. Οπότε, η απόδοση της τεχνολογίας είναι από μηδενική μέχρι ελαχίστη.

Έχουμε τη νέα τεχνολογία και είναι σημαντική η συνεισφορά της, εφόσον υπάρχει τεχνογνωσία, άρα «ενσωματωμένη τεχνολογία». Και αυτή η «ενσωματωμένη τεχνολογία» πρέπει να διαχέεται σε όλα τα επίπεδα της ανθρώπινης δραστηριότητας, συνεπώς λοιπόν και σε όλα τα επίπεδα μόρφωσης.

Το περιεχόμενο, λοιπόν, του νομοσχεδίου είναι πολυσήμαντο και από αυτήν την πλευρά πρέπει να το δούμε. Δεν αφορά μόνο γνώσεις. Δεν αφορά μονάχα ολοκλήρωση της προσωπικότητας. Αφορά και δεξιότητες. Επομένως, το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου πρέπει τελικά να προσέξουμε σε ό,τι αφορά την τεχνογνωσία. Και δεν είναι μονάχα –επαναλαμβάνω– τεχνογνωσία με την έννοια της τεχνικής, αλλά και με την έννοια του τρόπου, της ποιότητας ζωής και άρα της ανθρωπιστικής πλευράς.

Το δεύτερο πολύ σημαντικό στοιχείο αυτού του νομοσχεδίου είναι και το ότι αφορά την κινητικότητα της εργασίας. Επομένως, αφορά και την οικονομία, την ανάπτυξη. Αγγίζει τα θέματα της μάθησης και συνεπώς τα θέματα της απασχόλησης και της ανεργίας.

Θέλουμε, λοιπόν, μία κοινωνία που να μπορεί να ανταποκριθεί στις σημερινές ανάγκες και απαιτήσεις κυρίως του ίδιου του ανθρώπου, αλλά και προς τον πλησίον και, επομένως, και προς το περιβάλλον του. Αυτό σημαίνει ότι χρειαζόμαστε ένα ανθρώπινο δυναμικό με σημαντική δυνατότητα κινητικότητας.

Η κινητικότητα δε εργασίας είναι ο μοχλός απόδοσης του παράγοντα που λέμε «εργασία». Οι συντελεστές παραγωγής, απ' ό,τι γνωρίζουμε όλοι, το έδαφος, η εργασία, το κεφάλαιο και η ανταγωνιστικότητα, με την έννοια της επιχειρηματικότητας, όλα εστιάζονται τελικά στον άνθρωπο. Διότι αν υπάρχει δυνατότητα της εσωτερικής, όπως σας είπα, τεχνογνωσίας - άρα ενσωματωμένης τεχνολογίας- μπορεί και ο αγρότης, ο οποίος καλλιεργεί τον αγρό, θαυμάσια να αυξήσει την απόδοσή του και επομένως, την παραγωγικότητά του, αλλά εξίσου η εργασία ανταποκρίνεται στην απόδοση -και επομένως και εδώ στην αποδοτικότητα και ανταγωνιστικότητα- το κεφάλαιο, εξίσου, αλλά κυρίως η επιχειρηματικότητα.

Άρα, η κινητικότητα της εργασίας απαιτεί γνώσεις, δεξιότητες και εξειδίκευση. Η δια βίου μάθηση δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να συντηρεί και να επαυξάνει. Από εκεί και πέρα ο εργαζόμενος να μπορεί να ανταποκριθεί στις καθημερινές επαγγελματικές απαιτήσεις της νέας τεχνολογίας.

Το επόμενο είναι η ανάπτυξη να ταιριάζει με την οικονομία της γνώσης. Πράγματι, δεν μπορούμε να δίνουμε καθημερινά γνώσεις περιττές, οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στο σημείο που ο ίδιος ο άνθρωπος καλείται να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Άρα, οι οικονομίες οι λεγόμενες «κλίμακος» -αυτό στην οικονομική επιστήμη- πρέπει να συνδέονται απόλυτα με τον φέροντα την οικονομική δυνατότητα των γνώσεων. Επομένως, θα πρέπει εδώ η εξαγωγή της τεχνολογίας, μέσα από την έρευνα και την τεχνογνωσία, να μπορεί να υπηρετεί πράγματι την ανάπτυξη και, επομένως, τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης.

Σήμερα τι παρατηρούμε; Η μεν Αμερική να παράγει τεχνογνωσία, η Ιαπωνία να κατασκευάζει την τεχνολογία και, βεβαίως, να έρχεται δυστυχώς εκ των υστέρων -μηδὲ εξααιρουμένης της Ευρώπης- η Ασία και η Αφρική και να αγοράζει τελικά τα προϊόντα της νέας τεχνολογίας.

Τέλος, πρέπει να προσέξουμε ότι όλα αυτά πρέπει να υπηρετούν τον άνθρωπο μέσα από συγκεκριμένο περιεχόμενο. Πρέπει, επομένως, να προσέξουμε το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, δηλαδή τι περιεχόμενο γνώσεων και διά βίου εκπαίδευση πρέπει να δίνουμε. Και αυτή πρέπει να έχει προσαρμοστικότητα, για να έχει αποδοτικότητα. Δεν μπορεί να έχουμε καθιερωμένα πρότυπα. Πρέπει να παρακολουθούμε την ευελιξία, την προσαρμοστικότητα και στη γνώση και στην εμπειρία.

Τέλος, το οργανωτικό, κύριε Υπουργέ, για να είναι αποδοτικό το διαδικαστικό και το διαχειριστικό μέρος και η πιστοποίηση -αν θέλετε- αυτής της παρεχόμενης υπηρεσίας γνώσεων και εμπειριών, πρέπει πράγματι να είναι άρτια δομημένο. Και εγώ πράγματι θέλω να παρατηρήσω -και θα τελειώσω με αυτό- ότι ορισμένα σημεία ίσως πρέπει να προσεχθούν.

Στη λεγόμενη «Εθνική Επιτροπή δια Βίου Μάθησης» μήπως, κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να είναι μόνο οι γενικοί γραμματείς και, βεβαίως, οι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων; Ή τουλάχιστον δεν πρέπει να ορίζετε τους εκπροσώπους των γενικών γραμματέων, διότι αυτοί είναι διορισμένοι; Αυτοί ανά πάσα στιγμή μπορούν να φύγουν από τη θέση τους. Μήπως, λοιπόν, θα πρέπει να είναι άνθρωποι επιστήμονες, μόνιμοι, που πρέπει να είναι μέλη αυτής της Εθνικής Επιτροπής ή, εν πάση περιπτώσει, να είναι γενικοί γραμματείς, αλλά να ορίζονται και οι εκπρόσωποι των γενικών γραμματέων ή των προέδρων των διαφόρων οργανισμών και επιχειρήσεων;

Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο καταξιώνει πράγματι το νομοθετικό έργο της Κυβέρνησης και, επιτέλους, επιβεβαιώνει αυτό που ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής έθεσε ως πρώτο στόχο, τον άνθρωπο, την εκπαίδευση και τον

πολιτισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Η συνάδελφος κ. Αθηνά Κόρκα-Κώνστα έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε το σχέδιο νόμου που αφορά τη συστηματικοποίηση της δια βίου μάθησης και της δια βίου κατάρτισης, καθώς και διατάξεις που αφορούν αρμοδιότητες του Υπουργείου Παιδείας για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αποτελεί μια ολοκληρωμένη νομοθετική ρύθμιση στον εν λόγω πολύ σημαντικό τομέα, τον τομέα της μάθησης, καθώς είναι γνωστό ότι σε αυτή την εποχή που ζούμε, την εποχή της τεχνολογίας, την εποχή του κομπιούτερ, την εποχή του διαδικτύου, την εποχή που οι εξελίξεις τρέχουν με μια ιλιγγιώδη ταχύτητα, είναι πλέον επιτακτική ανάγκη, η εκπαίδευση να μην περιορίζεται μόνο στη φοίτηση στο σχολείο, αλλά να επεκτείνεται και σε ολόκληρη τη ζωή του πολίτη.

Έτσι θα του δίνονται με αυτό τον τρόπο επιπλέον ευκαιρίες, ευκαιρίες, όπως ειπώθηκε, για να αναπτύξει τη δική του προσωπικότητα, αλλά και τη δυνατότητα να μπορεί να ανταποκριθεί στις δύσκολες απαιτήσεις των καιρών, στις απαιτήσεις γι' αυτή την επαγγελματική εξέλιξη και τον προσανατολισμό της επαγγελματικής δραστηριότητας ως προς την αγορά εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ανέφερε και η κ. Καλογήρου, η εισηγήτρια του νομοσχεδίου, καθώς και άλλοι συνάδελφοι, δυστυχώς μέχρι σήμερα οι παρεμβάσεις στον συγκεκριμένο αυτό τομέα, στον τομέα της μόρφωσης και της επαγγελματικής κατάρτισης δεν είχαν αυτά τα αποτελέσματα, τα οποία θα έπρεπε να είχαν μετά από όλα αυτά τα χρόνια, πόσο μάλλον, όταν δυστυχώς ο βασικός στόχος μέχρι τώρα ήταν πώς θα απορροφηθούν περισσότερα κοινωνικά κονδύλια. Και αυτό δεν συνδυάστηκε βέβαια απόλυτα και με τη γνώση και με την επένδυση στον άνθρωπο.

Και φυσικά, συμφωνώ κι εγώ ότι χάθηκαν και ευκαιρίες, χάθηκε και χρόνος για μια τέτοια επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό και στην ανθρώπινη γνώση. Και δυστυχώς, η χώρα μας έχει μια από τις αρνητικές πρωτιές, όπως και σε πολλούς άλλους τομείς, στις είκοσι πέντε πλέον χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης -μαζί με άλλη μία, την Πορτογαλία- όσον αφορά τη συμμετοχή των πολιτών στα προγράμματα της δια βίου εκπαίδευσης, στο 1/3 περίπου του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πολύ σημαντικό επίσης είναι ότι τα στοιχεία αναλφαριθμητικού βαραίνουν πάνω στη χώρα μας έναντι του 1% περίπου του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το χειρότερο ακόμα είναι ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των αναλφαριθμητών είναι γυναίκες, σε ποσοστό 68%, το διπλάσιο ακριβώς από τους άντρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αιτίες ποιες είναι; Να είναι συνθήκες διαβίωσης, συμφωνούμε. Να είναι κάποιες οπισθοδρομικές νοοτροπίες, συμφωνούμε. Αλλά μέσα στις αιτίες, μήπως είναι και η μη παροχή βοήθειας μέχρι τώρα από το κράτος, για να βοηθήσει τις γυναίκες να επιμορφωθούν; Και αυτά όλα τα στοιχεία που δίνουμε δυστυχώς δεν είναι πριν από δεκάδες χρόνια, είναι του 21ου αιώνα. Γι' αυτό έχουν πολύ σημαντική αξία και πρέπει να ληφθούν υπόψη προς μελέτη από δω και πέρα.

Και για να σταθώ λίγο και στην περιφέρεια, την οποία εκπροσωπώ μέσω του νομού μου, του Νομού Κορινθίας, δυστυχώς και η περιφέρεια Πελοποννήσου έχει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό αναλφαριθμητών, τόσο που είναι συνταρακτικό, ενώ αντίθετα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει ένα ποσοστό περίπου 11% και στην απασχόληση σε υπηρεσίες τεχνολογίας και επιστήμης περίπου 14%.

Αυτό είναι ένα παράδειγμα, που δείχνει ότι απαιτούνται αυτά τα άλματα που πρέπει να κάνουμε προς τη γνώση, όχι πλέον βήματα, αλλά άλματα. Και το συζητούμενο σχέδιο νόμου αυτό ακριβώς επιτυγχάνει.

Φιλοδοξεί να αποτελέσει μια ολοκληρωμένη παρέμβαση σε αυτό τον τομέα, να ενισχύσει τη συμμετοχή όλου του πληθυσμού σε αυτά τα προγράμματα γνώσης - ή των περισσότερων - να εξασφαλίσει την ποιότητα με συνεχείς βελτιώσεις, ώστε να

καλύπτονται οι ανάγκες ταυτόχρονα της κοινωνίας και του κάθε ενός ατόμου και να εξασφαλίσει όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα να έχουν πρόσβαση σε αυτά τα προγράμματα, συμμετέχοντας και το κυριότερο, προσελκύοντας περισσότερες νέες ηλικίες, την παραγωγική γενιά, θα λέγαμε, σε αυτή την κοινωνία της γνώσης, όπως απαιτείται.

Επίσης, πολύ βασικό είναι ότι θα προσελκύσει τα χαμηλότερου μορφωτικού επιπέδου άτομα και αναλφάβητους και ανθρώπους της υποχρεωτικής εκπαίδευσης του Δημοτικού και του Γυμνασίου και η κατάρτιση θα αποτελεί, θεωρώ, το σημαντικότερο εφόδιο για την επαγγελματική τους ζωή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θεσμοθέτηση του Ινστιτούτου της Διά Βίου Εκπαίδευσης υπό τον έλεγχο των ΑΕΙ καθώς και των ΤΕΙ θα δίνει την επιμόρφωση άρα τα εφόδια προς το μέλλον.

Επίσης, είναι πολύ σημαντική η σύσταση περιφερειακών επιτροπών, γιατί με αυτόν τον τρόπο για πρώτη φορά στο σχεδιασμό λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες για εκπαίδευση της κάθε μιας περιοχής, που φυσικά είναι διαφορετικές και για τη χώρα μας, για τις αγροτικές, ορεινές, πεδινές, μειονεκτικές περιοχές.

Η διά βίου εκπαίδευση και μάθηση θα εξασφαλίσει στους πολίτες τη γνώση, θα δώσει δηλαδή το εφόδιο, θα δώσει το εργαλείο να κερδίσουν τη μάχη για την εξασφάλιση δουλειάς, για την εξασφάλιση της απασχόλησης και της ανταγωνιστικότητας. Ένα κοινωνικό κράτος δεν μπορεί να προχωρά σε ανάπτυξη, αν δεν υπάρχει υψηλό επίπεδο γνώσης. Γι' αυτό και πρωταρχικός σκοπός της νέας διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, καθώς και προεκλογική δέσμευση ήταν η διαμόρφωση μιας εκπαιδευτικής πολιτικής, που βέβαια θα συνδυάζονταν και με την οικονομική προοπτική και με την κοινωνική διάσταση.

Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο σήμερα χαράζουν μία πορεία με στρατηγική και με στόχο διά αυτού του νομοσχεδίου την κατάρτιση, με δυνατότητα διαρκούς και ολοκληρωμένου εμπλουτισμού στις γνώσεις και με συνεχή μόρφωση. Είναι αναγκαιότητα πλέον να δοθούν στη χώρα μας νέες προοπτικές, είναι αναγκαιότητα να κάνει αυτό το μεγάλο βήμα, αυτό το μεγάλο άλμα το οποίο κάνει με αυτό το νομοσχέδιο για ανάπτυξη, αλλά απαγκιστρωμένη από τις αγκυλώσεις του παρελθόντος. Είναι ένα βήμα, είναι ένα άλμα που είναι συναφές προς τις σύγχρονες απαιτήσεις και φυσικά πάντα με επίκεντρο τη γνώση και τον ανθρώπινο παράγοντα.

Αυτά περιλαμβάνει το σχέδιο νόμου γι' αυτό και το υπερψηφίζουμε επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, συμφωνείτε να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση επί της αρχής και να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο περίπου στις 12.00' η ώρα και να συνεχίσουμε την Πέμπτη με τους συναδέλφους που είναι εγγεγραμμένοι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συμφωνώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Σαμπαζιώτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι γρήγορες και σημαντικές αλλαγές στον οικονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και τεχνολογικό τομέα που σηματοδοτούν τη σύγχρονη εποχή, προβάλλουν επιτακτική την ανάγκη για αναβάθμιση, επικαιροποίηση των γνώσεων και δεξιοτήτων των ατόμων, προκειμένου να ανταποκριθούν στις ολοένα και αυξανόμενες απαιτήσεις της επαγγελματικής, κοινωνικής αλλά και προσωπικής τους ζωής.

Η ανάγκη για συνεχιζόμενη εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση ώθησαν τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να σχεδιάσουν και να εφαρμόσουν πολιτικές στον τομέα της διά βίου μάθησης, δηλαδή στη διεύρυνση της μαθησιακής διαδικασίας και στην παροχή εκπαιδευτικών ευκαιριών σε όλη τη διάρκεια της ζωής των ατόμων.

Στόχοι της διά βίου μάθησης είναι η ενεργοποίηση των ατόμων και ομάδων για ατομική και κοινωνική ανάπτυξη, η προώθηση της ενεργούς συμμετοχής των πολιτών και η αύξηση των

δυνατοτήτων κοινωνικής ένταξης και απασχόλησης.

Η σπουδαιότητα της διά βίου μάθησης έχει αποτυπωθεί σε όλες τις εξελίξεις για την εκπαίδευση τόσο σε διεθνές όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Χαρακτηριστικότερη περίπτωση είναι το κοινό ανακοινωθέν των Ευρωπαϊκών Υπουργών Παιδείας στην Πράγα το 2001 που αναφέρει ότι η διά βίου εκπαίδευση είναι ένα θεμελιώδες στοιχείο του ευρωπαϊκού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, λοιπόν, υπάρχει εδώ και χρόνια μεγάλο ενδιαφέρον και κινητικότητα για την ισόβια εκπαίδευση. Δυστυχώς, όμως, στην Ελλάδα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ αγνοούσαν σχεδόν το θέμα της διά βίου μάθησης. Υπήρξαν μόνο αποσπασματικές δράσεις χωρίς σύνδεση μεταξύ τους, οι οποίες στηρίζονταν σε δυνατότητες χρηματοδότησης που υπήρχαν κυρίως μέσω των κοινοτικών πλαισίων στήριξης που συγχρηματοδοτούσε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι δημιουργήθηκε ένα πλέγμα φορέων και δραστηριοτήτων που, με δεδομένες τις ιδιαιτερότητες και τα προβλήματα, δεν έφεραν δυστυχώς τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητάμε ενεργοποιείται και αξιοποιείται ένα ήδη θεσμοθετημένο όργανο, το Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την απασχόληση. Ενισχύεται ακόμη περισσότερο το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, που αποτελεί το βασικότερο θεσμό διά βίου εκπαίδευσης σε ανώτατο επίπεδο που λειτουργεί σήμερα στην Ελλάδα.

Θεσμοθετούνται Ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης υπό τον έλεγχο των ΑΕΙ και των ΤΕΙ και έτσι εμπλουτίζεται η ελληνική ανώτατη εκπαίδευση με περισσότερα στοιχεία διά βίου εκπαίδευσης, αφού τα Ινστιτούτα αυτά, χωρίς να χορηγούν πτυχία, δίνουν στους πολίτες ηυξημένες δυνατότητες πρόσβασης σε υψηλού επιπέδου επιμόρφωση.

Τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, τα γνωστά ΚΕΚ, που ήδη λειτουργούσαν σε αρκετά πανεπιστήμια και ΤΕΙ, σύμφωνα με το παρόν σχέδιο νόμου -με βάση τη διάκριση μεταξύ εκπαίδευσης και κατάρτισης- παραμένουν ως χωριστές δομές στα Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης και δεν προβλέπεται να ενταχθούν στις ρυθμίσεις για τα Ινστιτούτα διά βίου Εκπαίδευσης.

Εξασφαλίζεται, κύριοι συνάδελφοι, η προσβασιμότητα και η ευελιξία στην κατάρτιση των προγραμμάτων μέσα σε ένα ενιαίο λειτουργικό σύστημα που περιλαμβάνονται και παλιοί και νέοι θεσμοί. Καθορίζεται η μορφή τυποποίησης των προγραμμάτων διά βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης, ώστε ανάλογα με το χρόνο διάρκειάς τους να οδηγούν στην απονομή των αντίστοιχων πιστοποιητικών.

Εισάγεται η διαδικασία έγκρισης και αξιολόγησης προγραμμάτων, εξασφαλίζοντας την ποιότητα και τη συνεχή βελτίωσή τους ανάλογα με τις ανάγκες του σπουδαστή αλλά και της κοινωνίας. Ικανοποιώντας το αίτημα της ακαδημαϊκής κοινότητας, καταργούνται τα απαξιωμένα πλέον προγράμματα σπουδών επιλογής. Για να γίνει αποτελεσματικότερος ο συντονισμός και το έργο γενικότερα της επιτροπής της διά βίου μάθησης, προβλέπεται η δυνατότητα σύστασης περιφερειακών επιτροπών, ώστε μέσα απ' αυτή τη διαδικασία να λαμβάνονται υπόψη και οι ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου αποτελεί προϊόν εκτεταμένου και διεξοδικού διαλόγου με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς. Κάνει σημαντικές τομές συνδόνοντας την εκπαίδευση με την απασχόληση. Εντάσσεται στη συνολικότερη στρατηγική της Κυβέρνησης για την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων και την επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Αξιοποιώντας την εθνική και διεθνή εμπειρία και στηριζόμενος στην υπάρχουσα νομική και θεσμική πραγματικότητα, συστηματικοποιεί τα υφιστάμενα πλαίσια εκπαίδευσης και κατάρτισης, κατά τρόπο ώστε να παρέχουν γνώση καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής.

Κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μία ολοκληρωμένη προσπάθεια νομοθετικής παρέμβασης που καλύπτει το σύνολο της διά βίου μάθησης. Θεωρώ, λοιπόν, ότι με αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία η διά βίου μάθηση θα αποτελέσει και στην πατρίδα μας σημαντική προτεραιότητα όπως

είναι και για την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό και το ψηφίζω ανεπιφύλακτα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Κρινιώ Κανελλοπούλου έχει το λόγο.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διά βίου μάθηση δεν είναι και δεν πρέπει να είναι απλώς ένας ιδιαίτερος τύπος εκπαίδευσης ή κατάρτισης, αλλά μία φιλοσοφική στάση ζωής, ένα σύνολο αρχών, αναπόσπαστο κομμάτι του ατόμου ως ανθρώπου. Γιατί η αυτονομία του ανθρώπου, η απελευθέρωση της σκέψης και της πράξης του, η διαφοροποίησή του από μία αδιαφοροποίητη ομοιογένεια περνάει οπωσδήποτε από τη γνώση.

Η γνώση είναι το δικαίωμα κάθε ανθρώπου και η διαδικασία για την κατάκτησή της, δηλαδή η δυνατότητα να καλλιεργεί τη διανοητική, αισθητική, κοινωνική διάσταση της προσωπικότητάς του, δεν μπορεί παρά να είναι συνεχής.

Ταυτόχρονα, ζούμε σε μία κοινωνία όπου η γνώση αποτελεί πλέον τη σίγουρη επένδυση για ανάπτυξη, την ανάπτυξη του μέλλοντος, που επηρεάζει τη δομή και τη λειτουργία της κοινωνίας περισσότερο από το υλικό κεφάλαιο, όπου η γνώση και όχι η οικονομία αποτελούν πλέον το διαχωρισμό μεταξύ ανεπτυγμένων και μη ανεπτυγμένων χωρών.

Ζούμε όμως και σε μια εποχή ταχύτητας και εξειδίκευσης, όπου η συνεχής πληροφόρηση καθίσταται πλέον αναγκαία. Υπό το πρίσμα αυτό, το παρόν σχέδιο νόμου εντάσσεται σε μία γενικότερη στρατηγική της Κυβέρνησης, που έχει ως στρατηγικό της στόχο την επένδυση στον άνθρωπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δια βίου εκπαίδευση είναι οπωσδήποτε πρόκληση.

Είναι πρόκληση καταρχήν κοινωνική, υπό την έννοια ότι μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού, αλλά κυρίως σε μεγαλύτερο εκδημοκρατισμό της κοινωνίας. Είναι αυτή η δεύτερη ευκαιρία, στην οποία ο καθένας έχει δικαίωμα. Άλλωστε, σύμφωνα με πολλούς σύγχρονους διανοητές, είναι πλέον η γνώση και όχι το χρήμα, αυτό που κάνει το διαχωρισμό στην κοινωνία. Για να εξαλείψουμε δηλαδή κοινωνικές διαφορές, πρέπει να παρέχουμε στον καθένα την ευκαιρία να έχει πρόσβαση στη γνώση.

Είναι όμως και πρόκληση οικονομική, υπό την έννοια ότι η αγορά ζητά όλο και περισσότερη εξειδίκευση και συνεχή μετεκπαίδευση, κινητικότητα και γρήγορη εξέλιξη. Και βεβαίως συμβάλλει και κατά ένα μέρος και στην καταπολέμηση της ανεργίας.

Συνεχής κατάρτιση σημαίνει ταυτόχρονα και ανταγωνιστική οικονομία αλλά και κοινωνική δικαιοσύνη. Επιτάσσεται από την αγορά εργασίας, αλλά δημιουργεί ταυτόχρονα και πολίτες ενημερωμένους και κοινωνικά ενεργούς, συμβάλλοντας στην ενδυνάμωση της δημοκρατίας.

Τέλος, είναι και πρόκληση προσωπική, βοηθώντας τον άνθρωπο να φθάσει βεβαίως στα όρια του εαυτού του.

Η διά βίου μάθηση αποτελεί άλλωστε και στόχο της ευρωπαϊκής πολιτικής. Το Νοέμβριο του 2001 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όρισε τη δια βίου κατάρτιση και μάθηση ως «τη διαδικασία μάθησης σε κάθε στιγμή της ζωής, με σκοπό την καλύτερευση των γνώσεων, των ειδικοτήτων και των αρμοδιοτήτων, με προοπτική προσωπική, πολιτική και κοινωνική, που μπορεί να είναι αλλά και να μην είναι συνδεδεμένη με την εργασία». Η διά βίου μάθηση αποτελεί άλλωστε και έναν από τους στρατηγικούς πυλώνες της Λισαβόνας, που στοχεύει σε μια οικονομία ανταγωνιστική μεν αλλά βασισμένη πλέον στη γνώση, κάτι το οποίο επιβεβαιώθηκε και από τη Στοκχόλμη το 2001.

Αναφέρω χαρακτηριστικά από τη Σύνοδο της Στοκχόλμης ότι «ο στόχος μας είναι να προσαρμόσουμε τα εκπαιδευτικά συστήματα και τα συστήματα κατάρτισης, έτσι ώστε να υπάρξει δυνατότητα εκπαίδευσης και κατάρτισης σε κάθε πολίτη, σε όλα τα στάδια της ζωής του και να βοηθηθεί η προσπάθεια επαγγελματικής και κοινωνικής ένταξης, με επένδυση στην αξιοποίηση των γνώσεων και στην κατάρτιση των πολιτών. Να δημιουργήσουμε δηλαδή μια κοινωνία πληροφόρησης για όλους και να ενθαρρύνουμε την κινητικότητα της γνώσης». Άλλωστε, εμπρός

στον ανταγωνισμό των χωρών που έχουν πλέον χαμηλό κόστος σε εργασία, θεωρώ ότι η Ευρώπη δεν έχει πλέον άλλη επιλογή από το να επενδύσει στο κεφάλαιο «γνώση», για να μπορέσει να υπάρξει και ανεξάρτητα από την παγκοσμιοποίηση της σημερινής οικονομίας, κάτι που δυστυχώς δεν συμβαίνει ακόμα στη χώρα μας. Δυστυχώς -ειπώθηκε και προηγουμένως- έχουμε ακόμα μεγάλο ποσοστό αναλφαριθμητισμού, ίσως και μέχρι και 50%, σε μεγαλύτερες κυρίως ηλικίες.

Το κράτος, λοιπόν, οφείλει να εξασφαλίσει το νομικό πλαίσιο που θα εγγυάται σε όλους και συνεχώς την πρόσβαση στη μάθηση. Είναι γεγονός ότι υπήρξαν και στο παρελθόν κάποιες πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση. Δυστυχώς όμως, οι προσπάθειες αυτές υπήρξαν αποσπασματικές, θεωρώ, και σκόπευαν κυρίως στην απορρόφηση κονδυλίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και βεβαίως ειπώθηκε και προηγουμένως πολλές φορές, σήμερα ότι η χώρα μας έρχεται περίπου τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ των χωρών, στην απορρόφηση των προγραμμάτων δια βίου εκπαίδευσης. Ειπώθηκε ότι είμαστε περίπου στο 3,7%.

Το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται λοιπόν να συμπληρώσει αυτό ακριβώς το κενό. Και έρχεται να το συμπληρώσει κυρίως με τη συστηματοποίηση των υφιστάμενων δομών και την ανάπτυξη καινούργιων. Δηλαδή σκοπεύει για πρώτη φορά σε μια συνολική στρατηγική για τη δια βίου μάθηση.

Καταρχήν διευκρινίζονται ορισμοί που ως τώρα ήταν ασαφείς. Αξιοποιείται ένα ήδη θεσμοθετημένο όργανο, δηλαδή συστηματοποιείται ένα υφιστάμενο πλαίσιο, και ταυτόχρονα θεσμοθετείται ένα συντονιστικό όργανο σε εθνικό επίπεδο αλλά -κάτι που θεωρώ εξίσου σημαντικό- και σε επίπεδο περιφέρειας, αντίθετα από ό,τι ακούστηκε προηγουμένως, από τον κ. Καστανίδη νομίζω. Απεναντίας, δίνεται σημασία στην πολιτική και σε επίπεδο περιφέρειας.

Εισάγεται έπειτα η διαδικασία της έγκρισης και αξιολόγησης των προγραμμάτων για ποιότητα και συνεχή βελτίωση, κρατούνται ορισμένοι θεσμοί που λειτουργήσαν όπως παραδείγματός χάρη το Ανοικτό Πανεπιστήμιο ή τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας, αλλά καταργούνται προγράμματα όπως τα προγράμματα σπουδών επιλογής που ομολογουμένως δεν λειτουργήσαν ποτέ. Σημαντικός βέβαια τομέας του νομοσχεδίου είναι το Ινστιτούτο δια Βίου Εκπαίδευσης στα πανεπιστήμια ή στα ΤΕΙ, όπως άλλωστε η χώρα μας είχε δεσμευθεί και στην Πράγα το 2001.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα εντάσσεται σε μία απόλυτα σύγχρονη λογική, σε μία απόλυτα σύγχρονη σκέψη, την επένδυση στον άνθρωπο. Ειπώθηκε πολλές φορές σήμερα, αλλά για να προχωρήσουμε σε τομή στην κοινωνία, αλλά και για να είμαστε ανταγωνιστικοί στην οικονομία για να αντέξουμε την παγκοσμιοποίηση, πρέπει οπωσδήποτε να επενδύσουμε στη γνώση. Η γνώση βρίσκεται άλλωστε και στο επίκεντρο του κοινωνικού μοντέλου που επιδιώκει να εισάγει η Ευρώπη.

Δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατία, αν δεν στηρίζεται στην κοινωνική δικαιοσύνη και δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη, αν δεν δοθεί στον κάθε ένα το δικαίωμα στη γνώση. Γι' αυτό και θεωρώ πολύ σημαντική την ψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η συνάδελφος κυρία Μαρία Κόλλια-Τσαρούχα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων ήδη, το νομοσχέδιο είναι το πέμπτο που φέρνει στη Βουλή από την ανάληψη της Κυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία και συζητείται σήμερα ενώ το έκτο για την αξιολόγηση των πανεπιστημίων συζητείται στην Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Αυτό δείχνει, πέρα από το ότι είναι παραγωγικό πραγματικά Υπουργείο την ευαισθησία και του Πρωθυπουργού και όλης της Κυβέρνησης και όλων μας για τα θέματα που αφορούν τη νέα γενιά.

Η σκέψη μας, λοιπόν, πρώτα είναι στις νέες και στους νέους σήμερα που θα πάρουν τη σκυτάλη από μας, από τη σημερινή

γενιά των μεγάλων που αναλύσκονται στα δικά τους προβλήματα και αγωνιούν για τις αλματώδεις εξελίξεις στον κόσμο. Στην προσπάθειά μας να αντιμετωπίσουμε τις μεγάλες και πολλές προκλήσεις που κρύβει το μέλλον, βλέπουμε την παιδεία σαν ζωτικής σημασίας περιουσιακό αγαθό στην επιδίωξη της να επιτύχει τα ιδανικά της ειρήνης, της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η εκπαίδευση είναι επίσης μια έκφραση ευαισθησίας απέναντι στα παιδιά και τους νέους μας, που θέλουμε να καλωσορίσουμε στην κοινωνία προσφέροντάς τους ανεπιφύλακτα το χώρο που είναι δικαιωματικά δικός τους, το χώρο του εκπαιδευτικού συστήματος μέσα στον οποίο να αισθάνονται ασφαλείς, όπως επίσης στην οικογένεια, την τοπική κοινωνία και το έθνος μας. Αυτό το στοιχείωδες καθήκον πρέπει να κυριαρχεί στο μυαλό μας, όταν καλούμαστε να επιλέξουμε ανάμεσα σε διάφορες πολιτικές, οικονομικές και δημοσιονομικές επιλογές. Όπως αναφέρει και ο ποιητής, το παιδί είναι ο πατέρας του ανθρώπου.

Στα πλαίσια αυτά η διά βίου εκπαίδευση αναδεικνύεται σαν θέμα ζωτικής σημασίας για τον 21ο αιώνα. Ξεπερνά τις παραδοσιακές διακρίσεις ανάμεσα στην αρχική και τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση. Απαντά στις προκλήσεις που θέτει ένας διαρκώς μεταλλασσόμενος κόσμος. Δεν αποτελεί κάτι καινούργιο, αφού πολλές εκθέσεις σε διεθνείς οργανισμούς έχουν ήδη τονίσει την ανάγκη να επιστρέψει ο άνθρωπος στην εκπαίδευση, προκειμένου να ανταποκριθεί στις νέες καταστάσεις που διαμορφώνονται στην προσωπική και επαγγελματική του ζωή. Αυτή την ανάγκη την αισθανόμαστε σήμερα ακόμη εντονότερα και ο μόνος τρόπος να την ικανοποιήσουμε είναι να μάθουμε πώς να μαθαίνουμε.

Υπάρχει όμως μία ακόμη μεγαλύτερη ανάγκη για προσαρμογή. Οι βαθιές μεταλλαγές που έχουν επέλθει στα παραδοσιακά μοντέλα της ζωής απαιτούν από εμάς μία καλύτερη κατανόηση των άλλων ανθρωπών και του κόσμου γενικότερα. Απαιτούν αμοιβαία κατανόηση, ειρηνική συνύπαρξη και πραγματική αρμονία, τα απλά αυτά πράγματα που λείπουν περισσότερο από κάθε άλλο στο σημερινό μας κόσμο.

Η έμφασή μας πρέπει να είναι στο σημαντικότερο, όπως τον χαρακτηρίζει και η έκθεση για τη δια βίου εκπαίδευση της UNESCO, από τους τέσσερις πυλώνες της εκπαίδευσης που είναι: «Μαθαίνοντας να ζούμε μαζί». Οι άλλοι τρεις πυλώνες είναι: «Μαθαίνοντας να μαθαίνουμε», «Μαθαίνοντας να υλοποιούμε» και «Μαθαίνοντας να υπάρχουμε».

Η βασική εκπαίδευση πρέπει να είναι στις μεγάλες προτεραιότητες, να μην υπάρχει κανείς στη χώρα μας χωρίς τις γνώσεις της βασικής εκπαίδευσης. Είναι σημαντικό να δώσουμε την ελπίδα σε πολλούς από τους συμπολίτες μας ότι μπορούν να επιστρέψουν στην εκπαίδευση ή την κατάρτιση και να διαβεβαιώσουμε τους νέους μας ότι η ζωή τους δε σφραγίζεται στην ηλικία των δεκατεσσάρων έως είκοσι χρόνων.

Όλες οι επιλογές μας κυριαρχούνται από μία μεγάλη και σημαντική αρχή, την αρχή της ισότητας για όλους και αυτήν την ισότητα υπηρετεί το παρόν σχέδιο νόμου για τη δια βίου εκπαίδευση.

Το θέμα της δια βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης αποτελεί τα τελευταία χρόνια μείζον πραγματικό πεδίο δημόσιου διαλόγου και πολιτικής αντιπαράθεσης και παρέμβασης λόγω των τεχνολογικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτισμικών αλλαγών που συντελούνται στο διεθνές, ευρωπαϊκό, αλλά και το ελληνικό περιβάλλον. Οι αυξανόμενες μορφωτικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, η ανάγκη για εμπλουτισμό των γνώσεων και των δεξιοτήτων των εργαζομένων και η ανάγκη βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας με έμφαση στη διάσταση της ποιότητας, όπως και άλλοι συνάδελφοι προανέφεραν, εδραιώνουν τη θέση της συνεχούς εκπαίδευσης και κατάρτισης στην καθημερινή προσωπική και επαγγελματική ζωή.

Η διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση έχει αποδειχθεί ότι συμβάλλει στην ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών, στην ενίσχυση των αναπτυξιακών επιδόσεων των επιχειρήσεων και στην αύξηση της παραγωγικότητας -του συντελεστή εργασίας. Οι ανισότητες,

από την άλλη, στα εργασιακά προσόντα συνδέονται στενά με την ανισότητα στην κατανομή του εισοδήματος, ενώ οι χαμηλές δεξιότητες συνδέονται στενά με περιορισμένες επαγγελματικές προοπτικές και χαμηλές αμοιβές.

Απαραίτητες βέβαια προϋποθέσεις, ώστε η δια βίου εκπαίδευση και κατάρτιση να επιφέρει τις προαναφερόμενες θετικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις, αποτελούν τόσο η άμεση αντιστοίχιση των θεματικών αντικειμένων των προγραμμάτων με τις πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων και των καταρτιζομένων, όσο και η οικειοθελής και συνειδητή συμμετοχή των τελευταίων σε αυτά.

Επιπλέον θεωρείται ζωτική ανάγκη η αύξηση και πολύμορφη ενίσχυση με πόρους, προσωπικό κλπ. των ενεργειών γενικής εκπαίδευσης και όχι μόνο επαγγελματικής κατάρτισης ενός σημαντικού τμήματος του πληθυσμού και ιδίως όσων δεν είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τις υποχρεωτικές βαθμίδες του τυπικού εκπαιδευτικού μας συστήματος, όσων ενδιαφέρονται ή επιθυμούν την παροχή εκπαίδευσης για την προσωπική τους ανάπτυξη.

Ειδικότερα το θέμα της δια βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης απασχολεί τους μαθητές, τους σπουδαστές, τους φοιτητές, τα νοικοκυριά και γενικά όλους τους πολίτες που προσβλέπουν στη συνεχή μορφωτική εξέλιξη, στην προσωπική τους ανάπτυξη, στην αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής τους, στην αλλαγή και βελτίωση του κοινωνικού, πολιτισμικού και φυσικού περιβάλλοντος. Απασχολεί τις επιχειρήσεις που προσδοκούν τη θετική συμβολή των αποτελεσμάτων της κατάρτισης στη βελτίωση των οικονομικών παραγωγικών επιδόσεων των οικονομικών μονάδων, τους ανέργους που επενδύουν στη συνεχιζόμενη εκπαίδευση και κατάρτιση ένα σημαντικό μέρος των ελπίδων τους για επαγγελματική αποκατάσταση, τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, τους πολίτες που απειλούνται από τις συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού και επιδιώκουν ισότητα ευκαιριών, πρόσβαση στη μόρφωση, στην εργασία και συνολικά στην κοινωνική ζωή, τους εργαζόμενους που προσδοκούν την αναβάθμιση των γνώσεων και των επαγγελματικών τους δεξιοτήτων, ώστε να διατηρήσουν και να βελτιώσουν τη θέση εργασίας και τις αποδοχές τους.

Το θέμα της δια βίου μάθησης αποτελεί επίσης κεντρικό σημείο των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά τόσο την εκπαίδευση-κατάρτιση όσο και την οικονομία, την αγορά εργασίας, την αντιμετώπιση της ανεργίας και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα και εγώ να υπερψηφίσω το συζητούμενο σχέδιο νόμου, γιατί εκτός των άλλων βλέπουμε ότι καθορίζει με σαφήνεια το ποιος κάνει τι, συντάσσει μία νομοθετική παρέμβαση, η οποία έρχεται να αντικαταστήσει και να τακτοποιήσει μία ατάκτως ερριμμένη -όπως χαρακτηρίστικά είπε η εισηγήτριά μας κ. Καλογηρού- και με επικαλύψεις και δυσλειτουργίες νομοθετική κατάσταση που υπήρχε μέχρι σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Κόλλια - Τσαρουχά.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτακτικό αίτημα της ελληνικής κοινωνίας είναι η δημιουργία δομών που θα μπορούσαν κατά τρόπο σύγχρονο και αποτελεσματικό να παρέχουν γνώσεις.

Για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε ένα σφοδρό διεθνή ανταγωνισμό, οφείλουμε όλοι μας να αντιληφθούμε ότι η εκπαίδευση και η μάθηση δεν περιορίζεται ούτε σταματά στη φοίτηση στο γυμνάσιο, το λύκειο ή το πανεπιστήμιο, αλλά εκτείνεται σε ολόκληρη τη ζωή μας.

Συμμετέχοντας διά βίου στη μαθησιακή διαδικασία, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που παρέχει η σύγχρονη επιστήμη, καθώς και την εμπειρική μάθηση, δίδεται η ευκαιρία σε κάθε άνθρωπο να αναπτύξει πλήρως την προσωπικότητά του και να αυξήσει τις δυνατότητες του για εργασία. Η συνεχής, διά βίου εκπαίδευση πρέπει να είναι αυτονόητο ζητούμενο για κάθε σύγ-

χρονη κοινωνία, η οποία οφείλει να θεσμοθετήσει το αναγκαίο πλαίσιο για την οργάνωση και λειτουργία ενός πλήρους συστήματος δια βίου εκπαίδευσης για τους πολίτες της.

Με βάση όσα ανέφερα παραπάνω, η ύπαρξη ενός νόμου που θα συστηματοποιεί τους φορείς που παρέχουν διά βίου μάθηση και τα μέσα παροχής της, καθίσταται σήμερα απολύτως αναγκαία, αφ' ενός διότι τέτοια υποχρέωση της ελληνικής πολιτείας απορρέει από διεθνείς συμβάσεις, τις οποίες έχει υπογράψει και αφ' ετέρου για να καταστεί εφικτή η απορρόφηση περισσώτερων πόρων από τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Ασφαλώς, για να είμαστε δίκαιοι, δεν μπορεί κανείς να αγνοήσει τις προσπάθειες που έγιναν κατά το παρελθόν με σκοπό την παροχή δεξιοτήτων και γνώσεων σε όλους τους πολίτες όλων των ηλικιών. Χάρη και στις προσπάθειες αυτές συνειδητοποιήσαν οι συμπολίτες μας την ανάγκη της δια βίου μάθησης. Ωστόσο οι προηγούμενες προσπάθειες δεν εντάσσονταν σ' έναν εθνικό σχεδιασμό, με συνέπεια τα αποτελέσματά τους να υπολείπονται των προσδοκιών σε κάποιες των περιπτώσεων και σε άλλες να είναι πρακτικά υποδεέστερα των χρημάτων τα οποία δαπανήθηκαν.

Δεδομένης, λοιπόν, της εμπειρίας και της συμβολής των προηγούμενων κυβερνήσεων στην προσπάθεια της δια βίου μάθησης, θα ανέμενε κανείς, τουλάχιστον από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, την υπερψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου με τις αναγκαίες υποδείξεις που θα σκοπούσαν τη βελτίωσή του. Δυστυχώς, όμως, το ΠΑΣΟΚ κάνει το ένα λάθος μετά το άλλο, καταδεικνύοντας ότι μέχρι σήμερα το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ευρίσκεται σε αδυναμία να τηρήσει μία σοβαρή και υπεύθυνη στάση σε ουσιαστικά ζητήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό, όπως είναι το ζήτημα της παιδείας.

Έτσι, μετά την αποχώρηση από τον εθνικό διάλογο για την παιδεία, σήμερα με σαθρά και δυσνόητα, κατά την εκτίμησή μου, επιχειρήματα, αρνείται η Αξιωματική Αντιπολίτευση την υπερψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο, σύμφωνα και με τον τίτλο του, συστηματοποιεί τη δια βίου μάθηση, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα την έννοιά της. Θεσμοθετεί επίσης τους φορείς παροχής δια βίου εκπαίδευσης και δια βίου κατάρτισης και ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με την οργάνωση των προγραμμάτων, την έγκριση υλοποίησής τους και την αξιολόγηση αυτών, την εισαγωγή των εκπαιδευομένων στα προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης και την πιστοποίηση των γνώσεων που θα παρέχουν.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η δυνατότητα που δίδεται με βάση το άρθρο 10 του συζητούμενου σχεδίου νόμου για την ίδρυση Ινστιτούτου δια Βίου Εκπαίδευσης σε Ανώτερα και Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών τους.

Επιτρέψτε μου όμως να σταθώ ιδιαίτερα σε δύο θέματα, τα οποία, κατά την άποψή μου, θεωρώ αξιοσημείωτα. Σύμφωνα με το άρθρο 2, υπηρεσίες δια βίου εκπαίδευσης σε απόφοιτους μέχρι και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης παρέχουν οι Σχολές Γονέων. Οι Σχολές Γονέων, όπως έχουν οργανωθεί από το Υπουργείο Παιδείας και λειτουργούν σήμερα, προσφέρουν κατά γενική ομολογία σημαντικό έργο, αφού οι γονείς ή οι υποψήφιοι γονείς έχουν τη δυνατότητα να αποκτούν γνώσεις, να ανταλλάσσουν εμπειρίες, να συζητούν για τα μέσα τα οποία παρέχονται και μέσω του διαλόγου να αναθεωρούν τη στάση τους ακόμα και σε θέματα καθημερινότητας, σχετικά με την διαπαιγώγηση των τέκνων τους και τις σχέσεις των γονέων με τα παιδιά τους.

Μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία παροχής γνώσεων, διαλόγου, ανταλλαγής εμπειριών πέρα από τις άλλες ωφέλειες, δίδεται και μία συλλογική, κοινωνική διάσταση, θα έλεγα, στο ρόλο του γονέα και εμπεδώνεται μία συλλογική συνείδηση για το ρόλο αυτό.

Θεωρώ εντελώς απαραίτητο, κυρίες Υπουργέ, να οργανωθούν και να λειτουργήσουν σχολές γονέων, σε πρώτη φάση, τουλάχιστον στις έδρες όλων των δήμων της χώρας. Είναι μία ιδιαίτερα σημαντική προσπάθεια, την οποία νομίζω ότι πρέπει να αναλάβει το Υπουργείο.

Το δεύτερο ζήτημα το οποίο θα ήθελα να τονίσω είναι η εξουσιοδότηση που παρέχεται από το παρόν σχέδιο νόμου για σύσταση Περιφερειακών Επιτροπών δια βίου μάθησης σε επίπεδο περιφέρειας υπό την προεδρεία του γενικού γραμματέα της περιφέρειας. Μ' αυτήν την εξουσιοδοτική διάταξη, είναι δυνατόν αυτό το σύστημα να αποκεντρωθεί, διότι στόχος των προγραμμάτων δια βίου εκπαίδευσης και δια βίου κατάρτισης θα πρέπει να είναι να ωφεληθούν απ' αυτά όλοι οι Έλληνες σ' οποιοδήποτε σημείο της χώρας κι αν βρίσκονται και ιδιαίτερα όσοι βρίσκονται σε δυσπρόσιτες περιοχές όπου τα μέσα και οι δυνατότητες είναι περιορισμένες.

Μ' αυτές τις λίγες παρατηρήσεις που είχα την τιμή να εκθέσω, σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε συνάδελφε, κ. Μπούγα, εγώ εάν ήμουν στη θέση σας, δεν θα έθετα θέμα γιατί αποχώρησε το ΠΑΣΟΚ από το διάλογο για την παιδεία, γιατί εκεί είστε εκτεθειμένοι –ως παράταξη, εννοώ– και συνεπώς τα επιχειρήματά μας είναι πάρα πολλά. Καμία διάθεση δεν είχα να τα επαναφέρω, τα έχουμε εξαντλήσει στη Διαρκή Επιτροπή. Όμως, απόψε, πέραν απ' αυτά που γνωρίζουμε εμείς ως κόμματα μιλώντας απ' αυτό το μεγάλο δημόσιο βήμα, μας ακούει πάρα πολύς κόσμος που παρακολουθεί και είμαι υποχρεωμένος να δώσω την απάντηση που πρέπει να σας δώσω.

Σας θυμίζω, λοιπόν, ότι όλοι είχαν εγκαταλείψει αυτόν τον περίφημο αποκαλούμενο «εθνικό διάλογο». Και τα δύο κόμματα της Αριστεράς –το Κομμουνιστικό Κόμμα και ο Συνασπισμός– και οι μείζονες κοινωνικοί εταίροι είχαν αποχωρήσει. Και είχαμε μείνει εμείς να νομιμοποιούμε με την παρουσία μας έναν διάλογο που χωρίς εμάς πια είναι μηδέν, δεν υφίσταται.

Παραμένουμε εκεί, παρ' ότι είχαμε πάρα πολλά παράπονα από τον τρόπο που τον οργανώσατε. Και δεν είχαμε μόνο παράπονα επειδή για τα μεγάλα θέματα –όπως για παράδειγμα την αξιολόγηση που αυτές τις ημέρες συζητάμε στη Διαρκή Επιτροπή– μας φέρνατε απλά σημειώματα και η συζήτηση ήταν επιδερμική κατά κυριολεξία, αλλά είχαμε κι άλλα παράπονα, όπως για παράδειγμα για το σχέδιο νόμου της δια βίου εκπαίδευσης, της δια βίου μάθησης που ουδέποτε συζητήθηκε εκεί. Μπήκε στην ημερήσια διάταξη από τον κ. Βερέμυ του Εθνικού Συμβουλίου, αναβλήθηκε η συζήτηση ένα ωραίο απόγευμα και την άλλη ημέρα το απόγευμα κατατέθηκε το παρόν σχέδιο νόμου στη Βουλή των Ελλήνων.

Είναι αυτό διαδικασία διαλόγου; Δεν είχαμε άλλη διέξοδο από το να φύγουμε απ' αυτήν τη συζήτηση, απ' αυτό το διάλογο που ήταν μόνο τύποις διάλογος. Στην ουσία, ήταν μία διαδικασία απλώς νομιμοποίησής σας.

Πέραν του διαλόγου –τα έχουμε πει αυτά– για να μπορούμε στην ουσία του θέματος, τι έχετε φέρει σήμερα στη Βουλή, δια του οποίου με τόσο ζεστό τρόπο οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης να παρέχουν την υποστήριξή τους στην Κυβέρνηση, ενώ αν δούμε το σχέδιο νόμου διάταξη με διάταξη, θα δούμε ότι εν τη γενναιοδωρία τους οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης στηρίζουν επί της αρχής το παρόν σχέδιο νόμου;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένας τίτλος ήρθε στη Βουλή των Ελλήνων χωρίς σπουδαίο περιεχόμενο. Πρώτον, η δια βίου κατάρτιση, αρχική και συνεχιζόμενη. Μα ήταν εγκαθιδρυμένη αυτή η διαδικασία, εξ ου και πλείονες διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου επαναλαμβάνουν ρυθμίσεις του παρελθόντος ή παραπέμπουν σ' αυτές.

Τι προσθέτετε στη δια βίου κατάρτιση από τα ισχύοντα; Θα μου πείτε ότι κατά την εφαρμογή θα τα κάνετε καλύτερα. Ορθώς, μακάρι να το κάνετε. Τι προσθέτετε, όμως, για να επαίρεστε ότι τόσο σημαντικά πράγματα φέρνετε με αυτό το σχέδιο νόμου; Για τη δια βίου κατάρτιση ανέφερα λοιπόν.

Μένει το άλλο σκέλος, η δια βίου εκπαίδευση που έχει και αυτή δύο μεγάλα τμήματα, το σχολείο δεύτερης ευκαιρίας, τη

συμπλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης και στη συνέχεια την ολοκλήρωση με τη δευτεροβάθμια.

Τέλος, το άλλο μείζον σκέλος έχει να κάνει με τα πανεπιστήμια, τη διά βίου εκπαίδευση στον τριτοβάθμιο χώρο της εκπαίδευσης. Για να δούμε τι κάνετε εδώ, για να δούμε αν ανταποκρίνονται όλα αυτά τα ωραία λόγια στις πραγματικότητες, έτσι όπως διαρθρώνονται από το παρόν σχέδιο νόμου. Ειπώθηκαν τα επιχειρήματά μας από τον εισηγητή κ. Έξαρχο. Εγώ με την παρέμβασή μου θέλω να ενδυναμώσω τα επιχειρήματα του συναδέλφου.

Κυρίες και κύριοι, μήπως σχολεία δεύτερης ευκαιρίας –που έγιναν με παρεμβάσεις του κ. Αρσένη, του κ. Ευθυμίου και τώρα όπως μάθαμε στη Διαρκή Επιτροπή και της παρούσας ηγεσίας του Υπουργείου- εγκαθιδρύθηκαν; Σχολεία δεύτερης ευκαιρίας παραδώσαμε είκοσι ως κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Στη Διαρκή Επιτροπή μας διευκρινίστηκε από τον κύριο Υφυπουργό και την κυρία Υπουργό ότι έχουν ιδρυθεί ή ιδρύονται –ο ενεστώς διαρκείας είναι υπό ερωτηματικό- άλλα είκοσι. Καλώς, συμφωνούμε. Είναι καλή κίνηση. Μακάρι να διευρυνθούν και ν' αγκαλιάσουν όλη τη χώρα. Ο άνθρωπος που η ζωή δεν τον ευνόησε πρέπει είτε για λόγους δικής του εικόνας και αυτοεκτίμησης είτε για λόγους ανάγκης να καταφύγει για να τελειώσει την υποχρεωτική και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Πείτε μου, αρκεί το σύστημα των τριάντα τεσσάρων σχολείων, των σαράντα σχολείων –δεν ξέρω ακριβώς πόσα είναι- για να καλύψει τις ανάγκες του; Όχι.

Ποια είναι, λοιπόν, η ώθηση που δίνει το παρόν σχέδιο νόμου; Δεν καταλαβαίνω. Τι είναι αυτό που θα εξωθήσει τη διοίκηση να δημιουργήσει σχολεία δεύτερης ευκαιρίας σε όλη τη χώρα για να το επαινεσουμε όλοι μαζί; Δεν βλέπω κάποια ειδική διάταξη και σας παρακαλώ να προσέξετε ότι είναι η πιο περιφρονημένη, ας μου επιτραπεί ο όρος, διάσταση στις διατάξεις του σχεδίου νόμου το σχολείο της δεύτερης ευκαιρίας.

Τέλος, τα ινστιτούτα στα πανεπιστήμια. Συμφωνώ ότι οι πρυτάνεις έδωσαν σύμφωνη γνώμη, πλην του οικονομικού θέματος, στο οποίο θα μπω και εγώ απόψε.

Αλλά είστε σίγουροι ότι τα πανεπιστήμια που έχουν τα ΚΕΚ, τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης –τα έχουν ήδη- μπορούν να ιδρύσουν και να ινστιτούτα και να τα τρέξουν, όταν άλλο είναι το βασικό τους ενδιαφέρον και η αποστολή; Είναι ένα ζητούμενο. Γιατί μέσα από τη διαδικασία των ΚΕΚ δεν κοιτούσατε να αυξήσετε τη δραστηριότητα των πανεπιστημίων; Αλλά αφού τα πανεπιστήμια σας λένε ότι το αντέχουν, ας προσχωρήσω και εγώ στην άποψη αυτή.

Μου έκανε όμως πολύ κακή εντύπωση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές –και το καταθέτω, είναι μια κριτική που αφορά και τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ- πώς είναι δυνατόν σε αυτό το πολύ σπουδαίο θέμα να μην έχετε απάντηση στο ερώτημα, πόσο κάνει ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης σ' ένα ινστιτούτο διά βίου εκπαίδευσης στο πανεπιστήμιο.

Μου έκανε εντύπωση ότι στο ερώτημα αυτό και ο πρύτανης που ήλθε στη Διαρκή Επιτροπή δεν έδινε απάντηση. Νομοθετούμε χωρίς να ελέγχουμε το κόστος, νομοθετούμε χωρίς να έχουμε μελέτες που να μας λένε την α', τη β', τη γ' εκδοχή. Εξαντλείται το ευρωπαϊκό πρόγραμμα το 2007. Τα πανεπιστήμια σας λένε ότι χρειάζονται χρήματα, ότι τα δικά τους δεν αρκούν για να κάνουν αυτήν τη δουλειά. Τι απαντάτε; Πόσα είναι τα χρήματα; Και πώς τους εξασφαλίζετε τη διοχέτευσή τους το σωτήριο έτος 2007 και μετά;

Ακόμη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, εάν δείτε τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, κυρίως το άρθρο 2, θα δείτε για την επιτροπή που εκεί ιδρύεται...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα.

...για να τιθασεύσει όλη αυτήν την ύλη των επιμορφωτικών ή κέντρων κατάρτισης που υπάρχουν σε πολλά Υπουργεία, η Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης στο Υπουργείο Εσωτερικών, οι σχολές στο Υπουργείο Γεωργίας, στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης. Όλη αυτή η ύλη που αφορά το δημόσιο τομέα, αλλά και τον ιδιωτικό για να τιθασευτεί και να δομηθεί μ' έναν τρόπο

και να διοικηθεί υπάρχει και προβλέπεται μια επιτροπή.

Η επιτροπή, λέει, διά βίου μάθηση με ανθρώπους που την αποτελούν όπως γενικοί γραμματείς –ο κ. Βεργίνης έκανε μια κριτική- που δεν έχουν κύριο ενδιαφέρον τους τη διά βίου μάθηση, τακτικώς συνεδριάζει ανά τρίμηνο. Πώς θα τιθασευτεί διοικητικά όλη αυτή η ύλη από μια επιτροπή που αποτελείται από αξιωματούχους που δεν έχουν κύριο ενδιαφέρον τους τη διά βίου μάθηση; Δεν θα κάνει τη δουλειά της. Και άτομα με κύριο ενδιαφέρον τη διά βίου μάθηση δεν έχετε και είναι πολύ μεγάλη η σχετική ύλη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Βλέπω και εδώ ένα πρόβλημα. Τελειώνω με το εξής. Σας είπα και στη Διαρκή Επιτροπή –επικαλούμαι τις μαρτυρίες όλων των συναδέλφων που ήταν εκεί και υμών κύριε Υφυπουργέ- ότι βλέπω ένα πρόβλημα στην παράγραφο 2 του άρθρου 7, με την εξουσιοδότηση που παρέχετε στον εαυτό σας για να εξειδικεύσετε τα κριτήρια βάσει των οποίων θα εντάσσονται στα προγράμματα αυτά οι άνθρωποι που επιθυμούν. Σας είπα ότι είναι μια αόριστη εξουσιοδότηση. Είναι μια ευρύτατη εξουσιοδότηση που δεν έχει τα χαρακτηριστικά του άρθρου 43 του Συντάγματος.

Προσέξτε γιατί αν υπάρξουν διαφορές και αιτιάσεις θα έχουμε εμπλοκές στα δικαστήρια. Δεν απαντήσατε σ' αυτό. Διάβασα λεπτομερώς όλα τα πρακτικά της Διαρκούς Επιτροπής και δεν είδα να δίνετε μια απάντηση σ' αυτό. Αγνοήσατε το θέμα και την παρατήρησή μου. Έρχεται όμως σήμερα η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής και σας θέτει αυτό το θέμα και μάλιστα κάνοντας μεγάλη ανάπτυξη εν προκειμένω. Γιατί δεν προσδιορίζετε περισσότερο τα κριτήρια; Να προσδιορίσετε έτσι τον όρο αυτό, ούτως ώστε να στέκει η εξουσιοδότηση που δίνετε στον εαυτό σας. Δείτε αυτό το θέμα, προλαβαίνουμε μέχρι την Πέμπτη να σώσουμε αυτήν την διάταξη γιατί είναι μια έντονα προβληματική διάσταση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να διατυπώσω μερικές σκέψεις που έχω καταγράψει στην Αίθουσα ακούγοντας τους εισηγητές, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπαιδευτές και την κυρία Υπουργό.

Δεν είμαι μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων όμως θεωρώ πολύ σημαντική την πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας γιατί έρχεται να υλοποιήσει τους βασικούς στόχους του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας στο οποίο κεντρική θέση έχει η παιδεία, η εκπαίδευση και η κατάρτιση.

Σήμερα συζητούμε ένα σχέδιο νόμου που έρχεται να βάλει τάξη στις μέχρι σήμερα αποσπασματικές απόπειρες που εν πολλοίς είχαν στόχο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, όχι την υποστήριξη της ανάπτυξης και το κτύπημα της ανεργίας, αλλά κυρίως την εκκαμείωση των κοινοτικών κονδυλίων. Γι' αυτό τα αποτελέσματα ήταν τόσο απογοητευτικά κατατάσσοντας την Ελλάδα στην τελευταία θέση μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την προώθηση και την αξιοποίηση της διά βίου εκπαίδευσης.

Μέχρι σήμερα παρουσιάζεται και στον τομέα αυτό μια υστέρηση τουλάχιστον είκοσι ετών. Γιατί καμία συντονισμένη και ολοκληρωμένη παρέμβαση δεν έγινε. Ξοδεύτηκαν τεράστια κονδύλια χωρίς κανείς να ελέγξει και ν' αξιολογήσει την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των όποιων παρεμβάσεων.

Η βιομηχανία των κάθε είδους σεμιναρίων δεν προσέφερε τίποτα το ουσιαστικό στους επιμορφούμενους. Πόσοι από αυτούς ύστερα από την επιμόρφωσή τους, την κατάρτιση βρήκαν δουλειά; Σε πόσους διευκόλυναν στην πρόσβαση στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται με τρομακτικούς ρυθμούς; Δυστυχώς, ούτε την πρόσβασή τους διευκόλυναν, ούτε την ανάπτυξη της οικονομίας και την αγορά βοήθησαν. Γιατί οι περισσότεροι από αυτούς που ανέλαβαν την κατάρτιση δεν είχαν καμία σχέση με αυτούς.

Και το σπουδαιότερο, ενδιαφέρθηκαν κυρίως για τους εαυτούς τους και για τα κονδύλια που εισέπραξαν. Ουδέποτε δαπανήθηκαν τόσα πολλά χρήματα με τόσο απογοητευτικό αποτέλεσμα, χωρίς ουσιαστική συνεισφορά προς τον άνθρωπο, τον

άνεργο πολίτη, κυρίως τους νέους μας, ώστε ν' αντιμετωπιστεί ο αποκλεισμός και να προωθηθεί η απασχόληση.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύοντας πραγματικά ότι η χώρα μας μπορούσε και έπρεπε να πραγματοποιήσει το μεγάλο άλμα, στηριζόμενη στους πυλώνες της παιδείας και του πολιτισμού, προχωρά οργανωμένα και αποφασιστικά από τον πρώτο μήνα της νέας διακυβέρνησης. Τις σκέψεις και τις προτάσεις της για τη διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση, τις έθεσε υπό την κρίση όλων των ενδιαφερομένων και εμπλεκόμενων φορέων. Ζήτησε τη γνώμη, τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις από τα πολιτικά κόμματα, την ακαδημαϊκή κοινότητα, τους μεγάλους κοινωνικούς και συνδικαλιστικούς φορείς. Πολλές από τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις ήδη συμπεριλαμβάνονται στο παρόν νομοσχέδιο.

Μέσα, λοιπόν, από αυτό το διάλογο η Κυβέρνηση επεδίωξε τη συναίνεση. Εν πολλοίς την πέτυχε. Πέτυχε τη θετική και εποικοδομητική ανταπόκριση και στάση των κορυφαίων συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων της ΓΣΣΕ και της ΑΔΕΔΥ, της ακαδημαϊκής κοινότητας, όπου εκφράστηκε μέσα από το σύνολο των πρυτάνεων και των προέδρων των ΤΕΙ, κυρίως όμως με τη στάση αυτή καθαυτή της ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας, που κρατά και αναβαθμίζει κάθε θεσμό με πετυχημένη πορεία που συστάθηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και προωθεί νέους καινοτόμους θεσμούς. Έτσι, δημιουργείται ένα συνολικό σχέδιο δράσης ανοιχτό στην κοινωνία και στους φορείς της.

Σ' αυτήν τη σημαντική διαδικασία, σ' αυτήν την τομή μπορούν και πρέπει να μετέχουν όλοι, τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, μεγάλες συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων και των επαγγελματιών και φορείς, όπως ο ΟΕΚ και το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο. Δίπλα σ' αυτήν, λοιπόν, τη σημαντική διαδικασία θεσπίζεται παράλληλα η αξιολόγηση, ο έλεγχος των αποτελεσμάτων για να υπάρχει η δυνατότητα με σιγουριά να προωθούνται συνεχώς οι νέες προσαρμογές, οι νέες αναγκαίες, αυτό που χρειάζεται ο πολίτης, ώστε να ολοκληρώνει την προσωπικότητά του, να βρίσκεται μέσα στις μεγάλες αλλαγές που συντελούνται στο εγχώριο και διεθνές περιβάλλον. Όχι απλά θεατής και αποκλεισμένος, αλλά εφοδιασμένος κατάλληλα, ώστε να δρα και να δημιουργεί, να συνδιαμορφώνει το μέλλον του.

Δημιουργείται ένα πλέγμα δυνατοτήτων και ευκαιριών που έχει στο κέντρο του ενδιαφέροντος τον άνθρωπο κάθε ηλικίας, οποιουδήποτε μορφωτικού επιπέδου, κυρίως όμως τον άνθρωπο που χρειάζεται περισσότερο, που έχει ανάγκη τη στήριξη και την αρωγή από την πολιτεία, που έχει δικαίωμα στη γνώση και στη ζωή, τον άνθρωπο σε οποιαδήποτε γωνιά της πατρίδας μας με τις διαφορετικές ανάγκες και τις διαφοροποιημένες συνθήκες. Γι' αυτό θεωρώ ως πολύ σημαντική τη ρύθμιση για την εξακρίνιση της οργανωτικής δομής και των πρωτοβουλιών σε επίπεδο περιφέρειας. Αυτός ο φιλόδοξος στόχος, όμως, τον οποίο υπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο για να προχωρήσει και να αποδώσει χρειάζεται πόρους. Και αυτοί εξασφαλίζονται πρώτιστα από τον κρατικό προϋπολογισμό και τις δημόσιες επενδύσεις και δεύτερον με αξιοποιήσεις πολλών άλλων δυνατοτήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να είμαστε περιχαρμένοι. Πρέπει να τραβήξουμε μπροστά, να έχουμε μάτια ανοιχτά, να κατανοήσουμε αυτά που συντελούνται και διαμορφώνονται και να μετέχουμε στη γένεση του καινούργιου αξιοποιώντας τη διεθνή εμπειρία.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιζητούμε το διάλογο και τη συναίνεση; Το κάνουμε, γιατί αφορά την κοινωνία, αφορά τον άνθρωπο, τη νέα, το νέο, τον εργαζόμενο που βρίσκεται σε δύσκολη θέση, γιατί αφορά ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, πολίτες που ζητούν ανέλιξη, αλλά κυρίως αυτούς που απειλούνται από συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού.

Διεκδικούμε την ισότητα, την ευκαιρία για πρόσβαση στη μόρφωση, την εργασία, τη ζωή. Μπορούμε να προχωρήσουμε και μόνοι. Όμως, για ζητήματα που αποτελούν εθνικούς στόχους και προτεραιότητες, θέλουμε να πάμε όσο γίνεται πιο δυνατοί και ενωμένοι.

Όσοι διαλέξουν το δρόμο της καταγγελτικής φρασεολογίας και της άρνησης εγκλωβισμένοι σε αγκυλώσεις και ιδεοληψίες

του παρελθόντος, θα μείνουν μόνοι μακριά από τις αγωνίες, τις ευαισθησίες και τις ανάγκες της κοινωνίας μας, των συμπολιτών μας, θα μείνουν ουραγοί και απόντες από το αύριο που δεν περιμένει και απαιτεί πάρα πολλά από εμάς. Όμως τώρα, επειδή οι εξελίξεις στην επιστήμη και στην τεχνολογία είναι γοργές, δεν περιμένουν και τρέχουν με ταχύτητα φωτός, εδώ είμαστε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, για να βρούμε τον κοινό τόπο, να συμπληρώσουμε, να διορθώσουμε, να βελτιώσουμε. Όχι, για να εξυπηρετηθούν μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Πρέπει να κερδίσουμε τη μάχη της γνώσης, της ανταγωνιστικότητας, της απασχόλησης.

Το θέμα της διά βίου μάθησης η Ευρωπαϊκή Ένωση το έχει αναγάγει σε κορυφαίο ζήτημα. Το νομοσχέδιο καθορίζει στρατηγική και ενιαίο σύστημα. Αποτελεί συγκροτημένη και ολοκληρωμένη παρέμβαση. Αυτές είναι οι σκέψεις που κατέγραψα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ακούγοντας τους προηγούμενους ομιλητές. Και πιστεύω ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Γι' αυτό και καλώ τους συναδέλφους να υπερψηφίσουν το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν θα μου επιτρέψετε να μιλήσω από τη θέση μου και να μην ανέβω πάνω.

Είναι γεγονός ότι το νομοθέτημα αυτό καλύπτει ένα πραγματικό κενό και νομίζω ότι αυτό δεν αμφισβητείται μέσα στην Αίθουσα. Η δια βίου μάθηση αποτελεί μια ανάγκη της σύγχρονης εποχής. Νομίζω ότι αναλύθηκαν επαρκώς τα άρθρα. Εγώ απλώς θα ήθελα να σχολιάσω θετικά την πρόβλεψη του άρθρου 8, η οποία προβλέπει τη διπλή αξιολόγηση, την εσωτερική και την εξωτερική αξιολόγηση. Έχω διαβάσει τα πρακτικά της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και έχω δει το τι ελέγχθη για το συγκεκριμένο θέμα και εκεί και στην Αίθουσα αυτή. Παρά ταύτα, οφείλω να πω ότι για εμένα η θεσμοθέτηση εξωτερικής αξιολόγησης έχει μια τεράστια θετική σημασία.

Από εκεί και πέρα, όπως σε όλους τους αγορητές της Συμπολίτευσης, μας έκανε εντύπωση ότι η Αντιπολίτευση δεν ψηφίζει το νομοθέτημα τουλάχιστον κατ' αρχήν. Νομίζω ότι θα μπορούσε να είναι μια ορθή αντιμετώπιση, να το ψηφίσει κατ' αρχήν και να πάρει αποστάσεις από συγκεκριμένες ρυθμίσεις σε συγκεκριμένα άρθρα στα οποία θα μπορούσε να διαφωνεί. Νομίζω ότι αυτό πιθανότατα έχει σαν αιτία την ανάγκη μιας δημιουργίας ενός αντιπολιτευτικού προφίλ. Είναι κατανοητό μεν, προφανώς όμως δεν μπορούμε να το συνυπογράψουμε.

Ίσως θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν δικαιολογία το γεγονός ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα δεν πέρασε από το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Όμως, η ουσία του διαλόγου έγινε, είναι καταγεγραμμένη στα πρακτικά της επιτροπής και από την άλλη, νομίζω ότι είναι το λιγότερο υποκριτικό να έρχεται τώρα η σημειορνή Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία από το 2000 μέχρι το 2004 συνεκάλεσε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας -εάν η μνήμη δεν με απατά- μία και μόνη φορά, και να κόπτεται υπέρ της συγκεκριμένης διαδικασίας, την οποία εν πάση περιπτώσει, όπως και ο κ. Λοβέρδος ομολόγησε προηγουμένως, την έχει εγκαταλείψει για τους όποιους λόγους επικαλείται. Την έχει όμως εγκαταλείψει.

Φοβούμαι, κύριε Λοβέρδο, ότι πράγματι ορθά είπατε ότι χρειάζεται ενδυνάμωση η επιχειρηματολογία του ΠΑΣΟΚ στο συγκεκριμένο νομοθέτημα. Κατά την κρίση τη δική μου, με την άδειά σας, δεν υπήρξε πειστική. Αντίθετα, ήταν επαρκέστερη η τοποθέτηση και της Υπουργού και του παρισταμένου Υφυπουργού, του κ. Ταλιαδούρου.

Από εκεί και πέρα καταλήγοντας, θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω το εξής. Μου έχει κάνει εντύπωση η αρνητική αναφορά, και στην Αίθουσα αυτή και στην επιτροπή, της σύνδεσης των διαδικασιών εκμάθησης με τις δυνάμεις της αγοράς. Περιέργως, ακόμα βάζουμε ένα αρνητικό πρόσχημα στις δυνάμεις της αγοράς, ως να είναι κάποιο μείον. Και αυτό, οφείλω να σας πω ότι μου είναι πάρα πολύ δύσκολο να κατανοητό.

Θα μπορούσα ίσως να το αντιληφθώ αν προερχόμουν από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το οποίο έχει μία συνεπή

στάση. Δεν την προσυπογράφουμε, δε συμφωνούμε, αλλά μπορούμε κάλλιστα να την αντιληφθούμε. Μπορεί κανείς να τη δει θετικά, σα συνέπεια. Μπορεί να τη δει αρνητικά σαν αγκύλωση, αλλά πάντως είναι μία στάση ευθεία και κατανοητή. Όμως, από τους άλλους πολιτικούς χώρους το να εμφανίζονται οι δυνάμεις της αγοράς ως ένα οιονεί κολαστήριο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αυτό δεν είναι κατανοητό.

Η εκπαιδευτική διαδικασία δεν κατατείνει στο αόριστο, όπως η εργασία για τον άνθρωπο δεν είναι κάτι έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία. Η προσφορά των όσων διδάσκεται κανείς στην αγορά αποτελεί τελείωση όχι μόνο της ευρύτερης διαδικασίας, αλλά και του ίδιου του ανθρώπου, γιατί έτσι επιστρέφει στην κοινωνία αυτά τα οποία διδάχθηκε. Αντίθετα, η άλλη τοποθέτηση, η εξιδανίκευση της εκπαίδευσης έξω και πέρα από την αγορά δεν οδηγεί πουθενά και αυτό πρέπει ξεκάθαρα να το αντιληφθούμε. Πρέπει να αντιληφθούμε πια σ' αυτήν τη χώρα ότι η αγορά υπό την ιδανική της έστω μορφή είναι ένας βαθύτατα δημοκρατικός μηχανισμός.

Κύριε Πρόεδρε, -και τελειώνω- υπάρχει ένα γερμανικό ρητό: «Arbeit macht frei». Επειδή αυτό τοποθετήθηκε πάνω από στρατόπεδο συγκέντρωσης, εξ' ανάγκης περιέπεσε σε ανυποληψία. Όμως, είναι απόλυτο γεγονός ότι η εργασία ελευθερώνει και νομίζω ότι αυτό που προσφέρει αυτό το νομοθέτημα είναι να βοηθήσει ανθρώπους στην πορεία του χρόνου να επανέλθουν μέσω της διά βίου μάθησης, της διά βίου εκπαίδευσης, της διά βίου κατάρτισης, στη διαδικασία της αγοράς και στην απασχόληση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτή η πρωτοφανής συντομία απόψε που είναι και περιεκτική μακάρι να είναι διά βίου στη Βουλή των Ελλήνων.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, στο Ευρωκοινοβούλιο οι Βουλευτές έχουν το λόγο για δύο λεπτά μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ας τους μιμηθούμε. Το Προεδρείο θα είναι εξόχως ευχαριστημένο.

Το λόγο έχει ο κ. Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας δε διαφωνεί ότι στις σύγχρονες συνθήκες του αυξημένου και έντονου ανταγωνισμού και της ταχύτητας των τεχνολογικών αλλαγών, η ικανότητα της κάθε κοινωνίας, αλλά και του κάθε ατόμου ξεχωριστά ν' ανταγωνιστεί και ν' αντεπεξέλθει στις σύγχρονες ανάγκες, συνδέεται με το επίπεδο της γνώσης. Βεβαίως, κανείς δεν μπορεί να παραγνωρίσει ότι η διαρκής διεύρυνση της γνώσης δεν αφορά μόνο τις δυνατότητες του κάθε ατόμου να έχει ευκολότερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας και να παρακολουθεί τις εξελίξεις στο επάγγελμά του, αλλά συνδέεται και με την ολοκλήρωσή του και την εξέλιξή του ως ατόμου, ως ανθρώπου που θέλει να έχει ενεργό ρόλο στις εξελίξεις.

Βέβαια, η γνώση δε συνδέεται μόνο με τον ανταγωνισμό ή με την επαγγελματική αποκατάσταση ή με τις ανάγκες της αγοράς. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνδέεται και με την κοινωνική συνοχή και με την ισότητα των ευκαιριών.

Απ' αυτήν την άποψη -νομίζω ότι ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους, ειπώθηκε και από την κ. Υπουργό, αν άκουσα καλά- είναι σωστή η κατεύθυνση που εμπεριέχεται στη λεγόμενη στρατηγική της Λισαβόνας, όπου η διά βίου εκπαίδευση συνδέεται με μία Ευρώπη με κοινωνική συνοχή, με μία Ευρώπη των ίσων ευκαιριών, όπου δεν επικρατεί ο άκρατος ανταγωνισμός. Μάλιστα, η στρατηγική της Λισαβόνας, όπως είναι γνωστό, έχει θέσει και συγκεκριμένους στόχους για κάθε χώρα. Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση, στην προσπάθεια να δείξει ότι προσεγγίζει αυτούς τους στόχους, φέρνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και ισχυρίζεται μάλιστα ότι υπηρετεί αυτούς τους στόχους.

Πριν σχολιάσω το νομοσχέδιο επί της αρχής, θέλω να κάνω δύο βασικές πολιτικές παρατηρήσεις. Είναι δυνατόν σ' αυτό το πολιτικό περιβάλλον μ' ένα νομοσχέδιο -ας πούμε ότι θα ήταν και τέλειο- που αφορά τη διά βίου μάθηση, να διασφαλισουμε όρους ισότητας και κοινωνικής συνοχής, όταν βρίσκεται σε εξέλιξη μία πολιτική που αμφισβητεί και βασικά κοινωνικά δικαιώ-

ματα και το αναπτυξιακό και οικονομικό της μέρος δημιουργεί συνθήκες ανισοτήτων και κοινωνικού αποκλεισμού;

Είναι γνωστό. Δείτε την πολιτική συγκυρία. Μια συντηρητική και νεοφιλελεύθερη επίθεση γίνεται σε βάρος όλων των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων.

Και η δεύτερη πολιτική παρατήρηση. Έλεγε η Κυβέρνηση προεκλογικά, κύριε Υπουργέ, ότι έχει στόχο για την τετραετία να προσεγγίσει το 5% του ΑΕΠ για δαπάνες για την παιδεία. Είδαμε στον φετινό προϋπολογισμό ότι οι ρυθμοί αύξησης των δαπανών είναι μικρότεροι από τις προηγούμενες χρονιές. Το δε πρόγραμμα σταθεροποίησης, με βάση τις διεθνείς επιτυχίες της Κυβέρνησης με την περιβόητη απογραφή, λέει ότι τα επόμενα χρόνια θα έχουμε πολιτική λιτότητας και περιορισμό των δαπανών. Κατά συνέπεια αυτός ο στόχος του 5% όπως αντιλαμβάνεστε δεν είναι δυνατόν να προσεγγιστεί. Με αυτές τις δυο γενικές παρατηρήσεις που κάνουν φανερές και τις δυσκολίες για να επιτευχθούν οι στόχοι του νομοσχεδίου ως προσεγγίσουμε λίγο το νομοσχέδιο να δούμε την φιλοσοφία του.

Πρώτα- πρώτα, η Κυβέρνηση έρχεται μ' αυτό το νομοσχέδιο ν' αναγνωρίσει θεσμούς διά βίου μάθησης που οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, από τα πρώτα χρόνια μάλιστα που ανέλαβαν την εξουσία, καθιέρωσαν και οι οποίοι σε μερικές περιπτώσεις είχαν σχολιαστεί και αρνητικά. Θυμίζω τις ΝΕΛΕ, τις μετέπειτα παρεμβάσεις που αφορούν στα σχολεία της δεύτερης ευκαιρίας, τις σχολές γονέων, τα ινστιτούτα επιμόρφωσης κ.ο.κ.

Επιχειρεί επίσης το νομοσχέδιο να συνδεθεί με το εθνικό σύστημα που συνδέει την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση με την απασχόληση. Και αυτό το σύστημα τότε είχε αντιμετωπιστεί αρνητικά από τη Νέα Δημοκρατία παρ' ότι ήταν μια σοβαρή και υπεύθυνη προσπάθεια να συνδέσουμε την επαγγελματική κατάρτιση και την εκπαίδευση με τις ανάγκες της αγοράς, μια και μίλησε ο προηγούμενος συνάδελφος και για τις ανάγκες της αγοράς.

Πού πάσχει όμως αυτό το νομοσχέδιο; Πιστεύω ότι πρώτον πάσχει στο γεγονός ότι δεν έχει στόχους, προσανατολισμό και περιεχόμενο. Και γιατί δεν έχει στόχους, προσανατολισμό και περιεχόμενο; Διότι η Κυβέρνηση δεν αποτίμησε τα υφιστάμενα συστήματα της διά βίου μάθησης, δεν έβαλε ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους ώστε να μπορέσει να τους υλοποιήσει μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο. Δηλαδή, δεν κατέγραψε συγκεκριμένες ανάγκες ώστε να περιγράψει μέσα και από την καταγραφή αυτών των αναγκών τους στόχους που θέλει να υπηρετήσει.

Δεύτερον. Το νομοσχέδιο είναι φανερό ότι δεν συνδέει τα επαγγελματικά περιγράμματα που προβλέπει ως μια αναγκαία διαδικασία με τις απαιτήσεις του συστήματος πιστοποίησης των επαγγελματικών δικαιωμάτων που προβλέπει το σύστημα σύνδεσης της απασχόλησης με την κατάρτιση και την εκπαίδευση. Κατά συνέπεια οι όποιες επιλογές θα γίνουν στην πορεία για τις προτεραιότητες στα ζητήματα της διά βίου μάθησης, θα είναι αποσυνδεδεμένες με αυτές τις ανάγκες της πιστοποίησης των επαγγελματιών και των επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Τρίτο και πολύ σοβαρό: δεν διαθέτει νέους πόρους. Νομίζω ότι αυτό είναι πάρα πολύ φανερό και άρα δεν της δίνει τη δυνατότητα νέων επιλογών και νέων προγραμμάτων.

Τέταρτο. Φτιάχνει ένα συγκεντρωτικό μοντέλο. Ένα σύστημα απόλυτα ελεγχόμενο από το Υπουργείο Παιδείας. Αγνοεί τις τοπικές κοινωνίες, ανάγκες και ιδιαιτερότητες. Ειπώθηκαν αρκετές από προηγούμενους συναδέλφους.

Πέμπτον. Δίνει υπερεξουσίες, με τους κινδύνους που αυτό εγκυμονεί και νομίζω ήταν αναλυτικότατη η τοποθέτηση του κ. Λοβέρδου. Υπάρχουν και οι παρατηρήσεις της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής για τους κινδύνους που δημιουργούν οι υπερεξουσίες του κάθε φορά επικεφαλής του φορέα για την επιλογή των εκπαιδευομένων.

Και το έκτο. Αποκλείει τους αποφοίτους της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τα ινστιτούτα διά βίου μάθησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Γι' αυτούς λοιπόν τους λόγους, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, που είναι και πολιτικοί και τεχνικοί λόγοι, δεν είναι δυνατόν το νομοσχέδιο να γίνει αποδεκτό επί της αρχής και μην αναζητείτε δικαιολογίες σε μια στενή αντιπολιτευτική

τακτική που δεν μας διέκρινε καθ' όλη τη διάρκεια της συμμετοχής μας στον όποιο διάλογο επιχειρήσατε να κάνετε για τα μεγάλα ζητήματα της παιδείας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Πιστεύω ότι ήμουν μέσα στο χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κουτσούκο. Το λόγο έχει ο κ. Φούσας.

Αρκούν δύο λεπτά, κύριε συνάδελφε, ή θέλετε οκτώ; Διότι είπατε ότι στο Ευρωκοινοβούλιο τα δύο λεπτά –έτσι κατάλαβα- αρκούν. Να το δοκιμάσουμε απόψε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Να το δοκιμάσουμε.

Θα ήταν περιεργό κύριε Πρόεδρε –ή και οξύμωρο για την πολιτική του- να ανέμενε κανείς από ένα κόμμα που ήταν στην εξουσία επί είκοσι περίπου και πλέον χρόνια και με μια Κυβέρνηση που ενώ έχει μόνο δεκατέσσερις μήνες στην εξουσία, φέρνει ένα τόσο σπουδαίο νομοσχέδιο, ότι αυτό το κόμμα θα ψήφιζε το εν λόγω νομοσχέδιο.

Βεβαίως, εδώ κρινόμαστε όλοι και κρινόμαστε γιατί η συμπεριφορά μας, κρινόμαστε για την υπευθυνότητά μας.

Και πράγματι εμένα μου προκαλεί πολύ μεγάλη εντύπωση, αφ' ενός μεν το ότι δεν θελήσατε τόσα χρόνια να αντιμετωπίσετε αυτό το πολύ σοβαρό θέμα τη δια βίου μάθησης και δεύτερον, πως έρχεστε σήμερα, χωρίς επιχειρήματα, και λέτε ότι δεν μπορείτε να ψηφίσετε αυτό το πολύ σοβαρό νομοσχέδιο.

Πράγματι, κύριε Πρόεδρε, είμαι πολύ σοβαρό το νομοσχέδιο. Και είναι και ενδιαφέρον και είναι και πολύ χρήσιμο για την κοινωνία μας σήμερα.

Οφείλω, όμως να σας διευκρινίσω ότι δεν απεφάσισα να μιλήσω σήμερα βασικά για το νομοσχέδιο αυτό διότι δεν έχει ανάγκη ο Υπουργός ή το νομοσχέδιο της δικής μου συνηγορίας! Δύο πίνακες με υποχρέωσαν, με κατέστησαν ευαίσθητο να πάρω το λόγο στους οποίους θ' αναφερθώ ειδικότερα.

Πρέπει, όμως να πω στον κ. Κουτσούκο το εξής: Είναι λάθος η ενημέρωσή σας ότι ο προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους έχει ολιγότερο κονδύλιο του περσινού.

Πρέπει να σας πω ότι είναι –αν δεν κάνω λάθος- κατά 0,20% περισσότερο πέρσι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: ...μικρότερο ρυθμό αύξησης των δαπανών.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Και να είστε βέβαιος και εσείς και το κόμμα σας ότι –όπως είπε το δικό μας κόμμα τότε ως Αντιπολίτευση και σήμερα ως Κυβέρνηση- στο τέλος της τετραετίας, ασφαλώς, θα πιάσουμε –και πρέπει να πιάσουμε- το 5% του ΑΕΠ παρά την τραγική οικονομική κατάσταση που κληρονομήσε η Κυβέρνησή μας.

Το δεύτερο θέμα. Πέραν από το ζήτημα αυτό, αναφερθήκατε και στη γενικότερη πολιτική, που έχω τη γνώμη πως δεν έχει ανάγκη και δεν έχει θέση για το σημερινό νομοσχέδιο τέτοιας αναφοράς.

Θα πρέπει, όμως να σας πω και να σας υπενθυμίσω αυτό που ήδη δεχτήκαμε ως χώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι πράγματι αυτές τις ημέρες καλούμεθα να πληρώσουμε ένα χρηματικό ποσό 530.000.000 ευρώ και μπράβο στην Κυβέρνηση που διαπραγματεύτηκε και πετύχαμε πολύ μικρότερο ποσό – για τις κακοτεχνίες σας, για τον απαράδεκτο τρόπο που χειριστήκατε τα μεγάλα έργα κατά τα έτη 2002 και 2003.

Αυτή είναι η πολιτική την οποία κάνατε. Αυτά πρέπει να πληρώσουμε. Να οι οικονομικές δυσκολίες μας ακόμη και στην Παιδεία.

Παρά ταύτα, όμως, ας αναφερθώ σε αυτά ου σας είπα προηγουμένως.

Κύριε Πρόεδρε, έχω στα χέρια μου έναν πίνακα. Και μου κάνει μεγάλη εντύπωση –και θέλω να το προσέξετε οι του ΠΑΣΟΚ συνάδελφοι- που αναφέρεται το εξής: Έρευνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για προγράμματα εκπαίδευσης σε άτομα ηλικίας από είκοσι πέντε έως εξήντα τεσσάρων ετών. Από τις είκοσι πέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χώρα μας είναι δυστυχώς εικοστή τέταρτη. Όταν μέσος όρος είναι 9%, εμείς έχουμε μόνο 3,7%-3,7% έχει και η Πορτογαλία- όταν η Λιθουανία έχει 4,5% η Σλοβακία έχει 4,8%, η Τσεχία 5,4%, η Ουγγαρία

6%, η Εσθονία έχει 6,2% και όταν η Σουηδία έχει 34,2%. Αυτή είναι η κατάσταση που παραλάβαμε στον αυαίσθητο τομέα. Μία κατάσταση τραγική.

Γι' αυτό, πολύ σωστά η Κυβέρνηση έφερε αυτό το νομοσχέδιο, για να βελτιώσει, όσο είναι δυνατόν, αυτή την τραγική κατάσταση, όπου είμαστε –επαναλαμβάνω- εικοστόι τέταρτοι στον πίνακα της εκπαίδευσης των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των προγραμμάτων που χρησιμοποιεί και που εφαρμόζει κάθε χώρα.

Ο δεύτερος πίνακας που επίσης μου έκανε εντύπωση. Δεν έχει άμεση σχέση με το ΠΑΣΟΚ. Έχει, όμως, άμεση σχέση με τις συνέπειες στην πατρίδα μας, ενός εμφυλίου πολέμου. Δεν μπαίνω και δεν έχω λόγους να μπω σε άλλα θέματα. Να σας πω ότι πράγματι σήμερα στις ηλικίες άνω των εξήντα πέντε ετών πεντακόσιοι είκοσι οκτώ χιλιάδες άνθρωποι είναι αναλφάβητοι.

Πρέπει επίσης να σας πω ότι από το σύνολο των ανθρώπων που είναι αναλφάβητοι στη χώρα μας οι περισσότεροι είναι άνω της ηλικίας των εξήντα πέντε ετών. Αυτό σημαίνει ότι η χώρα μας πέρασε πολλά δεινά εκείνη την περίοδο. Πρέπει να ευχηθούμε πως αυτά δεν πρέπει να ξανασυμβούν. Κι ευτυχώς που φέρνεται κυριε Υπουργέ αυτό το νομοσχέδιο και θα βελτιωθεί η κατάσταση και στις μεγαλύτερες ηλικίες.

Και πρέπει να σας συγχαρώ ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου –αισθάνομαι την ανάγκη να το κάνω αυτό- διότι πράγματι, ενώ οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, τόσα χρόνια, δεν θέλησαν, δεν μπόρεσαν η δεν σκέφθηκαν να λύσουν το πρόβλημα αυτό, εσείς επιληφθήκατε του θέματος τον Ιανουάριο του 2005 και ολοκληρώσατε όλες τις διαδικασίες μέσα σ' ένα χρονικό διάστημα μόνο πέντε μηνών. Και είναι αξιο ιδιαίτερης προσοχής – και διαβάζω εδώ από τη σχετική έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής- ότι πράγματι τόσο ο εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ, όσο και ο εκπρόσωπος των ΤΕΙ Κρήτης, οι πρυτάνεις όλης της χώρας μας, αλλά και η ΑΔΕΔΥ συμφώνησαν σ' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι πολύ χρήσιμο αυτό.

Εγώ δεν έχω λόγους, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, να αντιδικήσω μαζί σας, αλλά σας λέω ειλικρινά ότι τα επιχειρήματά σας δεν είναι πειστικά. Και δεν είναι πειστικά ούτε και στην ελληνική κοινωνία, όχι μόνο σε μας. Εμείς αντιλαμβανόμαστε –σας το είπα και στην αρχή- ότι δεν είναι εύκολο να έλθετε και να ψηφίσετε τώρα, το νομοσχέδιο αυτό, αφού τόσα χρόνια δεν το κάνατε. Αλλά τα επιχειρήματά σας, ότι δήθεν έχει συνταγματικά προβλήματα, ότι το άρθρο 7 ή το 8, τάχα έχει κάποιες αδύστατες ρυθμίσεις, ότι τάχα δεν προβλέπονται οι πόροι, ότι τάχα είναι πολλοί οι γενικοί γραμματείς, δεν είναι επιχειρήματα που πρέπει να σας οδηγήσουν στο να μην ψηφίσετε ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο. Έπρεπε να είχατε το θάρρος και να συμφωνήσετε. Εάν εδώ στο νομοσχέδιο αυτό δεν συμφωνείτε, ειλικρινά σας το λέω, πού θα συμφωνήσετε επιτέλους; Είναι ένα νομοσχέδιο που πρέπει να λύσει ένα πολύ σοβαρό θέμα, αλλά πρέπει να το επιλύσουμε όλοι μαζί.

Για να είμαι συνεπής, κύριε Πρόεδρε, στην ώρα μου πρέπει να καταστρέψω το λόγο μου, όπως έλεγαν οι παλιοί ποινικολόγοι. Να σας ευχαριστήσω και να ευχηθώ, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιό σας να έχει ουσιαστικά και θετικά αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Φούσα.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ελένη Ράπτη, με την οποίαν ολοκληρώνουμε και τη συζήτησή μας απόψε.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, στην εποχή της εξειδίκευσης και του έντονα διεθνοποιημένου ανταγωνισμού η συνεχής εκπαίδευση αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ατομική και επαγγελματική ανάπτυξη κάθε πολίτη. Μέσα σ' ένα απαιτητικό παγκόσμιο περιβάλλον, με την υψηλή ταχύτητα διάδοσης νέων τεχνολογιών, μεθόδων και συστημάτων, στο πλαίσιο της κοινωνίας της πληροφορίας η διαρκής ανανέωση των γνώσεων και των δεξιοτήτων των πολιτών είναι πλέον επιβεβλημένη. Η προσαρμοστικότητα και η απασχολησιμότητα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη δυνατότητα πρόσβασης σε υψηλής ποιότητας αρχική εκπαίδευση και κατάρτιση και από τη

δυνατότητα των ατόμων να εκσυγχρονίζουν τις δεξιότητές τους και να αποκτούν νέες καθ' όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής τους.

Αποτελεί χρέος της πολιτείας όχι μόνο η ίδρυση δομών διά βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά και η επικοινωνία των υπηρεσιών αυτών σε όλους τους πολίτες και ειδικά σ' αυτούς που δεν έχουν πρόσβαση στις τυπικές εκπαιδευτικές δομές. Η διά βίου μάθηση είναι ευρωπαϊκή στρατηγική με ουσιαστικό ρόλο στην οικοδόμηση της νέας, ισχυρής οικονομικά και ευαίσθητης κοινωνικά Ευρώπης, με πολίτες που θα ανανεώνουν διαρκώς τις γνώσεις και τις μεθόδους ατομικής παραγωγικότητας, με επιχειρήσεις που θα αντέχουν στο διεθνή ανταγωνισμό βασιζόμενες στον ανθρώπινο παράγοντα, με μία ευρωπαϊκή και πολλές τοπικές κοινωνίες που θα εντάσσονται με ευελιξία στον κύκλο της ανάπτυξης και της πρόοδου.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας το Μάρτιο του 2000 αναγνώρισε το σημαντικό ρόλο της εκπαίδευσης ως αναπόσπαστο μέρος των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών της Ένωσης.

Η εκπαίδευση αποτελεί μέσο για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης παγκοσμίως, επιτυγχάνοντας την υλοποίηση του στρατηγικού στόχου για την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταστεί η δυναμικότερη οικονομία της γνώσης στον κόσμο.

Το Μάρτιο του 2001 στη Στοκχόλμη διατυπώθηκαν τρεις στρατηγικοί στόχοι, μέσω των οποίων θα γινόταν πράξη η στρατηγική της Λισαβόνας. Προέβλεπαν τη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το άνοιγμα των συστημάτων αυτών στον κόσμο και τη διεκόλυνση της πρόσβασης για όλους στα ανάλογα συστήματα.

Στις 19 Μαΐου του 2001 στην Πράγα αναγνωρίστηκε η διά βίου μάθηση ως θεμελιώδες στοιχείο του ευρωπαϊκού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης.

Το Μάρτιο του 2002 στη Βαρκελώνη το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έθεσε ως στόχο την καθιέρωση των ευρωπαϊκών συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης ως ποιοτικό σημείο αναφοράς παγκοσμίως κατά το 2010. Η μακρά πορεία διαβουλευσεων και πρωτοβουλιών οδήγησε στην υπογραφή της Συνθήκης της Κοπεγχάγης το Νοέμβριο του 2002. Η ανάπτυξη συστημάτων και δομών συνεχιζόμενης εκπαίδευσης και κατάρτισης αποτελεί απόρροια αυτής της στρατηγικής.

Στο πλαίσιο αυτό οι ευρωπαϊκές χώρες πραγματοποίησαν δράσεις ενίσχυσης της διά βίου μάθησης. Στη χώρα μας οι προσπάθειες που έγιναν για την προώθησή της, υπήρξαν περισσότερο αποσπασματικές και λιγότερο συστηματικές. Επρόκειτο για πρωτοβουλίες και προγράμματα που υλοποιήθηκαν κυρίως μέσω των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης. Αναπτύχθηκαν δομές αρχικής και συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και συστήματα εκπαίδευσης ενηλίκων, που όμως ήταν ανεξάρτητα μεταξύ τους, όχι ενταγμένα σ' ένα ευρύτερο πολιτικό σχεδιασμό για τη διά βίου μάθηση.

Με το παρόν σχέδιο νόμου γίνεται για πρώτη φορά μια ενιαία προσπάθεια συστηματοποίησης του θεσμού της διά βίου μάθησης τόσο ως πρακτική, δηλαδή σε επίπεδο καθορισμού συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, όσο και ως αποτέλεσμα, υπό την έννοια της απόκτησης ικανοτήτων και γνώσεων.

Θεσμοθετείται Εθνική Επιτροπή διά βίου μάθησης με έργο το συντονισμό της πολιτικής και των διαδικασιών της διά βίου εκπαίδευσης σε εθνικό επίπεδο.

Ταυτόχρονα, με βάση την πρόθεση της Κυβέρνησης για αποκεντρωμένες διαδικασίες ανάπτυξης, παρέχεται η δυνατότητα δημιουργίας περιφερειακών επιτροπών διά βίου μάθησης, με σκοπό το συντονισμό των ανάλογων δράσεων σε ολόκληρη την ελληνική περιφέρεια.

Θεσμοθετούνται τα προγράμματα διά βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης, τα οποία έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιούν οι υφιστάμενοι φορείς παροχής υπηρεσιών αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης, συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και διά βίου εκπαίδευσης. Ανάλογη δυνατότητα παροχής υπηρεσιών διά βίου εκπαίδευσης δίνεται τώρα και στις τρίτο-

βάθμιας συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Μία σημαντική παράμετρος, η οποία συνάδει απόλυτα με την κοινή ευρωπαϊκή βούληση, είναι η θεσμοθέτηση της σύνδεσης του χώρου της ανώτατης εκπαίδευσης με τη διά βίου μάθηση. Δίνεται, λοιπόν, η δυνατότητα σε ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας να ιδρύουν Ινστιτούτα διά βίου εκπαίδευσης μ' ένα ευρύ φάσμα χρηματοδότησης για την εκπόνηση ανάλογων εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Πρέπει, επίσης να επισημανθεί πως οι διατάξεις του νόμου αυτού λειτουργούν συμπληρωματικά προς τις διατάξεις του ν. 3191/2003. Η αποκτηθείσα εμπειρία αξιοποιείται, δεν παραβλέπεται και οι υπάρχοντες φορείς ενεργοποιούνται, δεν καταργούνται.

Το σχέδιο που προτείνεται, αποτελεί σύνθεση εμπειριών, αναγκών και απόψεων. Βασική μας αρχή υπήρξε πάντοτε ο διάλογος και η συνεννόηση. Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου είναι προϊόν διεξοδικού δημιουργικού διαλόγου μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων. Παρατηρήσεις, επισημάνσεις και ενστάσεις που υπεβλήθησαν από τους φορείς, έγιναν σε πολλές περιπτώσεις δεκτές, διαμορφώνοντας έτσι το τελικό σχέδιο, το οποίο χαρακτηρίστηκε μάλιστα ιδιαίτερα θετικό και ευεργετικό για την κοινωνία. Η συνεργασία με τους φορείς υπήρξε γόνιμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, αποτελεί δείγμα συνέπειας της κυβερνητικής μας πολιτικής για την παιδεία. Είναι ενδεικτικό των προτεραιοτήτων της νέας αντίληψης διακυβέρνησης της χώρας.

Συνιστά ταυτόχρονα εφαρμογή της κοινής ευρωπαϊκής στρατηγικής, η οποία αναγνωρίζει ως βασικό στοιχείο ανάδειξης της ευρωπαϊκής οικονομίας την επένδυση στη γνώση.

Διασφαλίζοντας τη γνώση και τη συνεχή μάθηση και επενδύοντας στον άνθρωπο, αλλάζουμε τους ρυθμούς της χώρας, φωτίζουμε το μέλλον των συμπολιτών μας, πολλαπλασιάζουμε τις δυνατότητες όλων μας και τελικά βαδίζουμε με πίστη και αισιοδοξία στην ασφάλεια που παρέχει η Ελλάδα του πολιτισμού και της παιδείας, δημιουργώντας μία πολύτιμη παρακαταθήκη για το μέλλον. Αυτό αποτελεί υποχρέωση όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Οι συνάδελφοι κύριοι Γεϊτόνας και Παντούλας και η κ. Τζάκρη θα μιλήσουν την Πέμπτη.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Συστηματοποίηση της δι' ο βίου μάθησης και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Συστηματοποίηση της διά βίου μάθησης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Δευτέρας 30 Μαΐου 2005 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 30 Μαΐου 2005 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.56' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 8 Ιουνίου 2005 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων με θέμα: «Ανάπτυξη-απασχόληση-κοινωνική συνοχή», σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

